

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 25

Ljubljana, petek 19.3.2004

Cena 1430 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XIV

DRŽAVNI ZBOR

1064. Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (ZICPES)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (ZICPES)

Razlašam Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (ZICPES), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. februarja 2004.

Št. 001-22-15/04

Ljubljana, dne 8. marca 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik Republike Slovenije

Z A K O N

O IZVAJANJU CARINSKIH PREDPISOV EVROPSKE SKUPNOSTI (ZICPES)

I. DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. poglavje

Splošne določbe in opredelitev izrazov

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja izvajanje carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnosti), ki dajejo pooblastila državam članicam, da področje carinskih predpisov nadalje uredijo v nacionalni zakonodaji ter ureja zadeve s tega področja, katerih ureditev ni v pristojnosti Skupnosti.

(2) Za namene tega zakona se kot carinski predpisi Skupnosti iz prejšnjega odstavka štejejo predpis, ki ureja uvedbo carinskega zakonika Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik), predpis, ki ureja izvajanje carinskega zakonika (v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba), predpis, ki ureja skupnostni sistem carinskih oprostitvev (v nadaljnjem besedilu: uredba o carinskih oprostitvah), predpis, ki ureja tarifno in statistično nomenklaturu ter skupno carinsko tarifo (v nadaljnjem besedilu: uredba o tarifi) ter predpisa, ki urejata ukrepe za preprežitev sprostitev ponarejenega in piratskega

blaga v prost promet, izvoz, ponoven izvoz ali za uvedbo odložnega postopka (v nadaljnjem besedilu: uredba o varstvu pravic intelektualne lastnine), vključno z vsemi bodočimi spremembami, ki so takšne narave, da ne bodo zahtevale spremembe tega zakona.

2. člen

(uporaba zakona za plačevanje drugih dajatev)

Ta zakon se uporablja tudi za plačevanje drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, če s predpisi, ki določajo te dajatve, ni drugače določeno.

3. člen

(uporaba zakona, ki ureja davčni postopek)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, carinski organ postopa v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

4. člen

(območje uporabe)

(1) Območje uporabe tega zakona je ozemlje Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: območje uporabe), ki obsega ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, v številni zračni prostor in morska območja, reke in jezera, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost in jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom.

(2) Ta zakon se izvaja enotno na celotnem območju uporabe, če ni s tem zakonom, posebnim zakonom, predpisi Skupnosti ali ratificirano mednarodno pogodbo določeno drugače.

(3) Posamezne določbe tega zakona se lahko v skladu z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami izvajajo tudi izven območja uporabe.

(4) Z območjem uporabe so glede uporabe carinskih predpisov izenačena tista območja tujih držav, v katerih smejo slovenski carinski organi izvajati carinske predpise, in sicer v obsegu svojih pooblastil.

5. člen

(opredelitev izrazov)

(1) Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. »carinjenje blaga« je vsako uradno dejanje pri predložitvi blaga v carinski postopek ali pri izpolnjevanju formalnosti za ponovni izvoz blaga v običajnem postopku v skladu z 62. do 75. členom carinskega zakonika ali v poenostavljenem postopku v skladu s točkama a) ali b) prvega odstavka 76. člena carinskega zakonika;

2. »notranja meja« je meja Republike Slovenije z državami članicami;

3. »carinska meja« je meja države članice s tretjimi državami;

4. »tretja država« je država, ki ni država članica;

5. »običajno bivališče« je kraj, kjer oseba živi najmanj 185 dni v koledarskem letu zaradi osebnih ali poslovnih vezi. V primeru, da oseba nima poslovnih vezi ali pa so te vezi v drugi državi, kot njene osebne vezi, se upošteva kraj, kjer ima oseba osebne vezi, če se v ta kraj redno vrača. Bivanje v tujini zaradi šolanja ali študija ne vpliva na spremembo običajnega bivališča;

6. »blago« je vsaka premična opredmetena stvar, vključno z električnim tokom;

7. »organ javne uprave« je le neposredni uporabnik državnega proračuna, ki je določen v seznamu priloge k odredbi o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 97/01, 81/02) v točki A, I. označen s šifro uporabnika od 1. 1. do 1. 3., vključno z vsemi spremembami;

8. »prejem carinske deklaracije« je predložitev carinske deklaracije v predpisani obliki pristojnemu carinskemu organu za izvedbo izbranega carinskega postopka;

9. »sprejem carinske deklaracije« je ugotovitev carinskega organa, da je carinska deklaracija izdelana v skladu z 38. členom tega zakona in evidentiranje le-te v predpisano evidenco;

10. »dan sporočitve dolgovanega zneska dolžniku ali dolžnici (v nadaljnjem besedilu: dolžnik)« je dan, ko je dolžniku to obvestilo vročeno oziroma dan, ko se šteje, da mu je bil dolgovani znesek sporočen;

11. »carinski mejni pas na kopnem« je del ozemlja carinskega območja od carinske meje do 15 km v notranjost območja uporabe tega zakona;

12. »carinski mejni pas na morju« je pas ozemlja širine 5 km od morske obale v notranjost območja uporabe tega zakona in morsko območje od obale do zunanje meje teritorialnega morja.

(2) S carinskimi organi Republike Slovenije so izenačeni organi carinskih uprav drugih držav članic, če so v okviru programov za izmenjavo ali izobraževalnih programov Skupnosti dodeljeni organizacijskim enotam Carinske uprave Republike Slovenije. Aktivnosti po navedenih programih se izvajajo pod nadzorom carinskih organov Republike Slovenije.

2. poglavje

Pravice in obveznosti oseb

6. člen

(pogoji za opravljanje poslov zastopanja)

(1) Oseba, ki opravlja posle zastopanja v okviru svoje dejavnosti, mora v skladu s 5. členom carinskega zakonika izpolnjevati naslednja pogoja:

1. ima sedež ali stalno prebivališče na območju uporabe tega zakona,

2. ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo in je opravila poseben strokovni izpit ali zaposluje najmanj eno osebo, ki ima ustrezno strokovno izobrazbo in je opravila poseben strokovni izpit.

(2) Program posebnega strokovnega izpita določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), za izvajanje izpitov pa skrbi Generalni carinski urad. Generalni carinski urad lahko na podlagi javnega razpisa pooblasti za izvajanje posebnih strokovnih izpitov ustrezno usposobljeno organizacijo, ki se ukvarja z izobraževanjem.

(3) Vlada določi natančnejše pogoje, način in postopek dokazovanja pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izda Generalni carinski urad dovoljenje za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah.

7. člen

(vsebina obračuna)

Zastopnik ali zastopnica (v nadaljnjem besedilu: zastopnik) mora zastopanemu izdati obračun, na katerem so ločeno

navedene uvozne dajatve, davki, upravne globe, obresti in drugi stroški, ki jih je za njegov račun plačal državi.

8. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Carinski organ lahko odvzame zastopniku dovoljenje za zastopanje iz razlogov ponavljajočega se malomarnega ravnanja v obdobju zadnjih treh let.

(2) Zastopnik mora biti na možnost odvzema dovoljenja iz prejšnjega odstavka predhodno opozorjen z opominom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pa lahko carinski organ dovoljenje za zastopanje nemudoma odvzame, če je bil zastopnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper gospodarstvo ali zoper pravni promet.

(4) Zastopniku, kateremu je bilo dovoljenje odvzeto, ni mogoče izdati novega dovoljenja za zastopanje v roku petih let od odvzema.

9. člen

(zahtevek za pridobitev in izdaja zavezujoče informacije)

Zahtevek za pridobitev zavezujoče tarifne informacije in zavezujoče informacije o poreklu blaga se vloži pri Generalnem carinskem uradu.

10. člen

(dodatna preverjanja)

(1) Če je za ugotovitev dejanskega stanja zaradi izdaje zavezujoče tarifne informacije in informacije o poreklu blaga potrebna kemično-fizikalno-tehnološka ali kakšna druga preiskava blaga, ki je ni mogoče opraviti v carinskem laboratoriju, lahko na zahtevo Generalnega carinskega urada opravi preiskavo tega blaga tudi druga strokovna organizacija.

(2) Generalni carinski urad pošlje vzorce blaga organizaciji v skladu s prejšnjim odstavkom, ko dobi predhodno pisno soglasje vložnika ali vložnice zahtevka (v nadaljnjem besedilu: vložnik), da bo nosil stroške preiskave.

(3) Če vložnik ne predloži Generalnemu carinskemu uradu pisnega soglasja iz prejšnjega odstavka v roku osmih dni po prejemu obvestila, se zahtevek zavrne.

II. DEL

ELEMENTI ZA DOLOČITEV VIŠINE UVOZNIH OZIROMA IZVOZNIH DAJATEV TER DRUGIH UKREPOV, PREDPISANIH ZA BLAGOVNO MENJAVO

11. člen

(valuta)

V smislu 35. člena carinskega zakonika se kot menjalni tečaj uporablja srednji tečaj Banke Slovenije.

12. člen

(potrdila o nepreferencialnem poreklu blaga)

(1) Potrdila o nepreferencialnem poreklu blaga izdaja Gospodarska zbornica Slovenije.

(2) Gospodarska zbornica Slovenije izda potrdilo o nepreferencialnem poreklu blaga, če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o poreklu blaga in če blago, na katerega se potrdilo nanaša, ustreza kriterijem za pridobitev nepreferencialnega porekla.

13. člen

(dokazovanje preferencialnega porekla blaga in poenostavitve)

(1) Preferencialno poreklo blaga se dokazuje s predložitvijo dokazila o poreklu blaga, katerega uporaba je določena s predpisi Skupnosti ali z mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavanje blaga.

(2) Generalni carinski urad izda na podlagi pisnega zahtevka upravičenca ali upravičenke (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) dovoljenje za izvajanje poenostavitev, če je s predpisi Skupnosti ali z mednarodno pogodbo, ki določajo preferencialno tarifno obravnavo blaga določeno, da je mogoče posameznim upravičencem dovoliti poenostavitve v zvezi z dokazovanjem porekla blaga.

(3) Pri izdaji dovoljenj iz prejšnjega odstavka Generalni carinski urad upošteva predvsem:

- a) jamstva vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka,
- b) zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov.

14. člen

(carinska tarifa)

Vlada lahko izda podrobnejše predpise, če uredba o tarifi to dopušča.

III. DEL

VNOS IN IZNOS BLAGA NA OZIROMA IZ CARINSKEGA OBMOČJA SKUPNOSTI IN RAVNANJE Z BLAGOM PRED PRIDOBITVIJO ENE OD CARINSKO DOVOLJENIH RAB ALI UPORAB

1. poglavje Carinski nadzor

15. člen

(mejni prehodi)

(1) Vnos in iznos blaga na oziroma iz carinskega območja Skupnosti je mogoč samo preko mejnih prehodov, ki so določeni na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, v času, ko so odprti za promet.

(2) Mejne prehode, preko katerih se opravljata blagovni ali potniški promet v skladu s carinskimi ali drugimi predpisi, določi vlada.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se lahko v skladu z mednarodno pogodbo ali z zakonom, ki ureja nadzor državne meje, dovoli vnos in iznos blaga tudi izven mejnih prehodov iz prejšnjega odstavka.

(4) Gibanje blaga, ki je zavezano fitosanitarni, veterinarski ali drugi predpisani kontroli, je dovoljeno le preko tistih mejnih prehodov, ki so v skladu s posebnimi predpisi določeni za vnos in iznos takšnega blaga.

(5) Če je zaradi varnosti javnega reda ali varovanja zdravja ljudi in živali ali splošne varnosti uvoz ali izvoz omejen s predpisi, ki določajo prepovedi in omejitve, lahko vlada določi, da se vnos ali iznos blaga izvaja le preko določenih mejnih prehodov.

16. člen

(carinski nadzor)

(1) Pod carinskim nadzorom so:

- blago, za katerega je carinski nadzor predviden v carinskem zakoniku ali drugih predpisih Republike Slovenije,
- blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve, ob vnosu ali iznosu na oziroma iz območja uporabe tega zakona,
- neskupnostno blago, ki se nezakonito nahaja na območju uporabe tega zakona.

(2) Pod carinski nadzor spadajo tudi zabojniki, posode in embalaža ter prevozna sredstva in naprave, za katere obstaja utemeljen sum, da se v njih prevaža blago iz prejšnjega odstavka.

17. člen

(obveznosti prevoza blaga)

Za carinske urade iz točke a) prvega odstavka 38. člena carinskega zakonika se šteje najbližji carinski urad po prestopu meje, upoštevajoč najkrajšo običajno pot.

18. člen

(oprostitev obveznosti prevoza)

Minister ali ministrica (v nadaljevanju besedila: minister), pristojna za finance, lahko za določene vrste blaga, v skladu s četrtem odstavkom 38. člena carinskega zakonika, določi izjeme od obveznosti prevoza od carinske črte do carinskega urada iz prejšnjega člena.

19. člen

(ukrepi carinskega nadzora)

(1) Ukrepe carinskega nadzora in posebnosti glede na obliko transporta lahko določi minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet oziroma v primeru poštne prometa, z ministrom, pristojnim za informacijsko družbo.

(2) Kadar carinski predpisi določajo, da je treba za blago, ki je bilo nezakonito vnešeno ali odstranjeno izpod carinskega nadzora, urediti njegov položaj, carinski organi zagotovijo carinski nadzor tako, da prepovejo njegovo uporabo.

(3) Carinski nadzor v smislu prejšnjega odstavka vključuje tudi uporabo sredstev za zagotovitev istovetnosti blaga ali zaseg blaga, če bi se le na ta način lahko preprečila njegova uporaba ali zagotovilo spoštovanje carinskih predpisov in plačilo carinskega dolga za to blago.

20. člen

(določitev uradnih mest)

(1) V vsakem carinskem uradu se določijo uradna mesta, na katerih se lahko predloži blago in opravljajo uradna dejanja.

(2) Pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone, prosta skladišča in druga mesta se štejejo za uradna mesta iz prejšnjega odstavka, če se tam opravlja pretok blaga ali potnikov s tretjimi državami. Na teh uradnih mestih, carinski organi v soglasju z upravljavcem le-teh, določijo mesto za pregled blaga.

(3) Kot uradna mesta določena za carinjenje se štejejo tudi prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje med vožnjo.

21. člen

(carinjenje blaga izven uradnih mest)

(1) Carinski urad lahko, na zahtevo deklaranta ali deklarantke (v nadaljnjem besedilu: deklarant) ali če tako določajo predpisi, opravi carinjenje blaga tudi izven uradnih mest, če s tem ni prizadeta učinkovitost carinske kontrole. Stroške organa in ostale stroške, ki nastanejo zaradi carinjenja blaga izven uradnih mest krije deklarant.

(2) Minister, pristojen za finance, izda cenik stroškov za carinjenje blaga izven uradnih mest.

22. člen

(ureditev uradnih mest)

(1) Upravljalci ali upravljavke (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) uradnih mest iz drugega odstavka 20. člena tega zakona so dolžni carinskemu organu brezplačno zagotoviti naslednje:

- ustrezne prostore za opravljanje uradnih dejanj, ki so v pristojnosti carinskega organa in za predložitve blaga,
- zadostno število parkirnih mest v bližini le-teh,
- dostop do svojih objektov in naprav,
- prevoz pri opravljanju uradnih dejanj, in
- takoj, ko je mogoče sporočiti vozne rede, rede letenja in vsa dejanska prometna gibanja.

(2) Stroške postavitve in vzdrževanja takšnih objektov ter druge stroške, ki nastanejo v zvezi z njimi, krijejo upravljavci uradnih mest.

23. člen

(nadzor na uradnih mestih in na carinski meji)

(1) Carinski organi lahko, za namene izvajanja carinskega nadzora in drugih predpisov, za izvajanje katerih so pristojni, zahtevajo odstranitev objektov, naprav in prevoznih sredstev, ki se brez njihovega soglasja nahajajo na uradnih mestih in na carinski meji.

(2) Carinski organi lahko zahtevajo od oseb, ki se nahajajo na uradnih mestih ali na carinski meji, kjer se opravlja carinski nadzor ali kontrola, da zapustijo ta mesta, če ovirajo izvajanje carinskega nadzora ali če bi z njihovo prisotnostjo lahko prišlo do kršitev carinskih predpisov ali če bi njihova prisotnost oteževala izvajanje carinskega nadzora.

(3) Za osebe iz prejšnjega odstavka ne štejejo uradne osebe organov, ki opravljajo mejno kontrolo.

(4) Osebe, ki zadržujejo stvari ali hranijo blago na uradnih mestih ali na carinski meji, četudi gre za skupnostno blago, morajo to blago na zahtevo carinskih organov takoj odstraniti.

24. člen

(obveznost nudenja pomoči)

(1) Upravitelji prostorov in naprav, ki služijo za potniški in blagovni promet s tretjimi državami, vključno poštni promet, upravitelji naprav v pretovariščih in skladiščih ter upravitelji daljnovodov in cevovodov, morajo carinskim organom omogočiti izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga ter vpogled v evidence o gibanju tega blaga.

(2) Upravitelji naprav in objektov iz prejšnjega odstavka so dolžni na zahtevo carinskih organov omogočiti pregled blaga in določiti prostor, kjer se bo izvedel tak pregled.

25. člen

(uradne ure)

Uradne ure so čas, ko je mogoče pred carinskimi organi opraviti carinske formalnosti. Uradne ure se objavijo na vidnem mestu.

26. člen

(carinjenje blaga izven uradnih ur)

(1) Ne glede na 28. člen tega zakona carinski urad lahko na zahtevo deklaranta ali če tako določajo predpisi opravi carinjenje blaga tudi izven uradnih ur, če s tem ni prizadeta učinkovitost carinske kontrole. Stroške organa in ostale stroške, ki nastanejo zaradi carinjenja blaga izven uradnih ur krije deklarant.

(2) Minister, pristojen za finance, izda cenik stroškov za carinjenje blaga izven uradnih ur.

27. člen

(nadzor nad blagom, ki mu je bila dana določena ugodnost)

Carinski organi so pooblaščen, da pri osebah, ki razpolagajo z blagom, ki mu je bila dana določena ugodnost po carinskih predpisih ali drugih predpisih, za izvajanje katerih so pristojni carinski organi, preverjajo izvajanje te ugodnosti v skladu s predpisi.

28. člen

(predložitev blaga)

(1) Predložitev blaga je možna samo v času uradnih ur pristojnega carinskega organa in na uradnem mestu oziroma na mestu, ki ga določi pristojni carinski urad.

(2) Blago v poštnem, zračnem in pomorskem prometu, ki carinsko območje le tranzitira, je oproščeno obveznosti predložitve. Oprostitev ne velja za blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve v tranzitu.

(3) Blago, ki carinskemu organu ni očitno vidno in blago, ki se ne prevaža oziroma prenaša na običajnem mestu, je treba predložiti izrecno.

(4) Minister, pristojen za finance, dovoli izjeme od obveznosti predložitve blaga oziroma olajšave pri predložitvi blaga, če se s tem olajša pretok blaga.

29. člen

(evidence)

(1) Osebe, ki so v skladu s carinskimi predpisi dolžne voditi določene evidence, morajo le-te voditi na način, da se omogoča povezljivost z davčnimi evidencami in knjigovodstvom te osebe.

(2) K evidencam iz prejšnjega odstavka spadajo tudi vse pripadajoče knjigovodske in carinske listine, ki se nanašajo na dogodek vpisan v evidenci.

(3) Evidence morajo biti carinskim organom na njihovo zahtevo predložene.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek so carinski organi pooblaščen, da pregledajo evidence tam, kjer se vodijo. Oseba, ki je dolžna voditi te evidence, mora carinskim organom nuditi ustrezno pomoč in pojasnila. Če je vodenje evidenc s pogodbo prepuščeno drugi osebi, je tudi ta oseba dolžna nuditi pomoč in dajati pojasnila.

2. poglavje

Začasna hramba

30. člen

(skupna deklaracija)

Minister, pristojen za finance, določi obrazec skupne deklaracije.

31. člen

(začasna hramba predloženega blaga)

(1) Neskupnostno blago se začasno hrani le na mestih in pod pogoji, ki jih odobri carinski organ.

(2) Minister, pristojen za finance, lahko določi podrobnejša pravila za začasno hrambo blaga.

32. člen

(prostor, dovoljen za začasno hrambo in carinska skladišča)

(1) Prostor, kjer je blago začasno hranjeno in prostori carinskih skladišč morajo biti opremljeni tako, da je carinskim organom zagotovljen učinkovit carinski nadzor.

(2) Šteje se, da je nadzor iz prejšnjega odstavka zagotovljen, če je prostor opremljen tako, da fizično onemogoča nedovoljeno odstranitev blaga brez uporabe sile in poškodovanja varovalnih naprav in če se o blagu vodijo evidence, ki omogočajo ugotovitev višine carinskega dolga in carinskega dolžnika.

(3) Minister, pristojen za finance, lahko določi natančnejše pogoje za odprtje carinskega skladišča in prostorov začasne hrambe.

IV. DEL

CARINSKO DOVOLJENA RABA ALI UPORABA BLAGA

1. poglavje

Splošno

33. člen

(običajne carinske deklaracije)

(1) Minister, pristojen za finance, določi način izpolnjevanja carinske deklaracije in kodeks šifer, ki se uporablja pri izpolnitvi carinske deklaracije.

(2) Kadar se v potniškem prometu uporablja ustna carinska deklaracija, se za obračun dajatev uporablja poseben obrazec obračuna dajatev.

(3) Obliko in vsebino obrazca iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

34. člen

(vlaganje carinskih deklaracij s pomočjo sredstev za računalniško izmenjavo podatkov)

(1) Vlaganje carinskih deklaracij s pomočjo sredstev za računalniško izmenjavo podatkov je dovoljeno samo s predhodnim dovoljenjem Generalnega carinskega urada.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za izvajanje poenostavitve iz točke b) in c) prvega pododstavka prvega odstavka 76. člena carinskega zakonika, deklaracija iz prejšnjega odstavka lahko vloži le na podlagi predhodnega dovoljenja Generalnega carinskega urada, s katerim se dovoli izvajanje poenostavljenega postopka.

(3) Minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise o pridobitvi dovoljenja in načinu vlaganja deklaracij s sredstvi za računalniško izmenjavo podatkov.

35. člen

(dodaten izvod carinske deklaracije)

Če vložnik predloži skupaj s carinsko deklaracijo dodatne izvode ali kopije deklaracije, lahko zahteva njihovo potrditev.

36. člen

(zahtevek za poenostavitve)

(1) Zahtevek za izdajo dovoljenja za poenostavljeni postopek iz točke b) in c) prvega pododstavka prvega odstavka 76. člena carinskega zakonika se vloži pri carinskem uradu, ki je krajevno pristojen glede na sedež ali glavno knjigovodstvo vložnika zahtevka.

(2) Carinski urad iz prejšnjega odstavka pošlje zahtevek, skupaj s svojimi mnenjem, v pristojno reševanje Generalnemu carinskemu uradu.

37. člen

(podrobnejši predpisi za poenostavljene postopke)

Minister, pristojen za finance, lahko določi način izvajanja poenostavljenih postopkov.

38. člen

(sprejem carinske deklaracije)

(1) Pogoji za sprejem carinske deklaracije so, da:

1. je vložena pri carinskem uradu, ki je pristojen za sprejem carinske deklaracije,

2. je vložena v času uradnih urah in na uradnih mestih carinskih organov,

3. ne obstajajo prepovedi in omejitve za sprejem carinske deklaracije,

4. je carinsko deklaracijo vložila upravičena oseba,

5. je carinska deklaracija za zahtevani postopek vložena v predpisani obliki in pravilno izpolnjena,

6. so carinski deklaraciji priložene vse listine, ki so potrebne za odobritev zahtevanega postopka, ali so te listine izdali pristojni organi in vsebujejo vse podatke, ki so potrebni za zahtevani postopek.

(2) Če pogoji iz prejšnjega odstavka za sprejem carinske deklaracije niso izpolnjeni, carinski organ na deklaraciji ali na drug primeren način navede razloge in jo skupaj s prilogami vrne vložniku. Vložnik se z navedenimi razlogi lahko strinja in izpolni pogoje iz prejšnjega odstavka ali pa pisno izjavi, da se z navedenimi razlogi ne strinja. Če vložnik pisno izjavi, da se z navedenimi razlogi ne strinja, carinski organ izda sklep, s katerim se sprejem carinske deklaracije zavrže.

39. člen

(preverjanje sprejete carinske deklaracije)

(1) Če carinski organ pri carinjenju blaga ugotovi odstopanja podatkov navedenih v deklaraciji od dejanskega stanja ali da pogoji za zahtevani carinski postopek niso izpolnjeni, to navede v zapisniku in en izvod vroči deklarantu.

(2) Če se deklarant strinja z ugotovitvami v zapisniku iz prejšnjega odstavka, lahko vloži novo carinsko deklaracijo. V tem primeru se kot datum za določitev dajatev, šteje datum sprejema prvotne carinske deklaracije.

(3) Če se deklarant z ugotovitvami v zapisniku iz prvega odstavka tega člena ne strinja, lahko v roku osmih dni od dneva vročitve zapisnika vloži ugovor, razen, če mu je bilo blago na podlagi nove carinske deklaracije že prepuščeno.

(4) Carinski organ, po prejemu ugovora, imenuje tričlansko komisijo, ki izvede ponovno preverjanje carinske deklaracije s pregledom predloženih listin in blaga. O rezultatu preverjanja se izdela zapisnik (v nadaljnjem besedilu: zapisnik komisije) in en izvod vroči deklarantu. Zoper zapisnik komisije ni dopusten ugovor.

(5) Na podlagi zapisnika komisije oziroma če deklarant ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, izda carinski organ odločbo, s katero določi nove podlage za obračun uvoznih dajatev in izvoznih nadomestil ali drugih zneskov pri izvozu ter obračuna dajatve.

40. člen

(odvzem vzorcev blaga)

(1) V primeru odvzema vzorcev blaga zaradi podrobnejše preiskave blaga v Generalnem carinskem uradu, sestavi carinski urad o tem zapisnik in en izvod vroči deklarantu. O rezultatu preiskave izdela Generalni carinski urad strokovno mnenje.

(2) Na podlagi strokovnega mnenja iz prejšnjega odstavka carinski urad izda odločbo, s katero določi nove podlage za obračun uvoznih dajatev in izvoznih nadomestil ali drugih zneskov pri izvozu ter obračuna dajatve.

(3) V primeru odvzema vzorcev blaga, izda carinski organ deklarantu obračun stroškov opravljene preiskave. Minister, pristojen za finance, določi način in višino obračunavanja stroškov opravljene preiskave.

41. člen

(uskladitev podatkov)

(1) Carinski organ izda na zahtevo deklaranta ali po uradni dolžnosti v roku enega leta od dneva prepustitve blaga deklarantu odločbo o spremembi podatkov v carinski deklaraciji, če:

a) se podatki v carinski deklaraciji ne ujemajo s podatki iz listin, ki so priložene k carinski deklaraciji oziroma iz naknadno predloženih ali pridobljenih listin, za katere se nedvoumno ugotovi, da se nanašajo na zadevno blago,

b) se iz naknadno opravljenega pregleda zadevnega blaga ugotovi, da podatki v deklaraciji ne ustrezajo dejanskemu stanju blaga, pa to ne vpliva na višino v deklaraciji že obračunanega carinskega dolga ali izvajanje ukrepov trgovinske politike.

(2) Sprememba podatkov v carinski deklaraciji na podlagi tega člena, se lahko nanaša le na blago, ki je bilo prvotno navedeno v carinski deklaraciji. S spremembo podatkov se ne more uveljaviti ugodnejše carinske stopnje ali oprostitve pri obračunu carinskega dolga, ki pred prepustitvijo blaga ni bila zahtevana, in se ne more zahtevati drugačnega carinskega postopka, kot je bil prvotno odobren.

(3) Prejšnja odstavka se uporabljata tudi za poenostavljene in dopolnilne carinske deklaracije.

42. člen

(preverjanje istovetnosti blaga)

(1) Ukrepi za zagotovitev istovetnosti blaga se lahko sprejmejo pred prepustitvijo blaga deklarantu ali kadar to zahtevajo ukrepi carinskega nadzora, da bi se preprečila neupravičena uporaba tega blaga ali zagotovila njegova istovetnost.

(2) Sredstva za zagotovitev istovetnosti blaga se lahko namestijo na tovorke, zabojnike ali tovarne prostore vozil le,

če je s tem zagotovljeno, da blaga s tem ne bo mogoče odstraniti brez, da bi se poškodovale carinske oznake ali pustile jasno vidne sledi na uporabljenih sredstvih istovetnosti ali sredstvu, na katero se namešča.

(3) Če je tako predvideno z mednarodno pogodbo, lahko carinski organi predhodnoodobrijo tovrne prostore vozil ali vozila za prevoz blaga z uporabo sredstev za zagotovitev istovetnosti. Za izdajo takega dovoljenja je pristojen carinski urad, kjer ima vložnik zahtevka svoj sedež oziroma stalno prebivališče.

(4) Če se namestijo sredstva za zagotovitev istovetnosti blaga, se s tem blago ne sme poškodovati niti zmanjšati njegova uporabnost.

(5) Za ohranitev oziroma nepoškodovanje carinskih oznak sta odgovorna prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) ali carinski deklarant oziroma oseba, ki je odgovorna za blago.

43. člen

(zaseg in prodaja hitro pokvarljivega blaga)

(1) Po preteku roka iz prvega odstavka 49. člena carinskega zakonika ali če grozi, da se bo blago, ki je v začasni hrambi, pokvarilo, se blago zaseže in nato prodaja po drugem odstavku tega člena.

(2) Prodaja blaga se mora opraviti v skladu z 867a členom izvedbene uredbe in v skladu s predpisi, ki urejajo prodajo neskupnostnega blaga. Če zaradi posebnih okoliščin v posameznem primeru takšna prodaja ni možna, zlasti ker ni nobenega kupca, ali če bi se s prodajo negativno poseglo v konkurenčna razmerja, je mogoče začasno hranjeno blago nameniti za dobrodne namene. Prodaja je nedopustna, če bi to škodljivo vplivalo na življenje ali zdravje ljudi, živali ali rastlin ali če veljajo za to blago pri sprostitvi v prost promet druge prepovedi in omejitve, pa to blago teh pogojev ali omejitev ne izpolnjuje.

44. člen

(uničenje blaga)

Blago, ki ga ni mogoče prodati v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, se uniči.

45. člen

(ravnanje z blagom, katerega lastnik ni znan)

(1) Če lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) blaga iz 57. člena carinskega zakonika ni znan, carinski organ na svoji oglasni deski objavi seznam z opisom tega blaga, ki mora ostati izobešen najmanj 20 dni.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, če za blago iz 57. člena carinskega zakonika grozi, da se bo pokvarilo, carinski organ pridobi lastninsko pravico na tem blagu v skladu s 50. členom Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02) in ga prodaja po predpisih, ki urejajo prodajo neskupnostnega blaga.

(3) Če se v času iz prvega odstavka tega člena lastnik blaga ne javi in ne uredi položaja blaga ter ne prevzame blaga in ne plača stroškov, povezanih s hrambo in prevozom blaga, se blago zaseže in prodaja po predpisih, ki urejajo prodajo neskupnostnega blaga.

(4) Če se lastnik blaga javi po opravljeni prodaji blaga, se mu na zahtevo vrne preostanek kupnine, po poplačilu stroškov, nastalih v zvezi z blagom.

46. člen

(ravnanje drugih državnih organov v zvezi s carinskim blagom)

(1) Državni organi, ki pri izvajanju svojih pooblastil najdejo blago, za katero obstaja utemeljen sum, da gre za neskupnostno blago, ga zasežejo in takoj predložijo najbližjemu carinskemu uradu, razen če z zakonom ni drugače določeno.

(2) Odvzeto neskupnostno blago se lahko prepusti drugi osebi le, če so carinski organi dovolili eno od predvidenih carinsko dovoljenih rab ali uporab blaga oziroma če je bil že nastali carinski dolg poravnal.

(3) Carinski dolg iz prejšnjega odstavka se izterja od carinskega dolžnika oziroma poravnava iz kupnine za prodano blago.

(4) Stroški, ki nastanejo v zvezi z blagom iz prvega odstavka tega člena (hramba, prodaja itd.) se poravnajo iz kupnine za prodano blago, po plačilu morebitnega carinskega dolga.

47. člen

(ravnanje drugih pravnih in fizičnih oseb)

(1) Pravne ali fizične osebe morajo takoj predložiti najbližjemu carinskemu uradu blago, za katerega izvedo ali na katerega naletijo, če glede na okoliščine vedo ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je nezakonito vnešeno na območje uporabe tega zakona ali se tu nezakonito nahaja oziroma uporablja, kot da bi bilo sproščeno v prost promet.

(2) Če carinski organ izve za blago iz prejšnjega odstavka, nemudoma izvede ukrepe, ki so potrebni, da vzpostavi zakonito stanje.

48. člen

(poenostavitve v tranzitnem postopku)

(1) Zahtevki za izdajo dovoljenja za poenostavitve v tranzitnem postopku se vložijo pri carinskem uradu, ki je krajeno pristojen glede na sedež ali glavno knjigovodstvo vložnika zahtevka.

(2) Carinski urad iz prejšnjega odstavka pošlje zahtevek, skupaj s svojim mnenjem, v reševanje Generalnemu carinskemu uradu.

(3) Vlada lahko določi natančnejše kriterije za olajšave oziroma poenostavitve postopka v okviru tranzitnega postopka.

2. poglavje

Proste cone in prosta skladišča

49. člen

(soglasje vlade za ustanovitev proste cone in prostega skladišča)

(1) Vlada lahko na zahtevo osebe, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj), izda predhodno soglasje za ureditev določenega dela območja uporabe tega zakona kot proste cone oziroma določitve prostora kot prostega skladišča.

(2) Vlada izda soglasje iz prejšnjega odstavka na podlagi pisne zahteve ustanovitelja, dokumentov, ki dokazujejo upravičenost ustanovitve proste cone ali prostega skladišča in mnenja ministrov pristojnih za finance in ekonomske odnose s tujino v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka.

(3) Vlada lahko razveljavi ali spremeni izdano soglasje za ustanovitev proste cone ali prostega skladišča, če prenehajo obstajati razlogi in pogoji na podlagi katerih je bilo soglasje izdano ali če ustanovitelj ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev, ki so potrebni za izdajo soglasja za ustanovitev proste cone ali prostega skladišča.

50. člen

(odločba Generalnega carinskega urada)

(1) Na podlagi zahtevka ustanovitelja, generalni carinski urad izda odločbo, s katero dovoli začetek poslovanja v novi oziroma spremenjeni prosti coni ali prostem skladišču, če:

a) je vlada predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena;

b) so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v le-teh;

c) ustanovitelj zagotovi prostor za delo carinskih organov.

(2) Generalni carinski urad opravi pregled objektov oziroma prostorov, namenjenih zagotavljanju izvajanja carinskega nadzora v prosti coni ali prostem skladišču, v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka ustanovitelja.

(3) Generalni carinski urad v roku 8 dni po opravljenem pregledu izda zapisnik o ugotovitvah glede izpolnjevanja pogojev za carinski nadzor, v katerem določi tudi rok za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Na podlagi zapisnika Generalni carinski urad izda odločbo, s katero ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v prosti coni ali prostem skladišču oziroma zahtevku ne ugodijo.

(4) Ustanovitelj proste cone ali prostega skladišča je prisoten pri pregledu objektov oziroma prostorov iz drugega odstavka tega člena.

51. člen

(začetek poslovanja v prosti coni ali prostem skladišču)

Ustanovitelj lahko začne s poslovanjem v prosti coni ali prostem skladišču, ko pridobi odločbo Generalnega carinskega urada v skladu s prejšnjim členom ter pridobi uporabno dovoljenje v skladu z veljavnimi predpisi.

52. člen

(soglasje za posege v prostor ali gradnjo objektov)

(1) Pisni zahtevek za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni ali prostem skladišču mora vsebovati:

- splošne podatke o prosti coni ali prostem skladišču in vložniku zahtevka,
- navedbo dejavnosti, za katere naj bi se objekt uporabljal,
- vse ostale podatke, ki omogočajo carinskemu organu odločitev o zahtevku,
- navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda Generalni carinski urad.

53. člen

(uporabniki proste cone ali prostega skladišča)

(1) Uporabniki ali uporabnice proste cone ali prostega skladišča (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) so lahko ustanovitelj in druge pravne osebe ter samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik).

(2) Uporabnik opravlja gospodarsko dejavnost v prosti coni ali prostem skladišču na podlagi pogodbe, ki jo sklene z ustanoviteljem proste cone ali prostega skladišča.

(3) Uporabnik mora za dejavnosti, ki jih opravlja v prosti coni ali prostem skladišču, voditi ločeno knjigovodstvo.

54. člen

(obvestilo o nameravanem opravljanju dejavnosti)

Šteje se, da je uporabnik obvestil carinski organ o nameravanem opravljanju dejavnosti v prosti coni ali prostem skladišču, če je pri pristojnem carinskem organu vložil zahtevek za odobritev evidenc v skladu z 806. členom izvedbene uredbe.

55. člen

(pogoj za začetek opravljanja dejavnosti)

Uporabnik proste cone ali prostega skladišča mora pred začetkom opravljanja dejavnosti v coni ali prostem skladišču pridobiti odobritev carinskega organa glede oblike in vsebine evidenc iz 806. člena izvedbene uredbe.

56. člen

(odobritev evidenc)

(1) Carinski organ odobri izbrano obliko in vsebino vodenja evidenc z odločbo le tistim osebam, ki izpolnjujejo pogoje za poslovanje v prosti coni ali prostem skladišču v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Če želi uporabnik med poslovanjem zamenjati ali spremeniti odobreno vodenje evidenc iz prvega odstavka tega člena, mora spremembo odobriti pristojni carinski organ.

57. člen

(sprememba in razveljavitev odločbe o vodenju evidenc)

(1) Carinski organ, ki je izdal odobritev iz prejšnjega člena, lahko to odobritev spremeni ali razveljavi, če glede na poslovanje uporabnika odobreno vodenje evidenc ne omogoča več ustreznega carinskega nadzora ali če je prepovedal ali omejil opravljanje katere od dejavnosti.

(2) Carinski organ razveljavi odobritev evidenc tudi, če ugotovi hujšo kršitev obveznosti ali ponavljajoče se nepojasnjeno izginjanje blaga, na katerega se nanaša evidenca ali če ugotovi ponavljajoče se napačno vodenje evidenc.

(3) Potem, ko carinski organ razveljavi odobritev evidenc v skladu s prvim odstavkom tega člena, uporabnik ne sme več izvajati dejavnosti, na katere se nanaša razveljavljena odobrena evidenca, obstoječe zaloge pa se obravnavajo, kot da je to blago vnešeno ali ponovno vnešeno na carinsko območje.

58. člen

(hramba dokumentov)

Zahtevke za odobritev evidenc in druge dokumente, ki se na njih nanašajo, carinski organ hrani najmanj tri leta od konca koledarskega leta, v katerem je uporabnik prenehal opravljati dejavnost v prosti coni ali prostem skladišču.

59. člen

(oskrbovanje ladij v mednarodnem prometu)

Blago, vnešeno v prosto cono ali prosto skladišče se lahko uporabi tudi za oskrbovanje ladij v mednarodnem prometu.

60. člen

(podrobnejši predpisi)

Vlada lahko podrobneje uredi delovanje prostih con in prostih skladišč.

V. DEL

CARINSKI DOLG IN CARINSKE OPROSTITVE

61. člen

(določitev pristojnosti za vknjižbo, sporočanje in izterjavo zneska dajatev)

(1) Vknjižba zneska dajatev, ki se ga v skladu s tretjim odstavkom 221. člena carinskega zakonika ne sme več sporočati carinskemu dolžniku (v nadaljnjem besedilu: dolžnik), ni dopustna.

(2) Za vknjižbo, sporočanje in izterjavo zneska dajatev je pristojen carinski urad, na območju katerega je le-ta nastal ali velja, da je nastal v smislu 215. člena carinskega zakonika.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, je v primeru, ko je nastal carinski dolg zavarovan z ustrežno obliko zavarovanja iz 193. člena carinskega zakonika, za vknjižbo, sporočanje in izterjavo le-tega pristojen Generalni carinski urad.

62. člen
(sporočanje)

(1) Carinski dolg se sporoči v skladu z določbami o vročanju davčnih odločb.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se carinski dolg, obračunan v carinski deklaraciji, ki jo je carinski organ sprejel, v skladu z drugim odstavkom 221. člena carinskega zakonika šteje za sporočenega v trenutku prepustitve blaga deklarantu.

63. člen
(rok za plačilo zneska dajatev)

(1) Znesek dajatev, ki je bil sporočen v skladu s prejšnjim členom, mora dolжник plačati v desetih dneh od dneva sporočitve dolgovanega zneska dajatev dolžniku.

(2) Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka se zneski dajatev, za katere je bil odobren odlog plačila iz točk b) in c) 226. člena carinskega zakonika, plačajo na naslednji način:

a) v primeru, ko je obdobje združevanja koledarski teden, se dajatve plačajo do petka četrtega tedna, ki sledi temu koledarskemu tednu,

b) v primeru, ko je obdobje združevanja koledarski mesec, se dajatve plačajo najkasneje 16. dan v mesecu, ki sledi temu koledarskemu mesecu.

64. člen
(odlog plačila zneska dajatev)

(1) Zahtevek za odobritev odloga plačila zneska dajatev se vložijo pri carinskem uradu, ki je krajevno pristojen glede na sedež vložnika zahtevka.

(2) Odlog v skladu s točko c) 226. člena carinskega zakonika dovoli Generalni carinski urad istočasno z izdajo oziroma spremembo dovoljenja za poenostavitve carinskih postopkov.

(3) Carinski organ pri odločanju o zahtevku za odobritev odloga plačila zneska dajatev upošteva, ali dolжник izpolnjuje naslednje pogoje:

- je zanesljiv in finančno stabilen,
- redno poravnava svoje obveznosti,
- ima primeren obseg poslovanja,
- vodi vse predpisane evidence, kar daje možnost nemotene kontrole,
- v dosedanjem poslovanju ni hujše kršil carinskih in davčnih predpisov.

65. člen
(povračilo in odpust zneska dajatev)

(1) V skladu z 235. členom carinskega zakonika se kot povračilo preveč plačanega zneska dajatev štejejo tudi dobropis, preknjižba zneska ali njegov prenos na drug konto.

(2) Zahtevek za povračilo ali odpustitev zneska dajatev se vložijo pri carinskem organu pri katerem je bila vložena carinska deklaracija v zvezi s katero se zahteva povračilo ali odpustitev teh dajatev. Ta carinski organ tudi odloči o zahtevku.

(3) Če se zahtevek za povračilo ali odpustitev carinskega dolga nanaša na dolg, ki je bil obračunan na podlagi poenostavitve iz b) in c) točke prvega pododstavka prvega odstavka 76. člena carinskega zakonika, se le-ta vložijo pri nadzornem carinskem organu, opredeljenem v dovoljenju za poenostavitve. Ta carinski organ tudi odloči o zahtevku.

66. člen
(pooblastilo ministru)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje uredi odlog, povračilo in odpust zneska dajatev.

67. člen
(podrobnejši predpisi za oprostitev carin)

Minister, pristojen za finance, lahko izda podrobnejše predpise, če uredba o carinskih oprostitvah to dopušča.

VI. DEL
DOLOČBE O CARINSKIH UKREPIH PRI KRŠITVAH
PRAVIC INTELEKTUALNE LASTNINE

68. člen
(zahteva, odločitev o zahtevi in zavarovanje)

(1) Zahteva za varstvo pravic intelektualne lastnine se vložijo pri Generalnem carinskem uradu.

(2) Če Generalni carinski urad ugotovi zahtevo, o tem obvesti vse carinske urade in imetnika ali imetnico (v nadaljnjem besedilu: imetnik) pravice.

(3) Generalni carinski urad pred izdajo odločbe, s katero ugotovi zahtevo imetnika pravice, lahko zahteva, da ta položi ustrezen instrument zavarovanja plačila stroškov hrambe, prevoza ali odškodnine, ki bi jih v zvezi z blagom imeli carinski organi.

(4) Kot ustrezen instrument zavarovanja iz prejšnjega odstavka se šteje bančna garancija, ki jo izda banka s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma banka, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji ali gotovinski polog pri carinskem organu.

69. člen
(instrument zavarovanja)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve instrumenta zavarovanja, kriterije za določitev njegove višine ter način sprostitve in vnovčitve instrumenta zavarovanja iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

70. člen
(odločanje)

(1) Zoper odločitev carinskega organa pri izvajanju carinskih ukrepov pri kršitvah pravic intelektualne lastnine ni pritožbe, možna pa je tožba v upravnem sporu, ki se vložijo pri Upravnem sodišču v Ljubljani. V sporu odloča sodišče na sedežu v Ljubljani.

(2) Sodišče odloča o tožbah v skladu s 7. členom uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine prednostno.

(3) Sodišče obvešča o svojih pravnomočnih odločbah Generalni carinski urad, le-ta pa pristojni carinski organ.

71. člen
(uničenje zaradi molka domnevnega kršitelja)

(1) Odločba o začasnem zadržanju blaga se vroči osebi, ki je blago predložila carinskemu organu oziroma njenemu zastopniku. V odločbi o zadržanju se določi, da se lahko lastnik blaga oziroma oseba, ki razpolaga z blagom, v roku desetih delovnih dni od dneva začasnega zadržanja, izjasni ali gre za ponarejeno blago ali druge kršitve pravic intelektualne lastnine.

(2) Če carinski organ, ki je blago zadržal, v roku iz prejšnjega odstavka, ne prejme pisne izjave lastnika blaga ali osebe, ki z blagom razpolaga, lahko na zahtevo imetnika pravice in na njegove stroške blago odvzame in uniči.

(3) Če lastnik blaga oziroma oseba, ki razpolaga z blagom, vložijo izjavo, da ne gre za ponarejeno blago ali druge kršitve pravic intelektualne lastnine, lahko imetnik pravice v roku desetih delovnih dni po prejemu obvestila, da je bila dana taka izjava, vložijo tožbo v skladu s 7. členom uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine.

(4) Če imetnik pravice ne vložijo tožbe v skladu s prejšnjim odstavkom, se blago prepusti v izbrano carinsko dovoljeno rabo ali uporabo.

72. člen

(dogovor o uničenju blaga)

Imetnik pravice lahko v rokih za vložitev tožbe o varstvu pravic intelektualne lastnine namesto dokazila o vloženi tožbi, predloži carinskemu organu, ki je blago zadržal, notarsko overjen dogovor med imetnikom pravice in domnevnim kršiteljem pravic intelektualne lastnine, da se blago uniči pod carinskim nadzorom na stroške imetnika pravice.

73. člen

(varščina namesto zadržanja blaga)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve varščine, kriterije za določitev njene višine in način sprostitev oziroma vnovčitve varščine.

74. člen

(skladiščenje zaseženega blaga)

(1) Zaseženo blago se hrani v skladu s carinskimi predpisi, ki veljajo za carinsko skladiščenje blaga.

(2) Po obvestilu, da bo vložil tožbo zoper domnevnega kršitelja pravic intelektualne lastnine, nosi stroške skladiščenja ter druge stroške in morebitne odškodnine, ki bi utegnili nastati do dokončne odločitve sodišča, imetnik pravice.

75. člen

(ravnanje z odvzetim blagom)

Pristojni carinski organ blago, ki je odvzeto v skladu s tem zakonom, praviloma uniči. Uničenje se izvede v skladu s carinskimi predpisi o uničenju carinskega blaga pod carinskim nadzorom. Ostanki in odpadki, ki preostanejo po uničenju blaga, so carinsko blago in se obravnavajo v skladu s carinskimi predpisi.

76. člen

(stroški v zvezi z blagom)

(1) Stroške hrambe in ohranjanja blaga v času začasnega zadržanja oziroma zasega blaga do pravnomočnosti odločitve o odvzemu blaga oziroma do uničenja blaga, vključno s stroški uničenja blaga, nosi oseba, zoper katero je imetnik pravice sprožil postopek za varstvo pravic.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nosi stroške iz prejšnjega odstavka imetnik pravice:

- če v predpisanem roku ne vloži tožbe oziroma če tožbo umakne;
- če sodišče zavrže tožbo ali zavrne tožbeni zahtevek;
- če carinski organi ne morejo izterjati stroškov od osebe, zoper katero je imetnik pravice sprožil postopek za varstvo pravic.

VII. DEL

POSEBNI UKREPI NADZORA MEJNE PRODAJALNE NA CESTNIH MEJNIH PREHODIH Z REPUBLIKO HRVAŠKO

77. člen

(mejne prodajalne)

Mejne prodajalne so prodajalne, ki na območju cestnih mejnih prehodov z Republiko Hrvaško prodajajo blago potnikom ali potnicam (v nadaljnjem besedilu: potnik), ki imajo namen prestopiti državno mejo.

78. člen

(posebni ukrepi nadzora)

Posebni ukrepi nadzora v skladu s tem delom zakona so ukrepi, kot je na primer pregled in preiskava blaga, prevoznih in prenosnih sredstev, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti dokumentov, preverjanje obstoja, verodostojnosti in

točnosti poslovnih knjig in drugih evidenc, pregled prtljage in stvari, ki jih potniki nosijo s seboj ali na sebi in izvajanje uradnih preiskav z namenom, da se prepreči oskrbovanje mejnih prodajaln v nasprotju s predpisi in omogoči identifikacijo blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah in njegovo razlikovanje od neskupnostnega blaga, ki ga potniki vnašajo na carinsko območje Skupnosti v potniškem prometu.

79. člen

(pristojni organi)

Pristojni organ za izvajanje posebnih ukrepov nadzora po tem delu zakona so Generalni carinski urad, carinski uradi in izpostave kot notranje organizacijske enote teh uradov.

80. člen

(dolžnost predložitve dokumentov in zagotovitve pomoči)

Za izvajanje tega dela zakona je imetnik mejne prodajalne in vsaka druga oseba, ki je posredno ali neposredno vključena v posle v zvezi z blagom, ki se prodaja v mejnih prodajalnah, dolžna pristojnim carinskim organom na njihovo zahtevo omogočiti pregled blaga, predložiti vse potrebne dokumente in pojasnila, ne glede na obliko njihovega zapisa, ter jim zagotoviti potrebno pomoč.

81. člen

(blago, ki se lahko prodaja v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne sme v mejni prodajalni prodajati:

- uvoženo blago, ki je na carinskem območju Skupnosti sproščeno v prost promet v skladu z veljavno zakonodajo;
- blago, proizvedeno v Skupnosti, ki se v skladu z veljavno zakonodajo sme dati v promet na območju Skupnosti.

(2) Imetnik mejne prodajalne sme v mejni prodajalni opravljati tudi storitve, povezane s prodajo blaga iz prvega odstavka tega člena.

82. člen

(identifikacija blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah)

(1) Račun, ki ga imetnik mejne prodajalne izda vsakemu kupcu mora vsebovati vsaj podatke o vrsti, količini in vrednosti blaga, kupljenega v posamezni mejni prodajalni.

(2) Kupec mora račun iz prejšnjega odstavka hraniti dokler se nahaja na območju mejnega prehoda in dokler pristojni organ ne sprejme odločitve o morebitni kontroli blaga, ki ga potnik nosi s seboj.

83. člen

(ukrepi nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo pri potnikih)

(1) Zaradi preverjanja ali gre za neskupnostno blago ali za blago kupljeno v mejni prodajalni, je potnik dolžan pristojnemu organu predložiti blago, ki ga nosi s seboj in račun iz prejšnjega člena.

(2) Blago iz prejšnjega odstavka je lahko predloženo na kakršenkoli način, ki pristojnemu organu omogoča, da lahko nedvomno ugotovi, kje se blago nahaja. Blago, ki carinskemu organu ni očitno vidno in blago, ki se ne prevaža ali prenaša na običajnem mestu, mora potnik predložiti izrecno.

(3) Pristojni organ sme zaradi izvajanja ukrepov po tem delu zakona preverjati predloženo blago in izjave potnika s pregledom blaga, ki ga potnik nosi s seboj ali na sebi, s pregledom računov in drugih dokumentov, povezanih s tem blagom, ter s pregledom prevoznih oziroma prenosnih sredstev.

(4) Če pristojni organ ne more ugotoviti, da je določeno blago dejansko kupljeno v mejni prodajalni, ukrepa, kot da bi bilo to neskupnostno blago.

84. člen

(ukrepi nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo pri imetnikih mejnih prodajaln)

(1) Pristojni organ sme zaradi izvajanja nadzora v skladu s tem delom zakona pri imetnikih mejnih prodajaln:

– preverjati evidence, ki jih imetniki mejnih prodajaln vodijo v skladu z Zakonom o trgovini (Uradni list RS, št. 18/93 36/2000 in 96/02) in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi;

– pregledati blago in dokumentacijo v zvezi z blagom, ki ga imetnik prodajalne hrani v mejni prodajalni;

– zahtevati, da imetnik mejne prodajalne zaradi preverjanja pravilnosti poslovanja prodajalne opravi popis vsega blaga na zalogi v prodajalni ali popis posamezne vrste blaga na zalogi v prodajalni.

(2) Evidence o nabavi in prodaji blaga iz prve alinee prejšnjega odstavka ter dokumentacija o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni, se mora voditi oziroma hraniti v prostorih posamezne mejne prodajalne.

(3) Pristojni organ lahko zahteva, da se popis blaga iz tretje alinee prvega odstavka tega člena opravi v prisotnosti carinskega delavca.

85. člen

(ukrepi nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo v zvezi z oskrbo mejnih prodajaln)

(1) Dobavitelj, ki oskrbuje mejno prodajalno, mora pred vnosom v prodajalno predložiti pristojnemu organu blago in dokumente, ki se nanašajo na dobavljeno blago zaradi preverjanja, če blago izpolnjuje pogoje iz 81. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ z žigom potrdi, da je blago namenjeno za oskrbo mejne prodajalne, potem ko preveri, da so izpolnjeni pogoji iz 81. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ lahko pri dobavitelju, ki oskrbuje mejno prodajalno, preverja točnost in verodostojnost podatkov, ki se nanašajo na oskrbovanje mejnih prodajaln.

(4) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če imetnik mejne prodajalne blago vrne dobavitelju ali ga premesti v drugo mejno prodajalno. Blago se predloži tudi pri pristojnem organu na mejnem prehodu, od koder se blago iznaša, skupaj z dokumenti, ki jih je pristojni organ pred vnosom v mejno prodajalno potrdil v skladu z drugim odstavkom tega člena.

VIII. DEL
KAZENSKÉ DOLOČBE

86. člen

(prekrški po tem zakonu)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev, posameznik ali posameznica (v nadaljnjem besedilu: posameznik) pa z globo od 30.000 do 300.000 tolarjev, če:

1. vnese blago na carinsko območje ali ga iznese iz carinskega območja mimo mejnih prehodov ali to stori v času, ko mejni prehod ni odprt, oziroma to poskusi storiti (prvi odstavek 15. člena tega zakona);

2. takoj ne predloži blaga iz 47. člena tega zakona carinskemu uradu;

3. začne z delom v prosti coni preden pridobi potrebno soglasje, odločbo in uporabno dovoljenje (51. člen tega zakona);

4. pristojnim carinskim organom na njihovo zahtevo v mejnih prodajalnah ne omogoči pregleda blaga, ne predloži vseh potrebnih dokumentov in ne poda pojasnil ter jim ne zagotovi potrebne pomoči (80. člen tega zakona);

5. v mejni prodajalni prodaja blago ali opravlja storitve v nasprotju z določbo 81. člena tega zakona;

6. v mejni prodajalni ne izda kupcu računa (prvi odstavek 82. člena tega zakona);

7. ne hrani računa dokler se nahaja na območju mejnega prehoda in dokler pristojni carinski organ ne sprejme odločitve o morebitni kontroli blaga, ki ga potnik nosi s seboj (drugi odstavek 82. člena tega zakona);

8. ne predloži blaga ali ne predloži vsega blaga, ki ga nosi s seboj, in računa iz 82. člena tega zakona (prvi odstavek 83. člena tega zakona);

9. ne vodi evidenc o nabavi in prodaji blaga ter ne hrani dokumentacije o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni (prvi in drugi odstavek 84. člena tega zakona);

10. pred vnosom blaga v mejno prodajalno le-tega skupaj z dokumenti, ki se na blago nanašajo, ne predloži carinskemu organu ali ne predloži vsega blaga (prvi odstavek 85. člena tega zakona).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

87. člen

(prekrški po carinskem zakoniku)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev, posameznik pa z globo od 30.000 do 300.000 tolarjev, če:

1. sestavi ali povzroči, da se sestavi lažno dokazilo o poreklu blaga (22. in 27. člen carinskega zakonika);

2. sestavi ali povzroči, da se sestavi dokument, ki vsebuje nepravilne podatke z namenom, da se za izdelke, na katere se dokument nanaša, neupravičeno pridobi preferencialno poreklo (22. in 27. člen carinskega zakonika);

3. ne predloži dokumentov ali ne da pojasnil, ki so potrebni carinskemu organu oziroma ne zagotovi druge potrebne pomoči za izvedbo carinskih postopkov (14. člen, drugi odstavek 62. člena, 68. člen in drugi odstavki 176. člena carinskega zakonika);

4. ne hrani dokumentov v rokih, določenih v carinskih predpisih (16. člen carinskega zakonika);

5. vnese na carinsko območje ali iznese iz carinskega območja čez mejni prehod skrito blago, oziroma to poskusi storiti (37. in 183. člen carinskega zakonika);

6. odstrani blago iz 16. člena tega zakona izpod carinskega nadzora (37. in 183. člen carinskega zakonika);

7. blaga, vnesenega na carinsko območje, nemudoma in po prometni poti, če jo določijo carinski organi, ne prepelje do carinskih uradov iz 38. člena carinskega zakonika (prvi odstavek 38. člena carinskega zakonika);

8. carinskih organov nemudoma ne obvesti, da zaradi višje sile ali nepredvidljivih okoliščin ni mogoče izpolniti obveznosti prevoza blaga do carinskih uradov iz 38. člena carinskega zakonika (prvi in drugi odstavek 39. člena carinskega zakonika);

9. carinskemu organu ne predloži blaga ali ne predloži vsega blaga (40. člen carinskega zakonika);

10. ne vloži skupne deklaracije za predloženo blago ali je ne vloži v predpisanem roku (43. člen carinskega zakonika);

11. brez dovoljenja carinskih organov raztovori ali pretovori neskupnostno blago, ali ga ne pretovori na kraju, ki ga določi carinski organ, ali brez dovoljenja carinskega organa blago odstrani z mesta, na katero je bilo prvotno vneseno (prvi odstavek 46. člena in 47. člen carinskega zakonika);

12. zaradi kontrole blaga in prevoznega sredstva, na zahtevo carinskih organov, ne razloži in ne razpakira blaga (drugi odstavek 46. člena carinskega zakonika);

13. ne izvede formalnosti za pridobitev ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab blaga ali jih ne izvede v predpisanih rokih (48. člen in prvi odstavek 49. člena carinskega zakonika);

14. ne hrani blaga v začasni hrambi na krajih, ki so jih odobrili carinski organi, ali ga ne hrani v skladu s pogoji, ki so jih le-ti določili (prvi odstavek 51. člena carinskega zakonika);

15. ravna z blagom v začasni hrambi tako, da spremeni njegov izgled ali tehnične lastnosti (52. člen carinskega zakonika);

16. ne vloži ali ne odda carinske deklaracije za blago, ali je ne vloži ali ne odda za vse blago, ki naj bi bilo predmet enega od carinskih postopkov iz 16. točke 4. člena carinskega zakonika, razen za postopek izvoza (prvi odstavek 59. člena carinskega zakonika);

17. ne vloži ali ne odda carinske deklaracije za blago, ali je ne vloži ali ne odda za vse blago, ki naj bi bilo predmet enega od carinskih postopkov iz 16. točke 4. člena carinskega zakonika, če gre za blago komercialnega značaja, ali za blago, za katerega so predpisane prepovedi ali omejitve pri uvozu ali izvozu (prvi odstavek 59. člena carinskega zakonika);

18. v uvozni carinski deklaraciji ne navede vseh podatkov o vrsti blaga, če so ti podatki odločilni za pravilno uvrščanje v nomenklaturo carinske tarife in to povzroči ali bi lahko povzročilo manjše plačilo uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu (prvi odstavek 62. člena carinskega zakonika);

19. v uvozni carinski deklaraciji navede tarifno oznako v nasprotju s podatki o vrsti blaga v polju 31, če bi to povzročilo manjše plačilo uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu (prvi odstavek 62. člena carinskega zakonika);

20. carinskim organom v zvezi z izvoznim carinskim postopkom predloži ali odda izvozno carinsko deklaracijo, v kateri je navedena večja količina, ali višja vrednost ali drugačno poreklo blaga (prvi odstavek 62. člena carinskega zakonika);

21. pri carinskem organu vloži uvozno carinsko deklaracijo, v kateri so nepravilno navedeni vrsta, kakovost, vrednost ali poreklo blaga, in to povzroči ali bi lahko povzročilo plačilo uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu, v manjših zneskih (prvi odstavek 62. člena carinskega zakonika);

22. carinskemu organu posredno ali neposredno predloži v zvezi z izvedbo carinskih postopkov listine, v katerih so navedeni neresnični podatki, če bi to povzročilo, ali bi lahko povzročilo plačilo uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu, v manjših zneskih, ali bi se neupravičeno priznala carinska ugodnost ali korist (drugi odstavek 62. člena carinskega zakonika);

23. z neresničnim prikazovanjem dejstev ali zamolčanjem odločilnih dejstev doseže ali poskusi doseči v carinskem postopku oprostitev plačila uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu, ali plačilo manjšega zneska teh dajatev ali odlog njihovega plačila ali kakšno drugo olajšavo (62., 122., 150. do 153. in 185. člen carinskega zakonika);

24. sredstva za prepoznavanje blaga ustrezno ne zavaruje pred poškodbo oziroma uničenjem ali jih odstrani z blaga ali prevoznih sredstev brez dovoljenja carinskih organov, razen če je zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile odstranitev ali uničenje bistvenega pomena za zaščito blaga ali prevoznih sredstev (drugi odstavek 72. člena carinskega zakonika);

25. ravna, kot da mu je bilo blago prepuščeno, preden so bile izvedene formalnosti za sprostitev blaga v prost promet in preden je carinski dolžnik plačal ali zavaroval uvozne dajatve in druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu (prvi odstavek 73. člena in 74. člen carinskega zakonika);

26. ne predloži dopolnilne carinske deklaracije ali je ne predloži v roku (drugi odstavek 76. člena carinskega zakonika);

27. ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu z izdanim dovoljenjem za carinski postopek z ekonomskim učinkom (prvi odstavek 87. člena, prvi odstavek 115. člena in 132. člen carinskega zakonika);

28. ne obvesti carinskih organov o dejstvih, ki so nastopila po izdaji dovoljenja za postopek z ekonomskim učinkom in so pomembna za vsebino ali veljavnost dovoljenja (drugi odstavek 87. člena carinskega zakonika);

29. ne konča tranzitnega postopka in namembnemu uradu ne predloži blaga v nespremenjenem stanju, ali ga ne predloži v predpisanem roku, ali ne spoštuje drugih ukrepov, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev istovetnosti blaga (92. in 96. člen carinskega zakonika);

30. ne izpolnjuje obveznosti imetnika carinskega skladišča (101., 110. in 111. člen carinskega zakonika);

31. ne izpolnjuje obveznosti depozitarja blaga v carinskem skladišču (102. člen carinskega zakonika);

32. ne vodi evidence o blagu, ki je dano v postopek carinskega skladiščenja, ali je ne vodi pravočasno ali pravilno (105., 107. člen carinskega zakonika);

33. v carinskem skladišču opravlja dejavnosti iz prvega odstavka 106. in 109. člena carinskega zakonika v nasprotju ali brez dovoljenja carinskih organov (prvi odstavek 106. člena, 109. člen carinskega zakonika);

34. ne izvozi oziroma ponovno ne izvozi v okviru postopka aktivnega oplemenitenja pridobljenih proizvodov v določenem roku ali v tem roku zanje ne zahteva odobritve druge carinsko dovoljene rabe ali uporabe (prvi odstavek 118. člena carinskega zakonika);

35. ne izvaja postopka predelave pod carinskim nadzorom v skladu z dovoljenjem carinskega organa (134. člen carinskega zakonika);

36. ne izvozi začasno uvoženega blaga v določenem roku, ali v tem roku ne zahteva odobritve druge carinsko dovoljene rabe ali uporabe (prvi odstavek 140. člen carinskega zakonika);

37. uporablja blago na pasivnem oplemenitenju v nasprotju s prvim odstavkom 145. člena carinskega zakonika;

38. carinskim organom na njihovo zahtevo ne izroči kopije prevoznega dokumenta, ki spremlja blago ali ne pokaže blaga (četrti odstavek 168. člena carinskega zakonika);

39. ob vnosu v prosto cono ali prosto skladišče ne predloži blaga iz drugega odstavka 170. člena carinskega zakonika (drugi odstavek 170. člena carinskega zakonika);

40. carinskega organa predhodno ne obvesti o izvajanju industrijske, trgovinske ali storitvene dejavnosti v prosti coni ali prostem skladišču ali jo opravlja v nasprotju s prepovedjo ali omejitvijo carinskega organa (prvi odstavek 172. člena carinskega zakonika);

41. ne vodi evidence o blagu pri izvajanju dejavnosti skladiščenja, obdelave, predelave, prodaje ali nakupa blaga v prosti coni ali prostem skladišču ali evidence ne vodi v odobreni obliki (176. člen carinskega zakonika);

42. ne zahteva eno od carinsko dovoljenih rab ali uporab za blago, ki je predmet skupne kmetijske politike in je zaradi vnosa v prosto cono ali prosto skladišče pridobilo ugodnosti ukrepov, ki so vezani na izvoz (prvi odstavek 179. člena carinskega zakonika);

43. predhodno ne prijavi ponovnega izvoza ali uničenja blaga (tretji odstavek 182. člena carinskega zakonika);

44. carinskemu organu prijavi, da določeno blago zapušča carinsko območje, čeprav blaga nima pri sebi ali na prevoznem sredstvu (183. člen carinskega zakonika).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

88. člen

(prekrški po izvedbeni uredbi)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev, posameznik pa z globo od 30.000 do 300.000 tolarjev, če:

1. carinskega organa ne obvesti o prispetju blaga, za katerega ima dovoljenje za deklariranje na podlagi knjigovodskih vpisov ali tega ne vpiše v svoje evidence ali ga ne vpiše pravočasno oziroma pravilno (prvi odstavek 266. člena izvedbene uredbe);

2. nadzornega carinskega urada ne obvesti o prispetju blaga, za katerega ima dovoljenje za vnos blaga v postopek carinskega skladiščenja na podlagi knjigovodskih vpisov ali tega ne vpiše v svoje evidence, ali ga ne vpiše pravočasno oziroma pravilno (prvi odstavek 273. člena izvedbene uredbe);

3. carinskih organov ne obvesti o odstranitvi blaga, za katerega ima dovoljenje za izvoz na podlagi knjigovodskih vpisov ali tega ne vpiše v svoje evidence, ali ga ne vpiše pravočasno oziroma pravilno (prvi odstavek 285. člena izvedbene uredbe);

4. carinskemu organu predloži prevozno sredstvo zaradi namestitve carinskih oznak, čeprav prevozno sredstvo za to ni primerno opremljeno oziroma izdelano (tretji odstavek 357. člena izvedbene uredbe);

5. uradu tranzita ne izroči obvestila o prehodu meje (359. člen izvedbene uredbe);

6. dogodkov iz 360. člena izvedbene uredbe ne zabeleži v tranzitnem dokumentu in tega skupaj s pošiljko ne predloži uradu tranzita (prvi odstavek 360. člena izvedbene uredbe);

7. namembnemu uradu ne predloži tranzitnega dokumenta in blaga (prvi odstavek 361. člena izvedbene uredbe);

8. imetnik dovoljenja nadzornemu uradu ne predloži pravilno sestavljenega obračuna zaključka ali ga ne predloži v predpisanem roku (521. člen izvedbene uredbe);

9. ne uporablja začasno uvoženega blaga v skladu z namenom, za katerega je bila odobrena popolna ali delna oprostitvev plačila carine (drugi odstavek 557. člena, 558. do 561. člen in 564. do 572. člen izvedbene uredbe);

10. ne obvesti carinskega urada izvoza, da blago, ki je bilo prepuščeno za izvoz, ni zapustilo carinskega območja (796. člen izvedbene uredbe);

11. pravilno izpolnjene deklaracije ali pravilno izpolnjenega dokumenta T5 ne dopolni najkasneje ob odpremi blaga ali po odpremi blaga uradu odhoda ne pošlje dokumentov, ki spremljajo blago (drugi in tretji odstavek 912g člena izvedbene uredbe).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

89. člen

(prekrški iz uredbe o carinskih oprostitvah)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev, posameznik pa z globo od 30.000 do 300.000 tolarjev, če:

1. v nasprotju s predpisi odtuji blago, ga da v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabi, razen za namene, za katere je bilo blago oproščeno plačila dajatev, oziroma blago, ki je bilo oproščeno plačila dajatev, zastavi, posodi ali kako drugače izroči za zavarovanje obveznosti, preden je plačan carinski dolg (7., 15., 24., 37., 57., 68., 76., 83. in 115. člen uredbe o carinskih oprostitvah);

2. ne obvesti pristojnega carinskega urada o prenehanju izpolnjevanja pogojev, zaradi katerih so upravičeni do oprostitve ali nameravajo izdelke, ki so bili uvoženi z oprostitvijo plačila dajatev, uporabljati v druge namene (58., 59., 69., 78., 84. in 85. člen uredbe o carinskih oprostitvah).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

90. člen

(odgovornost nedobrovernih posestnikov ali posestnic predmetov prekrškov)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev, posameznik z globo od 30.000 do 300.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik v zvezi z opravljanjem dejavnosti pa z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev, če kupi, proda, izroči drugemu, prejme v darilo, prikrije, prejme v hrambo ali na prevoz, uporabi ali prejme v posest na kakršni koli podlagi, blago, za katero ve ali pa bi po okoliščinah primera mogel in moral vedeti, da je bil z njim storjen prekršek iz 1., 2., 5., 8. ali 10. točke prvega odstavka 86. člena, 5., 6., 7., 9, 16., 17., 23., 25., 29., 34., 36. ali 44. točke prvega odstavka 87. člena, 9. ali 10. točke prvega odstavka 88. člena ter 1. točke prvega odstavka 89. člena tega zakona.

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

91. člen

(izrekanje sankcij za prekrške v hitrem postopku)

(1) Globo, ki je predpisana v razponu, lahko carinski organ izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana višina globe, pri čemer se takšna globa izreče v odstotku od carinske vrednosti blaga, in sicer:

1. pravni osebi in samostojnemu podjetniku posamezniku v višini 50% od carinske vrednosti blaga,

2. odgovorni osebi pravne osebe in odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ter posamezniku v višini 25% od carinske vrednosti blaga.

(2) Globa iz prejšnjega odstavka ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe določene v 86. do 90. in 93. členu tega zakona.

(3) Za prekrške iz tega zakona se stranska sankcija odvzema predmetov prekrška izreče tudi v hitrem postopku.

92. člen

(odpustitev sankcij)

Globa ali odvzem predmeta se lahko odpusti, če bi bil izrek teh sankcij v očitnem nesorazmerju s težo dejanja in posledicami prekrška.

93. člen

(višja globa)

V primeru, ko se s prekrškom iz 86. do 90. člena tega zakona povzroči neplačilo uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu ali izvozu blaga, v znesku, ki presega pet povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo v času storitve prekrška, se sme, zaradi protipravno pridobljene premoženjske koristi, pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika kaznovati z globo od 300.000 do 90.000.000 tolarjev, njuni

odgovorni osebi z globo od 100.000 do 3.000.000 tolarjev, posameznika pa z globo od 100.000 do 900.000 tolarjev.

94. člen

(plačilni nalog)

(1) Pooblaščen uradna oseba carinskega organa, ki osebno zazna prekršek ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav, ne izda plačilnega naloga, če gre za prekršek iz 86. do 90. člena tega zakona in če carinska vrednost predmeta prekrška presega 200.000 tolarjev, če ga stori pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, oziroma 100.000 tolarjev, če ga stori posameznik oziroma če kršitelj prekorači predpisani rok za izpolnitev svoje obveznosti za več kot 10 dni.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se globa izreče v najnižjem znesku, predpisanem v 86. do 90. členu tega zakona.

95. člen

(obvezen odvzem predmetov prekrškov)

(1) Predmeti prekrškov iz 1. točke prvega odstavka 86. člena, 5., 17. ali 25. točke prvega odstavka 87. člena in 1. točke prvega odstavka 89. člena tega zakona se odvzamejo.

(2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka, se od vzamejo tudi, če niso last storilca ali storilke (v nadaljnjem besedilu: storilec).

(3) Predmeti prekrškov iz prvega in drugega odstavka tega člena se od vzamejo tudi, če so bili po storitvi prekrška predelani, obdelani ali dodelani, pa dodana vrednost ne presega 30% carinske vrednosti blaga, ki je predmet prekrška.

(4) Če carinska vrednost predmeta prekrška iz 5. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona presega tretjino vrednosti prevoznega sredstva, v katerem je bil le-ta skrit v prostoru, posebej izdelanem ali prirejenem za skrivanje blaga, se za predmet prekrška šteje tudi takšno prevozno sredstvo in se odvzame.

(5) Prevozno sredstvo iz prejšnjega odstavka se odvzame tudi, če ni last storilca prekrška.

(6) Če je storilec več, odgovarjajo za vrednost predmeta prekrška solidarno.

96. člen

(odvzem predmetov prekrška, ki se ne najdejo)

(1) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti po prvem, drugem ali tretjem odstavku prejšnjega člena, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta, ki pomeni po določbah tega zakona carinsko vrednost, in se opravi postopek za izterjavo uvoznih dajatev ter drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu.

(2) Šteje se, da predmet prekrška ni bil najden, če:

a) ga iz kakršnegakoli vzroka ni bilo mogoče vzeti imetniku,

b) je bil predmet prekrška po storitvi prekrška predelan, dodelan ali obdelan tako, da dodana vrednost presega 30% vrednosti predmeta prekrška,

c) ga mora carinski organ v skladu z zakonom vrniti lastniku ali kakšni drugi osebi.

97. člen

(plačilo vrednosti blaga namesto odvzema predmeta)

Kadar je predpisan odvzem predmeta, ali je z odločbo pravnomočno izrečen ukrep odvzema predmeta, lahko carinski organ v opravičenih primerih na prošnjo storilca prekrška ali lastnika blaga z odločbo v upravnem postopku vrne storilcu prekrška ali lastniku predmet pod pogojem, da ta plača vrednost predmeta, ki pomeni carinsko vrednost, in vse dajatve, če se blago sprost v prost promet.

98. člen

(zaseg predmetov prekrška)

(1) Carinski organ zaseže predmete prekrškov oziroma prevozna sredstva iz 95. in 96. člena tega zakona.

(2) Policist ali policistka (v nadaljnjem besedilu: policist) zaseže predmete prekrškov oziroma prevozna sredstva iz 95. in 96. člena tega zakona, če uradno izve za prekršek ali storilca zaloti pri storitvi prekrška.

(3) Carinski organ in policist lahko zaseže tudi predmete in prevozna sredstva, ki niso navedeni v prvem oziroma drugem odstavku tega člena, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom, določenim s tem zakonom.

99. člen

(hramba zaseženih predmetov prekrškov)

(1) Zaseženo blago, ki je pod carinskim nadzorom hrani carinski organ v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo neskupnostnega blaga.

(2) Če se zaseženi predmeti vrnejo storilcu ali lastniku predmetov, se vrnejo kot neskupnostno blago. O prepustitvi predmetov prekrška storilcu ali lastniku odloči pristojni carinski organ.

100. člen

(daljši rok za zastaranje postopka zaradi prekrška)

(1) Postopek zaradi prekrškov iz 93. člena tega zakona se ne more več začeti, ko je poteklo več kot tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje, ki ga stori pristojni organ za pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku šestih let od dneva storitve prekrška.

IX. DEL

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

1. poglavje

Splošne prehodne določbe

101. člen

(vsebina)

To poglavje ureja prehodne določbe, potrebne za prehod iz sedanjega nacionalnega carinskega sistema v sistem carinske unije, ki niso urejene v Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (Uradni list L 236, 23. 9. 2003, str. 33; v nadaljnjem besedilu: Akt o pristopu).

102. člen

(prehodna ureditev za preferencialno poreklo blaga iz tretjih držav)

Za blago, ki je bilo sproščeno v prost promet pred vstopom Republike Slovenije v Evropsko unijo, se določbe protokolov o opredelitvi pojma »izdelki s poreklom« in načinih upravnega sodelovanja iz naslednjih sporazumov, ki jih je Republika Slovenija sklenila s tretjimi državami, ki niso pristopile k Evropski uniji do vključno 30. aprila 2004, uporabljajo še naprej v skladu z roki, ki so določeni v teh protokolih:

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o pristopu Republike Slovenije k Srednjeevropskemu sporazumu o prosti trgovini ter Dodatnih protokolov št. 4 in št. 5 k Srednjeevropskemu sporazumu o prosti trgovini (Uradni list RS-MP, št. 14/97 (RS 48/97)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o pristopu Romunije k Srednjeevropskemu sporazumu o prosti trgovini s Protokoloma 17 in 21 ter prilogami (Uradni list RS-MP, št. 26/2000 (RS 93/2000)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o pristopu Republike Bolgarije k Srednjeevropskemu sporazumu o prosti trgovini s prilogami in Protokoloma 26 in 31 (Uradni list RS-MP, št. 1/01 (RS 1/01)),

– Zakon o ratifikaciji sporazuma med državami EFTE in Republiko Slovenijo, Protokola, ki spreminja protokol B, naveden v 3. členu sporazuma, ter Protokola, ki spreminja 16. člen in Prilogo VII k sporazumu (Uradni list RS-MP, št. 19/97 (RS 66/97)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Turčijo (Uradni list RS-MP, št. 11/01 (RS 36/01)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonija (Uradni list RS-MP, št. 23/99 (RS 81/99)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Državo Izrael (Uradni list RS-MP, št. 24/2000 (RS 87/2000)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Bosno in Hercegovino (Uradni list RS-MP, št. 31/01 (RS 111/01)),

– Zakon o ratifikaciji Sporazuma o pristopu Republike Hrvaške k Srednjeevropskemu sporazumu o prosti trgovini (Uradni list RS-MP, št. 5/03 (RS 23/03)).

103. člen

(carinske oprostitve)

(1) Če je upravičenec pridobil pravico do carinske oprostitve v skladu z veljavno carinsko zakonodajo v Republiki Sloveniji pred 1. majem 2004, ni pa še potekel rok prepovedi razpolaganja z blagom, ki je predmet oprostitve, se carinski nadzor nad tem blagom izvaja do poteka tega roka.

(2) Če zaradi neizpolnjevanja dolžnosti iz naslova pravice do carinske oprostitve, nastane carinski dolg po 1. maju 2004, se naknadno obračuna in izterja v korist Republike Slovenije in v skladu z veljavno zakonodajo Republike Slovenije pred 1. majem 2004.

104. člen

(veljavnost izdanih dovoljenj)

(1) Dovoljenja, ki so jih izdali carinski organi Republike Slovenije pred 1. majem 2004 v skladu s carinskimi predpisi Republike Slovenije in ki niso usklajena s pravili, določenimi v carinskem zakoniku in izvedbeni uredbi, s 1. majem 2004 prenehajo veljati.

(2) Dovoljenja iz prejšnjega odstavka se, ob izpolnjevanju predpisanih pogojev, na zahtevo vložnika nadomestijo z novimi.

(3) Začasna dovoljenja oziroma licence za opravljanje poslov zastopanja, ki so bili izdani pred 1. majem 2004, postanejo po tem datumu dokončni.

105. člen

(dokončanje upravnih postopkov)

Upravni postopki, ki so bili začeti pred 1. majem 2004, se dokončajo po predpisih, ki so veljali pred tem datumom, razen če je z Aktom o pristopu drugače določeno.

106. člen

(ekonomske cone)

Ekonomske cone, ustanovljene v skladu z Zakonom o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 45/98, 97/01, 110/02 – ZGO-1) se v carinskem smislu štejejo za proste cone, kot so opredeljene v carinskem zakoniku.

2. poglavje

Preoblikovanje prostih carinskih prodajaln v mejne prodajalne

107. člen

(preoblikovanje prostih carinskih prodajaln v mejne prodajalne; prehodni režim za neskupnostno blago na zalogi)

(1) Dovoljenja za proste carinske prodajalne iz 87. člena Carinskega zakona (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99, 40/99, 13/01, 62/01 in 59/02; v nadaljnjem besedilu: carinski zakon) na mednarodnih cestnih mejnih prehodih na meji Republike Slovenije z Republiko Hrvaško, prenehajo veljati 30. aprila 2004.

(2) Pristojni carinski organ do 1. aprila 2004 po uradni dolžnosti izda ugotovitvene odločbe o razveljavitvi dovoljenj iz prejšnjega odstavka. Zoper ugotovitevno odločbo o razveljavitvi dovoljenja ni dovoljena pritožba.

(3) Od 1. maja 2004 dalje smejo mejne prodajalne prodajati le blago iz 81. člena tega zakona. Mejne prodajalne lahko začnejo poslovati v skladu s tem odstavkom, potem ko v skladu z odločbo carinskega organa uredijo carinski status blaga na zalogi na dan 30. april 2004.

(4) V odločbi iz drugega odstavka tega člena carinski organ določi tudi način in roke, v katerih mora imetnik dovoljenja iz prvega odstavka tega člena:

– popisati blago na zalogi v prostih carinskih prodajalnah na dan 30. aprila 2004 po vrstah, količinah in carinskem statusu blaga,

– popis iz prejšnje točke predložiti carinskemu organu in urediti carinski status blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah v skladu s carinskim zakonikom.

(5) Če je v zvezi z ureditvijo statusa neskupnostnega blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah treba obračunati trošarino za trošarinske izdelke, se trošarino obračuna in plača v višini razlike med trošarino, ki je bila obračunana na podlagi tretjega odstavka 43. člena oziroma devetega odstavka 51. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 84/98, 57/99, 33/01, 99/01, 5/02, 126/03 in 7/04 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Zakon o trošarinah) in trošarino, ki na dan 30. aprila 2004 velja za enakovrstne trošarinske izdelke, dane v porabo na območju Republike Slovenije.

(6) Trošarina iz prejšnjega odstavka se obračuna in plača, kot da bi bila uvozna dajatev.

108. člen

(prehodni režim za trošarinske izdelke, ki so domače blago)

(1) Imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne, ki so v skladu s prejšnjim členom opravili popis blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah na dan 30. aprila 2004, morajo v popisu trošarinskih izdelkov na zalogi v prostih carinskih prodajalnah, ki so domače blago, posebej navesti, kdo so lastniki oziroma dobavitelji trošarinskih izdelkov.

(2) Za trošarinske izdelke iz prejšnjega odstavka se obračuna in plača trošarina v višini razlike med trošarino, ki je bila obračunana na podlagi tretjega odstavka 43. člena oziroma devetega odstavka 51. člena Zakona o trošarinah in trošarino, ki na dan 30. aprila 2004 velja za enakovrstne trošarinske izdelke, dane v porabo na območju Republike Slovenije.

(3) Zavezanci ali zavezanke (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) za plačilo trošarine iz prejšnjega odstavka so:

– imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne, če so lastniki trošarinskih izdelkov oziroma – lastniki ali dobavitelji trošarinskih izdelkov, če gre za trošarinske izdelke, ki so predmet komisijskih oziroma konsignacijskih poslov.

(4) Zavezanci iz prejšnjega odstavka morajo:

– najkasneje 15. dan po opravljenem popisu predložiti krajevno pristojnemu carinskemu organu obračun razlike trošarine iz prejšnjega odstavka in

– najkasneje do 30. junija 2004 plačati razliko trošarine.

(5) Trošarina iz prejšnjega odstavka se obračunava v skladu s trošarinskimi predpisi.

109. člen

(tobačni izdelki na zalogi)

(1) Imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne iz 107. člena tega zakona lahko tobačne izdelke, ki jih imajo na zalogi na dan 30. aprila 2004 in v skladu z 52. členom Zakona o trošarinah niso označeni s tobačno znamko, in za katere so obračunali razliko trošarine v skladu s 107. oziroma 108. členom tega zakona, prodajo v mejni prodajalni, ne da bi jih označili s tobačno znamko.

(2) Dobavitelji tobačnih izdelkov prostim carinskim prodajalnam iz prejšnjega odstavka lahko tobačne izdelke, ki jih imajo na zalogi v trošarinskih oziroma carinskih skladiščih na dan 30. aprila 2004 in v skladu z 52. členom Zakona o trošarinah niso označeni s tobačno znamko, in za katere so obračunali trošarino v skladu z Zakonom o trošarinah oziroma tem podpoglavjem, dobavljajo mejnim prodajalnam, ne da bi jih označili s tobačno znamko, vendar ne dalj kot do 31. julija 2004.

(3) Ureditev iz prejšnjega odstavka velja le, če dobavitelj popiše tobačne izdelke, ki niso označeni s tobačno znamko in jih ima na zalogi na dan 30. aprila 2004 po vrstah, količinah in carinskem statusu ter zapisnik o opravljenem popisu predloži pristojnemu carinskemu organu najpozneje v 15 dneh po opravljenem popisu.

110. člen

(izvedbeni predpisi)

Minister, pristojen za finance, izda predpis glede izvajanja ukrepov nadzora v skladu s 83., 84. in 85. členom tega zakona ter glede obračuna razlike trošarine v skladu s 107. in 108. členom tega zakona.

3. poglavje

Zaključek poslovanja prostih carinskih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z Republiko Madžarsko

111. člen

(zaključek poslovanja prostih carinskih prodajaln na meji z Republiko Madžarsko)

(1) Dovoljenja za proste carinske prodajalne iz 87. člena Carinskega zakona na mednarodnih cestnih mejnih prehodih na meji Republike Slovenije z Republiko Madžarsko, prenehajo veljati 30. aprila 2004.

(2) Pristojni carinski organ do 1. aprila 2004 po uradni dolžnosti izda ugotovitvene odločbe o razveljavitvi dovoljenj iz prejšnjega odstavka. Zoper ugotovitevno odločbo o razveljavitvi dovoljenja iz 87. člena Carinskega zakona ni dovoljena pritožba.

(3) V odločbi iz drugega odstavka carinski organ določi tudi način in roke, v katerih mora imetnik dovoljenja iz prvega odstavka tega člena:

– popisati blago na zalogi v prostih carinskih prodajalnah na dan 30. aprila 2004 po vrstah, količinah in carinskem statusu blaga,

– popis iz prejšnje točke predložiti carinskemu organu in urediti carinski status blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah v skladu s carinskim zakonikom.

(4) Če je v zvezi z ureditvijo statusa neskupnostnega blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah treba obračunati trošarino za trošarinske izdelke, se trošarino obračuna in plača v višini razlike med trošarino, ki je bila obračunana na podlagi tretjega odstavka 43. člena oziroma osmega odstavka 51. člena Zakona o trošarinah in trošarino, ki na dan 30. aprila 2004 velja za enakovrstne trošarinske izdelke, dane v porabo na območju Republike Slovenije.

(5) Trošarina iz prejšnjega odstavka se obračuna in plača, kot da bi bila uvozna dajatev.

112. člen

(prehodni režim za trošarinske izdelke, ki so domače blago)

(1) Imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne, ki so v skladu s prejšnjim členom opravili popis blaga na zalogi v prostih carinskih prodajalnah na dan 30. aprila 2004, morajo v popisu trošarinskih izdelkov na zalogi v prostih carinskih prodajalnah, ki so domače blago, posebej navesti, kdo so lastniki oziroma dobavitelji trošarinskih izdelkov.

(2) Za trošarinske izdelke iz prejšnjega odstavka se obračuna in plača trošarina v višini razlike med trošarino, ki je bila obračunana na podlagi tretjega odstavka 43. člena oziroma osmega odstavka 51. člena Zakona o trošarinah in trošarino, ki na dan 30. aprila 2004 velja za enakovrstne trošarinske izdelke, dane v porabo na območju Republike Slovenije.

(3) Zavezanci za plačilo trošarine iz prejšnjega odstavka so imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne, če so lastniki trošarinskih izdelkov oziroma lastniki ali dobavitelji trošarinskih izdelkov, če gre za trošarinske izdelke, ki so predmet komisijskih oziroma konsignacijskih poslov.

(4) Zavezanci iz prejšnjega odstavka morajo:

– najkasneje 15. dan po opravljenem popisu predložiti krajevno pristojnemu carinskemu organu obračun razlike trošarine iz prejšnjega odstavka in

– najkasneje do 30. junija 2004 plačati razliko trošarine.

(5) Trošarina iz prejšnjega odstavka se obračunava v skladu s trošarinskimi predpisi.

113. člen

(tobačni izdelki na zalogi)

Imetniki dovoljenj za proste carinske prodajalne iz 112. člena tega zakona lahko tobačne izdelke, ki jih imajo na zalogi na dan 30. aprila 2004 in v skladu z 52. členom zakona o trošarinah niso označeni s tobačno znamko, in za katere so obračunali razliko trošarine v skladu s 111. oziroma 112. členom tega zakona, do odprodaje zalog prodajo v prodajalni, ne da bi jih označili s tobačno znamko.

114. člen

(izvedbeni predpisi)

Minister, pristojen za finance, izda predpis glede obračuna razlike trošarine v skladu s 111. in 112. členom tega zakona.

4. poglavje

Prehodne kazenske določbe

115. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, kot sledi:

1. za pravno osebo z denarno kaznijo od 300.000 do 20.000.000 tolarjev;

2. za samostojnega podjetnika posameznika z denarno kaznijo od 75.000 do 10.000.000 tolarjev;

3. za odgovorno osebo pravne osebe z denarno kaznijo od 30.000 do 1.000.000 tolarjev;

4. za posameznika (fizično osebo) z denarno kaznijo od 30.000 do 450.000 tolarjev.

(2) Kot denarne kazni se do začetka uporabe Zakona o prekrških v nespremenjeni višini izrekajo na kraju prekrška tudi globe iz 94. člena tega zakona.

5. poglavje
Končne določbe

116. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Carinski zakon (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99, 40/99 – popr., 62/01 – ZPPCPEU, 59/02 in 110/02 – ZGO-1) in na njegovi podlagi izdani predpisi:

a) Uredba za izvajanje carinskega zakona (Uradni list RS, št. 107/02 in 50/03),

b) Uredba o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 112/02 in 50/03),

c) Uredba o pogojih za opravljanje poslov zastopanja (Uradni list RS, št. 47/99, 116/2000, 110/01 in 106/02),

d) Uredba o pogojih in načinu prodaje carinskega blaga ter drugem ravnanju s carinskim blagom (Uradni list RS, št. 47/99 in 13/02),

e) Odredba o blagu, ki je oproščeno obveznosti prevoza od carinske črte do mesta predložitve (Uradni list RS, št. 100/99),

f) Odredba o tečaju, ki se uporablja za preračun zneskov v domačo valuto (Uradni list RS, št. 40/99 in 29/01 – popravek),

g) Uredba o izvajanju liste D Tržaškega sporazuma o maloobmejnem prometu (Uradni list RS, št. 13/97, 83/97, 6/99, 105/99, 121/2000, 110/01 in 113/02).

2. Zakon o carinski tarifi (Uradni list RS, št. 66/2000) in na njegovi podlagi izdani predpisi:

a) Uredba o natančnejših pogojih za določitev avtonomnih ukrepov znižanja ali ukinitve carinskih stopenj (Uradni list RS, št. 120/2000),

b) Uredba o določitvi preferencialnih carinskih stopenj za uvoz določenega blaga po poreklu iz določenih držav v razvoju (Uradni list RS, št. 4/01),

c) Uredba o poenostavljenem uvrščanju blaga v kombinirano nomenklaturu (Uradni list RS, št. 27/01),

d) Uredba o določitvi ugodnejše carinske obravnave zaradi narave ali uporabe blaga v posebne namene (Uradni list RS, št. 29/01, 110/01 in 115/02),

e) Uredba o avtonomnem ukrepu ukinitve carinske stopnje in posebne dajatve v okviru carinskega kontingenta (Uradni list RS, št. 72/01),

f) Uredba o avtonomnem ukrepu določitve carinskega kontingenta pri uvozu določenega blaga (Uradni list RS, št. 107/01 in 115/02) in na njeni podlagi izdano Navodilo o načinu za uveljavljanje pravice koriščenja carinskega kontingenta pri uvozu določenega blaga (Uradni list RS, št. 18/02),

g) Uredba o avtonomnem ukrepu znižanja ali ukinitve carinskih stopenj za določeno blago (Uradni list RS, št. 116/02, 27/03, 49/03, 72/03, 92/03 in 103/03),

h) Uredba o avtonomnem ukrepu ukinitve carinske stopnje in posebne dajatve v okviru carinskega kontingenta (Uradni list RS, št. 100/03).

3. Zakon o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine (Uradni list RS, št. 30/01) in na njegovi podlagi izdan Pravilnik o izvajanju 6. in 10. člena zakona o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine (Uradni list RS, št. 76/01).

4. Zakon o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 45/98, 97/01 in 110/02 – ZGO-1), in sicer naslednje določbe:

– četrti odstavek 4. člena; 7. točka drugega odstavka 7. člena; četrti odstavek 9. člena; 10., 11., 12., 14., 16. in 17. člen; peti in šesti odstavek 18. člena; 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28. in 30. člen; prvi odstavek 31. člena; v prvem odstavku 32. člena besedilo, ki se glasi »postopku za pridobitev in spremembo odločbe Carinske uprave iz 10. člena tega zakona, kakor tudi« in drugi odstavek, 3. točka prvega odstavka 33. člena; v 1. točki prvega odstavka 34. člena besedilo, ki se glasi »odločbo Carinske uprave« ter številka 10. v oklepaju, 4., 5., in 6. točka prvega odstavka 34. člena, ter na njegovi podlagi izdani predpisi:

a) Uredba o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 28/02), in sicer naslednje določbe:

– v 1. členu besedilo, ki se glasi »postopek za pridobitev in spremembo odločbe Carinske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Carinska uprava) iz 10. člena zakona ter«, »kakor tudi podrobnejše predpise o izvajanju carinskega nadzora nad blagom v ekonomski coni in«, 2., 3., 4., 5, 6., 7., 8., 9., 10., 21. do 27. člen,

b) Pravilnik o vodenju evidenc v ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 77/98).

5. Zakon o preoblikovanju prostih carinskih prodajalnih cestnih mejnih prehodih z državami članicami Skupnosti, ki delujejo v okviru EU, v mejne prodajalne in o posebnih ukrepih nadzora teh prodajalnih (Uradni list RS, št. 62/01) in na njegovi podlagi izdani pravilnik o izvajanju ukrepov nadzora v mejnih prodajalnih in obračunu razlike trošarine (Uradni list RS, št. 69/01).

117. člen

(prenehanje veljavnosti nekaterih določb glede intelektualne lastnine)

S 1. julijem 2004 prenehajo veljati četrti odstavek 68. člena, 69. člen in drugi odstavek 74. člena tega zakona.

118. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004, razen drugega in tretjega odstavka 6. člena, drugega odstavka 21. člena, drugega odstavka 26. člena, četrtega odstavka 28. člena, 30. člena, tretjega odstavka 33. člena, tretjega odstavka 34. člena, tretjega odstavka 40. člena, 67. člena, 69. člena, 73. člena, 107. člena, 110. člena, 111. člena in 114. člena, ki začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 437-06/03-2/1

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1072-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1065. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-A)

Razglušam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. februarja 2004.

Št. 001-22-16/04

Ljubljana, dne 8. marca 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O
KMETIJSKO GOZDARSKI ZBORNICI SLOVENIJE
(ZKGZ-A)

1. člen

V Zakonu o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 41/99, 31/03 – odločba US in 33/03 – odločba US) se besedilo 4. člena spremeni tako, da se glasi:

»Zbornica opravlja naslednje naloge, ki se financirajo iz zbranega zborničnega prispevka:

- obravnava problematiko kmetijstva, gozdarstva in ribištva ter predlaga ukrepe za njihov skladen razvoj;

- opravlja za svoje člane splošno strokovno svetovanje in splošno strokovno pomoč na področju kmetijstva, gozdarstva in ribištva;

- usklajuje skupne in posamične interese članov ter zastopa interese članov in interese kmetijstva, gozdarstva in ribištva pred državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil;

- spodbuja, organizira in koordinira ukrepe za izboljšanje delovnih pogojev v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

- oblikuje stališča in predlaga ukrepe za izboljšanje socialnih razmer v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

- sodeluje z zbornicami in ostalimi sorodnimi kmetijskimi, gozdarskimi in ribiškimi organizacijami doma in v tujini;

- sodeluje z izobraževalnimi, raziskovalnimi in znanstvenimi ustanovami za razvoj kmetijstva, gozdarstva in ribištva;

- organizira in se udeležuje sejmov in drugih prireditev na področju kmetijske, gozdarske in ribiške dejavnosti;

- daje strokovna mnenja v postopkih sprejemanja predpisov in drugih dokumentov s področja kmetijstva, gozdarstva in ribištva;

- spremlja in opozarja na posledice učinkovanja predpisov državnega zbora, vlade, ministrstev, lokalnih skupnosti in predpisov Evropske unije na kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo;

- obvešča člane o svojih aktivnostih;

- vodi evidenco članov in razvija informacijski sistem;

- podeljuje priznanja za uspešno delo.

Zbornica izvaja naloge javnih služb na področju kmetijstva in druge naloge na način in pod pogoji, ki jih določa zakon.

Zbornica izvršuje javna pooblastila, določena z zakoni. Listine, ki jih izdaja zbornica pri izvrševanju javnih pooblastil, so javne listine.

Zbornica lahko opravlja tudi druge dejavnosti, povezane s kmetijstvom, gozdarstvom in ribištvom, iz katerih pridobiva dohodek.

Naloge zbornice iz prvega odstavka tega člena se nanašajo na vsa kmetijska zemljišča in gozdove ter na vse kmetijske in gozdarske obrate iz 3. člena tega zakona, ne glede na obseg, način gospodarjenja in lastnino, če z zakonom ni drugače določeno.

Za izvrševanje v tem zakonu določenih nalog zbornica vodi in vzdržuje evidenco svojih članov. Evidenca vsebuje naslednje podatke, ki jih zbornica pridobi iz javnih knjig in zbirk podatkov:

- o enotni matični številki občana, osebnem imenu ter naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, iz Centralnega registra prebivalstva;

- o lastništvu kmetijskih zemljišč in gozdov (osebno ime, enotno matično številko občana in naslov stalnega ali začasnega prebivališča), iz zemljiške knjige;

- o vrsti rabe zemljišč ter o katastrskem dohodku zemljišč, iz zemljiškega katastra;

- o vseh oprostitvah in olajšavah, ki jih v skladu s predpisom, ki ureja dohodnino prizna Davčna uprava Republike Slovenije;

- o pokojninskih in invalidskih zavarovancih na podlagi kmetijske, gozdarske in ribiške dejavnosti (osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča in enotna matična številka občana), ki jih vodi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije;

- o osebah (enotno matično številko občana, osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča in dobiček), ki opravljajo kmetijsko, gozdarsko ali ribiško dejavnost in so zavezane za davek iz dejavnosti ali so se prijavile kot samostojni podjetniki posamezniki, in jih vodijo pristojni davčni organi;

- o pravnih osebah (matično številko, ime in sedež, podatke o izplačanih plačah in amortizaciji), ki se ukvarjajo s kmetijsko, gozdarsko ali ribiško dejavnostjo, iz Poslovnega registra Slovenije;

- o zakupnikih kmetijskih zemljišč in gozdov, ki jih vodi Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča).

Osebe podatke pridobi zbornica brezplačno od upravljalcev zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka, ki so pooblaščenici za njihovo vodenje, pri tem pa mora upoštevati namene, zaradi katerih so bili zbrani.

Podatki iz šestega odstavka tega člena se hranijo deset let po prenehanju članstva, nato pa se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

2. člen

Besedilo 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V zbornici se kot oblika delovanja zaradi zagotavljanja interesov članov in dejavnosti zbornice na določenem območju organizirajo naslednje območne enote, ki obsegajo območja naslednjih občin:

- območna enota *Brežice* za območja naslednjih občin: Brežice, Krško, Sevnica;

- območna enota *Celje* za območja naslednjih občin: Laško, Radeče, Žalec, Vransko, Tabor, Prebold, Braslovče, Polzela, Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče, Celje, Štore, Vojnik, Dobrna, Šentjur pri Celju, Dobje, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Rogatec, Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Kozje;

- območna enota *Kočevje* za območja naslednjih občin: Ribnica, Sodražica, Dobropolje, Velike Lašče, Kočevje, Loški potok, Oslinica in Kostel;

- območna enota *Koper* za območja naslednjih občin: Koper, Izola, Piran, Sežana, Hrpolje-Kozina, Divača in Komen;

- območna enota *Kranj* za območja naslednjih občin: Kranj, Radovljica, Bled, Bohinj, Jesenice, Kranjska Gora, Žirovnica, Trzin, Škofja Loka, Železniki, Gorenja vas-Poljane, Žiri, Naklo, Šenčur, Cerkle na Gorenjskem, Predvor, Jezersko;

- območna enota *Ljubljana* za območja naslednjih občin: Ljubljana, Vrhnika, Borovnica, Grosuplje, Ivančna Gorica, Brezovica, Ig, Škofljica, Horjul, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Vodice, Medvode, Kamnik, Komenda, Domžale, Mengeš, Trzin, Moravče, Lukovica, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Logatec, Litija, Šmartno pri Litiji, Hrastnik;

- območna enota *Maribor* za območja naslednjih občin: Maribor, Hoče-Slivnica, Duplek, Munglavž na Dravskem polju, Starše, Rače-Fram, Pesnica, Kungota, Šentilj, Ruše, Selnica ob Dravi in Lovrenc na Pohorju;

- območna enota *Murska Sobota* za območja naslednjih občin: Murska Sobota, Gornja Radgona, Sveti Jurij, Radenci, Ljutomer, Križevci, Veržej, Beltinci, Tišina, Moravske Toplice, Puconci, Cankova, Rogašovci, Kuzma, Grad, Gornji Petrovci, Hodoš, Šalovci, Lendava, Črenšovci, Odranci, Turnišče, Velika Polana, Dobrovnica in Kobilje, Razkrižje;

- območna enota *Nova Gorica* za območja naslednjih občin: Nova Gorica, Kanal, Brda, Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica, Bovec, Kobarid, Tolmin, Ajdovščina, Vipava, Idrija in Cerkno;

– območna enota *Novo mesto* za območja naslednjih občin: Novo mesto, Trebnje, Mirna peč, Žužemberk, Dolenjske Toplice, Šentjernej, Škocjan, Črnomelj, Semič, Metlika;

– območna enota *Postojna* za območja naslednjih občin: Postojna, Pivka, Ilirska Bistrica, Cerknica, Bloke, Loška dolina;

– območna enota *Ptuj* za območja naslednjih občin: Ptuj, Žetale, Majšperk, Podlehnik, Videm, Zavrč, Gorišnica, Markovci, Kidričevo, Hajdina, Dornava, Destrič, Juršinci, Trnovska vas, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Slovenska Bistrica, Oplotnica, Lenart, Sveta Ana, Benedikt, Cerkljenjak in Ormož;

– območna enota *Slovenj Gradec* za območja naslednjih občin: Slovenj Gradec, Mislinja, Radlje ob Dravi, Muta, Vuzenica, Ribnica na Pohorju, Podvelka, Ravne na Koroškem, Črna na Koroškem, Prevalje, Mežica, Dravograd, Mozirje, Solčava, Luče, Gornji Grad, Ljubno, Nazarje, Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki.

Območne enote medsebojno sodelujejo in v zadevah, ki se nanašajo na več območnih enot, oblikujejo skupna stališča.

Zaradi skupnega reševanja določenih problemov lahko zbornica na predlog območne enote oziroma občin z določenega gospodarsko zaključenega območja organizira izpuste območne enote za to gospodarsko območje.

3. člen

V prvem odstavku 6. člena se črta besedilo »način financiranja zbornice ter višino zborničnega prispevka«.

V drugem odstavku se črtajo besede »in zborničnega prispevka«.

4. člen

V prvem odstavku 10. člena se na koncu prve alinee beseda »oziroma« nadomesti z besedo »ali«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pravne osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev za obvezno članstvo, so na lastno zahtevo lahko sprejete v članstvo zbornice, če je njihov predmet poslovanja povezan s kmetijstvom, gozdarstvom ali ribištvom.«.

5. člen

V drugem odstavku 11. člena se tretja alinea spremeni tako, da se glasi:

»– zaradi izključitve: z dnem, ko postane pravno močen sklep, ki ga sprejme upravni odbor zbornice, s katerim ugotovi, da član ne izpolnjuje več pogoja za članstvo ali da kljub opominu ne plača zborničnega prispevka.«.

6. člen

Prvi odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Svet zbornice sestavljajo po en član na vsakih začeti 3000 članov prve volilne skupine iz vsake območne enote, iz druge volilne skupine pa po dva člana iz vsake območne enote.«.

V drugem odstavku se peta in šesta alinea spremenita tako, da se glasita:

»– sprejema letni program dela in finančni načrt za naloge iz prvega, drugega in tretjega odstavka 4. člena tega zakona;

– v soglasju z Vlado Republike Slovenije odloča o povišanju oziroma znižanju stopnje zborničnega prispevka in ugotavlja pavšalni znesek, kar objavi v Uradnem listu Republike Slovenije;«.

7. člen

V tretjem odstavku 22. člena se črta besedilo »ter kmetijsko gozdarskih zavodov«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Zbornični prispevki se plačujejo na način in v roku, ki ga določi svet zbornice s splošnim aktom najpozneje do

31. decembra tekočega leta za prihodnje leto. Splošni akt se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»Upravni odbor zbornice lahko na podlagi vloge zavezanca, h kateri predloži dokazila o svojih dohodkih in premoženjskem stanju, dovoli odlog plačila zborničnega prispevka oziroma dovoli plačilo v največ šestih mesečnih obrokih ali določi, da se zavezancu dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca. Natančnejše kriterije za odlog plačila, plačilo v obrokih ali odpis plačila določi Upravni odbor zbornice najpozneje do 31. decembra tekočega leta za prihodnje leto.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»Revizijo pravilnosti in smotrnosti poslovanja zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov izvaja Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu z zakonom.«.

8. člen

Besedilo 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zavezanci za plačilo zborničnega prispevka A so:

– ena izmed oseb iz prve alinee prvega odstavka 9. člena tega zakona;

– osebe iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;

– osebe iz prve alinee prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Osnova za zbornični prispevek A je katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč, ugotovljen za preteklo leto po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka, in za fizične osebe katastrski dohodek, zmanjšan zaradi naravnih nesreč, požara ali drugih izrednih dogodkov, ki jih ni bilo mogoče preprečiti, oziroma katastrski dohodek, zmanjšan za oprostitev, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

Stopnja za odmero zborničnega prispevka A znaša 4% od osnove, vendar ne manj kot pavšalni znesek v višini 2.000 tolarjev.

V soglasju z Vlado Republike Slovenije se lahko stopnja iz prejšnjega odstavka po sklepu sveta zbornice glede na obseg nalog iz letnega programa dela, ki se financirajo iz zborničnega prispevka, poviša ali zniža za največ 20%.

9. člen

Besedilo 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zavezanci za plačilo zborničnega prispevka B so osebe iz druge alinee in ena izmed oseb iz tretje alinee prvega odstavka 9. člena tega zakona.

Osnova za zbornični prispevek B je dobiček iz opravljanja dejavnosti, ki ni zmanjšan za oprostitev, znižanja in olajšave, ki jih določajo predpisi o dohodnini.

Stopnja za odmero zborničnega prispevka B znaša 1, 53% od osnove.

V soglasju z Vlado Republike Slovenije se lahko stopnja iz prejšnjega odstavka po sklepu sveta zbornice glede na obseg nalog iz letnega programa dela, ki se financirajo iz zborničnega prispevka, poviša ali zniža za največ 20%.

10. člen

V 25. členu se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»Stopnja za odmero zborničnega prispevka C znaša 0,20% od osnove.

V soglasju z Vlado Republike Slovenije se lahko stopnja iz prejšnjega odstavka po sklepu sveta zbornice poviša ali zniža za največ 20%, glede na obseg nalog iz letnega programa dela, ki se financirajo iz zborničnega prispevka.«.

11. člen

Doda se nov 25.a člen, ki se glasi:

»25.a člen
(pavšalni znesek)

Zavezanci za plačilo zborničnega prispevka v višini pavšalnega zneska so:

– osebe iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo katerega od pogojev iz prve do tretje alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona;

– osebe iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

Pavšalni znesek znaša 2.000 tolarjev.

Pavšalni znesek iz prejšnjega odstavka se valorizira po stopnji, kot se v skladu s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka valorizira katastrski dohodek, kar letno ugotovi svet zbornice.«.

12. člen

Besedilo 26. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Davčna uprava Republike Slovenije odmerja, pobira in izterjuje obvezni zbornični prispevek in prispevek prostovoljnih članov zbornice in ima za izvajanje teh nalog pravico do dostopa in uporabe podatkov iz evidenc iz šestega odstavka 4. člena tega zakona. Medsebojna razmerja določita zbornica in Davčna uprava Republike Slovenije s pogodbo.«.

13. člen

Besedilo 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Člane sveta zbornice volijo osebe iz prve volilne skupine na podlagi splošne in enake volilne pravice.

Člane sveta zbornice volijo osebe iz druge volilne skupine po volilnem telesu, ki ga sestavljajo predstavniki teh oseb.«.

14. člen

V 33. členu se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če med trajanjem mandata sveta preneha mandat članu sveta zbornice, ki je bil izvoljen na način iz petega odstavka 35. člena tega zakona, ga nadomesti tisti kandidat, ki je na volitvah prejel naslednje najvišje število glasov.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Če med trajanjem mandata sveta preneha mandat članu sveta zbornice, ki je bil izvoljen na način iz šestega odstavka 35. člena tega zakona, ga nadomesti naslednji kandidat po vrstnem redu na isti listi kandidatov. Če takega kandidata ni, se opravijo nadomestne volitve, razen v primeru, če je od dneva potrditve mandata člana, ki mu je prenehal mandat, preteklo več kot tri leta.«.

15. člen

Prvi odstavek 35. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Volitve v prvi volilni skupini se opravijo po volilnih enotah. V vsaki volilni enoti se v svet zbornice voli enega člana sveta na vsakih začelih 3000 članov zbornice. Volilna enota obsega območje območne enote.«.

Peti in šesti odstavek se spremenita tako, da se glasila:

»Če se v volilni enoti voli enega ali dva člana sveta, se glasuje o posameznih kandidatih. Volivec lahko glasuje za toliko kandidatov, kolikor se jih voli v volilni enoti. Če se voli en član sveta, je za člana sveta izvoljen kandidat, ki prejme največ glasov, če pa se voli dva člana sveta, sta izvoljena tista dva kandidata, ki prejmeta največ glasov.

Če se v volilni enoti voli tri ali več članov sveta, se glasuje o listi kandidatov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedna številka pred imenom liste, za katero se glasuje.«.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»V primeru iz prejšnjega odstavka se v volilni enoti mandate dodeljuje listam kandidatov po zaporedju najvišjih količnikov, ki se dobijo tako, da se število glasov vsake posamezne liste deli z vsemi števili od ena do števila članov, ki se jih voli v posamezni volilni enoti (d' Hondtov sistem). Z liste kandidatov je izvoljenih toliko kandidatov, kolikor man-

datov dobi lista. Izvoljeni so kandidati po vrstnem redu na listi kandidatov.«.

16. člen

Prvi odstavek 36. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Volitve v drugi volilni skupini se opravijo po volilnem telesu, v katerega izvoli organ upravljanja pravne osebe-članice zbornice enega predstavnika.«.

17. člen

V 37. členu se črta drugi stavek.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

18. člen

Do prevzema odmere, pobiranja in izterjave zborničnega prispevka s strani Davčne uprave Republike Slovenije v skladu s 26. členom zakona in 3. členom Zakona o davčni službi (Uradni list RS, št. 18/96, 36/96, 87/97, 48/98, 26/99, 54/99 – ZFPF, 85/2000, 79/01 in 52/02 – ZDU-1), opravlja te naloge zbornica in ima za ta namen pravico do dostopa in uporabe podatkov iz evidenc iz šestega odstavka 4. člena zakona.

Ne glede na 37. člen Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 35/98 – odločba US, 82/98, 91/98, 108/99, 37/01 – odločba US, 97/01, 105/03 – odločba US in 16/04 – odločba US), se podatki iz četrte in šeste alineje šestega odstavka 4. člena zakona, ki se štejejo za davčno tajnost po Zakonu o davčnem postopku, za potrebe odmere zborničnega prispevka, lahko posredujejo tudi zbornici.

19. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01/94-6/29

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1096-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1066. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-A)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. februarja 2004.

Št. 001-22-17/04

Ljubljana, dne 8. marca 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU (ZEPEP-A)

1. člen

V Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000 in 30/01 – ZODPM-C) se v prvem odstavku 1. člena črtata besedi »na daljavo«.

2. člen

V 2. členu se:

– v 1. točki beseda »ali« nadomesti z vejico, za besedo »shranjeni« pa se doda besedilo »poslani, prejeti ali izmenljivi«,

– v 5. točki za podpičjem doda besedilo »varni časovni žig pa elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnje točke tega člena«;

– 11. točka spremeni tako, da se glasi:

»11. Informacijski sistem je programska, strojna, komunikacijska in druga oprema, ki deluje samostojno ali v omrežju in je namenjena zbiranju, procesiranju, distribuciji, uporabi in drugi obdelavi podatkov v elektronski obliki«;

– v 19. točki za besedilom »kvalificirano potrdilo je potrdilo« dodajo besede »iz prejšnje točke«;

– na koncu 20. točke pika nadomesti s podpičjem, za njo pa dodata novi 21. in 22. točka, ki se glasita:

»21. Storitve informacijske družbe je storitev, ki se običajno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev pri čemer pomeni:

– na daljavo, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni;

– z elektronskimi sredstvi, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih;

– na posamezno zahtevo prejemnika storitev, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo.

Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju. Storitve radijske in televizijske radiodifuzije niso storitve informacijske družbe po tem zakonu;

22. Ponudnik storitev informacijske družbe je fizična ali pravna oseba, ki ponuja storitve iz prejšnje točke tega člena.«.

3. člen

V prvem odstavku 5. člena se v tretji alineji besedi »je programiral« nadomestita z besedo »upravlja«, besedilo »je bil sistem programiran« pa z besedama »kdo drug«.

V drugi alineji drugega odstavka 5. člena in 6. členu se besedi »skrben gospodar« nadomestita z besedilom »dober gospodar oziroma dober gospodarstvenik«.

4. člen

V prvem odstavku 12. člena se črta beseda »tudi«.

5. člen

Za 13. členom se doda naslov novega 3. oddelka »Odgovornost ponudnikov storitev informacijske družbe« in novi 13.a, 13.b, 13.c in 13.d člen, ki se glasijo:

»13.a člen

(1) Za opravljanje storitev informacijske družbe ni potrebno posebno dovoljenje.

(2) Ponudniki storitev informacijske družbe so odgovorni za podatke, ki jih posredujejo ali shranjujejo v skladu z določbami tega oddelka, če predpisi, ki urejajo njihovo odgovornost na področju davkov, varstva osebnih podatkov, varstva konkurence, odvetništva in notariata ter iger na srečo, ne določajo drugače.

(3) Od ponudnikov storitev informacijske družbe ni dovoljeno zahtevati splošnega spremljanja ali zavarovanja podatkov v elektronski obliki, ki jih posredujejo ali shranjujejo ali jim naložiti ukrepov, ki bi jih obvezali k aktivnemu poizvedovanju o dejstvih ali okoliščinah, ki kažejo na nezakonitost posamezne dejavnosti ali podatkov.

(4) Ponudniki storitev informacijske družbe iz tega oddelka so pri zagotavljanju varnosti delovanja svojih informacijskih sistemov in posredovanja podatkov v elektronski obliki dolžni ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(5) Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi izvajalca nalog za zagotavljanje varnosti delovanja informacijskih sistemov in posredovanje podatkov v elektronski obliki (v nadaljnjem besedilu: izvajalec nalog). Ponudniki storitev informacijske družbe so dolžni izvajalca nalog obveščati o dejavnostih in podatkih, ki ogrožajo varnost delovanja informacijskih sistemov in z njim sodelovati. Izvajalec nalog zbira informacije o dejavnostih in podatkih, ki ogrožajo varnost delovanja informacijskih sistemov in podatkov v elektronski obliki, obvešča javnost, sodeluje z organi za zagotavljanje varnosti delovanja informacijskih sistemov in posredovanja podatkov v elektronski obliki drugih držav, opozarja na ogrožanje varnosti in predlaga rešitve za njihovo odpravo. Način izvajanja nalog podrobneje določi Vlada Republike Slovenije v aktu o določitvi izvajalca nalog.

13.b člen

(1) Kadar je del storitve informacijske družbe prenos podatkov v elektronski obliki v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja, ponudnik storitve ni odgovoren za posredovane podatke, pod pogojem, da:

- ne sproži prenosa podatkov;
- ne izbere naslovnika posredovanih podatkov in
- ne izbere ali spremeni vsebine posredovanih podatkov.

(2) Prenos in zagotavljanje dostopa iz prejšnjega odstavka vključujeta samodejno, vmesno in prehodno shranjevanje posredovanih podatkov v elektronski obliki, če je to namenjeno izključno njihovem prenosu v komunikacijskem omrežju in če se podatki ne shranjujejo dlje, kot je to običajno potrebno za njihov prenos.

13.c člen

Kadar je del storitve informacijske družbe prenos podatkov v elektronski obliki v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh podatkov, če je to namenjeno izključno bolj učinkovitemu prenosu podatkov drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, pod pogojem, da:

- ne spremeni vsebine podatkov;
- ravna v skladu s pogoji za dostop do podatkov;
- ravna v skladu s pogoji o sprotnem dopolnjevanju

podatkov, določenimi v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih;

– njegovo ravnanje ne nasprotuje zakoniti uporabi tehnologij za pridobivanje informacij o rabi podatkov, ki je določena v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih in

– brez odlašanja odstrani ali onemogoči dostop do podatkov, ki jih je hranil, takoj ko je obveščen o tem, da je bil prvotni vir teh podatkov odstranjen iz omrežja, ali da je bil dostop do njega onemogočen, ali da je sodišče ali upravni organ odredil odstranitev ali mu onemogočil dostop.

13.d člen

(1) Kadar je del storitve informacijske družbe shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za podatke, ki jih je shranil na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem, da:

1. ne ve, da gre za protipravno dejavnost ali podatke in mu glede odškodninskih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine iz katerih je razvidna protipravnost ali

2. takoj ko izve za protipravnost ali se je zaveda, nemudoma odstrani ali onemogoči dostop do teh podatkov.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primerih, ko prejemnik storitve ravna v okviru pooblastil ali pod nadzorom ponudnika storitev.«.

6. člen

V 17. členu se črtajo besede »ali sredstev« in »ali sredstva«.

7. člen

V prvem odstavku 20. člena se peta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– če so bili podatki za elektronsko podpisovanje ali informacijski sistem imetnika potrdila ogroženi na način, ki vpliva na zanesljivost oblikovanja elektronskega podpisa in je overitelj s tem seznanjen, ali«.

8. člen

V prvem odstavku 22. člena se črtajo besede »in sredstva« ter »in sredstev«, za besedama »dobrega gospodarja« pa se dodajo besede »ali dobrega gospodarstvenika«.

9. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

»25. člen

Za časovni žig in storitve, povezane z njim, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo potrdilo, za varen časovni žig in storitve, povezane z njim, pa določbe tega zakona, ki urejajo kvalificirano potrdilo.«.

10. člen

V prvem odstavku 28. člena zakona se:

– tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– ime oziroma psevdonim imetnika potrdila z obvezno navedbo, da gre za psevdonim«,
– v četrti alineji doda besedilo »ki pa ne smejo biti v nasprotju z namenom uporabe psevdonima.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če ni drugače dogovorjeno, potrdilo ne sme vsebovati podatkov, ki jih varuje poseben zakon.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kvalificirana potrdila, izdana za potrebe osebnih dokumentov, vsebujejo poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi osebno identifikacijsko oznako, ki se lahko v ta namen sklicuje ali poveže s Centralnim registrom prebivalstva. Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način določanja osebne identifikacijske oznake, vzpostavitev in vodenje registra osebnih identifikacijskih oznak ter pogoje in način sklicevanja ali povezovanja s Centralnim registrom prebivalstva v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.«.

11. člen

Četrti odstavek 30. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če overitelj, ki preneha z delovanjem, ne zagotovi hrambe dokumentacije in vodenja preklicanih kvalificiranih potrdil pri drugem overitelju, to zagotovi na njegove stroške ministrstvo.«.

12. člen

V drugem odstavku 32. člena se za besedo »postopkih« dodata besedi »in predpisih«.

13. člen

V prvem odstavku 36. člena se besede »pred sklenitvijo pogodbe«, nadomestijo z besedami »pred izdajo potrdila«.

V drugem odstavku se doda nova 7. točka, ki se glasi:
»7. opozorilo, da mora imetnik kvalificiranega potrdila sam sporočiti spremembe obveznih podatkov kvalificiranega potrdila iz 28. člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »na trajnem nosilcu podatkov«.

14. člen

V drugem odstavku 37. člena se besedi »podpisanih podatkov«, nadomestita z besedilom »podatkov, ki se podpisujejo«.

15. člen

V prvem odstavku 39. člena se v prvi alineji besedi »od trenutka« nadomestita z besedama »v trenutku«.

16. člen

Tretji in četrti odstavek 40. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Ministrstvo vodi elektronski javni register overiteljev v Republiki Sloveniji. V register overiteljev se vpišejo overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona. V register overiteljev se na njihovo zahtevo vpišejo tudi tuji overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona za veljavnost njihovih potrdil v Republiki Sloveniji.

(4) Register overiteljev varno elektronsko podpiše ministrstvo. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva se objavijo na spletnih straneh ministrstva skupaj z registrom overiteljev.«.

17. člen

Tretji odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Podatke o potrdilih, osebne podatke in podatke, ki so varovani po posebnem zakonu, s katerimi se inšpektor seznani pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva, je dolžan varovati kot tajne.«.

18. člen

Drugi odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Register akreditiranih overiteljev varno elektronsko podpiše akreditacijski organ. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila akreditacijskega organa se objavijo na spletnih straneh akreditacijskega organa skupaj z registrom akreditiranih overiteljev.«.

19. člen

V petem odstavku 44. člena se besedilo »minister, pristojen za gospodarske dejavnosti«, nadomesti z besedilom »minister, pristojen za informacijsko družbo«.

20. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(1) Za opravljanje nalog akreditacijskega organa Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi pristojni organ za opravljanje nalog akreditacijskega organa ali za opravljanje teh nalog podeli javno pooblastilo, oziroma koncesijo.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka ne sme biti overitelj.«.

21. člen

V 46. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Potrdila overiteljev s sedežem v Evropski uniji, ki jih po tem zakonu ni mogoče opredeliti kot kvalificirana, se obravnavajo enako kot domača v skladu z določbami tega zakona.«.

22. člen

V prvem odstavku 47. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje overitelj, če:«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če je overitelj posameznik, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 100.000 tolarjev do 300.000 tolarjev.«.

23. člen

V 48. členu se:

– napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek imetnik potrdila oziroma njegova odgovorna oseba, če gre za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če:«,

– v 2. točki črtata besedi »in sredstva«.

24. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

»49. člen

Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki brez vednosti podpisnika ali imetnika potrdila uporabi njegove podatke za elektronsko podpisovanje (17. člen).«.

25. člen

54. člen se črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**26. člen**

(1) Vlada Republike Slovenije določi organ iz petega odstavka 13.a člena zakona najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije izda predpis iz tretjega odstavka 28. člena zakona najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

27. člen

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03), v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, v razponih, določenih v prvem in drugem odstavku 22. člena, 23. in 24. členu tega zakona.

(2) Za prekrške, določene v tretjem odstavku 22. člena tega zakona, se do začetka uporabe zakona iz prejšnjega odstavka, kaznuje overitelj posameznik z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev.

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

28. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 043-03/00-2/2

Ljubljana, dne 27. februarja 2004.

EPA 1154-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

PREDSEDNIK REPUBLIKE**1067. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Romuniji**

Na podlagi četrte alinee prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01 in 78/03) izdajam

U K A Z**o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Romuniji**

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Romuniji s sedežem v Beogradu imenujem Boruta Šukljeta.

Št. 001-09-7/04

Ljubljana, dne 8. marca 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

VLADA**1068. Uredba o financiranju in sofinanciranju razvoja morskega in sladkovodnega ribištva za leta 2004–2006**

Na podlagi 135. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1 in 58/02 – ZMR-1) v zvezi s 106. členom Zakona o morskem ribištvu (Uradni list RS, št. 58/02) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o financiranju in sofinanciranju razvoja morskega in sladkovodnega ribištva za leta 2004–2006****1. člen**

(vsebina)

Ta uredba določa financiranje in sofinanciranje ukrepov na področju razvoja morskega in sladkovodnega ribištva, upravičence, pogoje in postopke pridobivanja sredstev za izvajanje teh ukrepov ter nadzor nad izvajanjem določb te uredbe.

2. člen

(način pridobitve sredstev)

Sredstva po tej uredbi se lahko pridobi na podlagi pisnih vlog upravičencev ali na podlagi letnega programa Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

3. člen

(program razreševanja za kmete – morske ribiče)

(1) Predmet programa je sofinanciranje ukrepov za razreševanje položaja morskih ribičev, ki so izgubili status ribiča – kmeta po 109. členu Zakona o morskem ribištvu (Uradni list RS, št. 58/02).

(2) Upravičenci iz programa so fizične osebe s statusom ribiča – kmeta, ki so registrirani za opravljanje dejavnosti ribištva v skladu s predpisi in imajo sedež na območju Republike Slovenije.

(3) Za razreševanje položaja oseb iz prvega odstavka tega člena se iz proračunske postavke 2557 – podpora za odpravo strukturnih neskladij v morskem ribištvu kot finančni prispevek nameni znesek v višini 18.700.000 tolarjev. Ta sredstva se s pogodbo med Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje prenesejo Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje kot prispevek k razpoložljivim sredstvom za izvajanje programov aktivne politike zaposlovanja.

(4) Pod pogojem vrnitve ribolovnega dovoljenja in izbrisa plovila iz registra ribiških plovil bodo upravičenci pri Območni službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje Koper v okviru odstopljenih sredstev uveljavljali pravice do vključitve v ustrezne programe aktivne politike zaposlovanja iz Programa aktivne politike zaposlovanja za leto 2004.

(5) Do podpore so upravičeni tisti ribiči, ki do sedaj še niso prejeli sredstev za preusmeritev dejavnosti ribištva v druge dejavnosti.

4. člen

(letni programi ministrstva)

(1) Na podlagi letnih programov, ki jih predloži upravičenec in jih potrdi minister, pristojen za ribištvo, se dodelijo sredstva za vzpostavitev informacijskega sistema ribištva, varstvo naravnih virov v ribištvu in vzpostavitev in vodenje evidence ribiških plovil.

(2) Za vzpostavitev informacijskega sistema se namenijo sredstva iz proračuna Republike Slovenije s proračunske postavke 2082 v višini 12.000.000 tolarjev. Program je potreben za izvajanje skupne ribiške politike Evropske unije. Program mora temeljiti na predpisih Evropske unije, ki urejajo obveznost uvedbe in izvedbo informacijskega sistema na področju ribištva.

(3) Za varstvo naravnih virov v ribištvu se namenijo sredstva iz proračuna Republike Slovenije s proračunske postavke 2553 v višini 15.000.000 tolarjev. Program pomeni razvoj tehnologije in vzrejo avtohtonih ciprinidnih vrst rib za potrebe revitalizacije in vzdrževanja njihovih optimalnih populacij v odprtih vodah Republike Slovenije.

(4) Za vzpostavitev in vodenje evidence ribiških plovil se namenijo sredstva iz proračuna Republike Slovenije s proračunske postavke 2059 v višini 12.000.000 tolarjev. Program je potreben za izvajanje skupne ribiške politike Evropske unije. S programom se vzpostavlja obveza po spremljanju in evidentiranju vseh sprememb na registru ribiških plovil in poročanje pristojnim službam.

(5) Upravičenci do sredstev so pravne in fizične osebe, ki razpolagajo s potrebnimi strokovnimi znanji.

(6) Pogoji za pridobitev sredstev iz tega člena sta:

– predložitev predloga letnega programa strokovnih del, ki ga potrdi minister, pristojen za ribištvo;

– upravičenec mora za izvajanje programa iz prejšnje alineje razpolagati s potrebnim objektom, opremo in kadri za izvajanje del po programu.

(7) Za namene iz tega člena se financirajo:

– materialni stroški in stroški dela,

– stroški izvedbe aktivnosti, planiranih v letnem programu dela.

(8) Višina podpore za namen iz prvega odstavka tega člena znaša do 100% sprejetega programa del.

5. člen

(organizacije proizvajalcev)

(1) Za sofinanciranje vzpostavitve organizacije proizvajalcev v ribištvu se namenijo sredstva iz proračuna Republike Slovenije s proračunske postavke 2084 – organizacija proizvajalcev v ribištvu za leto 2004, sredstva v višini 6.000.000 tolarjev.

(2) Upravičenci do sredstev so organizacije proizvajalcev, organizirane v skladu Zakonom o morskem ribištvu in Pravilnikom o delovanju organizacij v ribištvu (Uradni list RS, št. 9/04).

(3) Za namene iz tega člena se financirajo:

– stroški dela in administrativni stroški,

– izdatki v zvezi s pripravi za vzpostavitev organizacije in oblikovanjem in spremembo ustanovnega akta,

– izdatki za korespondenco in telekomunikacijski stroški,

– izdatki za pisarniško opremo in amortizacijo ali izdatki za najem opreme,

– izdatki za sredstva prevoza, ki so na voljo osebju organizacije,

– najem ali nakup, drugi izdatki in stroški za uporabo prostorov, ki služijo za upravne namene organizacije proizvajalcev.

(4) Stroški iz prejšnjega odstavka se sofinancirajo do višine 60%.

(5) Pogoj za pridobitev sredstev iz tega člena je predložitev zahtevka, s katerim se dokazujejo stroški, ki so jih imeli pri vzpostavitvi organizacije proizvajalcev v ribištvu.

6. člen

(pospeševanje prodaje rib in ribiških izdelkov)

(1) Za sofinanciranje pospeševanja informiranja in promocije rib in ribiških izdelkov se namenijo iz proračuna Republike Slovenije s proračunske postavke 1473 – pospeševanje prodaje kmetijskih pridelkov oziroma živil sredstva v višini 15.000.000 tolarjev.

(2) Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe, nevladne, neprofitne organizacije, registrirane v skladu s predpisi, ki urejajo društva in gospodarska interesna združenja s sedežem v Republiki Sloveniji, registrirana v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske družbe.

(3) Za namene iz tega člena se financira pokritje stroškov, ki nastanejo pri izdelavi oziroma pripravi različnih aktivnosti informiranja in promocije rib in ribjih proizvodov v Republiki Sloveniji, z distribucijo in predvajanjem sklopov informiranja in oglaševanja (priprava oglaševalskih akcij, izdelava celostne podobe, vključno s promocijskim materialom, spletne strani, medijske aktivnosti, družabne in družbeno-informativne dejavnosti idr.).

(4) Cilj navedenih aktivnosti je informiranje in promoviranje zdravega načina prehranjevanja, ki zagotavljajo varno in kakovostno hrano in povečanje potrošnje rib in ribjih izdelkov.

(5) Komisija iz 8. člena te uredbe ocenjuje prispele vloge za pridobitev sredstev iz tega člena na podlagi naslednjih meril:

– povezan nastop gospodarskih subjektov s področja morskega in sladkovodnega ribištva ter predelave rib,

– celostno informiranje potrošnikov o različnih kategorijah posameznih vrst rib in izdelkov,
– akcije informiranja in promocije morajo pokrivati čim večji spekter ciljnih javnosti,
– sporočila promocijskih aktivnosti morajo odražati potrebo po zdravi prehrani z zdravstvenega in prehranskega vidika.

(6) Stroški programa promocije se sofinancirajo do višine 50%.

(7) V skladu s tretjim odstavkom tega člena se sredstva pridobijo na podlagi predloženega programa, ki ga potrdi minister, pristojen za ribištvo.

7. člen

(vloga)

(1) K vlogi za pridobitev sredstev po tej uredbi je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 4., 5. in 6. člena te uredbe in jo posredovati ministrstvu.

(2) K vlogi za pridobitev sredstev za namen iz 3. člena je potrebno priložiti pisno izjavo o vstopu v sklad in ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev najkasneje do konca meseca septembra 2004.

(3) K vlogi za pridobitev sredstev za namen iz 4. člena te uredbe morajo upravičenci poslati programe do konca meseca maja 2004.

(4) Vloge oziroma programe za pridobitev sredstev za namene iz 5. in 6. člena te uredbe morajo upravičenci poslati priporočeno do konca meseca septembra 2004.

(5) Kopije vlog z vsemi prilogami morajo upravičenci hraniti še najmanj pet let po njihovi odobritvi.

8. člen

(komisija ministrstva)

Komisijo za odločanje o programih in vlogah iz te uredbe imenuje minister, pristojen za ribištvo. Komisija pregleda prispele programe in vloge in jih oceni. O pregledu in oceni programov in vlog sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti:

- kraj, dan in uro pregledovanja in ocenitve vlog,
- imena članov komisije,
- seznam prispelih vlog,
- seznam vlog, ki so prispele prepozno,
- seznam nepopolnih in neutemeljenih vlog,
- seznam upravičencev do sredstev po tej uredbi in predlagane višine sredstev, ki naj se dodelijo za posamezen namen.

9. člen

(pogodbe)

Ministrstvo z upravičenci iz 3., 4., 5. in 6. člena te uredbe sklene pogodbe, s katerimi se natančneje določijo način in pogoji koriščenja pridobljenih sredstev.

10. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb te uredbe opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano.

(2) Upravičencu, pri katerem se ugotovi, da je za kateri koli namen pridobitve sredstev po tej uredbi navajal neresnične podatke, se sredstev ne dodeli, oziroma je upravičenec dolžan vrniti vsa neupravičeno pridobljena in nenamensko uporabljena sredstva, skupaj s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi, od dneva nakazila upravičencu, do dneva vračila.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka upravičenec ne more pridobiti intervencijskih sredstev ministrstva v obdobju dveh let, o čemer odloči minister, pristojen za ribištvo, z od-

ločbo. Ta rok prične teči z dnem dokončne odločbe kmetijskega inšpektorja, ki jo ta izda pri ugotovitvi nepravilnosti iz prejšnjega odstavka.

11. člen

(uveljavitev in veljavnost uredbe)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in preneha veljati 31. 12. 2006.

Št. 403-37/2004-1

Ljubljana, dne 11. marca 2004.

EVA 2004-2311-0025

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1069. Odlok o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi, nalogah in organizaciji Urada za javna naročila

Na podlagi 1. člena Zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04) je Vlada Republike Slovenije na seji dne 11. 3. 2004 sprejela

O D L O K

o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi, nalogah in organizaciji Urada za javna naročila

1. člen

Odlok o ustanovitvi, nalogah in organizaciji Urada za javna naročila (Uradni list RS, št. 12/01) se razveljavi.

2. člen

Ta odlok začne veljati 1. aprila 2004.

Št. 023-02/2001-7

Ljubljana, dne 11. marca 2004.

EVA 2004-1711-0077

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1070. Odlok o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi Urada za priseljevanje in begunce

Na podlagi 1. člena Zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04) je Vlada Republike Slovenije na seji dne 11. 3. 2004 sprejela

O D L O K

o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi Urada za priseljevanje in begunce

1. člen

Odlok o ustanovitvi Urada za priseljevanje in begunce (Uradni list RS, št. 27/92, 43/01 in 23/02) se razveljavi.

2. člen

Ta odlok začne veljati 1. aprila 2004.

Št. 023-00/2001-8
Ljubljana, dne 11. marca 2004.
EVA 2004-1711-0076

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1071. Sklep o razveljavitvi Sklepa o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge

Na podlagi 1. člena Zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04) je Vlada Republike Slovenije na seji dne 11. 3. 2004 sprejela

S K L E P

o razveljavitvi Sklepa o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge

1. člen

Sklep o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge (Uradni list RS, št. 56/98) se razveljavi.

2. člen

Ta sklep začne veljati 1. aprila 2004.

Št. 023-10/2001-4
Ljubljana, dne 11. marca 2004.
EVA 2004-1711-0075

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1072. Sklep o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik

Na podlagi 25.a člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik

1. člen

Sklep o ustanovitvi, organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik (Uradni list RS, št. 97/00 in 65/02) se razveljavi.

2. člen

(1) Naloge Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik se s 1. aprilom 2004 prenesejo na Ministrstvo za kulturo.

(2) Ministrstvo za kulturo prevzame s prenosom nalog tudi vse uslužbenke, pravice proračunske uporabe, dokumentacijo, prostore, opremo in druge pravice ter obveznosti Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 023-28/2001-8
Ljubljana, dne 11. marca 2004.
EVA 2003-1711-0136

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1073. Sklep o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike

Na podlagi 1. člena Zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04) je Vlada Republike Slovenije ne seji dne 11. 3. 2004 sprejela

S K L E P

o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike

1. člen

Sklep o ustanovitvi Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike (Uradni list RS, št. 4/94 in 96/00) se razveljavi.

2. člen

(1) Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve prevzame naloge Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike, povezane z invalidskim varstvom in socialnim položajem invalidov, ter strokovne in tehnično administrativne naloge za Svet Vlade Republike Slovenije za invalide.

(2) Ministrstvo za zdravje prevzame vse ostale naloge Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike.

3. člen

Pristojni ministrstvi prevzameta skupaj z nalogami ustrezen delež javnih uslužbencev, pravic proračunske uporabe, dokumentacije in drugih pravic in obveznosti Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. aprila 2004.

Št. 023-20/2001-8
Ljubljana, dne 11. marca 2004.
EVA 2004-1711-0074

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1074. Odločba o imenovanju za državno pravobranilko na Državnem pravobranilstvu na Zunanjem oddelku v Mariboru

Na podlagi drugega odstavka 29. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 111-72/03-0515 z dne 23. 2. 2004, na 63. seji dne 25. 2. 2004 sprejela naslednjo

OD LO Č BO

Nives Jeras Kamenski, rojena 27. 4. 1965, se imenuje za državno pravobranilko na Državnem pravobranilstvu na Zunanjem oddelku v Mariboru, za dobo osmih let.

Št. 116-1/2004
Ljubljana, dne 4. marca 2004.
EVA 2004-2011-0010

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1075. Odločba o imenovanju okrožne državne tožilke na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju

Na podlagi prvega odstavka 17. člena in 18. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94, 59/99 in 110/02) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 111-75/03 z dne 26. 2. 2004, na 64. seji dne 4. 3. 2004 sprejela naslednjo

OD LO Č BO

Marija Sladič, rojena 19. 2. 1967, dosedanja pomočnica okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju, se imenuje za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

Št. 115-10/2004
Ljubljana, dne 4. marca 2004.
EVA 2004-2011-0013

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1076. Odločba o imenovanju za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru

Na podlagi prvega odstavka 17. člena in 18. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94, 59/99 in 110/02) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Re-

publike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 111-86/03 z dne 26. 2. 2004, na 64. seji dne 4. 3. 2004 sprejela naslednjo

OD LO Č BO

Drago Šketa, rojen 11. 1. 1969, dosednji pomočnik okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru, se imenuje za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

Št. 115-8/2004
Ljubljana, dne 4. marca 2004.
EVA 2004-2011-0014

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

1077. Odločba o imenovanju za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju

Na podlagi prvega odstavka 17. člena in 18. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94, 59/99 in 110/02) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 111-75/03 z dne 26. 2. 2004, na 64. seji dne 4. 3. 2004 sprejela naslednjo

OD LO Č BO

Simona Kuzman Razgoršek, rojena 1. 8. 1970, dosedanja pomočnica okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju, se imenuje za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

Št. 115-9/2004
Ljubljana, dne 4. marca 2004.
EVA 2004-2011-0012

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA**1078. Pravilnik o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudnik zavaruje izpolnitev svoje obveznosti v postopku oddaje javnega naročila**

Na podlagi petega odstavka 23. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 39/00, 102/00 – popr. in 2/04) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K**o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi
ponudnik zavaruje izpolnitev svoje obveznosti
v postopku oddaje javnega naročila****1. člen**

(1) S tem pravilnikom se določa vrsto, vsebino in roke finančnih zavarovanj, ki jih mora ponudnik predložiti v postopkih oddaje javnih naročil za zavarovanje svojih obveznosti v teh postopkih.

(2) Vzorci bančnih garancij so sestavni del tega pravilnika.

2. člen

(1) V postopkih javnega naročanja se uporabljajo vrste finančnih zavarovanj, kot na primer:

- a) bančne garancije ali kavcijsko zavarovanje pri zavarovalnicah,
- b) poroštvo,
- c) menice,
- č) zastava premičnin ali vrednostnih papirjev,
- d) denarni depozit.

(2) Naročnik sme v razpisni dokumentaciji določiti tudi drugo vrsto finančnega zavarovanja, če meni, da nudi zadostno zavarovanje za izpolnitev naročnikovih obveznosti. Naročnik ne sme dovoliti predložitve različnih vrst finančnih zavarovanj v istem postopku oddaje javnega naročila, razen če ponudnik predloži kvalitetnejše zavarovanje od zahtevanega.

(3) Vrsto finančnih zavarovanj in način predložitve, višino, roke ter vzorec finančnega zavarovanja mora naročnik določiti že v razpisni dokumentaciji. Določbe v tem pravilniku, ki se nanašajo na bančne garancije, veljajo tudi za instrumente kavcijskega zavarovanja pri zavarovalnici.

(4) Ponudnikova predložena bančna garancija ne sme bistveno odstopati od vzorca iz razpisne dokumentacije, vendar pa predložena bančna garancija ne sme vsebovati dodatnih pogojev za izplačilo, krajših rokov, kot jih določi naročnik, nižjega zneska zavarovanja, kot ga določi naročnik ali spremenjene krajevne pristojnosti za reševanje sporov med upravičencem in banko oziroma zavarovalnico.

(5) Vrsto finančnega zavarovanja naročnik zahteva od ponudnikov kot sestavni del ponudbene dokumentacije. Če ponudnik ne predloži instrumenta finančnega zavarovanja se šteje njegova ponudba kot nepravilna in se obvezno izloči iz nadaljnega postopka.

3. člen

(1) Trajanje finančnega zavarovanja mora biti najmanj toliko, kolikor traja rok za izpolnitev ponudnikove obveznosti. Naročnik ne sme vrniti ponudniku instrumenta finančnega zavarovanja pred potekom roka trajanja, razen če je ponudnik v celoti izpolnil svojo obveznost, ki je zavarovana.

(2) V primeru dogovorjenega predplačila naročnik ne sme izplačati nobenega zneska, preden ne prejme zahtevanega instrumenta finančnega zavarovanja za vrnitev predplačila.

(3) Če izbrani ponudnik ne sklene pogodbe z naročnikom, ali ne izpolni drugih dodatnih pogojev, ne glede na razlog, razen če je razlog na naročnikovi strani, mora naročnik unovčiti instrument finančnega zavarovanja.

4. člen

(1) Če ocenjena vrednost javnega naročila presega znesek, nad katerim mora naročnik objaviti oddajo javnega naročila na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila, mora naročnik zahtevati od ponudnikov, da zavarujejo izpolnitev svoje obveznosti:

- v odprtem postopku,
- v drugi fazi omejenega postopka in v drugi fazi postopka s pogajanjem,

– ob sklenitvi pogodbe na podlagi okvirnega sporazuma ali sklenitvi pogodbe po kvalifikacijskem sistemu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek naročniku ni treba zahtevati:

– bančne garancije za resnost ponudbe, če se naročilo oddaja po sklopih in je vrednost posameznega sklopa ali sklopov nižja od zneska, ko je potrebna objava na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila, ponudnik pa predloži ponudbo le za en sklop ali več sklopov, katerih vrednost je nižja od zneska, ki je določen za posamezno proračunsko obdobje v predpisu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije,

– finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, če je rok izvršitve pogodbenih obveznosti manj kot 30 dni, šteto od podpisa pogodbe,

– bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in bančne garancije za odpravo napak v garancijskem roku, če je pogodba sklenjena za nižjo vrednost od vrednosti, ko mora naročnik opraviti objavo na enotnem informacijskem portalu Urada za javna naročila.

5. člen

(1) Naročnik mora, upoštevaje vrsto in višino vrednosti predmeta javnega naročila, zahtevati naslednje vrste bančnih garancij:

- garancijo za resnost ponudbe,
- garancijo za vrnitev predplačila,
- garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti,
- garancijo za odpravo napak v garancijskem roku.

(2) Naročnik sme po svoji presoji zahtevati tudi druge vrste bančnih garancij, glede na vrsto posameznega javnega naročila.

6. člen

(1) Vsaka bančna garancija mora imeti naslednje obvezne sestavine:

- naziv banke-garanta,
- naziv naročnika (ponudnika oziroma izvajalca) bančne garancije,
- naziv upravičenca (naročnika v javnem naročilu) bančne garancije,
- datum izdaje in številko bančne garancije,
- podlago za izdajo bančne garancije,
- maksimalni garantirani znesek,
- zavezo banke za izpolnitev bančne garancije, ki mora biti brezpogojna in plačljiva na prvi poziv,
- trajanje bančne garancije,
- navedbo, da se v primeru spora med naročnikom in banko garantom uporabi pravo Republike Slovenije, če garancijo izda tuja banka.

(2) Če ponudnik predloži garancijo tuje banke, mora naročnik obvezno preveriti boniteto tuje banke pri Banki Slovenije.

7. člen

(1) Garancija za resnost ponudbe se izda v višini do največ 10% od vrednosti javnega naročila ali dela javnega naročila, na katerem konkurira ponudnik. Trajanje garancije je 30 dni po datumu, ki je določen za sprejem odločitve o izbiri najugodnejše ponudbe. Pri tem mora naročnik upoštevati tudi čas, ki je potreben za rešitev spora v primeru vložitve revizijskega zahtevka.

(2) Naročnik sme dodatno zahtevati, da mora v roku trajanja te garancije ponudnik skleniti pogodbo in izročiti garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti.

8. člen

Garancijo za vrnitev predplačila mora zahtevati naročnik v primerih, ko naročnik predvideva predplačilo. Garancija se izda v višini plačanega predplačila in mora trajati vse do dokončne dobave ali izvedbe posla. Izjemoma se lahko zmanj-

šuje, če pokriva delne ali sukcesivne dobave ali situacijske izvedbe del, kadar so le-te dovoljene, pri čemer mora biti naveden način zmanjševanja vrednosti garantiranega zneska.

9. člen

(1) Garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti mora zahtevati naročnik vedno v višini do 10% od vrednosti pogodbe, pri čemer se upošteva čas izvedbe posla. Garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti mora ponudnik izročiti naročniku najkasneje v desetih dneh od sklenitve pogodbe. Pogodba se sklepa z odložnim pogojem, da postane veljavna šele s predložitvijo garancije za dobro izvedbo posla. Garancija za dobro izvedbo posla lahko pokriva tudi pravočasnost izvedbe, kadar je pravočasna izvedba fiksno določena. Veljavnost garancije za dobro izvedbo posla je še vsaj en dan po preteku roka za dokončno izvedbo posla. Naročnik mora pri tem opredeliti, kaj pomeni dokončna dobava oziroma izdelava: montaža, zagon, poskusno delovanje, komisijski pregled, naknadno odpravljanje napak, vendar še pred dokončno primopredajo ipd., glede na vsebino pravnega posla. Če se med trajanjem izvedbe pogodbe spremenijo roki za izvedbo posla, vrsta blaga, gradbenega dela ali storitve, kvaliteta in količina, se mora temu ustrezno spremeniti tudi garancija oziroma podaljšati njena veljavnost.

(2) Če poleg glavnega izvajalca sodelujejo v izvedbi javnega naročila tudi njegovi podizvajalci, mora glavni izvajalec za zavarovanje svoje obveznosti iz naslova plačila podizvajalcem izročiti naročniku bančno garancijo, določeno v 5. členu odredbe o finančnem poslovanju proračunskih porabnikov (Uradni list RS, št. 71/99, 78/99 in 64/01).

10. člen

Garancijo za odpravo napak v garancijskem roku mora naročnik zahtevati v primerih, kjer predmet pogodbe zahteva še garancijo za brezhibno delovanje. Garancijo mora izvajalec izročiti naročniku ob primopredaji. Brez predložene garancije primopredaja ni opravljena. Garancija mora pokrivati primere, če prodajalec ali izvajalec v primeru okvare ali v primeru kakršnega koli drugega dogodka, ki bi zmanjšal možnost uporabe predmeta pogodbe v garancijskem roku, ni izvršil svoje obveznosti. Rok trajanja garancije je za en dan daljši kot je garancijski rok, ki je določen v pogodbi. Garancijski znesek znaša do 10% vrednosti posla, za katerega se daje.

11. člen

Druge instrumente finančnih zavarovanj naročnik unovči v enakih primerih, kot veljajo za unovčitev bančne garancije. Pri unovčitvi drugih instrumentov se naročnik ravna po predpisih, ki urejajo unovčitev instrumenta finančnega zavarovanja, ki ga je sprejel.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 433-10/2004

Ljubljana, dne 1. marca 2004

EVA 2004-1611-0064

Minister
za finance
dr. Dušan Mramor l. r.

VZOREC 1: GARANCIJA ZA RESNOST PONUDBE

Naziv banke

Kraj in datum

Upravičenec

Garancija št.

V skladu z javnim razpisom, objavljenim v Uradnem listu Republike Slovenije, številka, z dne, za nabavo naslednjega blaga (izdelavo naslednje storitve):

1.
2.
3.

za potrebe naročnika (t.j. upravičenca iz te garancije) je ponudnik dolžan za resnost svoje ponudbe na javnem razpisu, preskrbeti naročniku bančno garancijo v višini % od ocenjene vrednosti naročila, kar znaša SIT.

Banka se zavezuje, da bo plačala navedeni znesek v naslednjih primerih:

a) če ponudnik umakne ali spremeni ponudbo v času njene veljavnosti, navedene v ponudbi ali

b) če ponudnik, ki ga je naročnik v času veljavnosti ponudbe obvestil o sprejetju njegove ponudbe:

- ne izpolni ali zavrne sklenitev pogodbe v skladu z določbami navodil ponudnikom

ali

- ne predloži ali zavrne predložitev bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v skladu z določbami navodil ponudnikom.

Zavezujemo se, da bomo v 15 dneh po prejemu naročnikovega prvega pisnega zahtevka plačali naročniku zgoraj navedeni znesek brez kakršnega koli dodatnega utemeljevanja, če v svojem zahtevku navede, da mu zahtevani znesek pripada zaradi izpolnitve enega ali obeh zgoraj navedenih primerov in navede, za kateri primer ali primera gre.

Zahtevek za unovčitev garancije mora biti predložen banki in mora vsebovati:

1. originalno pismo naročnika za unovčenje garancije v skladu z zgornjim odstavkom in
2. predloženo izjavo Uprave RS za javna plačila, da so zahtevek za unovčenje podpisale osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje in
3. original Garancije št. /

Ta garancija se znižuje za vsak, po tej garanciji unovčeni znesek.

Ta garancija velja vse dotlej, dokler ne bo izbran ponudnik po zgoraj citiranem javnem razpisu in (v primeru, da je celovita ali delna ponudba sprejeta) do trenutka, ko izbrani ponudnik ne sklene pogodbe z naročnikom in mu ne izroči garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, vendar pa najkasneje do izteka roka veljavnosti ponudbe.

Če od vas ne prejmemo nikakršnega zahtevka za izplačilo garantiranega zneska do, ta garancija preneha veljati ne glede na to, ali nam je vrnjena.

Ta garancija ni prenosljiva.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

VZOREC 2: GARANCIJA ZA DOBRO IZVEDBO POGODBENIH OBVEZNOSTI

(ZA JAVNA NAROČILA INVESTICIJSKEGA ZNAČAJA V VREDNOSTI VEČ KOT 50,000.000 SIT, PO 5. ČLENU ODREDBE O FINANČNEM POSLOVANJU PRORAČUNSKIH PORABNIKOV)

Naziv banke

Kraj in datum

Upravičenec

Garancija št.

V skladu s pogodbo (naziv pogodbe, številka pogodbe, datum), sklenjene med upravičencem (naziv naročnika javnega naročila) in (naziv izvajalca) za izvedbo (predmet pogodbe) v vrednosti SIT, je izvajalec dolžan opraviti naslednje storitve:

1.

2.

3.

v skupni vrednosti SIT (z besedo),

v roku (datum, dni, mesecev) v količini in kvaliteti, opredeljeni v citirani pogodbi.

Na zahtevo izvajalca se s to garancijo nepreklicno in brezpogojno obvezujemo, da bomo v 15 dneh po prejemu vašega prvega pisnega zahtevka plačali SIT, če izvajalec svoje pogodbene obveznosti ne bo izpolnil v dogovorjeni kvaliteti, količini in rokih, opredeljeni v zgoraj citirani pogodbi.

Gre za zavarovanje plačilne obveznosti zato smatramo, da bi bila za zavarovanje takega rizika primernejša plačilna garancija in ne garancija za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti.

Naša obveza velja tudi v primeru delne izpolnitve pogodbene obveznosti, če opravljena storitev tudi delno ne zadostuje pogodbenim zahtevam.

Zahtevek za unovčitev garancije mora biti predložen banki in mora vsebovati:

1. originalno pismo za unovčenje garancije v skladu z zgornjim odstavkom in
2. predloženo izjavo Uprave RS za javna plačila, da so zahtevek za unovčenje podpisale osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje in
3. original Garancije št. /

Ta garancija se znižuje za vsak, po tej garanciji unovčeni znesek.

Ta garancija velja najkasneje do Po preteku navedenega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Če se bo naročnik kadarkoli v času veljavnosti te garancije strinjal, da se prodajalcu (izvajalcu) podaljša pogodbeni rok ali v primeru, da prodajalec (izvajalec) ni uspel izpolniti pogodbenih obveznosti, se lahko naročnik garancije oziroma prodajalec/izvajalec in banka sporazumno dogovorita za podaljšanje garancije.

Ta garancija ni prenosljiva.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig, podpis)

VZOREC 3: GARANCIJA ZA DOBRO IZVEDBO POGODBENIH OBVEZNOSTI

Naziv banke

Kraj in datum

Upravičenec

Garancija št.....

V skladu s pogodbo (naziv pogodbe, številka pogodbe, datum), sklenjene med upravičencem (naziv naročnika javnega naročila) in (naziv prodajalca oziroma izvajalca) za nakup (izdelavo, dobavo) (predmet pogodbe) v vrednosti SIT, je prodajalec (izvajalec) dolžan dobaviti naslednje blago (opraviti naslednje storitve):

- 1.....
- 2.....
- 3.....

v skupni vrednosti SIT (z besedo),

v roku (datum, dni, mesecev) v količini in kvaliteti, opredeljeni v citirani pogodbi.

Na zahtevo prodajalca (izvajalca) se s to garancijo nepreklicno in brezpogojno obvezujemo, da bomo v 15 dneh po prejemu vašega prvega pisnega zahtevka plačali SIT, če prodajalec (izvajalec) svoje pogodbene obveznosti ne bo izpolnil v dogovorjeni kvaliteti, količini in rokih, opredeljeni v zgoraj citirani pogodbi. Naša obveza velja tudi v primeru delne izpolnitve pogodbene obveznosti, če dobavljeno blago (opravljena storitev) tudi delno ne zadostuje pogodbenim zahtevam.

Zahtevek za unovčitev garancije mora biti predložen banki in mora vsebovati:

1. originalno pismo za unovčenje garancije v skladu z zgornjim odstavkom in
2. predloženo izjavo Uprave RS za javna plačila, da so zahtevek za unovčenje podpisale osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje in
3. original Garancije št. /

Ta garancija se znižuje za vsak, po tej garanciji unovčeni znesek.

Ta garancija velja najkasneje do Po preteku navedenega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Če se bo upravičenec kadarkoli v času veljavnosti te garancije strinjal, da se prodajalcu (izvajalcu) podaljša pogodbeni rok ali v primeru, da prodajalec (izvajalec) ni uspel izpolniti pogodbenih obveznosti, se lahko naročnik garancije oziroma prodajalec/izvajalec in banka sporazumno dogovorita za podaljšanje garancije.

Ta garancija ni prenosljiva.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig, podpis)

VZOREC 4: GARANCIJA ZA ODPRAVO NAPAK V GARANCIJSKEM ROKU

Naziv banke

Kraj in datum

Upravičenec

Garancija št.

V skladu s pogodbo (naziv pogodbe, številka pogodbe, datum), sklenjene med upravičencem (naziv naročnika javnega naročila) in (naziv prodajalca oziroma izvajalca) za nakup (izdelavo, dobavo) (predmet pogodbe) v vrednosti SIT, je prodajalec (izvajalec) dolžan po opravljeni primopredaji v garancijskem roku odpraviti vse ugotovljene pomanjkljivosti oziroma servisirati opremo in dobavljati brezplačno nadomestne dele, skladno z določili zgoraj citirane pogodbe in garancijske izjave.

S to garancijo se nepreklicno in brezpogojno zavezuje, da bomo v 15 dneh po prejemu vašega prvega pisnega zahtevka in ne glede na kakršen koli ugovor prodajalca (izvajalca) plačali znesek SIT, če prodajalec (izvajalec) v garancijskem roku oziroma v roku, ko velja ta garancija, ne bo izpolnil svoje obveznosti, ki izhaja iz naslova garancijske obveznosti.

Zahtevek za unovčitev garancije mora biti predložen banki in mora vsebovati:

1. originalno pismo za unovčenje garancije v skladu z zgornjim odstavkom in
2. predloženo izjavo Uprave RS za javna plačila, da so zahtevek za unovčenje podpisale osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje in
3. original Garancije št. /

Ta garancija se znižuje za vsak, po tej garanciji unovčeni znesek.

Ta garancija velja še 30 dni po poteku garancijskega (jamčevalnega) roka, določenega v zgoraj navedeni pogodbi, vendar pa najkasneje do Po poteku tega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vmjena.

Če se bo naročnik kadarkoli v času veljavnosti te garancije strinjal, da se prodajalcu (izvajalcu) podaljša pogodbeni rok ali v primeru, da prodajalec (izvajalec) ni uspel izpolniti pogodbenih obveznosti, se lahko naročnik garancije oziroma prodajalec/izvajalec in banka sporazumno dogovorita za podaljšanje garancije.

Ta garancija ni prenosljiva.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

VZOREC 5: GARANCIJA ZA VRAČILO AVANSA

Banka

Kraj in datum

Upravičenec

Garancija št.:

V skladu s pogodbo

, z dne

 sklenjene med upravičencem

 in

 (naziv prodajalca oziroma izvajalca) za

 (predmet pogodbe) v vrednosti

 SIT, je uporabnik dolžan plačati po pogodbi

 % avans od skupne pogodbene vrednosti, to je

 SIT na transakcijski račun prodajalca/izvajalca, proti predložitvi avansne garancije, s katero banka garantira vračilo avansa v celoti ali delno, če prodajalec (izvajalec) ne izpolni pravilno ali pravočasno svoje pogodbene obveznosti v celoti ali delno, kot je določeno v pogodbi.

Na zahtevo prodajalca (izvajalca) se s to garancijo nepreklicno in brezpogojno zavezuje, da bomo na vaš prvi pisni poziv in ne glede na kakršen koli ugovor prodajalca (izvajalca) plačali najkasneje v 15 dneh znesek garancije v višini največ

 SIT. V primeru, da je dopustna delna ali sukcesivna izpolnitev pogodbenih obveznosti, se vrednost avansa, ki ga mora vrniti prejemnik avansa, sorazmerno zmanjša.

Ta garancija je unovčljiva izključno pod pogojem, da prodajalec/izvajalec prejme zgoraj navedeni avans na transakcijski račun št.

, sklic na št.

.

Zahtevek za unovčitev garancije mora biti predložen banki in mora vsebovati:

1. originalno pismo za unovčenje garancije v skladu z zgornjim odstavkom in
2. predloženo izjavo Uprave RS za javna plačila, da so zahtevek za unovčenje podpisale osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje in
3. original Garancije št.

/.....

Ta garancija velja najkasneje do

 in se avtomatično zmanjšuje za odgovarjajoči znesek opravljenih dobav (storitev), če so le-te dopustne. Po poteku navedenega skrajnega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

1079. Pravilnik o veterinarskih pogojih za sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, in višini pristojbin

Na podlagi desetega odstavka 27. člena in drugega odstavka 49. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K**o veterinarskih pogojih za sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, in višini pristojbin****1. člen**

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik ureja veterinarske pogoje za sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, predvsem z vidika nadzora zdravstvene ustreznosti mesa, in višino pristojbin, kot to določa Direktiva Sveta 88/409/EGS, UL L 194, 22. 7. 1988, s spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva).

(2) Določbe tega pravilnika se ne uporabljajo v primerih klanja na kmetijskih gospodarstvih za lastne potrebe imetnika gospodarstva.

2. člen

(izrazi)

Za potrebe tega pravilnika se uporabljajo izrazi iz pravilnika, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in oddajo v promet živil živalskega izvora (Direktivi Sveta 64/433/EGS in 71/118/EGS), pravilnika, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora (Direktivi Sveta 64/433/EGS in 71/118/EGS) in pravilnika, ki ureja veterinarski nadzor in preglede živali pred in po zakolu (Direktivi Sveta 64/433/EGS in 71/118/EGS).

3. člen

(lokalni trg)

Lokalni trg za potrebe tega pravilnika je trg na območju Republike Slovenije.

4. člen

(pogoji)

Sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, mora biti pridobljeno v obratih, odobrenih v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in oddajo v promet živil živalskega izvora; pod nadzorom v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarski nadzor in preglede živali pred in po zakolu ter označeno v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

5. člen

(pristojbine)

Pristojbine po tem pravilniku se zaračunavajo v skladu s pravilnikom, ki ureja pristojbine na področju veterinarstva.

6. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-80/2004

Ljubljana, dne 3. marca 2004.

EVA 2004-2311-0171

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1080. Pravilnik o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in dajanje na trg kunčjega mesa ter mesa gojene divjadi

Na podlagi desetega odstavka 27. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K**o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in dajanje na trg kunčjega mesa ter mesa gojene divjadi****1. člen**

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik predpisuje veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg kunčjega mesa ter mesa gojene divjadi, kot je predpisano v Direktivi Sveta 91/495/EGS, UL L 268, s spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva).

(2) Glede pogojev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo:

- direktiva,
- ta pravilnik,
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg svežega mesa (direktiva 64/433/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg svežega perutninskega mesa (direktiva 71/118/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje zdravstvenega stanja živali pri trgovanju z njihovim mesom na teritoriju EU, uvozu perutninskega mesa iz tretjih držav in pogoje glede zdravstvenega stanja živali pri proizvodnji mesnih izdelkov (direktivi 91/494/EGS in 72/461/EGS),
- pravilnik, ki ureja izvajanje preiskav na *trichinello spp.* (direktiva 77/96/EGS),
- pravilnik, ki ureja zaščito živali pri klanju in usmrtnosti iz veterinarskih razlogov (direktiva 74/577/EGS, nadomeščena z direktivo 93/119/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg mesnih izdelkov (direktiva 77/99/EGS),
- pravilnik, ki ureja kužne bolezni živali (direktiva 82/894/EGS),
- pravilnik, ki ureja ukrepe monitoringa določenih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih (direktiva 86/469/EGS, nadomeščena z direktivo 96/23/ES),
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede proizvodov živalskega izvora pri trgovanju na teritoriju EU (direktiva 89/662/EGS).

2. člen

(pomen izrazov)

Za potrebe tega pravilnika imajo izrazi, uporabljeni v direktivi, naslednji pomen:

1. država članica je Republika Slovenija;
2. pristojni organ je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS), če ta pravilnik ne določa drugače.

3. člen

(6. člen direktive)

(1) Uradna služba iz drugega odstavka 6. člena direktive je krajevno pristojni območni urad VURS.

(2) Pristojni organ za določitev obratov, ki lahko sprejmejo v termično obdelavo mehanično izkoščeno meso iz četrtega odstavka 6. člena direktive, je:

- krajevno pristojni območni urad VURS, če je meso namenjeno v obrat, katerega odobritev je v pristojnosti območnih uradov VURS;
- glavni urad VURS, če je meso namenjeno v obrat, katerega odobritev je v pristojnosti glavnega urada VURS.

4. člen

(11. člen direktive)

(1) Osrednja služba iz drugega odstavka 11. člena direktive je glavni urad VURS.

(2) Uradna služba iz tretjega odstavka 11. člena direktive ter točke 9 (c) II. Poglavja Priloge I direktive, za nadzor nad čredami, so veterinarske organizacije s koncesijo po zakonu, ki ureja veterinarstvo.

5. člen

(III. Poglavje Priloge I direktive)

Označevanje zdravstvene ustreznosti mesa kuncev in gojene divjadi se opravlja v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

6. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati 58. točka 3. člena ter 67. in 68. člen Pravilnika o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in oddajo v promet živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/02, 30/03, 89/03, 131/03 in 1/04).

7. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati 7. in 8. točka prvega odstavka 3. člena, 91., 92. in 189. člen ter obrazec 24 Priloge 3 Pravilnika o veterinarsko sanitarnem nadzoru živilskih obratov, veterinarsko-sanitarnih pregledih ter o pogojih zdravstvene ustreznosti živil in surovin živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/99, 38/00, 71/00, 33/01-ZVet-1, 36/01, 81/02, 1/04, 15/04 in 18/04).

8. člen

(prehodno obdobje)

Direktiva, na katero se sklicuje ta pravilnik, je do objave v Uradnem listu EU v slovenskem jeziku, v pisni ali elektronski obliki na vpogled pri VURS v angleškem jeziku in v prevodu v slovenski jezik.

9. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-65/2004

Ljubljana, dne 3. marca 2004.

EVA 2004-2311-0090

mag. Franc But I. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1081. Pravilnik o posebnih veterinarskih pogojih za trgovanje in uvoz določenih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi

Na podlagi desetega odstavka 27. člena in prvega odstavka 77. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K**o posebnih veterinarskih pogojih za trgovanje in uvoz določenih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi**

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa posebne veterinarske pogoje za trgovanje in uvoz naslednjih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi: črev, proizvodov kosti, rogov in parkljev, predelanih živalskih beljakovin, krvi in izdelkov iz krvi, masti in topljenih maščob, mesa kuncev in gojene divjadi, polžev, žabjih krakov, želatine in kolagena (vključno s trgovskimi vzorci, vzeti od takšnih izdelkov), ki niso predmet pogojev iz predpisov, navedenih v prilogi 1 Pravilnika o veterinarskih pregledih proizvodov živalskega izvora pri trgovanju na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 93/03), glede živalskih kužnih bolezni pa iz Priloge 3 Pravilnika o veterinarskih pregledih živali in živalskih proizvodov na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 93/03).

(2) Glede pogojev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo:

- Direktiva Sveta 92/118/EGS, UL L 62, s spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva),
- ta pravilnik,
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede proizvodov živalskega izvora pri trgovanju na teritoriju EU (direktiva 89/662/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede živali in živalskih proizvodov na teritoriju EU (direktiva 90/425/EGS);
- pravilnik, ki ureja kužne bolezni živali (direktiva 82/894/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg mesnih izdelkov (direktiva 77/99/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede proizvodov pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (direktiva 97/78/ES),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg surovega mleka, toplotno obdelanega mleka in proizvodov na osnovi mleka (direktiva 92/46/EGS);
- pravilnik, ki ureja ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (direktiva 85/511/EGS, razveljavljena z direktivo 2003/85/ES);
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (direktiva 91/496/EGS).

2. člen

(izrazi)

Izraz država članica, uporabljen v direktivi, pomeni Republiko Slovenijo, pri čemer njene naloge, ki izhajajo iz te direktive, v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo, izvaja Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS).

3. člen

(4. člen direktive)

(1) Pristojni organ za pooblastitev laboratorijev iz tretje alineje točke (a) drugega odstavka 4. člena direktive je glavni urad VURS.

(2) Pristojni organ iz četrte in šeste alineje točke (a) drugega odstavka in točke (b) drugega odstavka 4. člena direktive je krajevno pristojni območni urad VURS.

(3) Za registracijo obratov iz točke (c) drugega odstavka 4. člena direktive je pristojen glavni urad VURS.

4. člen

(7. člen direktive)

Pristojni organ za opravljanje pregledov iz četrtega odstavka 7. člena direktive je območni urad VURS.

5. člen

(2. poglavje Priloge I direktive)

Za registracijo obratov iz prve alinee točke A 2. poglavja Priloge I direktive je pristojen glavni urad VURS.

6. člen

(6. poglavje Priloge I direktive)

(1) Preglede iz 2. točke odseka B I. odstavka 6. poglavja Priloge I direktive opravljajo uradni veterinarji za inšpekcijski nadzor na meji.

(2) Pristojni organ iz točke (c) V. odstavka 6. poglavja Priloge I direktive je območni urad VURS.

7. člen

(3. poglavje Priloge II direktive – pogoji za polže in žabje krake)

(1) Pristojni organ za odobritev obratov za proizvodnjo polžev za prehrano ljudi je glavni urad VURS.

(2) Pristojni organ za nadzor obratov za proizvodnjo polžev za prehrano ljudi je območni urad VURS.

(3) Označevanje paketov in druge embalaže s polži se opravlja v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

(4) Pristojni organ za odobritev obratov za proizvodnjo žabjih krakov za prehrano ljudi je glavni urad VURS.

(5) Pristojni organ za nadzor obratov za proizvodnjo žabjih krakov za prehrano ljudi je območni urad VURS.

(6) Označevanje paketov in druge embalaže z žabjimi kraki se opravlja v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

8. člen

(4. poglavje Priloge II direktive – pogoji za želatino)

(1) Pristojni organ za registracijo obratov za proizvodnjo želatine za prehrano ljudi je glavni urad VURS.

(2) Pristojni organ za nadzor obratov za proizvodnjo želatine za prehrano ljudi je območni urad VURS.

(3) Pristojni organ za registracijo centrov za zbiranje surovin za želatino je območni urad VURS.

(4) Pristojni organ za nadzor centrov za zbiranje surovin za želatino je območni urad VURS.

(5) Označevanje paketov in druge embalaže z želatino se opravlja v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

9. člen

(4. poglavje Priloge II direktive – pogoji za kolagen)

(1) Pristojni organ za registracijo zbirnih centrov in obratov za strojenje kož je območni urad VURS.

(2) Označevanje paketov in druge embalaže s kolagenom se opravlja v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora.

10. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati 9. točka 4. člena, 5. točka tretjega odstavka 10. člena ter 100. do 103. člen Pravilnika o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in oddajo v promet živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/02, 30/03, 89/03, 131/03 in 1/04).

11. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati 133. do 136. člen Pravilnika o veterinarsko sanitarnem nadzoru živilskih obratov, veterinarsko-sanitarnih pregledih ter o pogojih zdravstvene ustreznosti živil in surovin živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/99, 38/00, 71/00, 33/01-ZVet-1, 36/01, 81/02, 1/04, 15/04 in 18/04).

12. člen

(prehodno obdobje)

Direktiva, na katero se sklicuje ta pravilnik, je do objave v Uradnem listu EU v slovenskem jeziku, v pisni ali elektronski obliki na vpogled pri VURS v angleškem jeziku in v prevodu v slovenski jezik.

13. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-71/2004

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

EVA 2000-2311-00074

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1082. Pravilnik o veterinarskih pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za nekomercialne premike hišnih živali, in o modelu potnega lista, ki mora spremljati te živali

Na podlagi prvega odstavka 77. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o veterinarskih pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za nekomercialne premike hišnih živali, in o modelu potnega lista, ki mora spremljati te živali

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa veterinarske pogoje za nekomercialne premike hišnih živali, pravila, ki se uporabljajo za nadzor teh premikov, ter model potnega lista, ki spremlja hišne živali, kot so določeni z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta 998/2003/ES (UL L 146; v nadaljnjem besedilu: uredba) in Odločbo Evropske komisije 2003/803/ES (UL L 312; v nadaljnjem besedilu: odločba).

(2) Glede pogojev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo:

– uredba in odločba,

– ta pravilnik,

– pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih (direktiva 92/65/EGS),

– pravilnik, ki ureja veterinarske preglede živali in živalskih proizvodov na teritoriju EU (direktiva 90/425/EGS).

2. člen

(pomen izrazov)

Za potrebe tega pravilnika imajo izrazi, uporabljeni v uredbi, naslednji pomen:

1. država članica pomeni Republiko Slovenijo, pri čemer njene naloge, ki izhajajo iz te uredbe, v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo, izvaja Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS);

2. pristojni organ je VURS, če s tem pravilnikom ni določeno drugače;

3. pooblaščen veterinar je veterinar veterinarske organizacije s koncesijo po zakonu, ki ureja veterinarstvo;

4. tretje države so države, ki niso članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU);

5. ozemlje EU je ozemlje držav članic EU.

3. člen

(5. člen uredbe)

Pod pogoji iz drugega odstavka 5. člena uredbe je dovoljen premik živali, navedenih v delih A in B Priloge I uredbe, ki so stare manj kot tri mesece in necepljene, če jih spremlja potni list in so bile na kraju skotitve brez stikov z divjimi živalmi, ki bi lahko bile izpostavljene okužbi, ali če so v spremstvu mater, pri katerih še sesajo.

4. člen

(11. člen uredbe)

(1) VURS na svoji spletni strani redno objavlja informacije, ki se nanašajo na nekomercialne premike živali na ozemlju EU in za vstop oziroma ponoven vstop na ozemlje EU.

(2) O spremembah predpisov, ki se nanašajo na nekomercialne premike živali za vstop oziroma ponoven vstop na ozemlje EU, VURS redno obvešča upravni organ, pristojen za carinski sistem.

5. člen

(12. člen uredbe)

Preglede iz točke (a) 12. člena uredbe opravlja upravni organ, pristojen za carinski sistem, preglede iz točke (b) pa mejna veterinarska inšpekcija.

6. člen

(17. člen uredbe)

(1) Zahteve, ki jih mora izpolnjevati potni list, so navedene v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Model potnega lista je v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

7. člen

(dobavitelji potnih listov)

(1) Dobavitelji potnih listov po tem pravilniku so pravne ali fizične osebe, ki so vpisane v evidenco dobaviteljev potnih listov pri VURS. Posamezen dobavitelj potnih listov mora v skladu z določbami tega pravilnika zagotavljati dobavo potnih listov veterinarskim organizacijam s koncesijo po zakonu, ki ureja veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: veterinarske organizacije).

(2) Ponudnik, ki želi dobavljati potne liste po tem pravilniku, mora na VURS vložiti vlogo za vpis v evidenco dobaviteljev potnih listov. Vloga mora vsebovati:

- naziv in naslov ponudnika ter kontaktne podatke;
- reference ponudnika, s katerimi izkazuje, da razpolaga s tehničnimi in kadrovskimi zmogljivostmi, ki omogočajo izvedbo posla;
- izjavo, da ponujeni potni list izpolnjuje vse pogoje in reference iz tega pravilnika;
- izjavo o zagotavljanju dobav v predpisanih rokih;
- izjavo, da je ponudnik opremljen za elektronsko povezovanje in elektronsko sporočanje VURS evidenčne številke knjižic, ki so dostavljene posameznim veterinarskim organizacijam;
- opis sistema kontrole nad postopki, ki preprečujejo ponavljanje zaporednih števil potnih listov in zagotavljajo stalno kvaliteto tiska in kvaliteto distribucije do naročnikov;
- vzorec potnega lista;

– ponudbo, iz katere morajo biti razvidni dobavni roki ter cena potnega lista.

(3) Ponudba mora veljati za obdobje najmanj enega leta.

(4) Dobavitelj potnih listov mora dobavljati blago, kot ga je ponudil v vlogi. Navedene cene iz ponudbe veljajo za najvišje. Dobavitelj potnih listov se mora odzvati na vsako naročilo ne glede na količino. Dobavitelj mora o vsaki dostavi potnih listov VURS sporočiti ime in naslov veterinarske organizacije in zaporedne številke potnih listov, ki so bile poslane posamezni veterinarski organizaciji.

8. člen

(evidenca)

(1) Če ponudnik na VURS vloži vlogo, ki izpolnjuje vse pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, mu predstojnik VURS izda odločbo o vpisu v evidenco dobaviteljev potnih listov in dodeli dvomestno številko, ki jo uporablja kot številko dobavitelja iz točke II. 2c priloge I tega pravilnika.

(2) Dobavitelj potnih listov, za katerega se izkaže, da dobavlja neprimerno blago oziroma posluje v nasprotju z določbami tega pravilnika, se izbriše iz evidence dobaviteljev potnih listov in izgubi pravico dobavljanja. Dobavitelja se iz evidence izbriše, če:

- dobavlja potne liste, ki ne ustrezajo določbam tega pravilnika;
- dobavlja potne liste z neustrezno vsebino ali se identifikacijske številke podvajajo;
- se pokaže neustrezna kvaliteta materiala, spoja, barve ali tiska;
- so preseženi dobavni roki;
- preneha z dobavami;
- ob dobavah spremeni katerikoli parameter iz vloge za vpis brez predhodnega soglasja VURS.

O izbrisu dobavitelja potnih listov iz evidence odloči predstojnik VURS z odločbo v upravnem postopku.

(3) VURS v publikacijah in na svojih spletnih straneh objavi podatke o dobaviteljih potnih listov, vpisanih v evidenco. Objavijo se zlasti naslednji podatki o dobavitelju:

- naziv in naslov ter kontaktni podatki,
- cene in dobavni roki iz ponudbe.

Na enak način se objavi tudi izbris iz evidence dobaviteljev potnih listov.

(4) Veterinarske organizacije s koncesijo lahko prodajajo potne liste po ceni, ki ne sme biti višja od cene, ki jo določi predstojnik VURS.

9. člen

(prehodno obdobje)

(1) Vloge iz 7. člena tega pravilnika je treba vložiti najkasneje v štirinajstih dneh po uveljavitvi tega pravilnika.

(2) Uredba in odločba, na kateri se sklicuje ta pravilnik, sta do objave v Uradnem listu EU v slovenskem jeziku, v pisni in elektronski obliki na vpogled pri VURS v angleškem jeziku in prevodu v slovenski jezik.

10. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 3. julija 2004, razen določb 6., 7., 8. in 9. člena tega pravilnika, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve.

Št. 323-65/2004

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

EVA 2004-2311-0173

mag Franc But I. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRILOGA I

ZAHTEVE, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI POTNI LIST ZA HIŠNE ŽIVALI

I. Oblika potnega lista

1. Oblika modela potnega lista mora biti enotna.
2. Dimenzija potnega lista mora biti 100 x 152 mm.

II. Naslovnica potnega lista

1. Barva: modra (PANTONE REFLEX BLUE) z rumenimi zvezdami (PANTONE YELLOW) v zgornji četrtini naslovnice v skladu z specifičnim evropskim emblemom.
2. Podatki na naslovnici potnega lista za hišne živali morajo biti naslednji:
 - a) besede "Evropska unija" in "Republika Slovenija", ki morajo biti natisnjene z enakim tiskom;
 - b) na naslovnici potnega lista mora biti natisnjena ISO koda države, ki ji sledi individualna številka potnega lista. Individualna številka je sestavljena iz dvomestne številke dobavitelja potnega lista, ki jo določi VURS, tej pa sledi šestmestna zaporedna številka potnega lista.

III. Zaporedje naslovov, oštevilčenje strani in vrsta jezika

1. Zaporedje naslovov (z rimskimi številkami) kot v modelu potnega lista v Prilogi II mora biti natančno upoštevano.
2. Strani potnega lista morajo biti oštevilčene na dnu vsake strani. Na prvi strani mora biti poleg številke 1 navedeno tudi skupno število strani potnega lista, kot je prikazano v modelu.
3. Informacije morajo biti napisane v slovenskem in angleškem jeziku.
4. Velikost, oblika prostorčkov in število strani v modelu potnega lista morajo biti upoštewane kot v modelu v Prilogi II. Število strani je 28. Strani 27 in 28 sta namenjeni podatkom dobavitelja potnega lista.

PRILOGA II

SI + št. knjižice

I. LASTNIK
I. OWNER

1. Ime / Name: _____
Preimek / Surname: _____
Naslov / Address: _____
Poštna številka / Post-code: _____
Država / Country: _____

2. Ime / Name: _____
Preimek / Surname: _____
Naslov / Address: _____
Poštna številka / Post-code: _____
Država / Country: _____

3. Ime / Name: _____
Preimek / Surname: _____
Naslov / Address: _____
Poštna številka / Post-code: _____
Država / Country: _____

4. Ime / Name: _____
Preimek / Surname: _____
Naslov / Address: _____
Poštna številka / Post-code: _____
Država / Country: _____

SI + št. knjižice

Stran/page
100401 of 28

Stran / page 2	II. OPIS ŽIVALI <i>II. DESCRIPTION OF ANIMAL</i> SLIKA ŽIVALI (neobvezno) <i>PICTURE OF THE ANIMAL</i> (Optional) 1. Ime / Name*: _____ 2. Vrsta / Species: _____ 3. Pasma / Breed: _____ 4. Spol / Sex: _____ 5. Datum rojstva / Date of Birth*: _____ 6. Dlaka / Coat: _____ (barva in vrsta / colour & type) * po izjavi lastnika / as stated by owner
-------------------	---

SI + št. knjižice	III. OZNAKA ŽIVALI <i>III. IDENTIFICATION OF ANIMAL</i> 1. Številka mikročipal/ Microchip Number: _____ 2. Datum mikročipiranja/ Date of Microchipping: _____ 3. Lokacija mikročipal/ Location of Microchip: _____ 4. Tetovirna številka/ Tattoo Number: _____ 5. Datum tetoviranja/ Date of Tattooing: _____ Oznaka živali mora biti preverjena pred vsakim vpisom podatkov v potni list/ <i>The identification must be verified before any new entry is made on this passport</i>	Stran / page 3
-------------------	---	-------------------

Stran / page
4

IV. CEPLJENJE PROTI STEKLINI
IV. VACCINATION AGAINST RABIES

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBLAŠČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
5

	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	

SI + št. knjižice

Stran / page 6	IV. CEPLJENJE PROTI STEKLINI <i>IV. VACCINATION AGAINST RABIES</i>			
	PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBlašČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
			1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE	
		2		
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE	
		2		

Stran / page 7	SI + št. knjižice		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			2	
			1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE		
	2			
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE		
	2			

Stran / page
8

IV. CEPLJENJE PROTI STEKLINI
IV. VACCINATION AGAINST RABIES

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBLAŠČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
9

		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

V. SEROLOŠKI TEST ZA STEKLINIO

V. RABIES SEROLOGICAL TEST

Potrjujem, da sem si ogleдал uradni zapis rezultatov serološkega testa za to žival, ki je bil izveden dne:

(dd/mm/llll)
v laboratoriju, ki ga je odobrila Skupnost, in navaja, da je titer protiteles enak ali večji od 0,5 IE/ml /

I have seen an official record of the result of a serological test for the animal taken on (dd/mm/yyyy) and tested in an EU - approved laboratory, which states that the rabies neutralising antibody titre was equal to or greater than 0,5 IU/ml.

Ime, datum in podpis pooblaščenega veterinarja:

Name, date and signature of the authorised Veterinarian:

ŽIG IN PODPIS
STAMP &
SIGNATURE

V PRIMERU DODATNEGA TESTA

IN CASE OF A FURTHER TEST

Potrjujem, da sem si ogleдал uradni zapis rezultatov serološkega testa za to žival, ki je bil izveden dne:

(dd/mm/llll)
v laboratoriju, ki ga je odobrila Skupnost, in navaja, da je titer protiteles enak ali večji od 0,5 IE/ml /

I have seen an official record of the result of a serological test for the animal taken on (dd/mm/yyyy) and tested in an EU - approved laboratory, which states that the rabies neutralising antibody titre was equal to or greater than 0,5 IU/ml.

Ime, datum in podpis pooblaščenega veterinarja:

Name, date and signature of the authorised Veterinarian:

ŽIG IN PODPIS
STAMP &
SIGNATURE

Stran / page
12

VI. TRETIRANJE PROTI KLOPOM
VI. TICK TREATMENT

PROIZVAJALEC IN IME PROIZVODA
MANUFACTURER & NAME OF PRODUCT

DATUM 1
DATE 1
URA 2
TIME 2

VETERINAR
VETERINARIAN

SI + št. knjižice

	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE

SI + št. knjižice

Stran / page
13

	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	1 2	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE

Stran / page
14

VII. TRETIRANJE PROTI EHINOKOKOZI

VII. ECHINOCOCCUS TREATMENT

PROIZVAJALEC IN IME PROIZVODA MANUFACTURER & NAME OF PRODUCT	DATUM 1 DATE 1 URA 2 TIME 2	VETERINAR VETERINARIAN
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	

SI + št. knjižice

Stran / page
15

SI + št. knjižice

	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	

Stran / page
16

VIII. DRUGA CEPLJENJA
VIII. OTHER VACCINATIONS

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBlašČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
17

		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
18

VIII. DRUGA CEPLJENJA
VIII. OTHER VACCINATIONS

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBlašČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
19

	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	2	

SI + št. knjižice

Stran / page
20

VIII. DRUGA CEPLJENJA
VIII. OTHER VACCINATIONS

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBlašČeni VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
21

		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
22

VIII. DRUGA CEPLJENJA

VIII. OTHER VACCINATIONS

PROIZVAJALEC IN IME CEPIVA MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	SERIJSKA ŠTEVILKA BATCH NUMBER	DATUM CEPLJENJA 1 VACCINATION DATE 1 VELJAVNO DO 2 VALID UNTIL 2	POOBlašČENI VETERINAR AUTHORISED VETERINARIAN
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page
23

		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
		2	

SI + št. knjižice

Stran / page 24	IX. KLINIČNE PREISKAVE IX. CLINICAL EXAMINATION		
	IZJAVA DECLARATION	DATUM DATE	VETERINAR VETERINARIAN
	Žival je v dobrem zdravstvenem stanju in sposobna za potovanje v namembni kraj <i>The animal is in good health and able to withstand carriage to its destination</i>		ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	Žival je v dobrem zdravstvenem stanju in sposobna za potovanje v namembni kraj <i>The animal is in good health and able to withstand carriage to its destination</i>		ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	Žival je v dobrem zdravstvenem stanju in sposobna za potovanje v namembni kraj <i>The animal is in good health and able to withstand carriage to its destination</i>		ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
	Žival je v dobrem zdravstvenem stanju in sposobna za potovanje v namembni kraj <i>The animal is in good health and able to withstand carriage to its destination</i>		ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE

Stran / page 25	X. ZAKONODAJNA PODLAGA X. LEGALISATION		
	ZAKONODAJNI ORGAN LEGALISING BODY	DATUM DATE	ŽIG STAMP
			ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE
			ŽIG IN PODPIS STAMP & SIGNATURE

Stran / page 26	XI. DRUGO <i>XI. OTHERS</i>
SI + št. knjižice	

Stran / page 27	NAMENJENO DOBAVITELJU
--------------------	---

Stran / page
28

NAMENJENO
DOBAVITELJU

1083. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih

Na podlagi prvega odstavka 77. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o veterinarskih pogojih za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) S tem pravilnikom se določajo veterinarski pogoji za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih, kot to ureja Direktiva Sveta 92/65/ES, UL L 268, z vsemi spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva).

(2) Glede pogojev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo

- direktiva,
- ta pravilnik,
- pravilnik, ki ureja veterinarske preglede živali in živalskih proizvodov na teritoriju EU (direktiva 90/425/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje, ki jih morajo glede zdravstvenega stanja izpolnjevati goveda in prašiči za trgovanje na teritoriju EU (direktiva 64/432/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje pod katerimi se lahko daje živalsko seme v promet, pravilnik, ki ureja rutinske diagnostične preiskave in načine zdravljenja bikov v odobrenih osemenjevalnih središčih, pravilnik, ki ureja odobritev in nadzor osemenjevalnih središč za pridobivanje, skladiščenje in promet z živalskim semenom, pravilnik, ki ureja zdravstveno ustreznost in sistematične preiskave plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter pravilnik, ki ureja pogoje, ki jih morajo izpolnjevati veterinarske organizacije, in postopek njihove verifikacije (direktiva 88/407/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje za imenovanje skupine za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje in presajanje živalskih zarodkov, pravilnik, ki ureja pogoje za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje, presajanje in promet z živalskimi zarodki, v pravilniku, ki ureja pogoje za določitev živali – darovalk jajčnih celic in zarodkov ter pravilnik, ki ureja zdravstveno ustreznost in sistematične preiskave plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (direktiva 89/556/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za premike kopitarjev med državami članicami EU in o uvozu kopitarjev iz tretjih držav (direktiva 90/426/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za trgovanje s perutnino, enodnevnimi piščanci in valilnimi jajci na teritoriju EU ter uvoz iz tretjih držav (direktiva 90/539/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje, ki jih morajo izpolnjevati akvakulture in njihovi proizvodi za trgovanje na teritoriju EU (direktiva 91/67/EGS),
- pravilnik, ki ureja pogoje, ki jih morajo glede zdravstvenega stanja izpolnjevati ovce in koze za trgovanje na teritoriju EU (direktiva 91/68/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje živih školjk na trg (direktiva 91/492/EGS),
- pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg ribiških proizvodov (direktiva 91/493/EGS),

– pravilnik, ki ureja ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (direktiva 85/511/EGS, razveljavljena z direktivo 2003/85/ES),

– pravilnik, ki ureja ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje klasične prašičje kuge – Pestis suum (direktiva 80/217/EGS, razveljavljena z direktivo 2001/89/ES),

– pravilnik, ki ureja zdravstveno varstvo živali in veterinarske preglede ob uvozu govedi, prašičev, ovc in koz ter svežega mesa in mesnih izdelkov iz tretjih držav (direktiva 72/462/EGS),

– pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, za katere se ne uporabljajo pogoji, določeni v drugih veterinarskih predpisih (direktiva 92/65/EGS),

– pravilnik, ki ureja veterinarske preglede živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (direktiva 91/496/EGS),

– pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg kunčjega mesa ter mesa gojene divjadi (direktiva 91/495/EGS),

– pravilnik, ki ureja pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za nekomercialne premike hišnih živali in o modelu potnega lista, ki mora spremljati te živali (uredba (ES) 998/2003),

– pravilnik, ki ureja pogoje, pod katerimi se lahko daje živalsko seme v promet, pravilnik, ki ureja rutinske diagnostične preiskave in načine zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih, pravilnik, ki ureja odobritev in nadzor osemenjevalnih središč za pridobivanje, skladiščenje in promet z živalskim semenom, pravilnik, ki ureja zdravstveno ustreznost in sistematične preiskave plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter pravilnik, ki ureja pogoje, ki jih morajo izpolnjevati veterinarske organizacije, in o postopek njihove verifikacije (direktiva 90/429/EGS),

– pravilnik, ki ureja veterinarske pogoje za proizvodnjo in dajanje na trg svežega perutninskega mesa (direktiva 71/118/EGS),

– pravilnik, ki ureja pogoje in način prevoza živali (direktiva 91/628/EGS).

2. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v direktivi, imajo za potrebe tega pravilnika naslednji pomen:

1. država članica je Republika Slovenija;
2. pristojni organ je Veterinarska uprava Republike Slovenije;
3. tretje države so države, ki niso članice EU.

3. člen

(8. člen direktive)

Spremljanje zdravstvenega stanja ter zdravljenje čebel iz točke (a) 8. člena direktive izvaja Nacionalni veterinarski inštitut.

4. člen

(18. člen direktive)

Za izvajanje določb prvega odstavka 18. člena direktive so pristojni uradni veterinarji mejnih veterinarskih postaj.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. maja 2004.

Št. 323-85/2004

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

EVA 2004-2311-0175

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1084. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje afriške prašičje kuge

Na podlagi četrtega odstavka 13. člena, četrtega odstavka 14. člena in drugega odstavka 15. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje afriške prašičje kuge

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa minimalne ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje afriške prašičje kuge v skladu z Direktivo Sveta 2002/60/ES (UL L 192) z vsemi spremembami.

2. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

– **prašiči** so živali iz družine Suidae, vključno z divjimi prašiči;

– **divji prašiči** so prašiči, ki se ne vzrejajo oziroma gojijo na gospodarstvu;

– **gospodarstvo** je objekt s pripadajočim zemljiščem, kjer se stalno ali začasno redijo oziroma gojijo prašiči, razen klavnic, prevoznih sredstev in ograjenih območij (obore), v katerih se lahko gojijo in lovijo divji prašiči, če je velikost in struktura obore takšna, da ukrepi iz tretjega odstavka 5. člena tega pravilnika niso izvedljivi;

– **diagnostični priročnik** je priročnik za diagnosticiranje afriške prašičje kuge, ki ga pripravi Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) v sodelovanju z Nacionalnim veterinarskim inštitutom (v nadaljnjem besedilu: NVI);

– **prašič, sumljiv na okužbo z virusom afriške prašičje kuge**, je prašič oziroma truplo prašiča, ki kaže klinične znake oziroma postmortalne spremembe ali reakcijo na opravljene laboratorijske preiskave, ki kažejo na možnost prisotnosti afriške prašičje kuge;

– **primer afriške prašičje kuge ali prašič, okužen z virusom afriške prašičje kuge**, je prašič oziroma truplo prašiča, kjer so bili uradno potrjeni klinični znaki oziroma postmortalne spremembe ali uradno potrjena prisotnost bolezni na podlagi opravljene laboratorijske preiskave;

– **žarišče afriške prašičje kuge** pomeni gospodarstvo, na katerem je bil ugotovljen en ali več primerov afriške prašičje kuge;

– **okuženo območje** je območje s polmerom najmanj treh kilometrov od okuženega gospodarstva, kjer se uvedejo ukrepi za izkoreninjenje bolezni v skladu s 15. ali 16. členom tega pravilnika;

– **primarni izbruh afriške prašičje kuge** je izbruh afriške prašičje kuge, ki ni epizootiološko vezan na predhodne izbruhe afriške prašičje kuge na istem območju ali prvi izbruh afriške prašičje kuge na drugem območju;

– **primarni pojav afriške prašičje kuge pri divjih prašičih** je katerikoli pojav afriške prašičje kuge pri divjih prašičih na območju, kjer niso uvedeni ukrepi za izkoreninjenje bolezni;

– **kontaktno gospodarstvo** je vsako gospodarstvo, kjer bi lahko prišlo do okužbe z afriško prašičjo kugo zaradi lokacije, gibanja ljudi, prašičev, vozil ali drugih razlogov;

– **imetnik živali** je pravna ali fizična oseba, ki je lastnik živali oziroma se ukvarja z rejo, varstvom, uporabo, gojitvijo, gospodarjenjem, šolanjem, prevozom ali prodajo živali;

– **neškodljivo uničenje** je oblika odstranitve živalskih odpadkov, ki je predpisana za živalska tkiva z visokim tveganjem v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES;

– **pokončanje** je postopek usmrčitve živali iz veterinarskih razlogov, ko je treba živalska tkiva neškodljivo uničiti (konfiskat);

– **zakol** je postopek usmrčitve živali z namenom nadaljnje obdelave živalskih tkiv v prehrani ljudi, obdelave krzna in kož ali v farmacevtske in kozmetične namene;

– **vektor** je klop vrste *Ornithodoros erraticus*.

3. člen

(prijavljanje afriške prašičje kuge)

(1) Vsak pojav ali sum na afriško prašičjo kugo je treba nemudoma javiti VURS.

(2) Ob potrditvi afriške prašičje kuge VURS:

a) prijavi bolezen v skladu s pravilnikom, ki ureja kužne bolezni živali, ter Evropski komisiji in državam članicam Evropske unije v skladu s priložo 1, ki je sestavni del tega pravilnika, posreduje podatke o:

– izbruhih afriške prašičje kuge, ki so potrjeni na gospodarstvih,

– primerih afriške prašičje kuge, ki so potrjeni v klavnici ali na prevoznih sredstvih,

– primarnih pojavih afriške prašičje kuge, potrjenih pri divjih prašičih,

– rezultatih epizootiološke poizvedbe, opravljene v skladu s 8. členom tega pravilnika;

b) Evropski komisiji in državam članicam Evropske unije posreduje v skladu s točko a) četrtega odstavka in petega odstavka 16. člena tega pravilnika podatke o nadaljnjih potrjenih primerih afriške prašičje kuge pri divjih prašičih na okuženem območju.

4. člen

(ukrepi v primeru suma na afriško prašičjo kugo na gospodarstvu)

(1) Veterinarska organizacija je dolžna ob sumu ali obvestitvi, da se je pojavila afriška prašičja kuga, brez odlašanja potrditi ali ovreči sum bolezni v skladu s postopki iz diagnostičnega priročnika in o vsakem sumu nemudoma obvestiti VURS in NVI.

(2) VURS mora nemudoma sklicati člane Državnega središča za nadzor bolezni (v nadaljnjem besedilu: DSNB), ki vodi in nadzira ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje bolezni.

(3) Veterinarska organizacija mora takoj po prijavi suma bolezni v skladu z navodili DSNB:

– poslati truplo poginulih živali in krvne vzorce sumljivih živali v preiskavo;

– opraviti epizootiološko poizvedovanje na območju, kjer je prijavljen sumljiv primer in s pisnim navodilom določiti ukrepe za preprečitev širjenja bolezni;

– zagotoviti neškodljivo uničenje trupel poginulih živali.

(4) Če suma na afriško prašičjo kugo ni mogoče izključiti, odredi veterinarski inšpektor uradni nadzor na sumljivem gospodarstvu ter izvajanje naslednjih ukrepov, ki jih v skladu z navodili DSNB izvaja veterinarska organizacija:

– zaporo žarišča okužbe;

– popis vseh živali na sumljivem gospodarstvu ter posebej živali, dovzetnih za bolezen, bolnih in sumljivih živali ter poginulih živali. Popis živali mora biti redno ažuriran, vključno z novorojenimi živalmi ter živalmi, ki poginejo v obdobju suma bolezni. Za namen uradnega nadzora morajo biti ti podatki stalno na razpolago;

– osamitev prašičev oziroma prepoved gibanja prašičev znotraj sumljivega gospodarstva;

– prepoved prometa in gibanja prašičev iz oziroma na sumljivo gospodarstvo. Glede na nevarnost širjenja okužbe,

lahko veterinarski inšpektor prepove tudi gibanje drugih živalskih vrst in zahteva izvedbo dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije;

- prepoved odvoza trupel poginulih živali z gospodarstva, razen z dovoljenjem VURS;

- prepoved prometa z mesom, proizvodi, semenom, jajčeci in zarodki prašičev, krmo, odpadki in opremo, ki bi lahko bili vzrok za širjenje bolezni, razen če to dovoli VURS, pri čemer je ne glede na navedeno prepovedan promet z mesom in proizvodi prašičev ter semenom, jajčeci in zarodki prašičev znotraj Evropske unije;

- prepoved gibanja oseb in prevoznih sredstev iz oziroma na sumljivo gospodarstvo, razen če to pisno dovoli VURS;

- postavitve razkuževalnih barier na vhodu in izhodu na sumljivo gospodarstvo in v posamezne objekte na sumljivem gospodarstvu. Osebe, ki prihajajo in zapuščajo sumljivo gospodarstvo, morajo razkužiti obutev in upoštevati druge higienske ukrepe, ki so potrebni za zmanjšanje nevarnosti širjenja bolezni;

- razkuževanje vsakega prevoznega sredstva, preden zapusti sumljivo gospodarstvo;

- epizootiološko poizvedovanje v skladu z 8. členom tega pravilnika;

- ostale ukrepe za preprečitev širjenja bolezni.

(5) Ukrepe iz prejšnjega odstavka se lahko uvede tudi na drugih gospodarstvih, za katera se sumi, da so okužena.

(6) Če tako zahteva epizootiološko stanje in še posebej v primeru, če se sumljivo gospodarstvo nahaja na območju z visoko gostoto prašičev, lahko veterinarski inšpektor po posvetovanju z DSNB odredi ukrepe iz tretjega odstavka 5. člena tega pravilnika. Če pogoji dopuščajo, veterinarski inšpektor izvajanje teh ukrepov omeji samo na prašiče, ki so sumljivi na okužbo z virusom afriške prašičje kuge in le na tiste objekte, kjer so bili ti prašiči nastanjeni, pod pogojem, da so bili ti prašiči nastanjeni in krmljeni povsem ločeno od drugih prašičev na gospodarstvu. V vsakem primeru je potrebno po pokončanju prašičev odvzeti zadostno količino vzorcev, da se v skladu z določili diagnostičnega priročnika, prisotnost virusa afriške prašičje kuge potrdi ali izključi.

(7) Okrog sumljivega gospodarstva lahko veterinarski inšpektor določi začasno območje nadzora, znotraj katerega se izvajajo ukrepi iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Ukrepi iz četrtega odstavka tega člena se izvajajo, dokler ni sum na afriško prašičjo kugo uradno izključen.

(9) Ob vsakem obisku gospodarstva uradni veterinar izvede tudi pregled registra in identifikacijskih števil živali.

5. člen

(ukrepi po potrditvi afriške prašičje kuge na gospodarstvu)

(1) Prisotnost afriške prašičje kuge uradno potrdi ali izključi VURS na podlagi kliničnih znakov in rezultatov laboratorijskih preiskav.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko VURS v primeru epidemije uradno potrdi prisotnost afriške prašičje kuge zgolj na podlagi kliničnih znakov afriške prašičje kuge oziroma rezultatov epizootioloških poizvedovanj.

(3) Ko je afriška prašičja kuga uradno potrjena, mora veterinarski inšpektor poleg ukrepov iz četrtega odstavka 4. člena tega pravilnika na okuženem gospodarstvu odrediti naslednje ukrepe:

- takojšnje pokončanje vseh prašičev na okuženem gospodarstvu, na način, da se med pokončanjem in prevozom prepreči tveganje širjenja virusa afriške prašičje kuge;

- v skladu z določili diagnostičnega priročnika odvzem vzorcev tkiva oziroma krvi od pokončanih prašičev, da se ugotovi način vnosa virusa na gospodarstvo in trajanje okužbe pred uradno prijavo bolezni;

- uničenje trupel poginulih in pokončanih prašičev pod uradnim nadzorom;

- uničenje mesa prašičev, ki so bili zaklani v obdobju med verjetnim vnosom afriške prašičje kuge in uvedenimi ukrepi pod uradnim nadzorom;

- uničenje semen, jajčec in zarodkov prašičev, ki so bili odvzeti v obdobju med verjetnim vnosom afriške prašičje kuge in uvedenimi ukrepi pod uradnim nadzorom;

- prepoved prometa z živalmi, živili, surovinami, odpadki, krmo ter z drugimi predmeti, s katerimi se lahko bolezen prenese;

- obdelava vseh snovi in odpadkov, ki bi lahko bili kontaminirani (npr. krma), na način da je zagotovljeno uničenje virusa afriške prašičje kuge, v skladu z navodili veterinarskega inšpektorja;

- uničenje vsega materiala za enkratno uporabo, ki bi lahko bil kontaminiran, zlasti tistega, ki se je uporabljal v postopku klanja, v skladu z navodili veterinarskega inšpektorja;

- v primeru primarnega izbruha afriške prašičje kuge: za določitev genetskega tipa virusa, uporaba izolata virusa afriške prašičje kuge v laboratorijskem postopku, ki je določen z diagnostičnim priročnikom;

- izvedba epizootiološkega poizvedovanja v skladu z 8. členom tega pravilnika;

- čiščenje in dezinfekcija objektov, vozil in opreme v skladu z določili 12. člena tega pravilnika;

- drugi ukrepi za sanacijo okuženega gospodarstva.

(4) V primeru ugotovitve afriške prašičje kuge v laboratoriju, živalskem vrtu, parku z divjimi živalmi ali ograjenem območju, kjer so prašiči nastanjeni v znanstvene namene, namene ohranjanja vrste in redkih pasem, lahko VURS dovoli odstopanja od ukrepov iz prve in pete alineje prejšnjega odstavka, pri čemer ne sme obstajati nevarnost širjenja okužbe na teritoriju Republike Slovenije in Evropske unije.

(5) O odločitvi iz prejšnjega odstavka VURS nemudoma obvesti Evropsko komisijo.

6. člen

(ukrepi po potrditvi afriške prašičje kuge na gospodarstvu, sestavljenem iz različnih proizvodnih enot)

(1) Če je afriška prašičja kuga potrjena na gospodarstvu, ki je sestavljeno iz dveh ali več ločenih proizvodnih enot, lahko VURS za neokužene proizvodne enote dovoli odstopanje od ukrepov iz prve alineje tretjega odstavka 5. člena tega pravilnika, pod pogojem, da veterinarski inšpektor potrdi, da so proizvodne enote popolnoma ločene glede prostorov, skrbnikov živali, reje in krmljenja, tako da je onemogočeno širjenje virusa iz ene proizvodne enote v drugo. V tem primeru pripravi VURS natančna navodila za preprečitev širjenja bolezni.

(2) O dovoljenem odstopanju iz prejšnjega odstavka VURS nemudoma obvesti Evropsko komisijo.

7. člen

(ukrepi na kontaktnih gospodarstvih)

(1) Gospodarstva se označijo kot kontaktna gospodarstva, če veterinarski inšpektor ugotovi ali sklepa na podlagi epizootiološke poizvedbe iz 8. člena tega pravilnika, da bi afriška prašičja kuga lahko bila zanesena iz drugih gospodarstev na sumljivo ali okuženo gospodarstvo ali iz sumljivega ali okuženega gospodarstva na druga gospodarstva.

(2) Na kontaktnih gospodarstvih odredi veterinarski inšpektor ukrepe iz 4. člena tega pravilnika, ki se izvajajo, dokler ni sum na afriško prašičjo kugo uradno izključen.

(3) Če je epizootiološko stanje neugodno (na primer visoka populacija prašičev, prisotnost vektorjev, oddaljenost drugih gospodarstev), lahko veterinarski inšpektor po posvetovanju z DSNB odredi na kontaktnih gospodarstvih tudi ukrepe iz tretjega odstavka 5. člena tega pravilnika. V skladu z diagnostičnim priročnikom se pokončanim prašičem odvzame zadostno količino vzorcev krvi oziroma tkiva, da se

potrdi ali izključi prisotnost virusa afriške prašičje kuge na kontaktnih gospodarstvih.

8. člen

(epizootiološka poizvedba)

(1) Na podlagi vprašalnikov, ki so pripravljeni v okviru načrta ukrepov za izkoreninjenje afriške prašičje kuge ter prilogo 2, ki je sestavni del tega pravilnika, izvede veterinarska organizacija epizootiološko poizvedbo v povezavi s sumljivimi primeri ali izbruhi afriške prašičje kuge, ki mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

- čas, ki je pretekel od možnega obstoja virusa afriške prašičje kuge na gospodarstvu do postavitve suma oziroma prijave afriške prašičje kuge,
- možen izvor afriške prašičje kuge na gospodarstvu in določitev vseh ostalih gospodarstev, kjer bi se lahko prašiči okužili na isti način,
- navedbo premikov ljudi, vozil, živali, trupov, semena, mesa ali drugih materialov, ki bi lahko bili vektor za prenos virusa,
- preveritev možnosti, da so vzrok za širjenje bolezni vektorji ali divji prašiči.

(2) Če pokaže epizootiološka poizvedba, da se je afriška prašičja kuga lahko razširila iz ali na gospodarstva, ki se nahajajo na območju drugih držav članic Evropske unije, VURS o tem nemudoma obvesti Evropsko komisijo in zadevne države članice.

9. člen

(okuženo in ogroženo območje)

(1) Po uradni potrditvi afriške prašičje kuge na gospodarstvu veterinarski inšpektor takoj določi meje okuženega območja s polmerom najmanj tri km in meje ogroženega območja s polmerom najmanj deset km, pri čemer je treba upoštevati geografske, administrativne, ekološke in epizootiološke faktorje glede na bolezen in možen nadzor.

(2) Na okuženem in ogroženem območju veterinarski inšpektor odredi ustrezne ukrepe iz 10. in 11. člena tega pravilnika.

(3) Velikost okuženega in ogroženega območja lahko VURS spremeni glede na:

- rezultate epizootiološke poizvedbe iz prejšnjega člena;
- geografski položaj, predvsem naravne in umetne meje;
- položaj in bližino drugih gospodarstev;
- vzorce premikov prašičev, njihov promet in razpoložljivost klavnice;
- sredstva in zmožnost osebja, ki lahko kontrolira premike prašičev znotraj območja, zlasti če je potrebno prašiče pokončati in premakniti iz izvornega gospodarstva;
- uvedene ukrepe.

(4) Če okuženo ali ogroženo območje vključuje del ozemlja drugih držav članic v okviru Evropske unije, se okuženo oziroma ogroženo območje določi v sodelovanju s pristojnimi organi zadevnih držav članic.

(5) VURS sprejme vse potrebne ukrepe, vključno s postavitvami vidnih oznak in opozorilnih napisov ter uporabo medijev kot sta televizija in tisk, da se zagotovi, da se vse osebe znotraj okuženega in ogroženega območja v celoti seznanijo z uvedenimi ukrepi iz 10. in 11. člena tega pravilnika.

10. člen

(ukrepi na okuženem območju)

(1) Na okuženem območju veterinarski inšpektor:

a) odredi izvedbo popisa vseh gospodarstev, kjer se redivo prašiči. Najkasneje v sedmih dneh po določitvi okuženega območja mora tamkajšnja gospodarstva obiskati veterinar

veterinarske organizacije in opraviti klinični pregled prašičev ter pregled registra in identifikacijskih oznak prašičev;

b) prepove premike in prevoz prašičev, razen:

– v izjemnih primerih, ko zaradi izvedbe določb drugega odstavka tega člena, veterinarski inšpektor po predhodnem posvetovanju z VURS, določi oskrbovalne poti gospodarstva,

– za tranzit prašičev po cesti ali železnici, kjer poteka prevoz brez raztovarjanja in ustavljanja,

– za zakol prašičev, ki prihajajo izven okuženega območja in so namenjeni neposrednemu zakolu znotraj okuženega območja;

c) v skladu z določbami 12. člena tega pravilnika odredi čiščenje in dezinfekcijo prevoznih sredstev in opreme, ki se uporabljajo za prevoz prašičev, drugih živali ali stvari (npr. trupi, krma, gnoj, gnojevka), ki bi lahko bili okuženi. Nobeno prevozno sredstvo, ki je bilo uporabljeno za prevoz prašičev, ne sme zapustiti okuženega območja, ne da bi bilo prej očiščeno, razkuženo in s strani veterinarskega inšpektorja pregledano in odobreno;

d) prepove premike in promet z živalmi, dovzetnimi za bolezen iz in na gospodarstvo, razen v izjemnih primerih, po predhodnem posvetovanju z DSNB;

e) odredi, da je potrebno vsak pogin ali bolnega prašiča na gospodarstvu nemudoma prijaviti veterinarskemu inšpektorju, ki opravi ustrezne preiskave v skladu s postopki, določenimi v diagnostičnem priročniku;

f) prepove premike prašičev iz neokuženih gospodarstev, kjer morajo ostati najmanj 40 dni po opravljenem čiščenju in dezinfekciji na okuženih gospodarstvih. Po 40 dneh se lahko premike dovoli pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena in le za prevoz:

– v neposredni zakol v klavnico znotraj okuženega ali ogroženega območja,

– v kafilerijo ali drug primeren objekt, kjer se prašiče takoj pokonča in neškodljivo uniči pod uradnim nadzorom,

– v izjemnih primerih na druga gospodarstva znotraj okuženega območja. O tej izjemi VURS v okviru Stalnega veterinarskega odbora nemudoma obvesti Evropsko komisijo;

g) prepove promet s semenom, jajčeci in zarodki prašičev iz gospodarstev, ki se nahajajo znotraj okuženega območja;

h) odredi, da morajo osebe, ki prihajajo in zapuščajo gospodarstvo na okuženem območju, upoštevati ustrezne higienske ukrepe, ki so potrebni za zmanjšanje nevarnosti širjenja afriške prašičje kuge.

(2) Če ostanejo ukrepi iz prejšnjega odstavka zaradi novih izbruhov v veljavi dlje kot 40 dni in je ogroženo dobro počutje živali ali se pojavijo drugi problemi zaradi zadrževanja živali, lahko veterinarski inšpektor, po predhodnem posvetovanju z DSNB, na podlagi utemeljene vloge imetnika živali, dovoli odpremo prašičev iz neokuženega gospodarstva znotraj okuženega območja direktno:

– v neposredni zakol v klavnico znotraj okuženega ali ogroženega območja,

– v kafilerijo ali drug primeren objekt, kjer se prašiče takoj pokonča in neškodljivo uniči,

– v izjemnih primerih v druge objekte znotraj okuženega območja. O tej izjemi VURS v okviru Stalnega veterinarskega odbora nemudoma obvesti Evropsko komisijo.

(3) Veterinarski inšpektor lahko dovoli odpremo prašičev iz prejšnjega odstavka pod naslednjimi pogoji:

a) da je veterinar opravil klinični pregled prašičev na gospodarstvu, zlasti tistih, ki so namenjeni za odpremo, vključno z merjenjem telesne temperature pri določenem odstotku prašičev, in kontrolo registra in identifikacije prašičev, pri čemer ta pregled ne pokaže znakov afriške prašičje kuge;

b) da se prašiče prevaža v zapečatenih prevoznih sredstvih,

c) da so prevozna sredstva in oprema v skladu z določbami 12. člena tega pravilnika očiščena in razkužena takoj po opravljenem prevozu,

d) da se v primeru zakola ali pokončanja v skladu z diagnostičnim priročnikom odvzame zadostno število vzorcev, da se lahko prisotnost virusa afriške prašičje kuge na gospodarstvih potrdi ali izključi,

e) če so prašiči namenjeni neposrednemu zakolu v klavnici:

- da je o prihodu prašičev v klavnico obveščen uradni veterinar v klavnici, ki mora o prihodu prašičev nemudoma obvestiti območni urad VURS, ki je prašiče poslal,

- da se prašiči nastanijo in koljejo ločeno od drugih prašičev,

- da uradni veterinar pri pregledu pred in po zakolu pazi na morebitne znake okužbe z afriško prašičjo kugo;

- da je meso zaklanih prašičev neškodljivo uničeno ali poslano v nadaljnjo obdelavo, pri čemer mora biti meso posebej označeno z žigom, ki je predpisan za veterinarsko oznako prepovedi dajanja živila v promet v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarsko oznako zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora, označevanje šarže in certificiranje. Obdelava se mora izvesti v obratu, ki ga določi veterinarski inšpektor. Pošiljka mora biti zapečatena ob odhodu in ves čas prevoza do obrata.

(4) Ukrepi na okuženem območju morajo ostati v veljavi najmanj:

- dokler na okuženih gospodarstvih nista bila opravljena čiščenje in dezinfekcija in

- dokler niso na vseh gospodarstvih zaključene klinične in laboratorijske preiskave v skladu z diagnostičnim priročnikom. Preiskave se ne smejo opraviti pred potekom 45 dni po opravljenem predhodnem čiščenju in dezinfekciji na okuženih gospodarstvih.

(5) VURS lahko skrajša roke iz tega člena s 40 in 45 dni na 30 dni, če je bil v skladu z diagnostičnim priročnikom izveden intenzivni program vzorčenja in preiskav ter s tem omogočeno, da se prisotnost afriške prašičje kuge na preiskovanem gospodarstvu uradno izključi.

11. člen

(ukrepi na ogroženem območju)

(1) Na ogroženem območju veterinarski inšpektor:

a) odredi izvedbo popisa vseh gospodarstev, kjer se redijo prašiči;

b) prepove premike in prevoz prašičev, razen:

- v izjemnih primerih iz tega člena po oskrbovalnih poteh, ki jih določi veterinarski inšpektor po predhodnem posvetovanju z VURS,

- za tranzit prašičev po cesti ali železnici, kjer poteka prevoz brez raztovarjanja in ustavljanja,

- za zakol, če pridejo prašiči iz neogroženega območja in so namenjeni neposrednemu zakolu znotraj ogroženega območja;

c) v skladu z določbami 12. člena tega pravilnika odredi čiščenje in dezinfekcijo prevoznih sredstev in opreme, ki se uporabljajo za prevoz prašičev, drugih živali ali stvari (npr. trupi, krma, gnoj, gnojevka), ki bi lahko bili okuženi. Nobeno prevozno sredstvo, ki je bilo uporabljeno za prevoz prašičev, ne sme zapustiti ogroženega območja, ne da bi bilo prej očiščeno, razkuženo, pregledano in odobreno s strani veterinarskega inšpektorja;

d) v prvih sedmih dneh po določitvi ogroženega območja prepove premike domačih živali iz in na gospodarstvo, razen če to dovoli veterinarski inšpektor po predhodnem posvetovanju z DSNB;

e) odredi, da je potrebno vsak pogin ali bolnega prašiča na gospodarstvu nemudoma prijaviti veterinarski organizaciji, ki opravi ustrezne preiskave v skladu s postopki, določenimi v diagnostičnem priročniku;

f) prepove promet s semenom, jajčeci in zarodki prašičev iz gospodarstev, ki se nahajajo znotraj ogroženega območja;

g) odredi, da morajo osebe, ki prihajajo in zapuščajo gospodarstvo, upoštevati ustrezne higienske ukrepe, ki so potrebni za zmanjšanje nevarnosti širjenja bolezni;

h) pod pogoji iz tretjega odstavka prejšnjega člena lahko po preteku 30 dni od opravljenega čiščenja in dezinfekcije na okuženih gospodarstvih dovoli odpremo prašičev iz gospodarstev, ki se nahajajo na ogroženem območju:

- v neposredni zakol v klavnico znotraj okuženega ali ogroženega območja. V tem primeru lahko Evropska komisija na obrazloženo zahtevo VURS dovoli odstopanja od pogojev iz točke d) in četrte alineje točke e) tretjega odstavka prejšnjega člena, zlasti glede označevanja mesa teh prašičev in njegove nadaljnje uporabe ter namembnosti obdelanih proizvodov;

- v kafilerijo ali drug primeren objekt, kjer se prašiče takoj pokonča in neškodljivo uniči pod uradnim nadzorom;

- v izjemnih primerih na druga gospodarstva znotraj okuženega ali ogroženega območja, o čemer VURS v okviru Stalnega veterinarskega odbora nemudoma obvesti Evropsko komisijo.

(2) Če se prašiči prepeljejo v klavnico, lahko VURS ob ustrezni utemeljitvi in predhodni obvestitvi Evropske komisije, dovoli odstopanje od točke d) tretjega odstavka in četrte alineje točke e) tretjega odstavka prejšnjega člena, zlasti z ozirom na označevanje mesa teh prašičev in kasnejše uporabe mesa ter namena obdelanih proizvodov.

(3) Če ostanejo ukrepi iz prvega in drugega odstavka tega člena zaradi novih izbruhov afriške prašičje kuge v veljavi dlje kot 40 dni in je ogroženo dobro počutje živali ali se pojavijo drugi problemi zaradi zadrževanja živali, lahko veterinarski inšpektor po predhodnem posvetovanju z DSNB, pod pogoji iz tretjega odstavka prejšnjega člena in utemeljene vloge imetnika živali, dovoli odpremo prašičev iz gospodarstva znotraj ogroženega območja direktno:

- v neposredni zakol v klavnico znotraj okuženega ali ogroženega območja;

- v kafilerijo ali drug primeren objekt, kjer se prašiče takoj pokonča in neškodljivo uniči pod uradnim nadzorom;

- v izjemnih primerih v druge objekte znotraj okuženega ali ogroženega območja, o čemer VURS v okviru Stalnega veterinarskega odbora nemudoma obvesti Evropsko komisijo.

(4) Ukrepi na ogroženem območju morajo ostati v veljavi najmanj:

- dokler na okuženih gospodarstvih nista bila opravljena čiščenje, dezinfekcija in po potrebi dezinsekcija in

- dokler niso na vseh gospodarstvih zaključene klinične in laboratorijske preiskave v skladu z diagnostičnim priročnikom. Preiskave se ne smejo opraviti pred potekom 40 dni po opravljenem predhodnem čiščenju in dezinfekciji na okuženih gospodarstvih.

(5) Ne glede na določbe točke h) prvega odstavka ter tretjega in četrtega odstavka tega člena je roke možno skrajšati s 30 na 21 dni in iz 40 na 30 dni (tretji odstavek tega člena) ali 20 dni (četrti odstavek tega člena), če je bil izveden v skladu z diagnostičnim priročnikom intenzivni program vzorčenja in preiskav ter s tem omogočeno, da se prisotnost afriške prašičje kuge na preiskovanem gospodarstvu izključi.

12. člen

(čiščenje, dezinfekcija in dezinsekcija)

(1) Razkužila in insekticidi ter njihove koncentracije, ki se uporabljajo za čiščenje, dezinfekcijo in dezinsekcijo mora odobriti VURS.

(2) Čiščenje, dezinfekcija in po potrebi dezinsekcija se morajo opraviti pod uradnim nadzorom ter na podlagi navodil veterinarskega inšpektorja in postopkov, ki so navedeni v Prilogi 3 tega pravilnika.

13. člen

(ponovna naselitev prašičev)

(1) Na gospodarstvo, ki je bilo okuženo, se prašičev ne sme ponovno naseliti pred potekom 40 dni od opravljenega čiščenja, dezinfekcije in po potrebi dezinsekcije iz prejšnjega člena.

(2) Pri ponovni naselitvi mora VURS upoštevati način reje prašičev na zadevnem gospodarstvu.

(3) Za gospodarstva, kjer pojav bolezni ni bil povezan z vektorji, se uporabi naslednji postopek:

a) v primeru proste reje se najprej naseli prašiče, pri katerih s serološko preiskavo niso bila ugotovljena protitelesa proti virusu afriške prašičje kuge, ali prašiče, ki izvirajo iz gospodarstev, na katerih ni bilo kakršnihkoli omejitev zaradi afriške prašičje kuge. Prašiče se v skladu z navodili VURS enakomerno razporedi, po celotnem gospodarstvu. Če prisotnost protiteles na podlagi preiskav v skladu z diagnostičnim priročnikom po 45 dneh od naselitve ni ugotovljena, se lahko izvede ponovna naselitev (repopulacija). Dokler niso rezultati seroloških preiskav negativni, so premiki prašičev iz gospodarstva prepovedani;

b) v primeru vseh drugih oblik reje se lahko ponovna naselitev izvede na način iz prejšnje točke ali pa se celotna naselitev vseh prašičev izvede v roku 20 dni. Prašiči morajo izhajati iz gospodarstev, kjer ni bilo kakršnihkoli omejitev zaradi afriške prašičje kuge. Vsi prašiči morajo biti podvrženi serološkim preiskavam v skladu z diagnostičnim priročnikom, ki ne smejo biti opravljene pred potekom 45 dni od naselitve zadnjih prašičev na gospodarstvo. Dokler niso rezultati seroloških preiskav negativni, so premiki prašičev iz gospodarstva prepovedani.

(4) Na gospodarstva, pri katerih se pojav bolezni povezuje z vektorji, se ponovna naselitev prašičev ne sme izvesti najmanj šest let, razen:

a) če so bili pod uradnim nadzorom uspešno izvedeni posebni ukrepi za uničenje vektorja v objektih in na krajih, kjer so se vzrejali prašiči ali kjer bi lahko prišli v stik z vektorjem, ali

b) če je možno dokazati, da učinek vektorja ne predstavlja več večjega tveganja prenosa afriške prašičje kuge.

(5) Za namene četrtega odstavka tega člena se izvedejo primerni ukrepi iz točke a) tretjega odstavka tega člena. Poleg teh ukrepov morajo biti prašiči podvrženi serološkim preiskavam v skladu z diagnostičnim priročnikom, ki ne smejo biti opravljene pred potekom 60 dni po izvedbi popolne ponovne naselitve. Dokler niso rezultati seroloških preiskav negativni, so premiki prašičev iz gospodarstva prepovedani.

(5) Če pojav bolezni ni povezan z vektorji in je preteklo več kot šest mesecev po izvedbi postopkov čiščenja in dezinfekcije na gospodarstvu, lahko VURS ob upoštevanju epidemiološke situacije dovoli odstopanje od določb tretjega odstavka tega člena

(6) Vhlevljanje novih drugih vrst domačih živali na gospodarstva, dovoli VURS ob upoštevanju tveganja razširitve okužbe ali možne prisotnosti vektorja pri takšnem vhlevljanju.

14. člen

(ukrepi ob sumu oziroma potrditvi afriške prašičje kuge v klavnici ali pri prevozu živali)

(1) Veterinarski inšpektor, uradni veterinar ali veterinar veterinarske organizacije je v primeru pojava suma na afriško prašičjo kugo v klavnici ali na prevoznih sredstvih dolžan nemudoma potrditi ali ovreči sum in o tem nemudoma obvestiti VURS.

(2) Če se bolezen ugotovi v klavnici ali pri prevozu živali, mora veterinarski inšpektor odrediti:

– pokončanje vseh prašičev v klavnici ali prevoznem sredstvu;

– neškodljivo uničenje trupel in odpadkov prašičev, pod uradnim nadzorom;

– čiščenje, dezinfekcijo in dezinsekcijo objektov, opreme in vozil pod uradnim nadzorom v skladu z 12. členom tega pravilnika;

– smiselno epizootiološko poizvedbo v skladu z 8. členom tega pravilnika;

– laboratorijske preiskave izolata virusa afriške prašičje kuge v skladu z diagnostičnim priročnikom za določitev genotipa virusa;

– ukrepe iz 7. člena tega pravilnika na gospodarstvih, od koder so prišli okuženi prašiči in vseh kontaktnih gospodarstvih;

– ukrepe iz 5. člena tega pravilnika na izvornem gospodarstvu, od koder so bili okuženi prašiči ali trupi.

(3) Živali se lahko ponovno koljejo ali prevažajo 24 ur po opravljenem čiščenju, dezinfekciji in dezinsekciji iz 12. člena tega pravilnika.

15. člen

(ukrepi ob sumu oziroma potrditvi afriške prašičje kuge pri divjih prašičih)

(1) VURS mora o sumu na afriško prašičjo kugo obvestiti rejce prašičev in lovce na območju, kjer je bil ugotovljen sum na afriško prašičjo kugo ter odrediti laboratorijsko in druge preiskave vseh poginulih in ustreljenih divjih prašičev.

(2) Takoj po potrditvi primarnega izbruha bolezni pri divjih prašičih VURS z namenom zmanjšanja širjenja bolezni nemudoma:

a) ustanovi strokovno skupino, ki vključuje veterinarje, lovce, biologe in epizootologe in pomaga pri:

– proučitvi epizootiološkega stanja in določitvi okuženega območja v skladu z določbami iz točke b) četrtega odstavka 16. člena tega pravilnika,

– določitvi ustreznih ukrepov, ki bi se izvedli na okuženem območju kot dodatek k ukrepom iz točk b) in c) tega odstavka. Ukrepi lahko vključujejo tudi prekinitev lova in prepoved krmljenja divjih prašičev,

– pripravi načrta za izkoreninjenje afriške prašičje kuge, ki ga VURS v skladu s 16. členom tega pravilnika predloži Evropski komisiji,

– izvajanju pregledov za preverjanje učinkovitosti ukrepov, sprejetih za izkoreninjenje afriške prašičje kuge na okuženem območju;

b) uvede uradni nadzor vseh rej prašičev na določenem okuženem območju, kjer veterinarski inšpektor odredi:

– popis vseh kategorij prašičev na vseh gospodarstvih, ki ga izvede veterinarska organizacija. Imetnik živali je dolžan vse spremembe nemudoma sporočiti veterinarski organizaciji. Podatke iz popisa preverja veterinarski inšpektor. V primeru proste reje se prvi popis lahko opravi na podlagi ocene števila prašičev;

– osamitev prašičev oziroma prepoved gibanja prašičev znotraj gospodarstva, da se prepreči stik z divjimi prašiči. Divji prašiči ne smejo imeti dostopa do katerekoli stvari, ki bi kasneje lahko prišla v stik s prašiči na gospodarstvu;

– prepoved premikov prašičev iz in na gospodarstvo, razen v izjemnih primerih glede na epizootiološko stanje po predhodnem posvetovanju z DSNB;

– postavitve razkuževalnih barier na vhodu in izhodu na gospodarstvo in v posamezne objekte na sumljivem gospodarstvu;

– ustrezne higienske ukrepe za osebe, ki prihajajo in zapuščajo sumljivo gospodarstvo zaradi zmanjšanja nevarnosti širjenja bolezni; ti ukrepi lahko vključujejo tudi začasno prepoved vstopa na gospodarstvo za osebe, ki so bile v stiku z divjimi prašiči;

– preiskave vseh poginulih prašičev in prašičev na gospodarstvu, ki kažejo znake afriške prašičje kuge;

– prepoved vnosa delov divjih prašičev, opreme in pribora, ki bi lahko bili okuženi z virusom afriške prašičje kuge v reje domačih prašičev;

– prepoved prometa in gibanja prašičev, semena, zarodkov in jajčec iz okuženega območja za namene trgovanja znotraj Evropske unije;

c) odredi, da je treba o vsakem poginulem in ustreljenem divjem prašiču na okuženem območju obvestiti veterinarskega inšpektorja in v skladu z diagnostičnim priročnikom opraviti preiskave na prisotnost virusa afriške prašičje kuge. Trupla divjih prašičev, pri katerih je bila ugotovljena afriška prašičja kuga, je treba neškodljivo uničiti pod uradnim nadzorom. Ne glede na negativne rezultate preiskav je promet z mesom divjih prašičev, ki izvirajo z okuženega območja, med državami članicami Evropske unije, prepovedan. Deli divjih prašičev, ki niso namenjeni prehrani ljudi, se neškodljivo uničijo pod uradnim nadzorom;

d) odredi laboratorijske preiskave izolata virusa afriške prašičje kuge za določitev genotipa virusa v skladu z diagnostičnim priročnikom.

(3) Če se pojavi afriška prašičja kuga pri divjih prašičih na območju Republike Slovenije, ki meji z državo članico Evropske unije, VURS s pristojnim organom zadevne države sodeluje pri določanju ukrepov za nadzor bolezni.

16. člen

(izkoreninjenje afriške prašičje kuge iz populacije divjih prašičev)

(1) VURS v roku 90 dni od potrditve primarne pojave afriške prašičje kuge pri divjih prašičih predloži Evropski komisiji pisni načrt ukrepov za izkoreninjenje afriške prašičje kuge pri divjih prašičih (v nadaljnjem besedilu: načrt ukrepov za divje prašiče) na okuženem območju in tamkajšnjih gospodarstvih.

(2) Evropska komisija pregleda načrt ukrepov in ga odobri, če ustreza uresničitvi zelenega cilja. Z upoštevanjem razvoja stanja lahko VURS načrt ukrepov za divje prašiče naknadno spremeni ali dopolni. Če se spremembe nanašajo na ponovno opredelitev okuženega območja, VURS o spremembah nemudoma obvesti Evropsko komisijo in države članice Evropske unije. Če se spremembe nanašajo na druge določbe načrta ukrepov, VURS predloži spremembe samo Evropski komisiji.

(3) Ko Evropska komisija odobri ukrepe, ti nadomestijo prvotne ukrepe iz 15. člena tega pravilnika.

(4) Načrt ukrepov za divje prašiče mora vsebovati podatke o:

a) rezultatih epizootološke poizvedbe in kontrol, opravljenih v skladu s 15. členom tega pravilnika in geografski razširjenosti bolezni;

b) določenem okuženem območju na ozemlju države VURS pri opredelitvi okuženega območja upošteva:

– rezultate opravljene epizootološke poizvedbe in geografsko razširjenost bolezni,

– populacijo divjih prašičev na okuženem območju,

– obstoj večjih naravnih ali umetnih ovir za premike divjih prašičev;

c) organizaciji sodelovanja med biologi, lovci, lovskimi organizacijami, službami za zaščito prostoživečih živali in veterinarskimi službami (zdravstveno varstvo živali in javno zdravstvo);

d) obveščevalni kampanji, ki se izvaja za obveščanje lovcev o ukrepih, ki jih morajo sprejeti v okviru načrta ukrepov za divje prašiče;

e) načinu določanja obsega okužbe v populaciji divjih prašičev s preiskavami ustreljenih in poginulih divjih prašičev in z laboratorijskimi testi, vključno s starostno porazdeljenimi (stratificiranimi) epidemiološkimi preiskavami;

f) zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati lovci, da se prepreči kakršnokoli širjenje bolezni;

g) načinu odstranjevanja ustreljenih in poginulih divjih prašičev, ki temelji na:

– neškodljivem uničenju pod uradnim nadzorom ali

– pregledu, ki ga izvede veterinarski inšpektor, in laboratorijskih testih v skladu z diagnostičnim priročnikom. Trupla divjih prašičev, pri katerih je bila ugotovljena afriška prašičja kuga, je treba neškodljivo uničiti pod uradnim nadzorom. Ne glede na negativne rezultate preiskav je med državami članicami Evropske unije prepovedan promet z mesom divjih prašičev, ki izvirajo z okuženega območja;

h) ukrepu, da se za vsakega ustreljenega ali poginulega divjega prašiča, opravi epizootološka poizvedba, ki mora vključevati izpolnitev vprašalnika, iz katerega morajo biti razvidni podatki o:

– geografskem območju, kjer je bila žival najdena mrtva ali ustreljena,

– datumu, ko je bil divji prašič ustreljen ali najden mrtev,

– osebi, ki je divjega prašiča našla ali ustrelila,

– starosti in spolu divjega prašiča,

– če je bil divji prašič ustreljen: o simptomih pred strelom,

– če je bil divji prašič najden mrtev: o stanju trupla,

– laboratorijskih ugotovitvah;

i) programih nadzora in preventivnih ukrepov, ki se lahko uvedejo za gospodarstva na okuženem območju in po potrebi v njegovi okolici, vključno s prevozom in premiki prašičev iz, na oziroma v okuženo območje. Ukrepi morajo vključevati zlasti prepoved premikov prašičev, njihovih semen, jajčec in zarodkov z okuženega območja z namenom prometa med državami članicami Evropske unije;

j) drugih kriterijih, ki morajo biti izpolnjeni za odpravo ukrepov;

k) organu, zadolženem za nadzor in usklajevanje služb, odgovornih za izvajanje načrta ukrepov za divje prašiče;

l) postopku, ki je vzpostavljen z namenom, da lahko strokovna skupina iz točke a) drugega odstavka 15. člena tega pravilnika, redno pregleduje rezultate načrta ukrepov za divje prašiče;

m) ukrepov za spremljanje bolezni, ki se uvedejo, ko mine najmanj 12 mesecev od zadnjega potrjenega primera afriške prašičje kuge pri divjih prašičih na določenem okuženem območju. Ti ukrepi ostanejo v veljavi najmanj 12 mesecev in zajemajo zlasti ukrepe, ki se že izvajajo v skladu s točkami g), k) in l) tega odstavka.

(5) VURS mora Evropski komisiji in državam članicam Evropske unije vsakih 6 mesecev predložiti poročilo o epizootološkem stanju na določenem območju in rezultatih izvajanja načrta ukrepov za divje prašiče.

17. člen

(ukrepi za preprečevanje razširjenja virusa afriške prašičje kuge z vektorji)

(1) Če se sumi, da so na gospodarstvu, na katerem je bila potrjena afriška prašičja kuga, vektorji prisotni, veterinarski inšpektor odredi:

a) da se v skladu s Prilogo 4 okuženo zgradbo in njeno okolico fizično pregleda glede na prisotnost vektorjev in po potrebi nastavi pasti zanje;

b) da se v primeru, če se potrdi prisotnost vektorjev:

– izvedejo ustrezne laboratorijske preiskave za potrditev ali izključitev prisotnosti virusa afriške prašičje kuge pri vektorjih,

– uvedejo nadaljnji primerni ukrepi spremljanja, preverjanja in nadzora bolezni na gospodarstvu in na področju okoli gospodarstva;

(c) v primeru, ko je prisotnost vektorjev potrjena, nadzor pa je neizvedljiv, na prizadetem gospodarstvu v naslednjih šestih letih odredi prepoved vzreje prašičev, in po potrebi tudi drugih domačih živali.

(2) VURS mora o izvedenih ukrepih določenih v prejšnjem odstavku obvestiti Evropsko komisijo in druge države članice v okviru Stalnega veterinarskega odbora.

18. člen

(diagnostični postopki in testiranja)

(1) Diagnostični postopki, vzorčenje in laboratorijsko testiranje na prisotnost afriške prašičje kuge se morajo izvajati v skladu z diagnostičnim priročnikom, ki je predpisan z Odločbo Komisije 2003/422/ES. Laboratorijsko testiranje izvaja NVI. Nacionalni laboratoriji so naštet v prilogi 4 Direktive Sveta 2002/60/ES.

(2) Za usklajevanje standardov in metod za diagnostiko je odgovoren laboratorij NVI.

(3) NVI mora zagotoviti povezavo z referenčnim laboratorijem v okviru Evropske unije v skladu s priloženo 5, ki je sestavni del tega pravilnika.

(4) Diagnostični priročnik mora vsebovati zlasti:

a) minimalne varnostne zahteve pred biološkimi dejavniki in standarde kakovosti, ki se morajo upoštevati v diagnostičnih laboratorijih za afriško prašičjo kugo in pri prevozu vzorcev;

b) kriterije in postopke, ki jih je treba upoštevati pri opravljanju kliničnih in postmortalnih pregledov za potrditev ali izključitev prisotnosti afriške prašičje kuge;

c) kriterije in postopke, ki jih je treba upoštevati pri odvzemu vzorcev pri živih in mrtvih prašičih, da se z laboratorijskimi preiskavami potrdi ali izključi afriška prašičja kuga, vključno z metodami vzorčenja za serološke ali virološke preglede, ki se izvajajo v okviru ukrepov iz tega pravilnika;

d) laboratorijske teste, ki se uporabljajo v diagnostiki afriške prašičje kuge, vključno:

– s testi za diferenciacijo med virusom afriške prašičje kuge in drugimi pestivirusi,

– s testi za razločevanje vzorca protiteles, ki ga izzove marker cepivo, in vzorca, ki ga izzove divji sev virusa afriške prašičje kuge (navedeni testi se uporabljajo glede na primerenost in izvedljivost),

– s kriteriji za ocenjevanje rezultatov laboratorijskih testov;

e) laboratorijske tehnike za genetsko tipizacijo izolatov virusov afriške prašičje kuge.

(5) Z namenom zaščite zdravstvenega varstva živali je dovoljeno z virusom afriške prašičje kuge, njegovim genom, antigeni in cepivi rokovati ali jih uporabljati v raziskovalne, diagnostične ali proizvodne namene samo na mestih, v institucijah in laboratorijih, ki so odobreni in pod nadzorom VURS. Spisek odobrenih mest, institucij in laboratorijev VURS predloži Evropski komisiji in jo sproti obvešča o vseh spremembah.

19. člen

(uporaba, proizvodnja in prodaja cepiv proti afriški prašičji kugi)

(1) Uporaba cepiv proti afriški prašičji kugi je prepovedana, razen, če Evropska komisija ne odloči drugače.

(2) Rokovanje, proizvodnja, shranjevanje, preskrba, distribucija in prodaja cepiv proti afriški prašičji kugi mora potekati na teritoriju Evropske skupnosti pod uradnim nadzorom.

20. člen

(nacionalni načrt ukrepov)

(1) Načrt ukrepov, ki določa nacionalne ukrepe v primeru izbruha afriške prašičje kuge (v nadaljnjem besedilu: nacionalni načrt ukrepov), pripravi VURS in ga posreduje v potrditev Evropski komisiji.

(2) Načrt ukrepov določa sredstva, opremo, osebje in ustrezen material, ki je potreben za hitro in učinkovito izkoreninjenje izbruha afriške prašičje kuge.

(3) Kriteriji in zahteve za izdelavo načrta ukrepov so določeni v prilogi 6, ki je sestavni del tega pravilnika.

(4) Načrt ukrepov se lahko z upoštevanjem razvoja stanja naknadno spremeni ali dopolni, redno pa preveri vsakih pet let in vse spremembe sporoči Evropski komisiji.

21. člen

(državna in lokalna središča za nadzor bolezni in strokovna skupina)

(1) V primeru izbruha oziroma pojava afriške prašičje kuge VURS takoj ustanovi DSNB in lokalna središča za nadzor bolezni (v nadaljnjem besedilu: LSNB).

(2) DSNB vodi in spremlja postopke LSNB in je odgovoren za:

– določanje potrebnih ukrepov nadzora;

– zagotavljanje takojšnjega in učinkovitega izvajanja ukrepov v LSNB;

– razporejanje osebja in sredstev v LSNB;

– posredovanje podatkov Evropski komisiji, državam članicam Evropske unije, državnim organom, kmetijskim, trgovskim in drugim gospodarskim združenjem;

– povezovanje z diagnostičnimi laboratoriji;

– povezovanje s tiskom in drugimi mediji;

– povezovanje s policijo, vojsko in Upravo RS za zaščito in reševanje.

(3) VURS ustanovi za zagotovitev strokovnega znanja in izkušenj za pomoč pristojnemu organu pri zagotavljanju pripravljenosti, strokovno skupino, ki je v stalni pripravljenosti. Strokovna skupina v primeru izbruha pomaga pristojnemu organu zlasti pri:

– epizootiološki poizvedbi;

– vzorčenju, testiranju in razlagi rezultatov opravljenih laboratorijskih preiskav;

– vzpostavljanju ukrepov za nadzor bolezni.

(4) VURS skrbi, da imajo DSNB, LSNB in strokovna skupina na voljo osebje, sredstva in opremo, vključno s potrebnimi komunikacijskimi sistemi in jasno ter učinkovito hierarhijo, s čimer je zagotovljeno takojšnje izvajanje ukrepov za nadzor bolezni iz tega pravilnika.

(5) Podatke o osebju, prostorih, opremi, navodilih in upravljanju DSNB, LSNB in strokovne skupine določa načrt ukrepov iz 20. člena tega pravilnika.

22. člen

(prehodne določbe)

(1) Določbe tega pravilnika, ki se nanašajo na poročanje Evropski komisiji, se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

(2) Do objave v Uradnem listu EU v slovenskem jeziku, so predpisi EU, na katere se sklicuje ta pravilnik, v obstoječem veljavnem besedilu dosegljivi na VURS v pisni in elektronski obliki.

23. člen

(prenehanje uporabe)

Z uveljavitvijo tega pravilnika se preneha uporabljati navodilo o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in izkoreninjenje afriške prašičje kuge (Uradni list RS, št. 71/96 in 33/01 – ZVet-1).

24. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-8/2004

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

EVA 2004-2311-0172

mag. Franc But I. r.

Minister

za kmetijstvo,

gozdarstvo in prehrano

PRILOGA 1

PRIJAVLJANJE BOLEZNI EVROPSKI KOMISIJI V PRIMERU POTRDITVE AFRIŠKE PRAŠIČJE KUGE

(1) V roku 24 ur od potrditve vsakega primarnega izbruha, primarnega primera pri divjih prašičih ali primera v klavnici ali na prevoznem sredstvu, mora VURS preko sistema prijavljanja živalskih bolezni (ADNS) sporočiti:

- a) datum prijave;
- b) čas prijave;
- c) ime kraja, občine, države;
- d) ime bolezni;
- e) število izbruhov ali primerov;
- f) datum postavitve suma bolezni;
- g) datum potrditve bolezni;
- h) metode, ki so bile uporabljene za potrditev;
- i) ali je bila potrjena prisotnost bolezni pri divjih prašičih ali prašičih na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- j) geografski položaj kraja, kjer je bil potrjen izbruh ali primer afriške prašičje kuge;
- k) uporabljene ukrepe za nadzor bolezni.

(2) V primeru primarnih izbruhov ali primerov v klavnicah ali na prevoznem sredstvu, mora VURS poleg podatkov iz prejšnje točke posredovati še naslednje podatke:

- a) število dovzetnih prašičev v izbruhu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- b) število poginulih prašičev iz vseh kategorij na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- c) po kategorijah, število obolelih prašičev in prašičev pri katerih je bila potrjena afriška prašičja kuga;
- d) število pokončanih prašičev na okuženem gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- e) število predelanih trupov prašičev;
- f) v primeru izbruha, njegovo oddaljenost od najbližjega gospodarstva s prašiči;
- g) lokacijo gospodarstva ali gospodarstev izvora okuženih prašičev ali trupov, če je bila afriška prašičja kuga potrjena v klavnici ali na prevoznem sredstvu.

(3) Pri nadaljnjih izbruhih je treba posredovati podatke iz 1. in 2. točke te priloge v skladu s pravilnikom, ki ureja kužne bolezni živali.

(4) VURS zagotavlja, da podatkom, ki jih predloži v zvezi z izbruhom ali primerom afriške prašičje kuge na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu v skladu s 1., 2. in 3. točko te priloge, čimprej sledi pisno poročilo Evropski komisiji in ostalim državam članicam, ki mora vsebovati vsaj:

- a) datum, ko so bili prašiči na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu pokončani in njihovi trupi predelani;
- b) rezultate preiskav vzorcev, odvzetih od pokončanih prašičev;
- c) število pokončanih in predelanih trupov prašičev ter število prašičev, ki jih je potrebno zaklati kasneje in datum zakola, če je bilo uporabljeno odstopanje iz prvega odstavka 6. člena tega pravilnika;
- d) vse podatke v zvezi z možnim izvorom bolezni ali izvor bolezni, če je bil ugotovljen;
- e) podatke o sistemu nadzora, ki je bil uveden z namenom, da se zagotovi učinkovito izvajanje ukrepov, določenih v členih 10 in 11 za nadzor premikov živali;
- f) pri primarnem izbruhu ali ugotovitvi afriške prašičje kuge v klavnici ali na prevoznem sredstvu, genotip virusa, odgovornega za izbruh ali primer;
- g) v primerih, ko so bili prašiči pokončani na kontaktnih gospodarstvih ali na gospodarstvih s prašiči, ki so osumljeni okužbe z virusom afriške prašičje kuge, podatke o:
 - datumu pokončanja in številu prašičev vsake kategorije, ki so bili pokončani na vsakem gospodarstvu,
 - epizootiološki povezavi med izbruhom ali primerom afriške prašičje kuge in vsakim kontaktnim gospodarstvom ali razlogih, ki so privedli do suma na afriško prašičjo kugo na vsakem sumljivem gospodarstvu,
 - rezultatih laboratorijskih preiskav odvzetih vzorcev prašičem na gospodarstvih in ob pokončanju.

(5) Če prašiči na kontaktnih gospodarstvih niso bili pokončani, mora VURS predložiti razloge za takšno odločitev.

PRILOGA 2

EPIZOOTIOLOŠKA POIZVEDBA

Pooblaščen veterinarska organizacija:

Strokovni veterinarski delavec:

Bolezen:

Datum postavljenega suma na bolezen:

Datum potrditve bolezni:

Ime in priimek ter naslov skrbnika živali:

Velikost gospodarstva (ha):

Kartografska referenca:

=====

Po navodilu DSNB je bila predpisana zapora gospodarstva, dne _____

Število in kategorizacija živali na gospodarstvu

	Hlev 1	Hlev 2	Hlev 3	Dvorišče	Pašniki	Drugo
Biki						
Pitanci						
Krave						
Telice						
Teleta						
Ovce/ovni						
Koze/kozli						
Plemenski prašiči						
Prašiči						
Kopitarji						
Perutnina						
Psi						
Mačke						
Drugo						

Število in kategorizacija okuženih živali na gospodarstvu

Hlev 1

Vrsta	Dovzetnih	Okuženih	Poginulih	Usmrčenih	Zaklanih

Hlev 2

Vrsta	Dovzetnih	Okuženih	Poginulih	Usmrčenih	Zaklanih

Hlev 3

Vrsta	Dovzetnih	Okuženih	Poginulih	Usmrčenih	Zaklanih

Pašnik

Vrsta	Dovzetnih	Okuženih	Poginulih	Usmrčenih	Zaklanih

Drugo

Vrsta	Dovzetnih	Okuženih	Poginulih	Usmrčenih	Zaklanih

Pri katerih živalih in kdaj so se pojavile prve bolezenske spremembe (opis)	
Vzorci so/niso bili poslani na NVI Kdaj in kdo jih je odvzel Kdaj in kdo jih je dostavil	
Ali poteka preko gospodarstva javna pot, cesta, avtocesta, potok, reka ipd. (opis)	
Ali se gospodarstvo nahaja ob cesti, reki, železnici, potoku, vodnem zajetju ipd. (opis)	
OSEMENJEVANJE ŽIVALI Osemenjevanje – katera veterinarska ambulanta – ime in priimek osemenjevalca – izvor semena – kraji kjer osemenjuje ista oseba – katere vrste živali	
NARAVNI PRIPUST – imena in številke plemenjakov – lastniki plemenjakov – plemenjaki se nahajajo	
MLEKO – dnevna količina – zbiranje (pot) – uporaba mleka (oddaja) – mlečni izdelki	

VODA Preskrba z vodo za živali, ljudi (opis)	
GNOJ, GNOJNICA IN GNOJEVKA (ustrezno obkroži) – način zbiranja (opis) 1. gnoj 2. gnojnica 3. gnojevka – način odstranjevanja (kdaj, kam, koliko, kako) 1. gnoj 2. gnojnica 3. gnojevka	
KRMA IN STELJA – katera vrsta krme/stelje se uporablja – kje je skladiščena (za vsako vrsto) – kje je bila pridelana – ali je bila pripeljana na okuženo območje v zadnjih ____ dni (čas najdaljše inkubacije za bolezen), pred pojavom prvih kliničnih znakov bolezni – kdaj in koliko – s kakšnim prevoznim sredstvom – odkod – ali se je uporabila (za katere živali) – kje je skladiščena	
Način odstranjevanja gospodinjskih odpadkov	
Ali uporabljajo ODPADKE ali OSTANKE HRANE ZA KRMLJENJE ? (za katere živali, izvor odpadkov/ostankov, prekuhavanje)	
OSEBE, KI OSKRBUJEJO ŽIVALI ime in priimek naslov dela, ki jih je/jih opravlja ime in priimek naslov dela, ki jih je/jih opravlja ime in priimek naslov dela, ki jih je/jih opravlja	

GIBANJE ŽIVALI Prihod – datum prevoza – vrsta in število živali, identifikacijska številka živali – številke zdravstvenih spričeval – prevozno sredstvo, voznik prevoznega sredstva – od kod so bile živali prepeljane Odhod – datum prevoza – vrsta in število živali, identifikacijska številka – številke zdravstvenih spričeval – prevozno sredstvo, voznik prevoznega sredstva – kam so bile živali prepeljane (opis vseh premikov živali v času ____ dni (najdaljša inkubacijska doba za bolezen) pred pojavom prvih kliničnih znakov bolezni)	
GIBANJE LJUDI na gospodarstvo – datum – namen obiska – ime in priimek osebe, naslov – stik z živalmi – način prihoda – datum – namen obiska – ime in priimek osebe, naslov – stik z živalmi – način prihoda – datum – namen obiska – ime in priimek osebe, naslov – stik z živalmi – način prihoda iz gospodarstva – ime osebe – obisk sejma, razstave...(kje in kdaj) – obisk drugega gospodarstva (katerega in kdaj) – stik z živalmi – način odhoda – ime osebe – obisk sejma, razstave...(kje in kdaj) – obisk drugega gospodarstva (katerega in kdaj) – stik z živalmi – način odhoda – ime osebe – obisk sejma, razstave...(kje in kdaj) – obisk drugega gospodarstva (katerega in kdaj) – stik z živalmi – način odhoda	
PREDMETI, ORODJA, STROJI IN NAPRAVE, s katerimi bi se lahko prenesla okužba in so bili: – odpeljani/odnešeni – pripeljani/prinešeni (kateri, kdaj, prevozno sredstvo, kam, kdo...)	

ŽIVILA ŽIVALSKEGA IZVORA , s katerimi bi se lahko prenesla okužba in so bili: – odpeljani/odnešeni – pripeljani/prinešeni (kateri, kdaj, prevozno sredstvo, kam, kdo...)	
VEKTORJI BOLEZNI (glodalci, divje živali...) opis	
DERATIZACIJA (kdaj je bila zadnja, kdo in s kakšnim sredstvom jo je opravil)	
SMETIŠČA , ki se nahajajo v bližini (kraj, oddaljenost...)	
PODATKI O DRUGIH GOSPODARSTVIH, KI SO LAST ISTE OSEBE (naslov, število in vrsta živali, oddaljenost, kdo oskrbuje živali...)	
MEJNA GOSPODARSTVA (naslovi)	
VZREJNA, OSEMENJEVALNA SREDIŠČA V BLIŽINI OKUŽENEGA GOSPODARSTVA	
V BLIŽINI GOSPODARSTVA JE: klavnica, mlekarna, predelovalni obrat, večja reja drugih živali, obora za divje živali, mrhovišča, drugo... (naslovi in opis)	
SKICA GOSPODARSTVA IN RAZPOREDITEV ŽIVALI	

Datum:
Ura:

Podpis in žig strokovnega veterinarskega delavca:

M.P

PRILOGA 3

NAČELA IN POSTOPKI ZA ČIŠČENJE, DEZINFEKCIJO IN DEZINSEKCIJO

(1) Splošna načela in postopki:

- a) čiščenje in dezinfekcija in kadar je potrebno tudi ukrepi za uničenje glodalcev in insektov, morajo biti izvedeni pod uradnim nadzorom in v skladu z navodili uradnega veterinarja;
- b) dezinfekcijska sredstva in uporabljene koncentracije le-teh, morajo biti uradno potrjeni s strani VURS;
- c) učinkovitost dezinficiensov je potrebno preveriti pred uporabo, saj učinkovitost določenih sredstev upada s časom shranjevanja;
- d) izbor dezinficiensa ali insekticida in način dezinfekcije ali dezinfekcije sta odvisna od vrste objektov in vozil, ki jih je potrebno razkužiti;
- e) pogoji, pod katerimi se uporabljajo sredstva za razmaščevanje in dezinfekcijo ali dezinfekcijo, morajo biti takšni, da se uporabnost sredstev ne zmanjša. Predvsem je potrebno upoštevati tehnične parametre proizvajalca, kot so pritisk, minimalna temperatura in zahtevan čas delovanja sredstva;
- f) ne glede na uporabljen dezinficiens je potrebno upoštevati naslednja splošna načela:
 - temeljita prepojitve nastilja in gnoja z dezinficiensom,
 - temeljito mehanično čiščenje tal, ramp in sten po odstranitvi, kjer je to mogoče, opreme in napeljave, da se prepreči slabši učinek čiščenja in dezinfekcije,
 - nadaljnja aplikacija dezinficiensa za minimalen čas delovanja, ki je določen v priporočilih proizvajalca,
 - voda, ki je bila uporabljena v postopku čiščenja, mora biti odstranjena na način, s katerim se prepreči širjenje virusa in v skladu z navodili uradnega veterinarja;
- g) na površinah, kjer se uporablja čiščenje s tekočinami pod pritiskom, je potrebno preprečiti naknadno kontaminacijo že očiščenih površin;
- h) potrebno je oprati, razkužiti ali uničiti opremo, napeljave, pribor, ki bi lahko bili okuženi;
- i) potrebno je preprečiti naknadno kontaminacijo;
- j) postopek čiščenja dezinfekcije in dezinfekcije mora biti dokumentiran na gospodarstvu ali v vozilu, kjer je bilo čiščenje dezinfekcija in dezinfekcija opravljena ter kjer je to potrebno, potrjen s strani uradnega veterinarja.

(2) Posebni postopki čiščenja in dezinfekcije na okuženih gospodarstvih:

- a) predhodno čiščenje in dezinfekcija:
 - med pokončanjem živali je potrebno izvesti vse ukrepe, da se izognemo ali povsem zmanjšamo širjenje virusa afriške prašičje kuge; to med drugim vključuje začasno namestitve opreme za dezinfekcijo, zaloge zaščitne obleke, prhe, dekontaminacijo uporabljene opreme in pribora ter prekinitve električnega napajanja prezračevalnega sistema,
 - trupla pokončanih živali je treba poškopiti z dezinficiensom,
 - za prevoz trupel iz okuženega gospodarstva je treba uporabiti nepropustne in zaprte kontejnerje,
 - po odstranitvi trupel prašičev, je treba objekte, kjer so bili nastanjeni prašiči ter vse ostale dele gospodarstva, dvorišča, ki so se kontaminirali med pobijanjem, klanjem ali postmortalnim pregledom, poškopiti z odobrenim dezinficiensom,
 - vsa tkiva ali kri, ki se je lahko razlila med klanjem ali postmortalnim pregledom, morajo biti previdno zbrana in neškodljivo uničena skupaj s trupli,
 - uporabljeni dezinficiens mora ostati na obdelanih površinah vsaj 24 ur;
- b) končno čiščenje in dezinfekcija:
 - gnoj in uporabljen nastilj je potrebno odstraniti in ustrezno obdelati,
 - maščobe in umazanijo je potrebno z vseh površin odstraniti z uporabo sredstev za razmaščevanje in površine oprati z vodo,
 - po pranju z vodo sledi nadaljnje škropljenje dezinficiensa,
 - po 7 dneh je potrebno objekte ponovno očistiti s sredstvom za razmaščevanje, sprati z vodo, poškopiti z dezinficiensom in ponovno sprati z vodo.

(3) Dezinfekcija kontaminiranega nastilja, gnoja in gnojevke:

- a) gnoj in uporabljen nastilj je potrebno kompostirati, poškopiti z dezinficiensom in pustiti vsaj 42 dni ali uničiti z zažiganjem ali zakopavanjem;
- b) gnojevko je treba shraniti najmanj za 60 dni po zadnjem dodajanju infektivnega materiala, razen če veterinarski inšpektor dovoli krajše obdobje shranjevanje za gnojevko, ki je bila tretirana v skladu z navodili uradnega veterinarja za uničenje virusa.

(4) V primeru objektov za prosto rejo lahko VURS določi specifične postopke za čiščenje in dezinfekcijo, pri čemer je potrebno upoštevati tip objektov in klimatske pogoje.

PRILOGA 4

PRIPOROČILA ZA ISKANJE VEKTORJEV

1. V bivališčih, počivališčih in v okoliškem območju je treba poiskati vektorje.

Običajno jih je možno najti v starih zgradbah, na mestih, zavarovanih pred dnevno svetlobo, kjer so pogoji glede na temperaturo in vlažnost ugodni.

Najboljši rezultati pri iskanju vektorjev so dosegljivi pozno spomladi, poleti in zgodaj jeseni, ko so vektorji najbolj dejavni.

2. Načini iskanja vektorjev:

(a) iskanje vektorjev v zemlji, pesku ali prahu z izpraskanjem s ščetko ali drugim primernim orodjem izmed kamnov (če so hlevi zidani iz kamenja) ali iz špranj ali rež v stenah pod ploščicami ali na tleh hlevov; zemljo in pesek je treba po potrebi presejati; pri iskanju mladih ličink je koristno uporabiti povečevalno steklo;

(b) iskanje vektorjev s pomočjo CO₂-pasti: pasti je treba nastaviti v hleve prašičev za več ur, najbolje ponoči, vsekakor pa na mesta, zavarovana pred dnevno svetlobo. Pasti morajo biti narejene tako, da vektorje pritegnejo v območje dovolj blizu izvora CO₂, tako da se ne morejo več vrniti v svoja skrivališča.

PRILOGA 5

REFERENČNI LABORATORIJ EU ZA AFRIŠKO PRAŠIČJO KUGO

1. Referenčni laboratorij EU za afriško prašičjo kugo je: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Španija.

2. Naloge in dolžnosti referenčnega laboratorija za afriško prašičjo kugo so:

a) usklajevanje metod ob posvetovanju z Evropsko unijo, ki se uporabljajo v državah članicah za diagnostiko afriške prašičje kuge, predvsem s:

- skladiščenjem in dobavo celičnih kultur za uporabo v diagnostiki,
- tipizacijo, skladiščenjem in dobavljanjem sevov virusa afriške prašičje kuge za serološke teste in pripravo antiserumov;

- dobavo standardiziranih serumov, konjugatov in drugih referenčnih reagentov nacionalnim laboratorijem z namenom standardizacije testov in reagentov, ki se uporabljajo v državah članicah,

- vzpostavitev in vzdrževanje zbirke virusov afriške prašičje kuge,

- organizacijo rednih primerjalnih testov diagnostičnih postopkov na ravni Evropske unije,

- zbiranjem in primerjavo podatkov in informacij o uporabljenih diagnostičnih metodah in rezultatih izvedenih testov,

- karakterizacijo izolatov virusa z najsodobnejšimi razpoložljivimi metodami, da se omogoči boljše razumevanje epizootiologije virusa afriške prašičje kuge,

- spremljanjem razvoja nadzora, epizootiologije in preventive afriške prašičje kuge po vsem svetu,

- nabiranjem strokovnega znanja in izkušenj o virusu, ki povzroča afriško prašičjo kugo, in drugih sorodnih virusih zaradi omogočanja hitre diferencialne diagnoze;

b) priprava vsega potrebnega za usposabljanje ali ponovno usposabljanje strokovnjakov v laboratorijski diagnostiki z namenom usklajevanja diagnostičnih tehnik;

c) imeti na voljo usposobljeno osebje za nujne primere, ki se pojavijo znotraj Evropske unije;

d) opravljanje raziskovalnih dejavnosti in kadar je mogoče, usklajevanje raziskovalnih dejavnosti, namenjenih boljšemu nadzoru afriške prašičje kuge;

e) pripravlja tehnične protokole o postopkih preverjanja učinkovitosti dezinfekcijskih sredstev za zatiranje virusa afriške prašičje kuge.

3. Referenčni laboratoriji Skupnosti za področji afriške in afriške prašičje kuge organizirajo svoje dejavnosti tako, da je omogočeno primerno usklajevanje primerjalnih preiskav, ki se izvajajo na ravni Skupnosti za namene diagnosticiranja teh dveh bolezni.

PRILOGA 6

KRITERIJI IN ZAHTEVE ZA NACIONALNI NAČRT UKREPOV V PRIMERU IZBRUHA AFRIŠKE PRAŠIČJE KUGE

Načrt ukrepov mora ustrezati vsaj naslednjim kriterijem in zahtevam:

a) zagotovitev pravnih pooblastil za izvajanje načrta ukrepov, da se omogoči izvajanje hitrega in učinkovitega izkoreninjenja bolezni;

- b) zagotovitev dostopa do sredstev za nujne primere, proračunskih sredstev in finančnih sredstev za pokrivanje vseh vidikov boja proti epizootiji afriške prašičje kuge;
- c) določitev hierarhije dajanja navodil, da se zagotovi hiter in učinkovit postopek odločanja v zvezi z epizootijo. Dajanje navodil mora biti po potrebi pod nadzorom osrednje enote za odločanje, odgovorne za usmerjanje vseh strategij v boju proti epizootiji. Direktor VURS mora biti član te enote in vzpostaviti povezavo med osrednjo enoto za odločanje in DSNB;
- d) zagotovitev dostopnosti do ustreznih sredstev za zagotavljanje hitrega in učinkovitega ukrepanja, vključno z laboratorijskim osebjem, opremo in infrastrukturo;
- e) priprava priročnika z navodili, ki mora vsebovati popoln, praktičen in podroben opis vseh postopkov, navodil in ukrepov, ki se uporabijo v primeru izbruha afriške prašičje kuge;
- f) da osebje redno sodeluje pri:
- izobraževanju o kliničnih znakih bolezni, epizootioloških poizvedbah in boju proti afriški prašičji kugi;
 - vajah za nujne primere, organiziranih vsaj dvakrat letno;
 - usposabljanju v komunikacijskih tehnikah zaradi organizacije informativnih kampanj za oblasti, kmete in veterinarje v zvezi s potekom epizootije.

1085. Pravilnik o spremembah pravilnika o pogojih za proizvodnjo, promet in uporabo medicirane krme

Na podlagi petega odstavka 33. člena in četrtega odstavka 34. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01), sedmega odstavka 5. člena Zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00, 7/02, 13/02 in 67/02), šestega odstavka 4. člena, sedmega odstavka 8. člena in tretjega odstavka 10. člena Zakona o krmi (Uradni list RS, št. 13/02) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o spremembah pravilnika o pogojih
za proizvodnjo, promet in uporabo medicirane
krme*

1. člen

V Pravilniku o pogojih za proizvodnjo, promet in uporabo medicirane krme (Uradni list RS, št. 114/03) se v 9. členu doda drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek je označba »medicirana krma« lahko navedena samo na spremnem dokumentu, kadar se medicirana krma daje v promet v kamionskih ali drugih cisternah.«.

2. člen

(1) V Prilogi 1 se besedilo »Ime odobrene predmešanice« spremeni tako, da se glasi:

»Ime in doza odobrene predmešanice«.

(2) Za besedilom »Ime in doza odobrene predmešanice« se doda nova rubrika, ki se glasi:

»Ime in doza drugih zdravil, ki niso pripravljena v obliki odobrene predmešanice«.

3. člen

(1) V Prilogi 2 se besedilo »Ime odobrene predmešanice in količina izdane predmešanice« spremeni tako, da se glasi: »Ime, doza in količina izdane odobrene predmešanice«.

(2) V prilogi 2 se za besedilom »Ime odobrene predmešanice in količina izdane predmešanice« doda nova rubrika, ki se glasi:

»Ime, doza in količina drugih izdanih zdravil, ki niso pripravljena v obliki odobrene predmešanice«.

* Ta pravilnik vsebinsko povzema Direktivo 90/167/EGS.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-429/2003-1
Ljubljana, dne 4. marca 2004.
EVA 2004-2311-0174

mag. Franc But l. r.
Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

1086. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o strokovnih komisijah

Na podlagi 21. člena zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02) ministrica za kulturo izdaja

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika
o strokovnih komisijah

1. člen

V pravilniku o strokovnih komisijah (Uradni list RS, št. 109/02) se v 3. členu besedilo četrtega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(4) Komisije iz prvega odstavka tega člena:

– dajejo mnenja, pripravljajo predloge aktov in priporočila s področja zakonskega urejanja, za katero so imenovane, in s področja organizacije javnih služb;

– obravnavajo vloge, prispele na neposredne pozive, javne razpise in pozive za financiranje javnih kulturnih programov in projektov v skladu z ZUJIK in pravilnikom, ki ureja izvajanje postopkov pozivov in razpisov;

– obravnavajo vloge za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi,

– obravnavajo vloge za priznanje pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje samozaposlenih v kulturi;

– obravnavajo vloge za dodelitev republiških priznavalnin;

– obravnavajo vloge za dodelitev štipendij;

– obravnavajo vloge za pridobitev statusa organizacije v javnem interesu, in

– opravljajo druge naloge v skladu s sklepom o imenovanju.«

2. člen

5. člen se črta.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 021-11/2002-6

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

EVA 2004-3511-0002

Andreja Rihter l. r.
Ministrica
za kulturo

1087. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o območjih in sedežih policijskih postaj

Na podlagi drugega odstavka 10. člena zakona o policiji (Uradni list RS, št. 110/03 – prečiščeno besedilo) izdaja minister za notranje zadeve

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o območjih in sedežih policijskih postaj

1. člen

V pravilniku o območjih in sedežih policijskih postaj (Uradni list RS, št. 33/03) se v 7. točki 7. člena v za besedo »Zgornji Slemen-del« postavi pika, besedilo »in za območje:

– mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Sveti Duh na Ostrem vrhu,
– mejnega prehoda za obmejni promet Gradišče.« pa črta.

V 13. točki se za tretjo alineo dodata novi četrta in peta alineja, ki se glasita:

»– mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Sveti Duh na Ostrem vrhu,
– mejnega prehoda za obmejni promet Gradišče.«.

2. člen

V 1. točki 8. člena se za besedo »Žrnova« postavi pika, besedilo »in za območje:

– mejnega prehoda za mednarodni cestni promet Gornja Radgona.« pa črta.

V 2. točki se za besedo »Ženavlje« postavi pika, besedilo »in za območje:

– mejnega prehoda za obmejni promet Cankova,
– mejnega prehoda za obmejni promet Fikšinci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Gerlinci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Korovci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Kramarovci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Matjaševci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Sotina.« pa se črta.

V 5. točki se za prvo alineo doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Kobilje.«.

Dosedanja druga alineja postane tretja alineja.

V 6. točki se za prvo alineo doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– mejnega prehoda za mednarodni cestni promet Gornja Radgona.«.

V dosednji drugi alineji, ki postane tretja alineja se pika nadomesti z vejico in dodajo nove četrta, peta, šesta, sedma, osma, deveta in deseta alineja, ki se glasijo:

»– mejnega prehoda za obmejni promet Cankova,
– mejnega prehoda za obmejni promet Fikšinci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Gerlinci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Korovci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Kramarovci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Matjaševci,
– mejnega prehoda za obmejni promet Sotina.«.

V 7. točki se za besedo »Prosenjakovci« namesto vejice postavi pika, besedilo »– mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Kobilje.« pa črta.

3. člen

V 3. točki 9. člena se za besedo »Žigoni« postavi pika, besedilo »in za območje:

– mejnega prehoda za obmejni promet Lokvica,
– mejnega prehoda za obmejni promet Miren,
– mejnega prehoda za obmejni promet Nova Gorica I,
– mejnega prehoda za obmejni promet Pristava,
– mejnega prehoda za obmejni promet Solarji,
– mejnega prehoda za obmejni promet Solkan I,
– mejnega prehoda za obmejni promet Šempeter.« pa črta.

V 7. točki se za besedo »Robidišče« namesto pike postavi vejica in se doda nova alineja, ki se glasi:

»– mejnega prehoda za obmejni promet Solarji.«.

V 8. točki se za besedo »Vrtojba« namesto pike postavi vejica in se dodajo nove alineje, ki se glasijo:

»– mejnega prehoda za obmejni promet Lokvica,
– mejnega prehoda za obmejni promet Miren,
– mejnega prehoda za obmejni promet Nova Gorica I,
– mejnega prehoda za obmejni promet Pristava,
– mejnega prehoda za obmejni promet Solkan I,
– mejnega prehoda za obmejni promet Šempeter.«.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 271-4-102/12-04

Ljubljana, dne 10. novembra 2004.

EVA 2004-1711-0073

dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za notranje zadeve

1088. Sklep o določitvi seznama medsebojno zamenljivih zdravil

Na podlagi 117. člena Zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00, 7/02, 13/02-ZKrm in 67/02) in 2. člena Pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini (Uradni list RS, št. 59/03 in 114/03) je Agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke sprejela

S K L E P

o določitvi seznama medsebojno zamenljivih zdravil

1. člen

S tem sklepom se na podlagi mnenja Komisije za zdravila I. določi seznam medsebojno zamenljivih zdravil.

V seznam medsebojno zamenljivih zdravil se uvrstijo zdravila, ki imajo veljavno dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji na dan 12. 1. 2004 oziroma so lahko v prometu na podlagi 24. člena Zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00, 7/02, 13/02-ZKrm, 67/02) in se razvrstijo po skupinah z elastičnimi (generičnimi) imeni ter so bistveno podobna znotraj skupine.

2. člen

Seznam medsebojno zamenljivih zdravil:

omeprazol**A02BC01****10 mg kapsula**

1) <i>ORTANOL S 10 mg trde kapsule</i>	LEK	Rp	020877
škafila s platenko s 30 kapsulami			
2) <i>ULTOP S kapsule 10 mg</i>	KRKA	Rp	019216
škafila z 28 kapsulami (4 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			
3) <i>ULTOP S kapsule 10 mg</i>	KRKA	Rp	040762
škafila z 28 kapsulami v platenki			

20 mg kapsula

1) <i>Gasec 20 mg</i>	Medis	Rp	055182
škafila s platenko z 28 kapsulami			
2) <i>Gasec 20 mg</i>	Medis	Rp	055204
škafila s platenko s 14 kapsulami			
3) <i>ORTANOL 20 mg trde kapsule</i>	LEK	Rp	006459
škafila s stekleničko s 7 kapsulami			
4) <i>ORTANOL 20 mg trde kapsule</i>	LEK	Rp	006491
škafila s stekleničko z 28 kapsulami			
5) <i>ORTANOL 20 mg trde kapsule</i>	LEK	Rp	001848
škafila s stekleničko s 14 kapsulami			
6) <i>ULTOP kapsule 20 mg</i>	KRKA	Rp	040797
škafila z 28 kapsulami v platenki			
7) <i>ULTOP kapsule 20 mg</i>	KRKA	Rp	040800
škafila z 28 kapsulami (4 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			
8) <i>ULTOP kapsule 20 mg</i>	KRKA	Rp	040770
škafila s 14 kapsulami v platenki			
9) <i>ULTOP kapsule 20 mg</i>	KRKA	Rp	080039
škafila s 14 kapsulami (2 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			
10) <i>ULZOL</i>	Pliva d.o.o.	Rp	013099
škafila s stekleničko s 14 kapsulami			
11) <i>ULZOL</i>	Pliva d.o.o.	Rp	013080
škafila s 14 kapsulami (2 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			

40 mg kapsula

1) <i>ORTANOL 40 mg trde kapsule</i>	LEK	Rp	020869
škafila s platenko s 30 kapsulami			
2) <i>ULTOP kapsule 40 mg</i>	KRKA	Rp	040819
škafila s 14 kapsulami v platenki			
3) <i>ULTOP kapsule 40 mg</i>	KRKA	Rp	040827
škafila z 28 kapsulami v platenki			
4) <i>ULTOP kapsule 40 mg</i>	KRKA	Rp	040835
škafila s 14 kapsulami (2 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			
5) <i>ULTOP kapsule 40 mg</i>	KRKA	Rp	040843
škafila z 28 kapsulami (4 x 7 kapsul v pretisnem omotu)			

ondansetron**A04AA01****4 mg tableta**

1) <i>ONILAT tablete 4 mg</i>	LEK	Rp	074691
škafila z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)			
2) <i>ZOFRAF tablete 4 mg</i>	GlaxoSmithKline	Rp	065188
10 x 4 mg			

8 mg tableta

1) <i>ONILAT tablete 8 mg</i>	LEK	Rp	074640
škafila z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)			
2) <i>ZOFRAF tablete 8 mg</i>	GlaxoSmithKline	Rp	065153
10 x 8 mg			

ursodeoksiholna kislina**A05AA02****250 mg kapsula**

1) <i>URSOFALK 250 mg</i>	Salus	Rp	022950
škafila s 100 kapsulami (4 x 25 kapsul v pretisnem omotu)			
2) <i>URSOFALK 250 mg</i>	Salus	Rp	068624
škafila s 50 kapsulami (2 x 25 kapsul v pretisnem omotu)			
3) <i>URSOSAN</i>	Medico-Farmis	Rp	094064
škafila s 50 kapsulami (5 x 10 kapsul v pretisnem omotu)			

bisakodil		A06AB02			
10 mg	<i>svečka</i>				
1)	DULCOLAX 10 mg svečke	Boehringer Lj			
	škafka s 6 svečkami v dvojnem traku		BRp-		049654
2)	NOVOLAX	KRKA			
	6 x 10 mg		BRp		057177
mesalazin		A07EC02			
4 g	<i>rektalna suspenzija</i>				
1)	SALOFALK rektalna suspenzija	Salus			
	škafka s 7 klizmami po 60 g suspenzije (7 x 1 klizma v pretisnem omotu)		Rp		049778
2)	SAMEZIL rektalna suspenzija 4 g/100 ml	KRKA			
	škafka s 7 vsebniki z nanašalnikom s 100 ml rektalne suspenzije		Rp		020931
500 mg	<i>svečka</i>				
1)	SALOFALK svečke 500 mg	Salus			
	škafka z 10 svečkami (2 x 5 svečk v dvojnem traku)		Rp		009431
2)	SALOFALK svečke 500 mg	Salus			
	škafka s 30 svečkami (6 x 5 svečk v dvojnem traku)		Rp		009466
3)	SAMEZIL svečke 500 mg	KRKA			
	škafka s 30 svečkami (6 x 5 svečk)		Rp		020974
metformin		A10BA02			
500 mg	<i>filmsko obložena tableta</i>				
1)	AGLURAB 500 mg	Medis			
	škafka s polietilenskim vsebnikom s 100 tabletami		Rp		013609
2)	AGLURAB 500 mg	Medis			
	polietilenski vsebnik s 100 tabletami		Rp		055557
3)	GLUCOPHAGE 500 mg	Merck			
	škafka s 100 tabletami (5 x 20 tablet v pretisnem omotu)		Rp		040878
850 mg	<i>filmsko obložena tableta</i>				
1)	AGLURAB 850 mg	Medis			
	škafka s stekleničko s 36 tabletami		Rp		001570
2)	AGLURAB 850 mg	Medis			
	škafka s polietilenskim vsebnikom s 100 tabletami		Rp		055115
3)	AGLURAB 850 mg	Medis			
	polietilenski vsebnik s 100 tabletami		Rp		055581
4)	AGLURAB 850 mg	Medis			
	polietilenski vsebnik s 36 tabletami		Rp		055573
5)	GLUCOPHAGE 850 mg	Merck			
	škafka s 100 tabletami (5 x 20 tablet v pretisnem omotu)		Rp		011320
6)	GLUFORMIN	Pliva d.o.o.			
	škafka s 30 tabletami po 850 mg (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp		028355
7)	GLUFORMIN	Pliva d.o.o.			
	škafka s 60 tabletami po 850 mg (6 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp		028363
kalcitriol		A11CC04			
0,25 µg	<i>kapsula, mehka</i>				
1)	OSTEO D 0,25 µg	JDC			
	škafka s plastenko s 30 kapsulami		Rp		030198
2)	ROCALTROL kapsule 0,25 µg	Hoffmann LaR			
	škafka s 100 kapsulami (10 x 10 kapsul v pretisnem omotu)		Rp		074934
0,5 µg	<i>kapsula, mehka</i>				
1)	OSTEO D 0,5 µg	JDC			
	škafka s plastenko s 30 kapsulami		Rp		030201
2)	ROCALTROL kapsule 0,50 µg	Hoffmann LaR			
	škafka s 100 kapsulami (10 x 10 kapsul v pretisnem omotu)		Rp		031976
klopidogrel		B01AC04			
75 mg	<i>filmsko obložena tableta</i>				
1)	PLAVIX 75 mg filmsko obložene tablete	Sanofi Synt.Lek			
	škafka z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp		006408
2)	ZYLLT filmsko obložene tablete 75 mg	KRKA			
	škafka z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp		011061

doksazosin**C02CA04****2 mg** tableta

1) <i>KAMIREN tablete 2 mg</i>	KRKA		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	020702
2) <i>KAMIREN tablete 2 mg</i>	KRKA		
škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	020699
3) <i>KAMIREN tablete 2 mg</i>	KRKA		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	022411
4) <i>TONOCARDIN tablete 2 mg</i>	Pliva d.o.o.		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	060283

4 mg tableta

1) <i>KAMIREN tablete 4 mg</i>	KRKA		
škatla z 20 tabletami (2x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	022438
2) <i>KAMIREN tablete 4 mg</i>	KRKA		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	020710
3) <i>KAMIREN tablete 4 mg</i>	KRKA		
škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	020737
4) <i>TONOCARDIN tablete 4 mg</i>	Pliva d.o.o.		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	060313

karvedilol**C07AG02****6,25 mg** tableta

1) <i>CORYOL tablete 6,25 mg</i>	KRKA		
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	019119
2) <i>DILATREND tablete 6,25 mg</i>	Hoffmann LaR		
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp	004707

12,5 mg tableta

1) <i>CORYOL tablete 12,5 mg</i>	KRKA		
škatla z 28 tabletami v pretisnem omotu		Rp	005738
2) <i>DILATREND tablete 12,5 mg</i>	Hoffmann LaR		
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp	004715

25 mg tableta

1) <i>CORYOL tablete 25 mg</i>	KRKA		
škatla z 28 tabletami v pretisnem omotu		Rp	006300
2) <i>DILATREND tablete 25 mg</i>	Hoffmann LaR		
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp	021644

amlodipin**C08CA01****5 mg** tableta

1) <i>AMLOPIN 5 mg tablete</i>	LEK		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	008664
2) <i>AMLOPIN 5 mg tablete</i>	LEK		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	010677
3) <i>NORVASC 5 mg</i>	Pfizer		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	007471
4) <i>TENOX tablete 5 mg</i>	KRKA		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	014168

10 mg tableta

1) <i>AMLOPIN 10 mg tablete</i>	LEK		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	008680
2) <i>AMLOPIN 10 mg tablete</i>	LEK		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	010685
3) <i>NORVASC 10 mg</i>	Pfizer		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	007501
4) <i>TENOX tablete 10 mg</i>	KRKA		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	014176

enalapril**C09AA02****5 mg** tableta

1) <i>ENAP tablete 5 mg</i>	KRKA		
škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	020109
2) <i>ENAP tablete 5 mg</i>	KRKA		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	001163

3) ENAZIL tablete 5 mg
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	012262
4) OLIVIN tablete 5 mg
20 x 5 mg	LEK	Rp	059668
5) OLIVIN tablete 5 mg
90 x 5 mg	LEK	Rp	059005

10 mg tableta

1) ENAP tablete 10 mg
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	027766
2) ENAP tablete 10 mg
škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	028479
3) ENAZIL tablete 10 mg
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	012254
4) OLIVIN tablete 10 mg
20 x 10 mg	LEK	Rp	059412
5) OLIVIN tablete 10 mg
90 x 10 mg	LEK	Rp	059064

20 mg tableta

1) ENAP tablete 20 mg
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	027774
2) ENAP tablete 20 mg
škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	020087
3) ENAZIL tablete 20 mg
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	012246
4) OLIVIN tablete 20 mg
90 x 20 mg	LEK	Rp	059102
5) OLIVIN tablete 20 mg
20 x 20 mg	LEK	Rp	029904

losartan**C09CA01****50 mg filmsko obložena tableta**

1) COZAAR 50 mg
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)	MSD	Rp	059498
2) COZAAR 50 mg
škatla z 98 tabletami (7 x 14 tablet v pretisnem omotu)	MSD	Rp	013838
3) LORISTA filmsko obložene tablete 50 mg
škatla z 28 tabletami v pretisnem omotu	KRKA	Rp	076023
4) LORISTA filmsko obložene tablete 50 mg
škatla s 84 tabletami (12 x 7 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	020761

telmisartan**C09CA07****40 mg tableta**

1) MICARDIS 40 mg tablete
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)	Boehringer Lj	Rp	003891
2) PRITOR 40
škatla z 28 tabletami v pretisnem omotu	GlaxoSmithKline	Rp	004944

80 mg tableta

1) MICARDIS 80 mg tablete
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)	Boehringer Lj	Rp	003883
2) PRITOR 80
škatla z 28 tabletami v pretisnem omotu	GlaxoSmithKline	Rp	004928

losartan + hidroklorotiazid (50+12,5)**C09DA01****50 mg filmsko obložena tableta**

1) HYZAAR
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)	MSD	Rp	001554
2) HYZAAR
škatla z 98 tabletami (7 x 14 tablet v pretisnem omotu)	MSD	Rp	013935
3) LORISTA H filmsko obložene tablete
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	030171

2) <i>ATORIS filmsko obložene tablete 10 mg</i> škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	040177
3) <i>SORTIS 10 mg</i> škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pfizer H.C.P.	Rp	008923
4) <i>SORTIS 10 mg</i> škatla s 50 tabletami (5 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pfizer H.C.P.	Rp	008877
5) <i>TULIP 10 mg filmsko obložene tablete</i> škatla s 30 filmsko obloženimi tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	019127
6) <i>TULIP 10 mg filmsko obložene tablete</i> škatla s 60 filmsko obloženimi tabletami (6 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	040479
7) <i>TULIP 10 mg filmsko obložene tablete</i> škatla z 90 filmsko obloženimi tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	040487
20 mg filmsko obložena tableta			
1) <i>ATORIS filmsko obložene tablete 20 mg</i> škatla z 90 tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	040185
2) <i>ATORIS filmsko obložene tablete 20 mg</i> škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	080179
3) <i>SORTIS 20 mg</i> škatla s 50 tabletami (5 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pfizer H.C.P.	Rp	008931
4) <i>SORTIS 20 mg</i> škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pfizer H.C.P.	Rp	008974
5) <i>TULIP 20 mg filmsko obložene tablete</i> škatla s 60 filmsko obloženimi tabletami (6 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	040495
6) <i>TULIP 20 mg filmsko obložene tablete</i> škatla s 30 filmsko obloženimi tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	019208
7) <i>TULIP 20 mg filmsko obložene tablete</i> škatla z 90 filmsko obloženimi tabletami (9 x 10 tablet v pretisnem omotu)	LEK	Rp	040509

klotrimazol**D01AC01**

10 mg/ml dermalno pršilo, raztopina			
1) <i>CANESTEN raztopina v dermalnem pršilu</i> škatla s plastenko (z zaporko s pršilnim ventilom) s 30 ml raztopine (10 mg/ml)	Bayer d.o.o.	BRp-	018031
2) <i>CANIFUG dermalno pršilo, raztopina 1%</i> škatla s stekleničko z razpršilnikom s 30 ml raztopine (10mg/1ml)	Pharmagan	BRp-	023450

ekonazol**D01AC03**

10 mg/g krema			
1) <i>ECALIN krema 1%</i> škatla s tubo po 30 g kreme	Salus	BRp-	026867
2) <i>MITEKOL krema 1%</i> tuba po 15 g (10 mg/g)	LEK	BRp	079723

terbinafin**D01BA02**

125 mg tableta			
1) <i>ATIFAN tablete 125 mg</i> škatla s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	030473
2) <i>LAMISIL tablete 125 mg</i> škatla s 14 tabletami (1x 14 tablet v pretisnem omotu)	Novartis	Rp	085154
250 mg tableta			
1) <i>ATIFAN tablete 250 mg</i> škatla s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	030449
2) <i>LAMISIL tablete 250 mg</i> škatla s 14 tabletami (1 x 14 tablet v pretisnem omotu)	Novartis	Rp	085170

kalcipotriol**D05AX02****50 µg/g** mazilo

1) <i>DAIVONEX</i> mazilo	Pharmagan	Rp	099260
tuba po 30 g (50 µg/g)			
2) <i>DAIVONEX</i> mazilo	Pharmagan	Rp	011363
tuba po 100 g (50 µg/g)			
3) <i>SOREL</i> mazilo 0,005%	LEK	Rp	009156
škatla s tubo po 30 g mazila			
4) <i>SOREL</i> mazilo 0,005%	LEK	Rp	009261
škatla s tubo po 100 g mazila			

gentamicin**D06AX07****1 mg/g** mazilo

1) <i>GARAMYCIN</i> mazilo 1 mg/1 g	KRKA	Rp	033693
škatla s tubo s 15 g mazila			
2) <i>GENTAMICIN</i> mazilo 0,1%	LEK	Rp	025046
tuba po 15 g (1 mg/g)			

betametazon**D07AC01****0,5 mg/g** krema

1) <i>BELODERM</i> krema	Belupo	Rp	011517
škatla s tubo po 30 g kreme			
2) <i>BELODERM</i> krema	Belupo	Rp	011452
škatla s tubo po 100 g kreme			
3) <i>BELODERM</i> krema	Belupo	Rp	011509
škatla s tubo po 15 g kreme			
4) <i>DIPROSONE</i> krema	Schering Plough	Rp	088463
škatla s tubo po 15 g kreme			
5) <i>KUTERID</i> krema 0,05%	LEK	Rp	044008
tuba po 20 g (0,5 mg/g)			

0,5 mg/g mazilo

1) <i>BELODERM</i> mazilo	Belupo	Rp	011428
škatla s tubo po 100 g mazila			
2) <i>BELODERM</i> mazilo	Belupo	Rp	011487
škatla s tubo po 30 g mazila			
3) <i>BELODERM</i> mazilo	Belupo	Rp	011479
škatla s tubo po 15 g mazila			
4) <i>DIPROSONE</i> mazilo	Schering Plough	Rp	088498
škatla s tubo po 15 g mazila			
5) <i>KUTERID</i> mazilo 0,05%	LEK	Rp	043966
tuba po 20 g (0,5 mg/g)			

betametazon + gentamicin (0,5+1,0)**D07CC01****0,5 mg/g** krema

1) <i>BELOGENT</i> krema	Belupo	Rp	079251
škatla s tubo po 15 kreme			
2) <i>DIPROGENTA</i> krema	Schering Plough	Rp	087238
škatla s tubo po 15 g kreme			
3) <i>KUTERID G</i> krema	LEK	Rp	042765
tuba po 15 g (1g kreme vsebuje 0,5 mg betametazona,
1 mg gentamicina)			

0,5 mg/g mazilo

1) <i>BELOGENT</i> mazilo	Belupo	Rp	079316
škatla s tubo po 15 mazila			
2) <i>DIPROGENTA</i> mazilo	Schering Plough	Rp	087246
škatla s tubo po 15 g mazila			
3) <i>KUTERID G</i> mazilo	LEK	Rp	027065
tuba po 15 g (1g mazila vsebuje 0,5 mg betametazona,
1 mg gentamicina)			

betametazon + salicilna kislina (0,5+20)**D07XC01****0,5 mg/g** dermalna raztopina

1) <i>BELOSALIC</i> LOSION	Belupo	Rp	010014
škatla s plastenko po 100 ml raztopine			
2) <i>BELOSALIC</i> LOSION	Belupo	Rp	012807
škatla s plastenko po 50 ml raztopine			

3) <i>DIPROSALIC dermalna raztopina</i>	Schering Plough		
škatla s plastenko po 30 ml raztopine	Rp		088455
4) <i>DIPROSALIC dermalna raztopina</i>	Schering Plough		
škatla s plastenko po 100 ml raztopine	Rp		001597
5) <i>KUTERID S raztopina</i>	LEK		
škatla s plastenko po 30 ml raztopine	Rp		083453

betametazon + salicilna kislina (0,5+30) D07XC01

0,5 mg/g mazilo			
1) <i>BELOSALIC MAZILO</i>	Belupo		
škatla s tubo po 30 g mazila	Rp		011592
2) <i>DIPROSALIC mazilo</i>	Schering Plough		
škatla s tubo po 15 g mazila	Rp		088439
3) <i>DIPROSALIC mazilo</i>	Schering Plough		
škatla s tubo po 50 g mazila	Rp		001627
4) <i>KUTERID S mazilo</i>	LEK		
škatla s tubo po 30 g mazila	Rp		085227

klindamicin D10AF01

10 mg/ml dermalna raztopina			
1) <i>DALACIN T raztopina</i>	Ph.UpJohn		
škatla s stekleničko (z aplikatorjem) po 30 ml raztopine	Rp		099171
2) <i>KLIMICIN T dermalna raztopina 1%</i>	LEK		
škatla s plastenko po 30 ml raztopine	Rp		088641
10 mg/g gel			
1) <i>DALACIN T gel</i>	Ph.UpJohn		
škatla s tubo po 30 g gela	Rp		088420
2) <i>KLIMICIN T gel 1%</i>	LEK		
škatla s tubo po 30 g gela	Rp		088668

klindamicin G01AA10

20 mg/g vaginalna krema			
1) <i>DALACIN vaginalna krema</i>	Ph.UpJohn		
škatla s tubo s 40 g kreme in 7 aplikatorji	Rp		099163
2) <i>KLIMICIN V 2% vaginalna krema</i>	LEK		
škatla s tubo s 40 g vaginalne kreme in 7 aplikatorji	Rp		086762

ekonazol G01AF05

150 mg vaginalna globula			
1) <i>ECALIN 150 mg vaginalne globule</i>	Salus		
škatla s 3 globulami v dvojnem traku	Rp		026891
2) <i>MITEKOL 3 vagitoriji 150 mg</i>	LEK		
3 x 150 mg	Rp		051918

gestoden+ etinilestradiol (0,075+ 0,02) G03AA10

0,075 mg tableta			
1) <i>HARMONET obložene tablete</i>	Wyeth		
škatla z 21 tabletami (1 x 21 tablet v pretisnem omotu)	Rp		020117
2) <i>LOGEST</i>	Schering AG		
škatla z 21 tabletami (1 x 21 tablet v pretisnem omotu)	Rp		008516

gestoden+ etinilestradiol (0,075+ 0,03) G03AA10

0,075 mg tableta			
1) <i>FEMODEN</i>	Schering AG		
škatla z 21 tabletami (1 x 21 tablet v pretisnem omotu)	Rp		086584
2) <i>MINULET</i>	Wyeth		
škatla z 21 tabletami (1 x 21 tablet v pretisnem omotu)	Rp		076740

amoksisicilin+ klavulanska kislina (250+62,5) J01CR02

250 mg/5ml prašek za peroralno suspenzijo			
1) <i>AMOKSIKLAV FORTE suspenzija 312,5 mg/5 ml</i>	LEK		
škatla s stekleničko po 25 g praška za pripravo			
100 ml suspenzije (250 mg amoksisicilina + 62,5	Rp		005274

2) BETAKLAV FORTE prašek za peroralno suspenzijo	KRKA		
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
100 ml peroralne suspenzije in merilno žličko		Rp	072745

amoksidilin+ klavulanska kislina (400+57) J01CR02

400 mg/5ml prašek za peroralno suspenzijo			
1) AMOKSIKLAV 2x 457 mg/5 ml prašek za peroralno suspenzijo	LEK		
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
140 ml suspenzije in merilno kapalko	Rp		096946
2) AMOKSIKLAV 2x 457 mg/5 ml prašek za peroralno suspenzijo	LEK		
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
70 ml suspenzije in merilno kapalko	Rp		096938
3) AMOKSIKLAV 2x 457 mg/5 ml prašek za peroralno suspenzijo	LEK		
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
35 ml suspenzije in merilno kapalko	Rp		034010
4) AMOKSIKLAV 2x 457 mg/5 ml prašek za peroralno suspenzijo	LEK		
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
50 ml suspenzije in merilno kapalko	Rp		096911
5) AUGMENTIN 2x prašek za peroralno suspenzijo 457 mg/5 ml GlaxoSmithKline			
škafka s stekleničko s praškom za pripravo			
70 ml suspenzije in merilno žličko	Rp		005967

amoksidilin+ klavulanska kislina (500+125) J01CR02

500 mg tableta			
1) AMOKSIKLAV tablete 625 mg	LEK		
škafka s stekleničko po 15 tablet			
(500 mg amoksidilina + 125 mg klavulanske kisline/tableto)	Rp		069280
2) AMOKSIKLAV tablete 625 mg	LEK		
škafka s stekleničko po 21 tablet			
(500 mg amoksidilina + 125 mg klavulanske kisline/tableto)	Rp		069310
3) AUGMENTIN 2x filmsko obložene tablete 625 mg	GlaxoSmithKline		
škafka z 10 tabletami (2 x 5 tablet v pretisnem omotu)	Rp		005819
4) BETAKLAV FORTE tablete	KRKA		
škafka s 14 tabletami v steklenički	Rp		072761
5) BETAKLAV FORTE tablete	KRKA		
škafka z 21 tabletami v steklenički	Rp		010707

amoksidilin+ klavulanska kislina (875+125) J01CR02

875 mg tableta			
1) AMOKSIKLAV 2x 1000 mg filmsko obložene tablete	LEK		
škafka s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)	Rp		000787
2) AMOKSIKLAV 2x 1000 mg filmsko obložene tablete	LEK		
škafka z 20 tabletami (4 x 5 tablet v pretisnem omotu)	Rp		000701
3) AMOKSIKLAV 2x 1000 mg filmsko obložene tablete	LEK		
škafka z 10 tabletami (2 x 5 tablet v pretisnem omotu)	Rp		000639
4) AUGMENTIN 2x filmsko obložene tablete 1000 mg	GlaxoSmithKline		
škafka z 10 tabletami (2 x 5 tablet v pretisnem omotu)	Rp		005894
5) BETAKLAV 2x tablete	KRKA		
škafka s 14 tabletami (1 x 14 tablet v dvojnem traku)	Rp		019143

cefuroksim J01DA06

125 mg filmsko obložena tableta			
1) NOVOCEF tablete 125 mg	Pliva d.o.o.		
škafka z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		000795
2) ZINNAT tablete 125 mg	GlaxoSmithKline		
10 x 125 mg	Rp		054356
250 mg filmsko obložena tableta			
1) NOVOCEF tablete 250 mg	Pliva d.o.o.		
škafka z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		040657
2) ZINNAT tablete 250 mg	GlaxoSmithKline		
10 x 250 mg	Rp		054380
500 mg filmsko obložena tableta			
1) NOVOCEF tablete 500 mg	Pliva d.o.o.		
škafka z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		040630
2) ZINNAT tablete 500 mg	GlaxoSmithKline		
10 x 500 mg	Rp		054399

klaritromicin**J01FA09****250 mg** filmsko obložena tableta

1) FROMILID filmsko obložene tablete 250 mg	KRKA		
škatla s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	096989
2) KLACID 250 mg	Abbott S.A.		
škatla s 14 tabletami (1 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp	001759
3) KLACID 250 mg	Abbott S.A.		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	001767
4) LEKOKLAR tablete 250 mg	LEK		
škatla s 14 tabletami po 250 mg			
(2 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	093807

500 mg tableta s podaljšanim sproščanjem

1) FROMILID UNO tablete s podaljšanim sproščanjem 500 mg	KRKA		
škatla s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	013927
2) FROMILID UNO tablete s podaljšanim sproščanjem 500 mg	KRKA		
škatla s 5 tabletami (1 x 5 tablet v pretisnem omotu)		Rp	013846
3) FROMILID UNO tablete s podaljšanim sproščanjem 500 mg	KRKA		
škatla s 7 tabletami (1 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	013854
4) FROMILID UNO tablete s podaljšanim sproščanjem 500 mg	KRKA		
škatla z 10 tabletami (2 x 5 tablet v pretisnem omotu)		Rp	013870
5) LEKOKLAR XL 500 mg tablete s prirejenim sproščanjem	LEK		
škatla z 10 tabletami (2 x 5 tablet v pretisnem omotu)		Rp	027146
6) LEKOKLAR XL 500 mg tablete s prirejenim sproščanjem	LEK		
škatla s plastenko z 32 tabletami		Rp	027138
7) LEKOKLAR XL 500 mg tablete s prirejenim sproščanjem	LEK		
škatla s 14 tabletami (2 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	027162
8) LEKOKLAR XL 500 mg tablete s prirejenim sproščanjem	LEK		
škatla s 5 tabletami (1 x 5 tablet v pretisnem omotu)		Rp	027170
9) LEKOKLAR XL 500 mg tablete s prirejenim sproščanjem	LEK		
škatla s 7 tabletami (1 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	027227

azitromicin**J01FA10****100 mg** prašek za peroralno suspenzijo

1) SUMAMED prašek za peroralno suspenzijo 100 mg/5 ml	Pliva d.o.o.		
škatla s stekleničko (z za otroke varno zaporko)			
s praškom za pripravo 20 ml peroralne		Rp	002550
2) ZITROCIN prašek za peroralno suspenzijo 100 mg/5 ml	Galex		
škatla s stekleničko (z za otroke varno zaporko)			
s praškom za pripravo 20 ml peroralne		Rp	055042

125 mg filmsko obložena tableta

1) SUMAMED tablete 125 mg	Pliva d.o.o.		
škatla s 6 tabletami (1 x 6 tablet v pretisnem omotu)		Rp	002577
2) ZITROCIN filmsko obložene tablete 125 mg	Galex		
škatla s 6 tabletami (1 x 6 tablet v pretisnem omotu)		Rp	055018

200 mg prašek za peroralno suspenzijo

1) AZIBIOT prašek za peroralno suspenzijo 200 mg	KRKA		
škatla s 3 vrečkami		Rp	033065
2) AZIBIOT prašek za peroralno suspenzijo 200 mg	KRKA		
škatla s 6 vrečkami		Rp	033073
3) SUMAMED prašek za peroralno suspenzijo 200 mg/5 ml	Pliva d.o.o.		
škatla s stekleničko (z za otroke varno zaporko)			
s praškom za pripravo 20 ml peroralne		Rp	002569
4) ZITROCIN prašek za peroralno suspenzijo 200 mg/5 ml	Galex		
škatla s stekleničko (z za otroke varno zaporko)			
s praškom za pripravo 20 ml peroralne		Rp	055069
5) ZITROCIN prašek za peroralno suspenzijo 200 mg/5 ml	Galex		
škatla s stekleničko (z za otroke varno zaporko)			
s praškom za pripravo 30 ml peroralne		Rp	055077

250 mg kapsula, trda

1) SUMAMED kapsule	Pliva d.o.o.		
škatla s 6 kapsulami (1 x 6 kapsul v pretisnem omotu)		Rp	032824
2) ZITROCIN trde kapsule	Galex		
škatla s 6 kapsulami (1 x 6 kapsul v pretisnem omotu)		Rp	055107

500 mg filmsko obložena tableta

1) AZIBIOT filmsko obložene tablete 500 mg	KRKA		
škatla s 3 tabletami (1 x 3 tablete v pretisnem omotu)		Rp	033022

2) <i>SUMAMED tablete 500 mg</i> škatla s 3 tabletami (1 x 3 tablete v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	002593
3) <i>ZITROCIN filmsko obložene tablete 500 mg</i> škatla z 2 tabletama (1 x 2 tableti v pretisnem omotu)	Galex	Rp	055026
4) <i>ZITROCIN filmsko obložene tablete 500 mg</i> škatla s 3 tabletami (1 x 3 tablete v pretisnem omotu)	Galex	Rp	055034

ciprofloksacin**J01MA02**

250 mg filmsko obložena tableta			
1) <i>BACTIFLOX 250 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Medis	Rp	010189
2) <i>CIPRINOL filmsko obložene tablete 250 mg</i> škatla z 10 tabletami po 250 mg (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	037044
3) <i>CIPROBAY 250 mg filmsko obložene tablete</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Bayer d.o.o.	Rp	015628
4) <i>CIPRUM tablete 250 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	080268
500 mg filmsko obložena tableta			
1) <i>BACTIFLOX 500 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Medis	Rp	010197
2) <i>CIPRINOL filmsko obložene tablete 500 mg</i> škatla z 10 tabletami po 500 mg (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	040398
3) <i>CIPROBAY 500 mg filmsko obložene tablete</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Bayer d.o.o.	Rp	022454
4) <i>CIPRUM tablete 500 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	090158
750 mg filmsko obložena tableta			
1) <i>BACTIFLOX 750 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Medis	Rp	010200
2) <i>CIPRINOL filmsko obložene tablete 750 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	055336
3) <i>CIPROBAY 750 mg filmsko obložene tablete</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Bayer d.o.o.	Rp	065765
4) <i>CIPRUM tablete 750 mg</i> škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Pliva d.o.o.	Rp	090166

flukonazol**J02AC01**

50 mg kapsula, trda			
1) <i>DIFLAZON trde kapsule 50 mg</i> škatla s 7 kapsulami (1 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	001317
2) <i>DIFLUCAN</i> škatla s 7 kapsulami po 50 mg (1 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	Pfizer	Rp	056391
100 mg kapsula, trda			
1) <i>DIFLAZON trde kapsule 100 mg</i> škatla z 28 kapsulami (4 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	001341
2) <i>DIFLUCAN</i> škatla s 28 kapsulami po 100 mg (4 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	Pfizer	Rp	067563
3) <i>DIFLUCAN</i> škatla s 7 kapsulami po 100 mg (1 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	Pfizer	Rp	069000
150 mg kapsula, trda			
1) <i>DIFLAZON trde kapsule 150 mg</i> škatla s 4 kapsulami (1 x 4 kapsule v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	014354
2) <i>DIFLAZON trde kapsule 150 mg</i> škatla z 2 kapsulama (1 x 2 kapsuli v pretisnem omotu)	KRKA	Rp	014346
3) <i>DIFLAZON trde kapsule 150 mg</i> škatla z 1 kapsulo v pretisnem omotu	KRKA	Rp	001023
4) <i>DIFLUCAN</i> škatla z eno kapsulo v pretisnem omotu (1 x 150 mg)	Pfizer	Rp	067636

diklofenak**M01AB05****50 mg** svečka

1) NAKLOFEN	KRKA		
škatla z 10 svečkami v dvojnem traku (10 x 50 mg)		Rp	054119
2) VOLTAREN svečke 50 mg	Pliva d.o.o.		
škatla z 10 svečkami (2 x 5 svečk v dvojnem traku)		Rp	094994

50 mg tableta

1) OLFEN – 50 Lactab	Medis		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	073164
2) VOLTAREN FORTE tablete	Pliva d.o.o.		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	035157

100 mg kapsula s podaljšanim sproščanjem, trda

1) OLFEN – 100 SR Depocaps	Medis		
škatla z 20 kapsulami (2 x 10 kapsul v pretisnem omotu)		Rp	084069

100 mg tableta s podaljšanim sproščanjem

1) NAKLOFEN retard	KRKA		
škatla z 20 tabletami po 100 mg
(2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	054143
2) VOLTAREN RETARD tablete	Pliva d.o.o.		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	094935

meloksikam**M01AC06****7,5 mg** tableta

1) MELOXAN 7,5 mg	Galex		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	055522
2) MOVALIS 7,5 mg tablete	Boehringer Lj		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	003395

15 mg tableta

1) MELOXAN 15 mg	Galex		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	055549
2) MOVALIS 15 mg tablete	Boehringer Lj		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)		Rp	003832

ibuprofen**M02AA13****50 mg/g** gel

1) BONIFEN gel 50 mg/1 g	KRKA		
škatla s tubo s 50 g gela		BRp-	001171
2) DIVERIN GEL	LEK		
škatla s stekleničko (z odmernim ventilom)
po 30 g gela (50 mg/g)		BRp	077682
3) IBUTOP gel	Medico-Farmis		
škatla s tubo po 50 g gela (50 mg/g)		BRp-	010286
4) SOLPAFLEX gel	GlaxoSmithKline		
škatla s tubo s 30 g gela		BRp-	023841

diklofenak**M02AA15****10 mg/g** gel

1) NAKLOFEN gel 10 mg/1 g	KRKA		
škatla s tubo s 60 g gela		BRp-	057088
2) OLFEN gel	Medis		
škatla s tubo po 50 g gela		BRp-	073202
3) OLFEN Roll-on gel	Medis		
škatla s stekleničko po 50 g gela		BRp-	010537
4) VOLTAREN EMULGEL 1% gel	Medis		
škatla s tubo po 50 g gela		BRp-	055212

alendronska kislina**M05BA04****10 mg** tableta

1) FOSAMAX 10 mg	MSD		
škatla z 28 tabletami (2 x 14 tablet v pretisnem omotu)		Rp	082937
2) LINDRON tablete 10 mg	KRKA		
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)		Rp	016063

tramadol		N02AX02			
50 mg	<i>kapsula, trda</i>				
1) TADOL		KRKA			
20 x 50 mg			Rp		066885
2) TRAMAL kapsule		Bayer d.o.o.			
škatla z 20 kapsulami (2 x 10 kapsul v pretisnem omotu)			Rp		090190
100 mg/ml	<i>peroralne kapljice, raztopina</i>				
1) TADOL		KRKA			
steklenička po 10 ml (100 mg/ml)			Rp		066907
2) TADOL peroralne kapljice, raztopina 100 mg/1 ml		KRKA			
škatla s stekleničko s 96 ml raztopine (steklenička z zaporko z odmerno črpalko)			Rp		013188
3) TRAMAL peroralne kapljice		Grünenthal			
škatla s stekleničko z 10 ml raztopine (steklenička z zaporko s kapalko)			Rp		090220
4) TRAMAL peroralne kapljice		Grünenthal			
škatla s stekleničko s 96 ml raztopine (steklenička z zaporko z odmerno črpalko)			Rp		079936
100 mg	<i>svečka</i>				
1) TADOL svečke 100 mg		KRKA			
škatla s 5 svečkami v dvojnem traku			Rp		066893
2) TRAMAL svečke		Grünenthal			
škatla s 5 svečkami (1 x 5 svečk v dvojnem traku)			Rp		008907
100 mg	<i>tableta s podaljšanim sproščanjem</i>				
1) TADOL RETARD		KRKA			
30 x 100 mg			Rp		012084
2) TRAMAL retard 100 mg		Grünenthal			
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)			Rp		072583
3) TRAMUNDIN RETARD		Medis			
škatla s 50 tabletami (5 x 10 tablet v pretisnem omotu)			Rp		007307
150 mg	<i>tableta s podaljšanim sproščanjem</i>				
1) TADOL RETARD tablete s podaljšanim sproščanjem 150 mg		KRKA			
škatla 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)			Rp		068012
2) TRAMAL retard 150 mg		Grünenthal			
30 x 150 mg			Rp		012114
200 mg	<i>tableta s podaljšanim sproščanjem</i>				
1) TADOL RETARD tablete s podaljšanim sproščanjem 200 mg		KRKA			
škatla 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)			Rp		068063
2) TRAMAL retard 200 mg		Grünenthal			
30 x 200 mg			Rp		012122
donepezil		N06DA02			
5 mg	<i>filmsko obložena tableta</i>				
1) ARICEPT		Pfizer			
28 x 5 mg			Rp		000876
2) YASNAL filmsko obložene tablete 5 mg		KRKA			
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)			Rp		080225
10 mg	<i>filmsko obložena tableta</i>				
1) ARICEPT		Pfizer			
28 x 10 mg			Rp		000809
2) YASNAL filmsko obložene tablete 10 mg		KRKA			
škatla z 28 tabletami (4 x 7 tablet v pretisnem omotu)			Rp		080101
oksimetazolin		R01AA05			
0,5 mg/ml	<i>pršilo za nos, raztopina</i>				
1) NASIVIN 0,05%		Merck			
škatla s plastenko z 10 ml raztopine (plastenka z zaporko z mehanskim pršilnikom)			BRp-		024333
2) NASIVIN D 0,05%		Merck			
škatla s stekleničko z 10 ml raztopine (steklenička z zaporko z odmernim pršilnim ventilom)			BRp-		024341
3) OPERIL 0,05% pršilo za nos, raztopina		LEK			
škatla s plastičnim vsebnikom (z zaporko z mehanskim pršilnikom) z 10 ml raztopine in nosnikom			BRp-		020036

cetirizin**R06AE07****1 mg/ml** peroralna raztopina

1) LETIZEN peroralna raztopina 1 mg/1 ml	KRKA		
škatla s stekleničko s 120 ml peroralne raztopine in brizgo za peroralno dajanje	Rp		012238
2) ZYRTEC 1 mg/ml peroralna raztopina	Medis		
škatla s stekleničko po 60 ml raztopine	Rp		010642

10 mg filmsko obložena tableta

1) LETIZEN filmsko obložene tablete 10 mg	KRKA		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		006335
2) LETIZEN filmsko obložene tablete 10 mg	KRKA		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		008435
3) LETIZEN S filmsko obložene tablete 10 mg	KRKA		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	BRp-		010952
4) ZYRTEC 10 mg filmsko obložene tablete	Medis		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		010669

loratadin**R06AX13****10 mg** tableta

1) CLARITINE	Schering Plough		
škatla s 30 tabletami po 10 mg (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		071978
2) CLARITINE	Schering Plough		
škatla z 10 tabletami po 10 mg (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	BRp		062987
3) FLONIDAN S tablete 10 mg	LEK		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	BRp-		079707
4) FLONIDAN tablete 10 mg	LEK		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		020583
5) FLONIDAN tablete 10 mg	LEK		
škatla z 20 tabletami (2 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		074403
6) RINOLAN tablete	Pliva d.o.o.		
škatla s 30 tabletami (3 x 10 tablet v pretisnem omotu)	Rp		058262
7) RINOLAN tablete	Pliva d.o.o.		
škatla z 10 tabletami (1 x 10 tablet v pretisnem omotu)	BRp-		058238

3. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi seznama medsebojno zamenljivih zdravil (Uradni list RS, št. 97/03).

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in velja šest mesecev.

Št. 022-3/2004

Ljubljana, dne 8. marca 2004.

EVA 2004-2711-0040

prof. dr. Stanislav Primožič, mag. farm. l. r.
Direktor

odločilo:

1. Prva alineja prvega odstavka 22. člena, 4. točka prvega odstavka 57. člena in drugi odstavek 57. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 69/95) niso v neskladju z Ustavo.

2. Zakon o nalezljivih boleznih je v neskladju z Ustavo, ker ne ureja postopka in pravic prizadetih v zvezi z ugotavljanjem obstoja upravičenih razlogov za opustitev obveznega cepljenja in ker ne ureja odškodninske odgovornosti države za škodo, ki jo zaradi obveznega cepljenja utрпи posameznik.

3. Državni zbor mora neskladnost iz prejšnje točke izreka odpraviti v enem letu od objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

Obrazložitev**USTAVNO SODIŠČE**

1089. Odločba o ugotovitvi, da prva alineja prvega odstavka 22. člena, 4. točka prvega odstavka 57. člena in drugi odstavek 57. člena Zakona o nalezljivih boleznih niso v neskladju z Ustavo, in o ugotovitvi neskladnosti Zakona o nalezljivih boleznih z Ustavo

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o pobudah Društva za svobodo odločanja SVOOD, ki ga zastopa predsednik društva Aleš Lavrič, in drugih, na seji dne 12. februarja 2004

A)

1. Pobudniki izpodbijajo prvo alinejo prvega odstavka 22. člena ter 4. točko prvega odstavka in drugi odstavek 57. člena Zakona o nalezljivih boleznih (v nadaljevanju: ZNB). Obveznost cepljenja pomeni po mnenju pobudnikov kršitev temeljnih človekovih pravic, zagotovljenih v Ustavi, pa tudi kršitev temeljnega načela medicinske etike, to je načela o svobodni privolitvi v medicinski poseg. Poudarjajo, da je cepljenje zdravstveni poseg, ki ni namenjen zdravljenju, saj cepijo zdrave otroke. Nekatera cepiva naj bi vsebovala zelo strupene snovi, ki lahko pri vnosu v telo trajno okvarijo zdravje cepljenega. Pobudniki tudi opozarjajo, da različna

cepiva pri različnih osebah sprožijo zelo različen odziv in ne pride vedno do nastanka protiteles. Cepljenje kot preventivni zdravstveni ukrep po mnenju pobudnikov precejšnjemu številu cepljenih oseb sploh ne prinaša zaščite. Poleg tega sodobna medicina ne zna predvideti vseh posledic cepljenja pri posameznikih. Določba prve alineje prvega odstavka 22. člena ZNB po mnenju pobudnikov nasprotuje pravici do nedotakljivosti človekovega življenja (17. člen Ustave), saj je cepljenje za nekatere posameznike zelo nevarno in povzroči pri njih trajno invalidnost ali celo smrt. Sodobna medicina namreč po navedbah pobudnikov ne pozna metode, po kateri bi lahko predvidela posameznikovo reakcijo na določeno cepivo. Če lahko cepljenje povzroči smrt cepljene osebe, je torej v neskladju s 17. členom Ustave. Izpodbijana zakonska določba naj bi nasprotovala tudi 18. členu Ustave, ki prepoveduje opravljanje medicinskih ali drugih znanstvenih poskusov na človeku brez njegove svobodne privolitve. Pobudniki zatrjujejo, da določba 22. člena ZNB dopušča prisilno medicinsko eksperimentiranje. Večina cepiv, ki pridejo v množično uporabo, je po mnenju pobudnikov slabo preizkušenih, poskusne skupine so premajhne in čas opazovanja prekratek, da bi proizvajalci cepiv in zdravstvene oblasti lahko ocenili resnično kakovost, varnost in učinkovitost cepiva ter ugotovili redke, a resne stranske pojave cepljenja. Poleg tega naj bi bila v uporabi tudi nekatera neregistrirana cepiva. Preskušanje varnosti cepiv pred registracijo je po mnenju pobudnikov zelo omejeno, na voljo pa ni niti dovolj podatkov za izvedbo neodvisnih preiskav. Pobudniki opozarjajo na nezdržljivost interesov in neustreznost postopkov odobritve cepiv, oblikovanja priporočil za cepljenje in uvažanja cepiv. Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije (v nadaljevanju: IVZ) je namreč uvoznik, distributer in predlagatelj dovoljenja za promet za vsa cepiva, ki so na trgu v Sloveniji. IVZ hkrati tudi oblikuje priporočila za cepljenje in izvaja nadzor nad njim. IVZ torej izdaja priporočila in je izvajalec cepljenja, kar je po mnenju pobudnikov popolnoma nezdržljivo z distributersko (komercialno) funkcijo. Pobudniki zatrjujejo, da cepljenje lahko povzroči težke in nepopravljive okvare zdravja (npr. okvare imunskega sistema, nevrološke okvare, encefalitis, razvojne motnje, duševno zaostalost itd.), poleg tega pa določenemu številu cepljenih oseb, pri katerih se ne tvorijo protitelesa, ne prinese prav nobene koristi, ampak samo tveganje. Ker zdravniki množnih zapletov pri posameznikih ne znajo in ne morejo predvideti in ker cepljenje lahko povzroči trajno okvaro zdravja ali celo smrt, je po mnenju pobudnikov obvezno cepljenje tudi v neskladju s pravico do osebnega dostojanstva in varnosti (34. člen Ustave).

2. Pobudniki zatrjujejo, da prva alineja prvega odstavka 22. člena ZNB posega tudi v človekovo duševno celovitost, saj pacientom oziroma staršem mladoletnih otrok odreja pravico odločati o samem sebi (35. člen Ustave). Zatrjujejo, da zdravniki pred cepljenjem praviloma ukrepajo brez izrecne privolitve staršev, saj ravna po navodilu nacionalne koordinatorke, ki v publikaciji Cepljenje – navodila in priporočila navaja, da privolitev staršev ni potrebna, saj naj bi starši izkazali svojo privolitev že s prihodom v ambulantno. Po mnenju pobudnikov zakon, ki predpisuje obvezno cepljenje, ne izključuje določb drugih zakonov, predvsem določb o zavestni privolitvi pacienta v vsak medicinski poseg in možnosti odklonitve ter o pojasnilni dolžnosti zdravnika, preden opravi poseg. Pobudniki menijo, da v primeru obveznega cepljenja ni uporabljen tretji odstavek 51. člena Ustave, ki določa, da nikogar ni mogoče prisiliti k zdravljenju, razen v primerih, ki jih določa zakon. Zatrjujejo namreč, da cepljenja ni mogoče opredeliti kot zdravljenje, saj cepijo zdrave ljudi. Če celo bolnih oseb ni mogoče prisiliti k zdravljenju (razen v primerih, ki jih določa zakon), je po mnenju pobudnikov še toliko manj razlogov za to, da bi zdrave ljudi silili k potencialno nevarnemu posegu v njihovo telesno integriteto in zdravje. Zlasti tudi ne, ker je cepljenje namenjeno predvsem otrokom, ki po Ustavi uživajo posebno varstvo države (56. člen Ustave).

Tudi če bi cepljenje razumeli kot zdravljenje v širšem pomenu, pa določba 22. člena ZNB pomeni prekomeren poseg v druge človekove pravice in temeljne svoboščine, zagotovljene v 17., 18., 34., 35. in 56. členu Ustave. Pobudniki menijo, da gre za pretirano omejevanje navedenih pravic, ki za varovanje pravic drugih sploh ni potrebno. Prostovoljnost cepljenja namreč ne omejuje pravice drugih, da se dajo cepiti in se na ta način poskusijo zavarovati pred nalezljivimi boleznimi. Pobudniki poudarjajo, da cepljenje niti cepljeni osebi ne zagotavlja absolutne varnosti pred boleznijo, prav tako 95% precepljenost ne more zagotoviti absolutne varnosti tistim, ki so zaradi podanih kontraindikacij ostali necepljeni. Prav zaradi določbe 15. člena Ustave ni mogoče naložiti obveznega cepljenja tistim, ki se zato, ker štejejo cepljenje za preveliko osebno tveganje, nočejo cepiti.

3. Pobudniki izpodbijani zakonski določbi očitajo, da omogoča oziroma celo uzakonja zlorabo otrok, kar je v neskladju s 56. členom Ustave. Poudarjajo, da mora biti cepljenje otroku v neposredno korist in ne zgolj sredstvo za zavarovanje drugih. Kot primer navajajo rdečke, ki so mila in neškodljiva bolezen, potencialno nevarna le ženskam v prvih treh mesecih nosečnosti. Pri enoletnih in šestletnih otrocih, ki so ciljna skupina obveznega cepljenja proti rdečkam, lahko pride do neprimerno hujših zdravstvenih zapletov, kot jih povzročajo rdečke. Omenjenim otrokom (predvsem dečkom) cepljenje proti rdečkam ne prinaša nobene neposredne koristi, temveč je po mnenju pobudnikov le sredstvo za zaščito drugih. Do enake kršitve otrokovih pravic naj bi prihajalo tudi v primeru obveznega cepljenja proti mumpsu, ki je blaga in neškodljiva otroška bolezen, potencialno nevarna le za moške v postpubertetnem obdobju. Po mnenju pobudnikov bi morala biti zato ciljna skupina cepljenja samo neimuni dečki po puberteti, nikakor pa ne vsi enoletni in šestletni otroci, med njimi tudi deklice. Tudi nekritična odločitev o uvedbi obveznega cepljenja proti bakteriji *Haemophilus influenzae B* (Hib) in proti hepatitisu B naj bi nasprotovala pravicam otrok iz 56. člena Ustave, saj je po navedbah pobudnikov obolevnost za tema dvema boleznima tako majhna, da ne upravičuje uvedbe obveznega cepljenja. Pobudniki opozarjajo, da je hepatitis B v Sloveniji redka bolezen, ki ogroža le odrasle in se prenaša le v primeru rizičnih dejavnosti. Ureditve obveznega cepljenja proti rdečkam, mumpsu in hepatitisu B po mnenju pobudnikov nasprotuje tudi 6. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in dostojanstva človeškega bitja v zvezi z uporabo biologije in medicine: Konvencija o človekovih pravicah v zvezi z biomedicino (Uradni list RS, št. 70/98, MP, št. 17/98 – v nadaljevanju: MVCPB), ki določa, da se sme poseg opraviti na osebi, ki ni sposobna privoliti, le v njeno neposredno korist.

4. Ureditve obveznega cepljenja pomeni poseg v nekatere človekove pravice in temeljne svoboščine, zato je treba po mnenju pobudnikov tak poseg presoati z vidika načela sorazmernosti. Pobudniki menijo, da obvezno cepljenje ni primeren ukrep, saj ne nudi absolutne zaščite niti cepljenim, še manj pa necepljenim. Poudarjajo, da cepljenje do sedaj ni izkoreninilo nobene od nalezljivih bolezni, temveč je večina nalezljivih bolezni iz razvitih držav izginila zaradi izboljšanja splošne higiene. Poleg tega naj cepljenje ne bi preprečilo bolezni, temveč samo spremenilo tipične klinične znake, zaradi katerih bolezni dobijo druga imena in tako izginejo iz statistike. Poseg v ustavno varovane dobrine posameznika po oceni pobudnikov ni nujen, ker večina evropskih držav cepljenje le priporoča in ga ne predpisuje kot obveznega. To naj bi kazalo, da je želene cilje mogoče doseči tudi na drug način. Obvezno cepljenje, ki ga predpisuje prva alineja prvega odstavka 22. člena ZNB, je po mnenju pobudnikov prekomeren ukrep, saj je obvezni program cepljenja za otroke preobsežen in predpisuje cepljenje tudi proti boleznim, ki ne ogrožajo življenja in zdravja otrok, poleg tega pa je cepljenje predpisano za vse otroke in ne samo za tiste iz rizičnih skupin. Pobudniki nasprotujejo temu, da bi se morali zaradi

zaščite majhnega števila necepljenih, ki se ne cepijo zaradi svojega zdravstvenega stanja, cepiti vsi ostali, med katerimi je mnogo takih, ki jim cepljenje ne prinaša nobene koristi in so pri tem izpostavljeni le tveganjem. Po mnenju pobudnikov obvezno cepljenje preprosto omejuje preveč ustavnih pravic, med katerimi so tudi take, ki se jih po Ustavi sploh ne sme omejiti (npr. nedotakljivost življenja – 17. člen Ustave).

5. Obvezno cepljenje pomeni po mnenju pobudnikov tudi kršitev temeljnega načela sodobne medicinske etike, to je načela o zavestni privolitvi pacienta v medicinski poseg, ki je priznано tako v 5. členu MVCPB kot tudi v veljavni zakonodaji, in sicer v 47. členu Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92 in nasl. – ZZDej) in v 47. členu Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 98/99 in nasl. – ZZdrS). Zavestna privolitev je po mnenju pobudnikov predpogoj za vsak etični zdravstveni poseg. S konceptom o zavestni privolitvi pa je nujno povezana tudi pojasnilna dolžnost zdravnikov, ki slednjim nalaga, da morajo cepljeno osebo (oziroma njenega zakonitega zastopnika) v vsakem primeru temeljito seznaniti s postopkom cepljenja in možnimi tveganji ter zapleti in smejo cepljenje izvesti le, če je pacient oziroma njegov zakoniti zastopnik vanj izrecno privolil. Pobudniki opozarjajo na publikacijo, izdano s strani nacionalne koordinatorke cepljenja (Cepljenje – Navodila in priporočila), v kateri je navedeno, da za obvezno cepljenje privolitev ni potrebna, saj starši dajo svoj pristanek k cepljenju že s tem, ko se z otrokom oglasijo v ambulantni. S takšnim stališčem se pobudniki ne strinjajo, saj menijo, da morajo biti starši z vsakim zdravstvenim posegom na otroku temeljito seznanjeni in morajo pred vsakim posegom dati izrecno privolitev. Določba prve alineje prvega odstavka 22. člena ZBN je po mnenju pobudnikov v neskladju s 5. členom MVCPB.

6. Pobudniki opozarjajo, da po sedANJI zakonski ureditvi ni nihče odgovoren za potek cepljenja in morebitne stranske pojave in posledice. Menijo, da določba prve alineje prvega odstavka 22. člena ZNB zdravniku omejuje njegovo strokovno presojo glede primernosti cepljenja za vsakega posameznika in ga odvezuje odgovornosti za posledice cepljenja, saj pri dajanju cepiva zdravnik postane predstavnik države. Obvezno cepljenje pa naj bi odvezovalo odgovornosti tudi starše. Po mnenju pobudnikov je neizbežna posledica neprevidnosti tako staršev kot zdravnikov. Praksa naj bi kazala, da zdravniki, ki cepijo, niso dovolj seznanjeni z učinki posameznih cepiv, kar pomeni, da tudi starši ne dobijo celovitih informacij. Pobudniki menijo, da bi s prostovoljnostjo cepljenja dosegli, da bi zdravniki postali osebno odgovorni za vsako posamezno cepljenje in bi v največji možni meri poskrbeli za to, da ne bi prihajalo do zapletov in bi posebno ogrožene otroke obravnavali s posebno skrbjo. Poleg tega bi starši cepljenje obravnavali bolj odgovorno in skupaj z osebnim zdravnikom prišli do najbolj ustreznega načina zaščite za svojega otroka.

7. Vsi zgoraj navedeni očitki, ki jih pobudniki naslavljajo na prvo alinejo prvega odstavka 22. člena ZNB, naj bi veljali tudi za 4. točko prvega odstavka in drugi odstavek 57. člena ZNB, ki določata denarno kazen, če se posameznik izmika ali onemogoča obvezno cepljenje iz prvega odstavka 22. člena ZNB.

8. Državni zbor je v odgovoru na pobudo zavrnil očitke o neskladnosti izpodbijane zakonske ureditve z Ustavo. Pojasnil je, da ureditev obveznega cepljenja v nobeni fazi rednega zakonodajnega postopka ni bila kakorkoli problematizirana, ne s strani poslancev oziroma matičnega delovnega telesa, niti s strani strokovne ali druge zainteresirane javnosti. Ves čas obravnave in sprejemanja zakona je bil v ospredju zakonodajalčev namen, da se uzakonijo vsi splošni in posebni ukrepi za preprečevanje nalezljivih bolezni, ki jih mora zagotavljati država v skladu s svojo splošno družbeno skrbjo za zdravje prebivalstva. Med te ukrepe spada tudi izpodbijana zakonska določba, ki določa obvezno cepljenje in katere namen je z ustreznim obsegom cepljenja vzpostaviti čim večjo

kolektivno imunost. Da bi se izognili morebitnim škodljivim učinkom obveznega cepljenja, vsebuje 22. člen ZNB tudi določbo, ki zdravnikom, ki opravljajo cepljenja, nalaga obveznost, da predhodno ugotovijo morebitne utemeljene razloge za opustitev cepljenja, t. i. kontraindikacije. O obstoju trajnih utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja, tj. trajnih kontraindikacij, pa odloča posebna strokovna komisija, ustanovljena s strani ministrstva, pristojnega za zdravstvo. Vsi ti zakonski mehanizmi po oceni Državnega zbora dopuščajo možnost, da se v izjemnih primerih cepljenje opusti. Tudi Vlada in Ministrstvo za zdravje (v nadaljevanju: Ministrstvo) sta v svojem mnenju zavrnila očitke, ki jih pobudniki naslavljajo na izpodbijane določbe ZNB. Menita, da je cepljenje preizkušen in varen zdravstveni ukrep, s katerim se preprečuje in obvladuje vrsto nalezljivih bolezni, zaradi katerih so v preteklosti otroci in odrasli obolevali in katerih pogosti posledici sta bili invalidnost in smrt. Cepljenje ni namenjeno le preprečevanju nastanka nalezljivih bolezni, temveč tudi zdravljenju. Po mnenju Vlade so navedbe pobudnikov o tveganjih zaradi cepljenja zavajajoče. Medicina namreč s pomočjo sodobnih strokovnih metod z veliko zanesljivostjo napoveduje gibanje nalezljivih bolezni pa tudi ocenjuje tveganje za širjenje teh bolezni ter učinke cepljenja na posameznika in populacijo. Navedbe pobudnikov, da naj bi nekatere nalezljive bolezni izginile zgolj zaradi izboljšanja higienskih razmer, so po mnenju Vlade netočne. Cepljenje je namreč pomembno prispevalo k zmanjšanju obolevnosti in umrljivosti za nalezljivimi boleznimi. S cepljenjem se v prvi vrsti vzpostavi individualna imunost, še pomembnejši cilj pa je vzpostavitev t. i. kolektivne imunosti, ki preprečuje, da bi se klice v precepeljeni populaciji širile in dosegle tiste posameznike, ki zaradi kontraindikacij niso mogli biti cepljeni, oziroma pri katerih cepljenje ni bilo uspešno. Cepljenje naj bi bilo tako ne samo v korist posameznika, temveč vseh. V primeru nevarnosti nalezljive bolezni prevlada pravica skupnosti, da se prepreči širjenje bolezni, nad pravico posameznika odločati o samem sebi. Ravnotežje med individualnim in splošnim dobrom na področju varstva pred nalezljivimi boleznimi je po mnenju Vlade vprašanje, pri katerem ima država pravico zdravstveno varstvo urediti tako, da v kar največji meri zavaruje zdravje vseh državljanov. Ministrstvo in Vlada tudi poudarjata, da je velika skrb namenjena varnemu cepljenju. Uporabljajo se le varna in kakovostna cepiva, kjer je pod posebnim nadzorom vsaka serija cepiva. Poleg tega mora zdravnik pred cepljenjem ugotoviti morebitne kontraindikacije in ob utemeljenih razlogih cepljenje opustiti. Ministrstvo priznava, da razvite države večinoma ne določajo obveznega cepljenja (obvezno cepljenje naj bi poznale le Italija, Francija, Finska, Japonska in večina zveznih držav v ZDA), vendar pri tem opozarja, da so te države daljše obdobje vlagale v zdravstveno vzgojo državljanov in v njihovo skrb za lastno zdravje. Ministrstvo meni, da smo s tovrstnim ozaveščanjem v Sloveniji šele na začetku poti, in ocenjuje, da bi pri sedANJI stopnji zdravstvene prosvetljenosti ter zaradi negativne kampanje proti obveznemu cepljenju takojšnje prenehanje izvajanja obveznega cepljenja pomenilo znižanje deleža cepljenih s sedanjih 90–95% na 70% ali še nižje. Zato bi po mnenju Ministrstva in Vlade odločitev o opustitvi obveznega cepljenja, zlasti s takojšnjo veljavnostjo in brez dolgotrajnih vlaganj v prosvetljevanje državljanov, predstavljala ogromno tveganje.

9. Društvo za svobodo odločanja – SVOOD je v odgovoru na mnenje Vlade in Državnega zbora izrazilo nestrinjanje z njunimi stališči. Ponovno je poudarilo, da so izpodbijane določbe ZNB protiustavne, ker zakonodajalec ni opravil nujno potrebnega tehtanja med ustavno varovanimi vrednotami, ki v tem primeru prihajajo v kolizijo. Protiustavnost izpodbijanih zakonskih določb pa naj bi bila tudi v tem, da zakonodajalec ob poseganju v tako pomembne ustavne pravice, kot sta pravica do življenja in zdravja, ni jasno uredil pravic prizadetih oziroma postopkov, v katerih bi posameznik lahko branil svoje človekove pravice in temeljne svoboščine. Ker izpod-

bijane določbe ZNB teh bistvenih vprašanj ne urejajo, so v neskladju z 2. členom Ustave. Po mnenju društva SVOOD določbi o predhodnem ugotavljanju kontraindikacij, na kateri se sklicujeta Vlada in Ministrstvo in s tem upravičujeta obstoj obveznega cepljenja, ne zadoščata za učinkovito obrambo pravic prizadetih.

B) – I

10. Po 24. členu Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) mora tisti, ki vložijo pobudo za začetek postopka, izkazati svoj pravni interes. Pravni interes za vložitev pobude je podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Po ustaljeni ustavnosodni presoji imajo politične stranke, društva, zbornice in združenja pravni interes le za izpodbijanje predpisov, ki neposredno posegajo v njihove pravice, pravne interese ali pravni položaj. Za pobude, ki jih ti subjekti vlagajo v imenu svojih članov in zaradi njihovih interesov, njihov pravni interes ni izkazan. Izjemoma priznava Ustavno sodišče pravni interes za vložitev pobude tistim združenjem, ki so bila ustanovljena prav z namenom zagotavljanja pravic in interesov tiste skupine oseb, ki se vanj povezujejo, izpodbijani predpis pa naj bi jim te pravice kratil (glej npr. odločbo št. U-I-86/94 z dne 6. 4. 1995, Uradni list RS, št. 86/94 in OdlUS V, 153; odločbo št. U-I-75/96 z dne 14. 11. 1996, Uradni list RS, št. 66/96 in OdlUS V, 154 in sklep št. U-I-190/95 z dne 15. 7. 1999, Uradni list RS, št. 59/99 in OdlUS VIII, 95; odločbo št. U-I-31/96 z dne 26. 11. 1998, OdlUS VII, 212). Za tak primer gre tudi pri društvu SVOOD, ki je ustanovljeno prav z namenom zagotavljanja pravic in interesov staršev, katerim zakon nalaga dolžnost obveznega cepljenja otrok. Ustavno sodišče je zato omenjenemu društvu priznalo pravni interes, pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

11. Ustavno sodišče je na seji dne 8. 5. 2003 sklenilo, da se v tej zadevi opravi javna obravnava. Kasneje je ocenilo, da je dejansko stanje, ki je podlaga za oceno ustavnosti izpodbijanih določb, dovolj pojasnjeno in dodatno pojasnjevanje udeležencev ni potrebno. Zato je odločilo, da se javna obravnava ne opravi.

B) – II

12. ZNB v prvi alineji prvega odstavka 22. člena določa obvezno cepljenje proti tuberkulozi, davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam in hepatitisu B. Določbi 4. točke prvega odstavka 57. člena ZNB in drugega odstavka 57. člena ZNB pa določata denarno kazeno, če se posameznik izmika ali onemogoča obvezno cepljenje iz prvega odstavka 22. člena ZNB.

13. Ustava v prvem odstavku 51. člena zagotavlja pravico do zdravstvenega varstva. Gre za človekovo pravico pozitivnega statusa, ki od države zahteva aktivno delovanje. Država mora torej z ustreznimi ukrepi zagotoviti učinkovito uresničevanje te človekove pravice. Zlasti mora z ustreznimi ukrepi zagotoviti, da bodo posamezniki in prebivalstvo deležni potrebnih preventivnih in kurativnih zdravstvenih ukrepov, vse pa z namenom, da se vsem zagotovi najvišja možna stopnja zdravja.¹ Zdravstveno varstvo lahko razumemo v širšem smislu (ki obsega raznovrstne, tudi preventivne ukrepe, ki neposredno ali posredno pozitivno vplivajo na ohranjanje ali izboljševanje zdravja) ali v ožjem smislu zdravljenja v primeru neposredne potrebe posameznika po zdravniški oskrbi. Ustavna pravica do zdravstvenega varstva vsebuje

oba vidika, tako širšega (splošnejšega) kot tudi ožjega (konkretnjšega, gledano z vidika posameznika).² Cepljenje proti nalezljivim boleznim je takšen preventivni zdravstveni ukrep, ki pomeni zdravljenje v širšem smislu in prispeva k ohranjanju zdravja posameznika in članov širše skupnosti.

14. V tretjem odstavku 51. člena Ustave je vsebovano načelo prostovoljnosti zdravljenja, iz katerega izhaja prepoved, da nikogar ni mogoče prisiliti k zdravljenju, razen v izjemnih primerih, ki jih določa zakon. Načelna prepoved prisilnega zdravljenja izhaja s stališča, da je posameznik subjekt in ne le objekt zdravljenja. Tudi izraz »zdravljenje« iz tretjega odstavka 51. člena Ustave je treba razumeti široko, tako da zajema uporabo vsakega posameznega zdravstvenega ukrepa, bodisi kurativnega bodisi preventivnega, torej kakršnegakoli medicinskega posega. Vendar je treba poudariti, da pravica zavrniti zdravljenje ni absolutna. To izhaja že iz tega, da Ustava v tretjem odstavku 51. člena izrecno dopušča omejitve, določene z zakonom.³ Z zakonom je torej dopustno določiti primere, ko je zdravljenje mogoče izvajati brez soglasja posameznika ali celo proti njegovi (izrecno izraženi) volji.

15. Cepljenje je eden izmed zdravstvenih ukrepov, pri katerih je poseg v telesno integriteto posameznika neizogiben. V zvezi z njim se pojavlja zlasti tudi vprašanje privolitve bolnika kot temeljnega pogoja za dopustnost vsakega medicinskega posega ter vprašanje kolizije med pravicami posameznika na eni strani in javnim interesom po zagotovitvi ustreznih ukrepov za varovanje zdravja prebivalstva na drugi strani. Z določitvijo obveznega cepljenja je zakonodajalec očitno izhajal iz tega, da je zagotovitev zdravja celotne populacije pomembnejša vrednota od bolnikove pravice odločati o samem sebi.⁴

16. V primeru prve alineje prvega odstavka 22. člena ZNB (obvezno cepljenje) gre torej za poseg v nekatere človekove pravice – v pravico posameznika odločati o samem sebi, v pravico do varstva njegove telesne integritete (35. člen Ustave) in v pravico do prostovoljnega zdravljenja (tretji odstavek 51. člena Ustave). Z vidika pravice odločati o samem sebi je pomembna tudi določba 5. člena MVPCB, ki določa, da se sme zdravstveni poseg opraviti šele potem, ko je bila oseba, ki jo to zadeva, o njem poučena in je vanj prostovoljno privolila, pri čemer je treba to osebo poprej ustrezno poučiti o namenu in naravi posega kot tudi o njegovih posledicah in tveganjih. V 6. členu MVPCB pa je določeno varstvo oseb, ki niso sposobne privoliti, in sicer se sme ob upoštevanju 17. in 20. člena Konvencije poseg opraviti na osebi, ki ni sposobna privoliti, le v njeno neposredno korist. Kadar mladoletna oseba po zakonu ni sposobna privoliti v poseg, se sme poseg opraviti samo z dovoljenjem njenega zastopnika ali zavoda ali osebe ali organa, kot je določeno z zakonom. Mnenje mladoletne osebe se upošteva sorazmerno z njeno starostjo in stopnjo zrelosti (drugi odstavek 6. člena). V konkretnem primeru so pobudniku starši, ki nasprotujejo obveznemu cepljenju zaradi poseganja v ustavne pravice svojih otrok. Podlago za to jim daje drugi odstavek 47. člena ZZDej, ki določa, da so starši (oziroma skrbniki) tisti, ki za otroke do 15. leta starosti uveljavljajo pravice, povezane z zdravljenjem. Obvezno cepljenje torej pomeni poseg v zgoraj navedene ustavne pravice otrok, ki pa jih glede na svojo starost in stopnjo zrelosti ne morejo uveljavljati sami, zato jih zanje uveljavljajo starši. Pri tem velja opozoriti tudi na 24. člen Konvencije ZN o otrokovih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 15/90, Akt o nostrifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Uradni list RS, št. 35/92, MP, št. 9/92 – v nadaljevanju: KOP), v katerem je po-

² Kresal B.: str. 548, tč. 8.

³ Kresal B.: str. 550, tč. 13.

⁴ Šelih, A.: Pravni vidiki obveznega cepljenja; XI. srečanje pediatrov v Mariboru, Slovenska pediatrija, Ljubljana, Pediatrična klinika, 2000, str. 52–54.

¹ Kresal B. v: Šturm L. (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 547, tč. 5 in 7.

udarjena posebna skrb za zdravje otroka. Po prvem odstavku tega člena države pogodbenice priznavajo otrokovo pravico do najvišje dosegljive ravni zdravja in do storitev ustanov za zdravljenje bolezni in zdravstveno rehabilitacijo. V drugem odstavku istega člena pa je določeno, da se bodo države pogodbenice prizadevale za popolno uresničitev te pravice in bodo v ta namen sprejele ustrezne ukrepe, med drugim tudi ukrepe za razvoj preventivnega zdravstvenega varstva (točka f) drugega odstavka 24. člena KOP).

17. Cilj, ki ga je zakonodajalec zasledoval pri določitvi obveznega cepljenja, je preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni. S tem naj bi se v čim večji meri zagotovilo varstvo posameznika pred okužbo in preprečil nastanek epidemij, ki so v preteklosti povzročile okvare zdravja, v nekaterih primerih pa tudi smrt velikega števila prebivalcev. Kot je bilo povedano že v 13. točki obrazložitve je zakonodajalec ne samo upravičen, temveč na podlagi prvega odstavka 51. člena Ustave celo dolžan sprejeti ukrepe, s katerimi se posameznikom in prebivalstvu v celoti zagotovi najvišja možna stopnja zdravja. Glede na to je imel za poseg v človekove pravice legitim, to je stvarno upravičen cilj. S tega vidika obravnavani poseg ni nedopusten, saj se po ustaljeni ustavnosodni presoji po tretjem odstavku 15. člena Ustave človekove pravice in temeljne svoboščine lahko omejijo zaradi pravic drugih oziroma zaradi javne koristi.

18. Poleg tega, da lahko poseg v človekove pravice temelji le na legitimnem, stvarno upravičenem cilju, je treba po ustaljeni ustavnosodni presoji vselej oceniti še, ali je ta v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege države tudi v primerih, ko se z njimi zasleduje legitimni cilj (splošno načelo sorazmernosti). Oceno, ali ne gre morda za prekomeren poseg, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti. Ta test obsega presajo treh vidikov posega:

1. ali je poseg sploh nujen (potreben) za doseg za sledovanega cilja;
2. ali je ocenjevanje poseg primeren za doseg zasledovanega cilja v tem smislu, da je ta cilj s posegom dejansko mogoče doseči;
3. ali je teža posledic ocenjevanega posega v prizadeto človekovo pravico sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja oziroma koristim, ki bodo zaradi posega nastale (načelo sorazmernosti v ožjem pomenu oziroma načelo sorazmernosti).

Šele če poseg preneha vse tri vidike testa, je ustavno dopusten. Tudi ustavno pooblastilo zakonodajalcu za omejitve človekove pravice (v obravnavanem primeru pooblastilo za določitev izjem od prostovoljnega zdravljenja) namreč ne pomeni, da lahko zakonodajalec določi omejitve oziroma posege poljubno. Splošno ustavno načelo sorazmernosti je treba upoštevati pri vsaki omejitvi človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ne glede na to, na čem temelji legitimnost omejitve.

19. Ustavno sodišče je v okviru testa sorazmernosti najprej presojalo, ali je poseg v ustavno varovano telesno integriteto posameznika in v pravico odločati o samem sebi (35. člen Ustave) ter v pravico do prostovoljnega zdravljenja (tretji odstavek 51. člena Ustave) nujen za doseg ustavno dopustnega cilja, ki je v preprečitvi in obvladovanju nalezljivih bolezni. Kot že rečeno, je država dolžna zagotoviti ustrezno zdravstveno varstvo pred nalezljivimi boleznimi, ki bi lahko ogrozile zdravje ali življenje posameznika oziroma vsega prebivalstva. Obenem pa je treba poudariti, da je tudi vsak posameznik dolžan skrbeti za svoje lastno zdravje⁵, kar

⁵ ZNB v prvem odstavku 4. člena izrecno določa, da ima vsakdo pravico do varstva pred nalezljivimi boleznimi in bolnišničnimi okužbami in dolžnost varovati svoje zdravje in zdravje drugih pred temi boleznimi. O dolžnosti varovati svoje zdravje tudi Šeparović, Z.: *Granice rizika, etičkopravni pristupi medicini*; Znanstvene monografije, Zagreb, Čakovec, 1985; str. 20.

vključuje tudi dolžnost sodelovanja pri preventivnih ukrepih, ki so določeni tako v korist posameznika kot tudi v splošno korist. Zakonodajalec je v prvi alineji prvega odstavka 22. člena ZNB določil nalezljive bolezni, proti katerim je cepljenje obvezno. V zvezi z očitkom pobudnikov, da je seznam teh bolezni preobsežen, Ustavno sodišče pojasnjuje, da je treba presojo, katere nalezljive bolezni predstavljajo takšno nevarnost za zdravje posameznika in prebivalstva, da upravičujejo določitev ukrepa obveznega cepljenja, prepustiti medicinski (oziroma epidemiološki) stroki. Zato za njegovo presojo ne more biti odločilna primerjava z drugimi državami, prav tako pa tudi ni mogoče upoštevati navedb, češ da ni razlogov za obvezno cepljenje proti nekaterim milejšim nalezljivim boleznim (npr. proti mumpsu in rdečkam). Kot je razvidno iz obrazložitve predloga ZNB (Poročevalec DZ, št. 4/94), je zakonodajalec pri določitvi seznama nalezljivih bolezni sledil priporočilom Svetovne zdravstvene organizacije (v nadaljevanju: SZO) ter ciljem, ki si jih je SZO zastavila v obdobju do leta 2000.⁶ S cepljenjem proti nalezljivim boleznim se vzpostavi imunost posameznika, ki je bil cepljen, z 90–95% precepljenostjo prebivalstva proti posameznim boleznim pa tudi tako imenovana kolektivna imunost prebivalstva. Širjenje nalezljivih bolezni in s tem nastanek epidemij je mogoče preprečiti le z zadostno stopnjo precepljenosti prebivalstva. Glede na to je nujno, da se cepljenju podvržejo vsi tisti, pri katerih niso ugotovljeni utemeljeni razlogi za opustitev cepljenja (t. i. kontraindikacije). Ker že Ustava sama v tretjem odstavku 51. člena dopušča, da se lahko z zakonom določijo zdravstveni ukrepi tudi brez privolitve posameznika, je zakonodajalec smel kot sredstvo za doseg cilja, ki ga je zasledoval, predpisati obvezno cepljenje. Pobudniki ne navajajo, s katerim milejšim sredstvom bi bilo mogoče doseči enako stopnjo precepljenosti prebivalstva.⁷ Domnevalo le, da bi se tudi v primeru, če cepljenje ne bi bilo obvezno, zanj odločilo zadostno število posameznikov in da zato ni treba, da se cepljenju podvržejo sami (oziroma njihovi otroci). Ker se s cepljenjem zagotavlja kolektivno varstvo prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, pa se posameznik pri uveljavljanju svoje pravice odločati o samem sebi ne more sklicevati na to, da bodo za varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni (in s tem tudi za varstvo njega samega pred okužbo) poskrbeli drugi, ki se bodo podvrgli cepljenju.

20. Ni dvoma, da je cepljenje pomembno prispevalo k zvišanju ravni zdravja prebivalstva in da je v veliki meri pripomoglo k upadanju števila obolelih in umrlih za nalezljivimi boleznimi oziroma k temu, da že več let ni bilo epidemij oziroma celo posameznih primerov nekaterih nalezljivih bolezni (npr. dave).⁸ Iz strategije, ki jo je SZO oblikovala za obdobje od leta 2002–2005⁹, je razvidno prizadevanje za čim večjo

⁶ V programu SZO – Immunization policy, global programme for vaccines and immunization, WHO, Geneva, 1996 – je priporočeno, naj bo v vseh državah zagotovljeno cepljenje proti otroški paralizi, davici, oslovskemu kašlju, tetanusu in ošpicam, pa tudi proti tuberkulozi (predvsem v državah, kjer je ta bolezen še pogosta) in hepatitisu B (to cepljenje naj bi bilo v nacionalnih programih vseh držav uvedeno do leta 1997).

⁷ Zadostno precepljenost otrok je mogoče doseči tudi s posrednimi sredstvi: tako, da je treba ob vpisu v vrtec ali šolo predložiti potrdilo o cepljenju proti določenim boleznim ali z omejevanjem povračila stroškov zdravljenja in odsotnosti z dela zaradi bolezni, ki bi jo bilo mogoče s cepljenjem preprečiti.

⁸ Iz podatkov IVZ, ki vodi evidenco prijavljenih nalezljivih bolezni v Sloveniji, je razvidno, da je bil zadnji primer dave za beležen leta 1967. Tudi podatki za ostale nalezljive bolezni (npr. otroško paralizo, oslovski kašelj itd.) kažejo strmo padanje števila obolelih. Iz podatkov SZO, objavljenih v poročilu »WHO vaccine-preventable diseases: monitoring system, 2003 global summary« (objavljeno na spletni strani WHO: <http://www.who.int/vaccines-documents/>) izhaja, da je stopnja umrljivosti otrok zaradi nalezljivih bolezni v nekaterih manj razvitih državah (predvsem v Afriki) še vedno zelo visoka, pri čemer je eden izmed glavnih razlogov prav nedostopnost cepiv.

⁹ Vaccines, Immunization and Biologicals: 2002–2005 Strategy; objavljeno na spletni strani <http://www.who.int/vaccines-documents/>.

dostopnost cepiv in za čim večjo precepljenost otrok, vse s ciljem preprečevanja in obvladovanja, pa tudi izkoreninjenja nekaterih nalezljivih bolezni (eden izmed glavnih ciljev SZO za obdobje do leta 2005 je npr. izkoreninjenje otroške paralize). Obvezno cepljenje, ki ga je zakonodajalec določil v prvi alineji prvega odstavka 22. člena ZNB, je torej po oceni Ustavnega sodišča primeren ukrep za doseg zasledovanega legitimnega cilja, tj. preprečevanja in obvladovanja nalezljivih bolezni.

21. V okviru sorazmernosti v ožjem smislu Ustavno sodišče tehta pomembnost s posegom prizadete pravice v primerjavi s pravico, ki se s tem posegom želi zavarovati, in odmeri težo posega sorazmerno s težo prizadetosti pravic. Ob presoji tega kriterija je Ustavno sodišče ugotovilo, da korist, ki jo prinaša cepljenje za zdravje posameznika in širše skupnosti, presega morebitno škodo, ki utegne nastati posameznikom zaradi stranskih pojavov tega ukrepa. Tudi kadar v posameznih primerih pride do neželenih stranskih pojavov cepljenja, gre večinoma za blažje pojave, ki minejo brez zdravniške intervencije in trajnih posledic (npr. blažje alergične reakcije, povišana temperatura, glavobol itd.). Zelo redko pa se zgodi, da je potrebna zdravniška pomoč ali celo hospitalizacija.¹⁰ Po oceni strokovnjakov je za posameznika tveganje, da bo utrpel zdravstveno okvaro zaradi cepljenja, bistveno manjše od tveganja, ki bi ga zanj predstavljala sama bolezen, ki bi lahko povzročila hujše posledice kot cepljenje. V primerih, ko bi cepljenje pomenilo preveliko tveganje za zdravje posameznika, pa Zakon omogoča ugotavljanje (trajnih) utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja (o tem podrobneje v 26. točki obrazložitve). Pobudniki se sicer sklicujejo na nekatere vire, iz katerih naj bi izhajalo, da lahko cepljenje povzroči hude okvare zdravja oziroma celo smrt, vendar epidemiološke raziskave niso potrdile vzročne povezanosti med učinkovanjem cepiv in poškodbami zdravja oziroma primeri smrti.¹¹ Da je število negativnih stranskih učinkov tudi pri nas sorazmerno majhno, izhaja tudi iz statističnih podatkov IVZ.¹² Opustitev obveznega cepljenja bi po drugi strani pomenila veliko tveganje, da bi v primeru, če bi zaradi tega stopnja precepljenosti padla pod kritično mejo, prišlo do ponovnega pojava nalezljivih bolezni in epidemij. Te posledice bi bile za zdravje oziroma življenje ljudi neprimerljivo večje, kot je tveganje za nastanek zdravstvenih težav, ki se le izjemoma pojavijo po cepljenju. Ustavno sodišče tako ocenjuje, da koristi, ki jih prinaša obvezno cepljenje za zdravje posameznika in članov širše skupnosti, presegajo težo posledic posega v ustavne pravice posameznika. Zato obvezno cepljenje, kot ga določa ZNB, ni prekomeren ukrep.

22. Na podlagi vsega navedenega je Ustavno sodišče ocenilo, da prva alineja prvega odstavka 22. člena ZNB ni v neskladju s 35. členom in s tretjim odstavkom 51. člena

Ustave. S tem pa tudi ni v neskladju s 5. členom MVCPB, ki vsebuje splošno načelo o privolitvi v zdravstveni poseg, in s 6. členom MVCPB, ki določa varstvo oseb, ki niso sposobne privoliti. Ker so pobudniki izpodbijali 4. točko prvega odstavka in drugi odstavek 57. člena ZNB samo v povezavi s prvo alinejo prvega odstavka 22. člena tega zakona, je Ustavno sodišče ugotovilo, da tudi ti dve določbi nista v neskladju z Ustavo.

23. Izpodbijanim zakonskim določbam pa tudi ni mogoče očitati neskladnosti s 56. členom Ustave. Ustava zavezuje državo, da mora otrokom zagotoviti posebno varstvo in skrb. Zakonodajalec to varstvo zagotavlja s predpisi na družinskopravnem, delovnopravnem, socialnovarstvenem in drugih področjih. Posebno varstvo in skrb morata biti otrokom zagotovljena tudi na področju zdravstvenega varstva. Zakonodajalec je torej z določitvijo obveznega cepljenja ravnal v skladu z dolžnostjo, da vsem, posebej pa še otrokom, zagotovi potrebne preventivne in kurativne zdravstvene ukrepe, ki zagotavljajo najvišjo možno stopnjo zdravja. Očitek pobudnikov, da obvezno cepljenje pomeni zlorabo otrok, je torej neutemeljen.

24. Glede očitka pobudnikov, da izpodbijane določbe ZNB nasprotujejo tudi določbama 47. člena ZZDej in 47. člena ZZDrS, ki vsebujeta načelo o zavestni privolitvi pacienta v medicinski poseg kot temeljno načelo sodobne medicinske etike, pa je treba pojasniti, da Ustavno sodišče ni pristojno odločati o medsebojni skladnosti zakonov in zakonskih norm, razen če so zaradi medsebojne neskladnosti kršena načela pravne države (2. člen Ustave). Za tak primer pa v obravnavani zadevi ne gre. Tudi če se medicinski poseg izvaja brez privolitve, kot je to v primeru obveznega cepljenja, mora zdravnik pacientu (če gre za otroka, pa njegovim staršem oziroma skrbniku) pojasniti namen, učinke in stranske posledice posega. Navedbe pobudnikov, ki se nanašajo na ravnanje zdravnikov v konkretnih primerih, pa ne morejo biti podlaga za ustavnosodno presojo izpodbijanih določb.

25. Pobudniki opozarjajo tudi na nezdržljivost interesov in neustreznost postopkov odobritve cepiv, oblikovanja priporočil za cepljenje in uvažanja cepiv. V zvezi s tem velja poudariti, da ZNB v tretjem odstavku 5. člena določa naloge IVZ na področju varstva pred nalezljivimi boleznimi. Po omenjeni zakonski določbi IVZ in območni zavodi za zdravstveno varstvo spremljajo in proučujejo epidemiološke razmere nalezljivih bolezni v skladu z obveznostmi, sprejetimi z mednarodnimi sporazumi, in v skladu s programi SZO ter na tej podlagi in v skladu s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije pripravijo programe za preprečevanje, obvladovanje, odstranitev (eliminacijo) in izkoreninjenje (eradikacijo) nalezljivih bolezni. Te programe pa določi minister, pristojen za zdravstvo, za posamezno leto ali za daljše obdobje. Program mora določati ukrepe, njihove izvajalce, roke za izvršitev posameznih nalog ter potrebna finančna sredstva (četrti odstavek 5. člena ZNB). Letni program cepljenja in zaščite z zdravili ter pogoje in način izvedbe tega programa torej določi minister, pristojen za zdravstvo, in sicer na predlog IVZ (prvi odstavek 25. člena ZNB). V programu imunoprofilakse in kemoprofilakse za posamezno leto so vedno določeni tudi izvajalci programa. Eden izmed njih je tudi IVZ. Pogoje in postopek za pridobitev posebnega dovoljenja za uvoz zdravil (med drugim tudi cepiv), ki ga izda Urad Republike Slovenije za zdravila, določa Pravilnik o pogojih in postopku za pridobitev posebnega dovoljenja za uvoz zdravil in medicinskih pripomočkov (Uradni list RS, št. 72/2000). Tako kot za vsa druga zdravila mora IVZ tudi za uvoz cepiv pridobiti ustrezno dovoljenje Urada Republike Slovenije za zdravila. Zakon o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99 in nasl. – ZZMP) določa pogoje, pod katerimi se zdravila lahko dajo v promet. Konkretno izvajanje teh postopkov pa ne more biti predmet ustavnopravne presoje.

¹⁰ Tako Kraigher, A.: Cepljenje – najučinkovitejša zaščita pred nalezljivimi boleznimi, ISIS, december 2001, str. 54 in 55. Po mnenju avtorice je ob vse manjšem zbolevanju za nalezljivimi boleznimi, proti katerim cepimo, vsak pojav, pridružen cepljenju, zelo opazen in vzbudi pozornost tako zdravnikov kot tudi cepljenih in njihove okolice.

¹¹ Na to opozarja dr. A. Kraigher v članku, navedenem pod op. 10. O tem, da ni kliničnih oziroma laboratorijskih dokazov o neposredni vzročni povezanosti med nekaterimi hujši stranskimi pojavi (npr. smrtjo) in cepljenjem, govori tudi Geoffrey Evans v članku: Vaccine injury compensation programs worldwide (objavljen v uradnem glasilu International Society for Vaccine: Vaccine, Volume 17, Supplement 3, Elsevier Science Ltd., 1999 in na spletni strani: www.elsevier.com/locate/vaccine). Avtor poudarja, da ostaja nejasno, katere primere poškodb in smrti je resnično mogoče pripisati učinkovanju cepiv.

¹² Podatki IVZ o številu stranskih pojavov v Sloveniji v letu 2000 kažejo, da je bilo v tem letu prijavljenih 248 primerov, pri čemer so bili najpogostejši stranski pojavi: otekline (128), rdečina (117), bolečina na mestu vboda (93) in povišana temperatura (89). Zaradi pojavov, pridruženih cepljenju, je bilo leta 2000 hospitaliziranih 19 otrok.

B) – III

26. Utemeljen je očitke pobudnikov, da zakonodajalec ni uredil pravic prizadetih oseb oziroma postopkov, v katerih bi te lahko varovale svoje pravice. ZNB v drugem odstavku 22. člena sicer določa, da mora zdravnik, ki opravlja cepljenje, predhodno ugotoviti morebitne utemeljene razloge za opustitev cepljenja (kontraindikacije), o obstoju trajnih utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja (trajnih kontraindikacij) pa odloča strokovna komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje (tretji odstavek 22. člena ZNB). Ob jezikovni razlagi te zakonske določbe bi bilo mogoče sklepati, da strokovna komisija »odloča« o obstoju trajnih utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja. Vendar se praksa ni razvila v to smer. Strokovna komisija namreč deluje le kot svetovalno telo, in sicer poda mnenje o obstoju (trajnih) kontraindikacij v primerih, ko jo zdravnik, ki opravlja cepljenje, zaprosi za takšno mnenje. Strokovna komisija torej ne izdaja odločb, s katerimi bi odločala o pravicah in obveznostih. Tudi iz zakonodajnega gradiva ni razvidno, ali je bil namen zakonodajalca, da bi strokovna komisija izdajala kakršnekoli odločbe. Glede na to, da zakonodajalec ni uredil posebnega postopka, bi strokovna komisija lahko postopala po določbah upravnega postopka, za kar ima podlago v 4. členu Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nasl. – ZUP). Vendar je zakonska ureditev glede tega nejasna. Zakonodajalec tudi ni opredelil pravic posameznika (oziroma staršev ali drugega zakonitega zastopnika otroka) v postopku ugotavljanja kontraindikacij. ZNB namreč ne določa, s kakšnimi pravnimi sredstvi, v kakšnem postopku in pred katerim organom posameznik lahko uveljavlja svoje nestrinjanje z odločitvijo zdravnika glede (ne)obstoja utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja (kontraindikacij) oziroma nestrinjanje z odločitvijo strokovne komisije glede (ne)obstoja trajnih utemeljenih razlogov za opustitev cepljenja (trajnih kontraindikacij). Strokovna komisija poda mnenje o (ne)obstoju kontraindikacij na predlog zdravnika, ki opravlja cepljenje. Mnenje praviloma pošlje le zdravniku, ki opravlja cepljenje, ne pa tudi staršem. V primeru, da starši (še vedno) nasprotujejo cepljenju otroka, je zdravnik dolžan obvestiti Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije (v nadaljevanju: inšpektorat). Slednji izda odločbo, s katero staršem naloži, da so dolžni otroka pripeljati na cepljenje. Zoper odločbo inšpektorata je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za zdravstvo. Zoper odločbo ministrstva pa je dovoljen upravni spor. Inšpektorat obenem predlaga tudi začetek postopka zaradi prekrška po 57. členu ZNB. Starši tako šele v inšpekcijskem postopku (in nato v postopku o prekršku) dobijo vlogo stranke v postopku. Glede na to, da pomeni obvezno cepljenje poseg v ustavne pravice posameznika, bi moral zakonodajalec posebej urediti tudi postopek ugotavljanja kontraindikacij (bodisi upravni bodisi kakšen drug), v okviru katerega bi bilo prizadetim omogočeno uveljavljanje njihovih pravic. V primerih, ko gre za obvezno cepljenje otrok, bi moral zakonodajalec določiti tudi, kakšen je v tem postopku položaj staršev oziroma skrbnikov in kakšen je položaj razsodnega otroka. Po sedanji zakonski ureditvi je prizadetim zagotovljeno sodno varstvo zoper odločbo inšpekcijskega organa oziroma zoper odločbo o prekršku, vendar to po presoji Ustavnega sodišča ne zadošča. Po prvem odstavku 23. člena Ustave ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih odloča sodišče. Sodno varstvo je v konkretnem primeru lahko učinkovito le, če je zagotovljeno že v fazi odločanja o (ne)obstoju utemeljenih razlogov za začasno ali trajno opustitev cepljenja. Ker Zakon ne ureja postopka za uveljavljanje pravic posameznika v zvezi z ugotavljanjem upravičenih razlogov za opustitev cepljenja in v zvezi s tem ne daje pravice do sodnega varstva, je v neskladju s prvim odstavkom 23. člena Ustave.

27. Prav tako je utemeljen očitke pritožnikov, da ZNB ni uredil pravic prizadetih oseb, kolikor ga je mogoče razumeti tako, da zakonodajalec ni uredil odškodninske odgovornosti za škodo, ki bi nastala zaradi stranskih učinkov cepljenja.

Zakonodajalec je s tem, ko je zaradi varstva zdravja skupnosti posegel v telesno integriteto posameznika, v njegovo pravico odločati o samem sebi ter v načelo prostovoljnosti zdravljenja, postavil interes skupnosti nad interes posameznika. Splošni interes po varovanju zdravja prebivalstva je torej podlaga, ki upravičuje določitev ukrepa obveznega cepljenja proti določenim nalezljivim boleznim. Tako kot vsak medicinski poseg je tudi cepljenje povezano z določenimi tveganji. Seveda je posamezen zdravstveni ukrep lahko določen samo ob predvidevanju, da praviloma ne povzroči negativnih posledic za zdravje oziroma življenje oseb, ki so mu podvržene (razen začnih in bližnjih posledic, ki spremljajo vsak običajen medicinski poseg in so zato sprejemljive). Če pa do škodljivih stranskih posledic vendarle pride, pa je zakonodajalec prizadetim osebam dolžan zagotoviti ustrezno odškodninsko varstvo.¹³ Iz obrazložitve predloga ZNB sicer izhaja, da naj bi se za morebitne odškodninske zahtevke v primerih, ko bi zaradi opravljenega obveznega cepljenja prišlo do škode za zdravje posameznika, uporabljali splošni predpisi o odškodninski odgovornosti. Vendar Ustavno sodišče ocenjuje, da bi moral zakonodajalec odškodninsko varstvo prizadetih oseb urediti posebej. Načelo solidarnosti, ki je med drugim podlaga za določitev ukrepa obveznega cepljenja, namreč zahteva, da država, ki odredi tak ukrep v korist vseh in vsakogar, prizadetemu posamezniku povrne škodo, ki mu je zaradi tega nastala, ne glede na obstoj predpostavk odškodninske odgovornosti po splošnih predpisih.¹⁴ Nesprejemljivo bi bilo, če bi moral posameznik sam trpeti škodo, ki mu je nastala zaradi obveznega zdravstvenega ukrepa, ki je določen v javno korist. Zakonodajalec je zato dolžan izrecno urediti odškodninsko varstvo za tovrstne primere.

28. Ker ZNB ne ureja postopka in pravic prizadetih v zvezi z ugotavljanjem obstoja upravičenih razlogov za opustitev obveznega cepljenja ter odškodninskega varstva oseb, ki zaradi obveznega cepljenja utrpijo škodljive posledice za svoje zdravje, je v neskladju z Ustavo (2. točka izreka). Ker gre za primer, ko zakonodajalec določenih vprašanj, ki bi jih moral urediti, ni uredil, razveljavitev ni mogoča. Zato je Ustavno sodišče na podlagi 48. člena ZUStS sprejelo ugotovitveno odločbo. Rok enega leta je po oceni Ustavnega sodišča primeren, da bo zakonodajalec ob upoštevanju razlogov te odločbe lahko odpravil ugotovljeno neskladje z Ustavo.

C)

29. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 48. člena ZUStS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič in Jože Tratnik. Prvo točko izreka je

¹³ V večini držav (tudi tam, kjer je cepljenje zgolj priporočeno) je zagotovljeno odškodninsko varstvo oseb, ki zaradi cepljenja utrpijo škodljive posledice za svoje zdravje (v Angliji je npr. odškodninsko varstvo urejeno s posebnim aktom, tj. »Vaccine Damage Payment Scheme«). Stališče, da mora biti posamezniku, ki utрпи škodljive posledice zaradi obveznega cepljenja, priznana pravica do odškodnine, je zavzelo tudi italijansko ustavno sodišče v odločbi št. 307 iz leta 1990 in v odločbi št. 118 iz leta 1996.

¹⁴ Prim. sodba Vrhovnega sodišča SR Slovenije št. Pž 324/77 z dne 19. 5. 1977, objavljena v Poročilu sodne prakse VS SR Slovenije št. II/1977, str. 31, tč. 9. Poudariti velja, da je tedaj veljavni Zakon o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 7/77) v 30. členu urejal povrnitev škode, nastale s cepljenjem, in sicer je določal sledeče: »Če je z obvezno imunizacijo, seroprofilakso ali kemoprofilakso proti nalezljivim boleznim povzročena osebi škoda na zdravju, ne gre pa za strokovne nepravilnosti v načinu in postopku imunizacije, je družbenopolitična skupnost, katere organ je odredil imunizacijo, odgovorna za nastalo škodo.« Vsebinsko enako določbo je ohranil tudi Zakon o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi iz leta 1987 (Uradni list SRS, št. 18/87). Prim. tudi sodbo Vrhovnega sodišča Bosne in Hercegovine št. Gž 819/78 z dne 22. 9. 1978, objavljeno v Biltenu Vrhovni sud BiH št. 4/78, str. 28.

sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Čebulj. Drugo in tretjo točko izreka je sprejelo soglasno.

Št. U-I-127/01-27

Ljubljana, dne 12. februarja 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić I. r.

1090. Odločba o tem, da se ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 475/2000 z dne 5. 4. 2001 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju št. Cp 1191/99 z dne 10. 5. 2000 in sodbo Okrajnega sodišča v Celju št. P 1373/96 z dne 15. 6. 1999 zavrne

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž., ki ga zastopajo B. B., C. C.-C. in Č. Č., odvetniki v Z., na seji dne 19. februarja 2004

o d l o č i l o:

1. Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 475/2000 z dne 5. 4. 2001 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju št. Cp 1191/99 z dne 10. 5. 2000 in sodbo Okrajnega sodišča v Celju št. P 1473/96 z dne 15. 6. 1999 se v delu, v katerem se nanaša na odločitev o tožbi tožnika A. A. zoper Zavarovalnico D., d.d., V., in Rudnik lignita, E., zavrne.

2. Sodba Vrhovnega sodišča št. II Ips 475/2000 z dne 5. 4. 2001 se v delu, v katerem se nanaša na odločitev o nasprotni tožbi Zavarovalnice D., d.d., V., zoper A. A., razveljavi in vrne Vrhovnemu sodišču v novo sojenje.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Ustavni pritožnik, ki si je v dveh delovnih nesrečah v nekaj letih obakrat poškodoval levo roko, izpodbija sodbo, s katero Vrhovno sodišče ni ugodilo njegovi revizijski zahtevi za zvišanje prisojene odškodnine. Trdi, da sodba krši njegovo pravico do enakega sodnega varstva pravic (22. člen Ustave). To utemeljuje s posplošeno trditvijo, da prisojena odškodnina odstopa od siceršnjih sodnih presoj o višini odškodnine za negmotno škodo ob podobnih škodnih dogodkih, konkretnje pa s primerjanjem dosojenih odškodnin v svojem prvem in drugem primeru, ki ju ocenjuje kot »zelo enakovredna«, in mu je bila zanj prisojena različna odškodnina: prvič 3,200.000 in drugič 1,150.000 SIT. Ob tej priložnosti ustavni pritožnik graja stališče Ustavnega sodišča, obrazloženo med drugim v sklepu tega sodišča št. Up-156/00 z dne 7. 5. 2001. Meni namreč, da je Ustavno sodišče tisto, ki bi moralo imeti pregled nad celotno sodno prakso in njenimi trendi za določanje višine odškodnine za negmotno škodo in v okviru reševanja ustavnih pritožb kontrolirati odločitve Vrhovnega sodišča, v primeru ugotovljenih napačnih odločitev pa sodbe spreminjati.

2. Drugi očitki pritožnika se nanaša na to, da Vrhovno sodišče ni ugodilo njegovi reviziji in ni razveljavilo sodbe v delu, v katerem je sodišče ugodilo nasprotnemu tožbenemu zahtevku Zavarovalnice D., da ji je dolžan vrniti, kar mu je na podlagi pravnomočne sodbe v prvi odškodninski zadevi izplačala, a se je po reviziji izkazalo, da mu ni bila dolžna. Pobudnik smiselno trdi, da je uporaba 216. člena Zakona o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. – v nadaljevanju: ZOR) v neskladju z načeli pravne države

(2. člen Ustave) in načelom delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (3. člen Ustave). Njegovo stališče je namreč, da tožnik ni dolžan zavarovalnici vrniti, kar mu je ta na podlagi pravnomočne sodbe izplačala kot odškodnino zaradi telesne poškodbe ali prizadetega zdravja, čeprav je zoper dosojeno višino te odškodnine vložila revizijo in v njej (kasneje) uspela. Drugačno razlago člena 216 ZOR, za katero sam ugotavlja, da jo sodišča uporabljajo enotno, pri tem pa se sklicujejo na pravno mnenje Vrhovnega sodišča, izraženo v njegovi sodbi št. II Ips 103/2000 z dne 13. 7. 2000, šteje za arbitrarno, torej tako, ki ne izhaja iz same norme in je ni mogoče prepričljivo utemeljiti. Z njo, tako pritožnik, sodstvo v resnici obstoječo normo spreminja, to pa pomeni zlorabo sodne oblasti in prevzemanje zakonodajne. Pri tako zmotnih pravnih stališčih, s katerimi sodišča »po mili volji ukinjajo in spreminjajo zakonske določbe«, pa naj bi bilo onemogočeno tudi opravljanje odvetništva, s tem pa kršena tudi pravica do kvalificirane pravne pomoči. Vsem trem sodbam pa pritožnik očita še kršitev določbe četrtega odstavka 341. člena ZOR, po kateri odškodninska terjatev za škodo, storjeno z okvaro zdravja, ne more prenehati s pobotom.

3. Slednjič pritožnik meni, da mu je z izpodbijano sodbo kršena pravica do poštenega sojenja iz prvega odstavka 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP), ker sodišče ni izločilo ene od sodnic, ki se tudi javno zavzema za nižje dosojanje odškodnine za negmotno škodo; njegovo zahtevo za izločitev te sodnice je predsednik sodišča zavrnil.

4. Pritožnik predvsem predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijano sodbo Vrhovnega sodišča spremeni tako, da bo njegovemu zahtevku v celoti ugodeno, zahtevek iz nasprotne tožbe (vrnitev preveč plačane odškodnine) pa bo zavrnjen. Pritožnik tudi predlaga, naj Ustavno sodišče izreče, da je pravno mnenje Vrhovnega sodišča, izraženo v sodbi št. II Ips 103/2000 z dne 13. 7. 2000, v nasprotju z Ustavo in z določilom 216. člena ZOR, do končne odločitve pa naj zadrži njegovo uporabo.

5. Ustavno sodišče je s sklepom z dne 18. 11. 2002 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo. Poslalo jo je Vrhovnemu sodišču, ki je sporočilo, da nanjo ne bo odgovarjalo.

B) – I

6. Kar zadeva očitki o kršitvi pravice do enakega varstva pravic, ki naj bi bila storjena z odmero odškodnine, se Ustavno sodišče sklicuje na svojo obrazložitev v sklepu št. Up-156/00 (ki je pritožniku poznana) o tem, zakaj je pri presoji o takih kršitvah zelo zadržano. Drugačen pristop, kakršnega priporoča pritožnik, bi očitno pripeljal do tega, da bi se ustavna pritožba v odškodninskih pravih zaradi negmotne škode spremenila v še eno instanco pravnega postopanja, Ustavno sodišče pa v najvišje redno sodišče, ki bi samo presojalo o utemeljenosti ali neutemeljenosti posameznih odškodninskih zahtevkov. Ko ostaja pri stališču, da gre lahko za kršitev pravice iz 22. člena Ustave le takrat, kadar odmera odškodnine bistveno odstopa od drugih enakih primerov, ugotavlja Ustavno sodišče, da v pritožnikovem primeru takega odstopanja ni, oziroma ga pritožnik ne izkaže. Ko skuša to storiti s primerjanjem svojih dveh poškodb in odškodninskih odmer, pri tem pozablja, da je tudi sam zahteval v prvem primeru 5,400.000 SIT odškodnine, v drugem pa 1,600.000 SIT.

7. Pritožnikova trditev, da mu je kršena pravica do poštenega sojenja (prvi odstavek 6. člena EKČP oziroma 23. člen Ustave) ne vzdrži že zato, ker tistega, kar pritožnik očita sodnici, namreč njenega javnega strokovnega zavze-manja za zadržanost pri odmerjanju odškodnine za nepremoženjske škode, očitno ni mogoče šteti za okoliščino, ki zbujata dvom v njeno nepristranost.

8. Ker s sodbo Vrhovnega sodišča v delu, v katerem se ta nanaša na odločitev o tožbi ustavnega pritožnika zoper Zavarovalnico D. in Rudnik lignita, niso bile kršene človekove pravice in temeljne svoboščine, kakor jih zatrjuje pritožnik, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo v tem delu zavrnilo.

B) – II

9. Predmet presoje Ustavnega sodišča je lahko samo sodba, ki se izpodbija z ustavno pritožbo. Pravna mnenja, ki jih Vrhovno sodišče sprejema zaradi poenotenja sodne prakse, sama po sebi ne morejo biti predmet ustavnosodne presoje. Kolikor se izpodbijana sodba sklicuje na takšno pravno mnenje, Ustavno sodišče njegovo skladnost z Ustavo presoja v okviru odločanja o ustavni pritožbi.

10. Navedbe ustavne pritožbe o tem, da je pravno stališče sodišča »povsem zgrešeno« in da je v nasprotju z »jasno določbo zakona« pa zadoščajo za to, da Ustavno sodišče preizkusi (čeprav gre za vprašanje zakonskega prava, ki na raven človekovih pravic ne posega), ali je izpodbijana sodba glede tega tako očitno napačna in brez razumne pravne obrazložitve, da bi jo bilo mogoče označiti za samovoljno oziroma arbitrarno in bi s tem kršila eno izmed procesnih jamstev, ki izhajajo iz 22. člena Ustave. Izpodbijana sodba temelji na stališču, da 216. člen ZOR govori o neutemeljenih plačilih, pri plačilu, izvršenem na podlagi pravnomočne sodbe pa ne gre za neutemeljeno plačilo. Ključni argument za to stališče naj bi bil, da pride izjema od obveznosti vračila plačanega zneska po 216. členu ZOR (zdaj 195. členu Obligacijskega zakonika, Uradni list RS, št. 83/01 – v nadaljevanju: OZ) v poštev le za »neutemeljeno plačane zneske...«, plačil, opravljenih na podlagi pravnomočne sodbe, pa naj ne bi bilo mogoče šteti za neutemeljena plačila; plačilo je bilo namreč utemeljeno, saj je bilo nujno zaradi preteče izvršbe. Ta argument je napačen in logično nevzdržen. Okoliščina, da je dolжник plačal na podlagi pravnomočne sodbe, da se izogne izvršbi, sicer gotovo zadošča za ugotovitev, da »ni privolil v svoje prikrivanje« in »da ni imel namena nasprotni stranki nuditi kakšne koristi«. Vendar to zgolj izključuje uporabo pravila *volenti non fit iniuria*, nima pa zveze z vprašanjem (ne)utemeljenosti plačila. Zakon neutemeljenost plačila izenačuje s položajem, ko je podlaga plačila naknadno odpadla. Vendar: če je res, da njegovo plačilo ni bilo neutemeljeno, kako je potem sploh mogoče, da sedaj uveljavlja kondikcijski zahtevek? Odgovor na to vprašanje je jasn: kondikcijski zahtevek je možen, saj je bilo plačilo neutemeljeno, ker je naknadno odpadla podlaga (*causa finita*). Glede kondicij se tudi plačilo, za katerega je kasneje odpadla podlaga, izkaže za neutemeljeno (četrti odstavek 210. člena ZOR oziroma tretji odstavek 190. člena OZ). *Condictio indebiti* se po pogojih, smislu in vsebini prav nič ne razlikuje od *condictio causa finita*.¹ Glede kondicij je torej neutemeljenost (v smislu, da temelja že ob plačilu ni bilo) treba povsem enačiti s primerom, ko je temelj kasneje odpadel. Izkaže se, da je vsebina novega tolmačenja 216. člena ZOR (oziroma zdaj 195. člena OZ) po omenjenem pravnem mnenju v sodni praksi naslednja: tisti, ki je plačal odškodnino na podlagi pravnomočne sodbe, pa je bil kasneje znesek odškodnine z revizijo znižan, lahko preplačilo zahteva nazaj, saj je plačilo bilo neutemeljeno (upoštevajo se odpadla podlaga – 210. člen ZOR oziroma 190. člen OZ), ob tem pa mu ne more biti v škodo izjema iz 216. člena ZOR (oziroma 190. člena OZ), saj ta velja le za primere neutemeljenih plačil – njegovo plačilo pa ni bilo neutemeljeno (da je podlaga odpadla, ni pomembno). Takšna razlaga, ki glede istega instituta in v istem položaju obenem stranki priznava kondikcijski zahtevek (kar nujno vsebuje ugotovitev, da je bilo plačilo neutemeljeno, kar utemelji z naknadno odpadlo podlago), obenem pa zavrača možnost uporabe za to stranko

neugodne določbe z obrazložitvijo, da njegovo plačilo pač ni bilo neutemeljeno (kar očitno pomeni, da naknadno odpadla podlaga ni relevantna), ne vzdrži logične presoje. Ker je dalo sodišče določbi 216. člena ZOR pomen, ki je v nasprotju s smislom besedila te določbe, je mogoče stališče, na katerem temelji izpodbijana sodba, označiti za očitno napačno in s tem v nasprotju z jamstvom enakega varstva pravic po 22. členu Ustave.

11. Ustavno sodišče izpodbijani sodbi ne očita, da je v izreku nujno napačna. Zgornje ugotovitve pomenijo le, da se razlaga, s katero je sodišče svojo odločitev utemeljilo, logično ne izide (glede argumentacije o »neutemeljenih« oziroma »utemeljenih« plačilih). To pa ne pomeni, da ne bi moglo sodišče z drugačno utemeljitvijo sprejeti enake ali podobne odločitve, npr. s pomočjo splošnega načela o dobrovernosti (ki lahko s obvestilom o vloženem pravnem sredstvu preneha) ali načela o plačilu s pridržkom zahtevati nazaj.² Omenjeno ne pomeni, da je tovrstna razlaga po mnenju Ustavnega sodišča nujna, pač pa zgolj, da Ustavnemu sodišču zaenkrat ni bilo potrebno presojati, ali je sama določba 216. člena ZOR (195. člen OZ) skladna z Ustavo.

12. Eden od argumentov, ki ga za svoje stališče navaja Vrhovno sodišče, je tudi, da storilec ne sme biti v slabšem položaju, če je obveznost iz pravnomočne sodbe prostovoljno izpolnil, kot če bi upnik poplačalo dosegel šele v izvršilnem postopku, saj naj bi v primeru nasprotne izvršbe ne bile predvidene nobene izjeme. Ustavnemu sodišču se ni treba spuščati v vprašanje, ali je stališče, da institut nasprotne izvršbe ne dopušča nobenih izjem, pravilno. Eden od argumentov, ki jih mora sodišče upoštevati pri razlagi zakonskih določb, je tudi ta, da mora v primeru, če je mogoče zakonsko določbo razlagati na dva načina in je le eden od njiju v skladu z Ustavo, določbo razlagati na ustavno skladen način. Vendar pa pride to v poštev samo v primeru, kadar zakonsko besedilo takšno razlago dopušča, v nasprotnem primeru pa mora vložiti zahtevo za presojo skladnosti predpisa z Ustavo na Ustavno sodišče.

13. Zaradi ugotovljene kršitve pravice do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave je Ustavno sodišče izpodbijano sodbo razveljavilo in jo vrnilo Vrhovnemu sodišču v novo sojenje. V ponovljenem postopku bo moralo sodišče upoštevati razloge iz obrazložitve te odločbe. Ker je Ustavno sodišče izpodbijano sodbo razveljavilo že iz tega razloga, se mu v presojo navedb o drugih kršitvah ustavnih pravic ni bilo treba spuščati.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukič ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Prvo točko izreka odločbe je sprejelo soglasno, drugo pa s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Fišer.

Št. Up-270/01

Ljubljana, dne 19. februarja 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukič l. r.

¹ Glej Polajnar Pavčnik v: Obligacijski zakonik, splošni del s komentarjem, GV, Ljubljana, 2003, str. 46.

² Glej A. Galič, Obligacijskopравни vidiki OZ, Gradivo za Veliki simpozij o stanju obligacijskega prava, Pravna fakulteta, Ljubljana, 2002, isto kasneje v: Kdaj je mogoče prejeti obdržati – neupravičena obogatitev in 195. člen OZ (216. člen ZOR), Odvetnik, št. 4, 2003, str. 6 – 8.

1091. Odločba o razveljavitvi sklepa Vrhovnega sodišča in o vrnitvi zadeve Vrhovnemu sodišču v ponovno odločanje

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž., na prestajanju kazni zapor v ZPKZ Z., Z., ki ga zastopa B. B., odvetnik v V., na seji dne 19. februarja 2004

o d l o č i l o:

Sklep Vrhovnega sodišča št. I Ips 77/2001 z dne 27. 9. 2001 se razvelja in se zadeva vrne Vrhovnemu sodišču v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Ustavni pritožnik je bil pred Okrožnim sodiščem v Kopru spoznan za krivega nadaljevanega kaznivega dejanja goljufije po drugem odstavku v zvezi s prvim odstavkom 217. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – v nadaljevanju: KZ), kaznivega dejanja ponarejanja listin po tretjem odstavku v zvezi s prvim odstavkom 256. člena KZ ter kaznivega dejanja velike tatvine po tretjem odstavku v zvezi s prvim odstavkom 212. člena in prvim odstavkom 211. člena KZ. Zoper sodbo sta se pritožila njegov zagovornik, postavljen po uradni dolžnosti, kot tudi ustavni pritožnik. Višje sodišče je zagovornikovo pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo Okrožnega sodišča, pritožbo ustavnega pritožnika pa zavrglo kot prepozno.

2. Zoper sodbo Višjega sodišča je njegov zagovornik vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče zavrglo kot nedovoljeno. Vrhovno sodišče v napadenem sklepu pojasnjuje, da po določbi četrtega odstavka 70. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZKP) zagovorniku, ki je postavljen po uradni dolžnosti, preneha funkcija, ko postane sodba pravomočna. Za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi je po uradni dolžnosti postavljen zagovornik le, če je bila obdolžencu izrečena kazen zapor dvajsetih let ali če je nem, gluha ali sicer nezmožen, da se uspešno brani sam. Odvetnik, ki je zahtevo za varstvo zakonitosti vložil, v kazenski spis ni priložil pooblastila, temveč je v vlogi, s katero je zahteval odmero stroškov in nagrade v zvezi z vloženo zahtevo za varstvo zakonitosti, navedel, da vlaga zahtevo kot zagovornik po uradni dolžnosti. Vrhovno sodišče je sklenilo, da odvetnik ni imel pravice vložiti zahteve za varstvo zakonitosti, zato jo je zavrglo.

3. V ustavni pritožbi zoper sklep Vrhovnega sodišča ustavni pritožnik navaja, da mandat zagovornika po uradni dolžnosti ne preneha po samem zakonu, temveč ga je treba razrešiti s posebnim sklepom po prvem odstavku 72. člena ZKP, kar v konkretnem primeru ni bilo storjeno. Da je za razrešitev potreben poseben sklep, je razumljivo, saj postavljeni zagovornik ne more vedeti, ali v konkretnem primeru tudi po pravomočnosti sodbe obstajajo razlogi za nadaljevanje obvezne obrambe. Tako naj bi ureditev ZKP razumelo tudi prvostopenjsko sodišče, ki je odmerilo in plačalo stroške zagovornika po uradni dolžnosti za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti, prav tako pa vloženega izrednega pravnega sredstva ni zavrglo, temveč ga je poslalo Vrhovnemu sodišču. Pravica braniti se z zagovornikom naj bi obsegala tudi pravico jasno vedeti, kdo ta zagovornik je, kakšne pravice zagovornik ima in do kdaj traja njegov mandat. ZKP tudi sodišču, ki meni, da posamezna vloga ni popolna, nalaga, da vložnika pozove, naj jo dopolni. Drugim obdolžencem naj bi bilo zagotovljeno, da bo njihov zagovornik razrešen s pisnim sklepom, ko bodo prenehali razlogi obvezne obrambe,

s čimer naj bi bilo ustavnemu pritožniku odtegnjeno enako varstvo pravic. Stališče Vrhovnega sodišča naj bi bilo tudi arbitrarno, saj zagovornikov mandat ne more prenehati ob časovno (pravnomočnost) in vsebinsko (sposobnost braniti se) nedoločenih okoliščinah. Po mnenju ustavnega pritožnika naj bi mu bile zato kršene človekove pravice in temeljne svoboščine iz 14., 22., 25. in 29. člena Ustave ter pravica do obrambe z zagovornikom in pravica do učinkovitega pravnega sredstva iz 6. in 13. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP).

4. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo dne 4. 4. 2003. Ustavno pritožbo je na podlagi 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) poslalo v odgovor Vrhovnemu sodišču, ki nanjo ni odgovorilo.

B)

5. Ustavno sodišče je v svojih odločitvah o ustavnih pritožbah že večkrat poudarilo, da ni instanca sodiščem, ki odločajo v kazenskem postopku, in ni pristojno presoati pravilnosti ugotovitev dejanskega stanja ter uporabe materialnega in procesnega prava samih po sebi. Po ustaljeni ustavnosodni presoji se Ustavno sodišče pri odločanju o ustavni pritožbi omeji na presojo, ali sporna odločitev temelji na kakšnem z vidika varstva človekovih pravic nesprejemljivem pravnem stališču.

6. Ustavni pritožnik med drugim zatrjuje, da bi moralo Vrhovno sodišče odvetnika, ki je vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, pozvati k predložitvi pooblastila, ne pa vloge zavreči. Tretji odstavek 76. člena ZKP določa, da če ni v tem zakonu (tj. ZKP) določeno drugače, zahteva sodišče od vložnika vloge, ki ne obsega vsega, kar je treba, da bi se dala obravnavati, naj jo popravi ali dopolni. Šele če tega v danem roku ne stori, sodišče vlogo zavrne. Čeprav je omenjena določba ZKP splošna in se nanaša na vloge v kazenskem postopku nasprotno, zakon druge, posebne določbe, ki bi bila v konkretnem primeru uporabljiva, ne vsebuje. Takšna razlaga omenjene procesne določbe je podprta tudi doktrinarno. Skladno s petim odstavkom 67. člena ZKP mora zagovornik organu, pred katerim teče postopek, predložiti pooblastilo. V zvezi z identično določbo šestega odstavka 67. člena ZKP77 komentator dr. Živko Zobec¹ pravi, da če zagovornik vloži kakšno vlogo, ne da bi hkrati predložil tudi pooblastilo (razen če ga je predložil že prej), bo sodišče ravnalo z vlogo po tretjem odstavku 76. člena, kot da ne obsega vsega, kar je treba. Šele če zagovornik v roku, ki mu ga določi sodišče, ne predloži pooblastila, mora sodišče vlogo zavreči. Zahteva po predložitvi pooblastila za zastopanje izhaja predvsem iz bojazni, da bi določena oseba opravljala procesna dejanja za stranko v postopku, ne da bi ta s tem soglašala.² V konkretnem primeru pa je očitno, da je odvetnik imel soglasje obsojenca za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Vrhovno sodišče je torej sprejelo razlago, ki je obdolžencu očitno v škodo in utesnjuje njegovo možnost za obrambo, zato je takšna razlaga nesprejemljiva z vidika pritožnikove pravice, da se brani (sam ali z zagovornikom), kar mu zagotavlja Ustava v drugi alineji 29. člena.

7. Ker je Vrhovno sodišče s tem, da je vloženo zahtevo za varstvo zakonitosti zavrglo, namesto da bi odvetnika pozvalo k predložitvi pooblastila, sprejelo razlago procesnega prava, ki je nesprejemljiva z vidika pravice ustavnega pritož-

¹ Zobec, Ž.: Komentar zakona o kazenskem postopku s sodno prakso. ČGP Delo, TOZD Gospodarski vestnik, Ljubljana, 1985, str. 159.

² Nekateri pravni postopki vsebujejo celo izrecno določbo o tem, da se sme pravno sredstvo, ki ga je vložil pooblaščenec, pa za to ni predložil pooblastila, zavreči šele, ko preteče rok za predložitev, ki ga sodišče določi, pa pooblastilo še vedno ni predloženo – glej četrty odstavek 98. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99, 96/02 in 12/03 – ur.p.b. – ZPP).

nika, da se brani, kršilo pritožnikovo pravico do obrambe iz druge alineje 29. člena Ustave, je Ustavno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo in ga vrnilo Vrhovnemu sodišču v novo odločanje. Vrhovno sodišče bo v ponovnem odločanju moralo odvetnika pozvati, naj v določenem roku predloži ustrezno pooblastilo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Če bo ta to storil in če bo Vrhovno sodišče ugotovilo, da so podane druge predpostavke za odločanje o zahtevi, bo moralo o zahtevi tudi vsebinsko odločiti.

8. Ker je Ustavno sodišče ugotovilo kršitev pritožnikove pravice do obrambe iz druge alineje 29. člena Ustave iz zgoraj navedenih razlogov in iz teh razlogov razveljavilo izpodbijani sklep, ni bilo treba presojaati upravičenosti ostalih očitkov in zatrjevanih kršitev iz ustavne pritožbe.

C)

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrija, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti štirim. Proti so glasovali sodnici in sodnika Fišer, Krisper Kramberger, Modrija in Tratnik. Sodnik Fišer je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. Up-521/01-14

Ljubljana, dne 19. februarja 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

1092. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. in B. B., Ž. Ž., ki ju zastopa C. C., odvetnik v Z., na seji dne 19. februarja 2004

o d l o č i l o:

Ustavna pritožba A. A. in B. B. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 439/99 z dne 22. 5. 2002 v zvezi s sodbo Upravnega sodišča, Oddelka v Novi Gorici, št. U 129/97 z dne 2. 4. 1999 se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Z izpodbijano sodbo je Vrhovno sodišče zavrnilo pritožbo zoper sodbo Upravnega sodišča o zavrnitvi tožbe zoper odločitev upravnih organov o zavrnitvi predloga pritožnikov za izrek ničnosti odločb o nacionalizaciji. Pritožnika v ustavni pritožbi navajata, da je bila odločba o nacionalizaciji izdana leta 1973, tj. po smrti njunega očeta in v času, ko podedovanega premoženja ni bilo mogoče nacionalizirati. Zato naj bi bila odločba o nacionalizaciji nična. Vrhovnemu in Upravnemu sodišču očitata, da nista odgovorili na vprašanje, »kaj pomeni izdati odločbo o nacionalizaciji osebi, ki je že davno mrtva«, in na vprašanje, »kako je mogoče pravno izvršiti odločbo, ki nasprotuje veljavnemu predpisu«. Pritožnika zatrjujeta, da je odločitev sodišč nerazumna in arbitarna in da zato krši njuno pravico iz 22. člena Ustave.

2. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo s sklepom z dne 15. 12. 2003, izdanem v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču

(Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Ustavna pritožba je bila v skladu z določbo 56. člena ZUstS poslana Vrhovnemu sodišču, ki na ustavno pritožbo ni odgovorilo.

B)

3. Pritožnika v ustavni pritožbi predvsem izražata svoje nestrinjanje z ugotovitvijo sodišč, da uveljavljani ničnostni razlog (nemožnosti izvršitve) iz 3. točke 267. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 47/86 p.b. – v nadaljevanju: ZUP86) ni podan. Ustavno sodišče pa ni instanca sodiščem, ki odločajo v upravnem sporu, in ne presoja samih po sebi nepravilnosti pri uporabi materialnega in procesnega prava. V skladu s 50. členom ZUstS Ustavno sodišče izpodbijano sodno odločbo preizkusi le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice in temeljne svoboščine. Pritožnika sicer zatrjujeta kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, vendar te kršitve z navedbami, s katerimi jo utemeljujeta, ne izkažeta.

4. Očitki o nerazumnosti, arbitrarnosti in neobrazloženi izpodbijane odločitve namreč ne držijo. Ustavno procesno jamstvo, ki ga zagotavlja 22. člen Ustave, stranki med drugim zagotavlja pravico do vsebinsko polnega dialoga s sodiščem, iz katere izhaja obveznost sodišča, da vse navedbe stranke vzame na znanje, da pretehta njihovo relevantnost in da se do tistih navedb, ki so bistvenega pomena za odločitev, v obrazložitvi sodbe tudi opredeli. Upravno in Vrhovno sodišče sta svojo odločitev o tem, da 3. točke 267. člena ZUP86 ni mogoče uporabiti, dovolj obrazložili in jo utemeljili z razumnimi in logičnimi pravnimi argumenti. Vrhovno sodišče je pritožnikoma pojasnilo tudi, da na drugačno odločitev, tj. na odločitev o obstoju navedenega ničnostnega razloga, ne morejo vplivati pritožbeni ugovori, ki se nanašajo na dejansko in pravno podlago odločb o nacionalizaciji, ker 267. člen ZUP86 nepopolne ali zmotne ugotovitve dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava ne določa kot ničnostna razloga. Tudi temu stališču ni mogoče očitati očitne napačnosti oziroma arbitrarnosti. Postopek za ugotovitev ničnosti upravne odločbe namreč ni pravno sredstvo za presojo, ali je bilo v postopku za izdajo odločbe o nacionalizaciji dejansko stanje pravilno ugotovljeno, in tudi ne za presojo, ali je bila odločba o nacionalizaciji izdana zaradi napačne uporabe prava. Odpravo takih nepravilnosti je bilo tudi v času izdaje odločbe o nacionalizaciji mogoče uveljavljati s pravnimi sredstvi zoper navedeno odločbo do njene pravnomočnosti. Če te nepravilnosti niso bile odpravljene in če tudi organ zaradi poteka določenega roka ne more s kakšnim izrednim pravnim sredstvom odločbe spremeniti, razveljaviti ali odpraviti, so vse nezakonitosti (razen tistih, ki imajo po zakonu za posledico ničnost odločbe) sanirane, pravni red pa daje takšni odločbi vrednost pravno povsem pravilne in zakonite odločbe. Pravnomočna odločba je torej tudi izvršljiva, ne glede na to, da gre lahko za nezakonito oziroma nepravilno odločbo. Zgolj okoliščina, da pritožnika pravo razumeta drugače od sodišč, pa ne zadošča za sklep o kršitvi pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave.

5. Ker z izpodbijanima sodbama niso bile kršene človekove pravice in temeljne svoboščine kot jih zatrjujeta pritožnika, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrnilo.

C)

6. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrija, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-485/02-8

Ljubljana, dne 19. februarja 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

1093. Odločba o rešitvi spora glede pristojnosti med upravno enoto in sodiščem

Ustavno sodišče je v postopku za rešitev spora glede pristojnosti, začetem na zahtevo Okrajnega sodišča v Ajdovščini, na seji dne 19. februarja 2004

o d l o č i l o:

Za odločanje o zahtevi A. A. in B. B. za denacionalizacijo nepremičnin parc. št. 46, 20/1, 1337/3, 1337/4, vpisane v vl. št. 473 k.o. Ž., in parc. št. 1339/1, 1339/2, 1340, 1343, vpisane v vl. št. 493 k.o. Ž., je pristojna Upravna enota Ajdovščina.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Okrajno sodišče v Ajdovščini v zahtevi za odločitev o sporu glede pristojnosti navaja, da mu je Upravna enota Ajdovščina dne 2. 2. 1995 odstopila zahtevo za denacionalizacijo v izreku navedenih nepremičnin. Upravna enota meni, da so nepremičnine prešle v družbeno lastnino na podlagi vknjižbenega dovoljenja z dne 10. 9. 1968, ki sta ga podpisali stranki C. C. in Kmetijsko vinarska zadruga Č., zastopana po direktorju D. D. Po mnenju upravnega organa vknjižbeno dovoljenje ne predstavlja eno izmed pravnih podlag, navedenih v 3. oziroma 4. členu Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91 in nasl. – v nadaljevanju: ZDen), zato meni, da je za odločanje o zahtevi za denacionalizacijo pristojno sodišče. Okrajno sodišče pa meni, da so navedene nepremičnine prešle v družbeno lastnino na podlagi Uredbe o arondaciji državnih kmetijskih posestev republiškega in državnega pomena v območju LRS (Uradni list LRS, št. 18/47), torej na eni izmed podlag, navedenih v 3. oziroma 4. členu ZDen, kar naj bi bilo razvidno predvsem iz odločbe Komisije za arondacijo državnega kmetijskega posestva Ž. pri Z. z dne 30. 9. 1948. Zato naj bi bila po mnenju Okrajnega sodišča za odločanje o navedeni zahtevi za denacionalizacijo pristojna upravna enota.

B)

2. ZDen deli pristojnost za odločanje o zahtevah za denacionalizacijo med upravne organe in sodišča. Če je bilo premoženje podržavljeno s predpisi, določenimi v 3. in 4. členu ZDen, so pristojni upravni organi (prvi odstavek 54. člena ZDen), če pa je premoženje prešlo v državno last na podlagi pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvižaje državnega organa oziroma predstavnika oblasti, je za odločanje o zahtevi za denacionalizacijo pristojno okrajno sodišče (56. člen ZDen).

3. V 27. točki 3. člena ZDen je določeno, da so osebe, ki jim je bilo premoženje podržavljeno na podlagi Uredbe o arondaciji zemljišč kmetijskih posestev (Uradni list FLRJ, št. 99/46), upravičenci do denacionalizacije, pod pogojem, da niso dobili ustreznih nadomestnih zemljišč. Na podlagi 9. člena navedene uredbe je bila izdana Uredba o arondaciji državnih kmetijskih posestev republiškega in državnega pomena v območju LRS, ki v 1. členu določa, da se zaradi smotrne obdelave in čim boljšega izkoriščanja zemlje vsa z Zakonom o državnih kmetijskih posestvih (Uradni list FLRJ, št. 91/46) obsežena, ne arondirana posestva obvezno arondirajo po uredbi, ne glede na to ali jih upravljajo vlada LRS ali njeni organi ali ljudski odbori.

4. Iz vknjižbenega dovoljenja z dne 10. 9. 1968, s katerim C. C. dovoljuje, da se pri parc. št. 46, 20/1, 2072, 1337/3, 1337/4, vpisanih v vl. št. 473 k.o. Ž., in parc. št.

1339/1, 1339/2, 1340, 1343, vpisanih v vl. št. 493 k.o. Ž., vknjiži družbena lastnina, v upravi Kmetijsko vinarske zadruge Z., izhaja, da so navedene nepremičnine splošno ljudsko premoženje in da so bile podržavljene že leta 1948 v arondacijskem postopku oziroma pogodbeno. Pravnega posla oziroma pogodbe v spisu zadeve ni najti, niti ni izkazano, da bi sploh obstajal. Tudi če bi vknjižbeno dovoljenje štel za pravni posel, s čimer se Ustavno sodišče niti ni ukvarjalo, na odločitev to ne bi moglo vplivati. Sestavni del razpravnega zapisnika Komisije za arondacijo državnega kmetijskega posestva Ž. pri Z. z dne 30. 11. 1948 je namreč odločba, s katero so bila zemljišča, vpisana pod vl. št. 473 in 493 k.o. Ž., izvzemši parc. št. 219, odvzeta C. C.. Iz odločbe je razvidno, da so bila v izreku navedena zemljišča podržavljena že na podlagi Uredbe o arondaciji državnih kmetijskih posestev republiškega in državnega pomena v območju LRS.

5. Glede na to, da pravni temelj podržavljenja nepremičnin ni bil pravni posel iz 5. člena ZDen, pristojnost sodišča ni podana. Zato je Ustavno sodišče odločilo, da je za odločanje o denacionalizaciji v izreku navedenih nepremičnin pristojna Upravna enota Ajdovščina.

C)

6. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi četrtega odstavka 61. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) in četrte alineje 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. P-2/04-5

Ljubljana, dne 19. februarja 2004.

Predsednica

dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

1094. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Gospodarske zadrugne posojilnice A., Ž., in Gospodarske kmetijske zadruge, z. o. o., B., ki ju zastopa C. C., odvetnik v Z., na seji dne 19. februarja 2004

o d l o č i l o:

1. Ustavna pritožba Gospodarske zadrugne posojilnice A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. G 9/2001 z dne 20. 5. 2002 v zvezi s sodbo Vrhovnega sodišča št. G 9/2001 z dne 18. 9. 2001 in z odločbo Banke Slovenije št. 24.20-16.8/01 z dne 27. 7. 2001 se zavrne.

2. Ustavna pritožba Gospodarske kmetijske zadruge zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. G 9/2001 z dne 20. 5. 2002 v zvezi s sodbo in sklepom Vrhovnega sodišča št. G 9/2001 z dne 18. 9. 2001 in z odločbo Banke Slovenije št. 24.20-16.8/01 z dne 27. 7. 2001 se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Ustavni pritožniki izpodbijata sodbo Vrhovnega sodišča št. G 9/2001 z dne 20. 5. 2002, s katero je to kot pritožbeno sodišče zavrnilo pritožbo Gospodarske zadrugne posojilnice A. zoper sodbo istega sodišča št. G 9/2001 z dne 18. 9. 2001. S to sodbo je Vrhovno sodišče, kot sodišče prve

stopnje, zavrnilo tožbo zoper odločbo Banke Slovenije (v nadaljevanju: BS) o začetku prisilne likvidacije Gospodarske zadružne posojilnice A., Ž.

2. Navajata, da so jima bile z izpodbijanimi odločbami kršene pravica do enakega varstva pravic (drugi odstavek 14. člena v povezavi z 22. členom Ustave), pravica do zasebne lastnine (33. člen Ustave) in pravica do svobodne gospodarske pobude (74. člen Ustave). Pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave naj bi jima bila kršena, ker sta BS in kasneje Vrhovno sodišče na obeh stopnjah povsem arbitrarno ugotovila dejansko stanje, ki je bilo podlaga izpodbijanim odločitvam. Zatrjujeta, da je bilo napačno ugotovljeno dejansko stanje tudi posledica arbitrarne uporabe materialnega prava (gre za Zakon o bančništvu, Uradni list RS, št. 7/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZBan). Posledica napačno ugotovljenega dejanskega stanja pa naj bi bil tudi poseg v 33. in 74. člen Ustave. Pritožnici zatrjujeta tudi, da bi moralo sodišče glede na določbe ZBan razpisati glavno obravnavo, pa je ni, čeprav naj ne bi bilo razlogov za njeno opustitev (drugi odstavek 187. člen ZBan).

3. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo s sklepom št. Up-483/02 z dne 6. 11. 2003 sprejelo v obravnavo. Na podlagi 56. člena ZUstS je ustavno pritožbo poslalo v odgovor Vrhovnemu sodišču in Banki Slovenije. Vrhovno sodišče ni odgovorilo. Banka v svojem odgovoru zavrača navedbe pritožnic kot neutemeljene.

B) – I

4. Po prvem odstavku 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju: ZUstS) lahko vloži ustavno pritožbo vsak, ki meni, da mu je bilo s posamičnim aktom državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil kršena njegova človekova pravica ali temeljna svoboda. Ustavna pritožba pa se sme vložiti šele, ko so izčrpana vsa pravna sredstva (prvi odstavek 51. člena ZUstS). Gospodarska kmetijska zadruha bi sicer lahko, kot ustanoviteljica Gospodarske zadružne posojilnice, na podlagi 2. točke prvega odstavka 185. člena ZBan vložila tožbo zoper odločbo BS o začetku prisilne likvidacije, vendar tega ni storila, kar pomeni, da ni izčrpala pravnih sredstev za varovanje svojih pravic. Zato je Ustavno sodišče njeno ustavno pritožbo zavrglo.

B) – II

5. Ustavno sodišče ni instanca sodiščem in ne presoja samih po sebi kršitev pri ugotavljanju dejanskega stanja ter pri uporabi materialnega in procesnega prava. Ustavno sodišče izpodbija odločbo skladno s 50. členom ZUstS preizkusi le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice ali temeljne svobode. Ni naloga in pristojnost Ustavnega sodišča, da preizkuša, ali so dejanske ugotovitve sodišč pravilne in ali so pravna stališča, na katerih temelji izpodbijana sodna odločba, v skladu z zakonom, pač pa zgolj zagotoviti, da sodišča ne bodo sprejela kakšnih pravnih stališč oziroma z razlogo dala zakonu takšne vsebine, ki je nezdržljiva s kakšno človekovo pravico ali temeljno svobodo.

6. Pritožnica Gospodarska zadružna hranilnica A. utemeljuje svojo pritožbo z zatrjevanjem, da je bilo dejansko stanje, ki je bilo podlaga odločitvi BS in potrjeno s strani Vrhovnega sodišča, napačno in povsem arbitrarno ugotovljeno. Istočasno zatrjuje tudi, da Vrhovno sodišče dejanskega stanja sploh ni ugotavljalo. S tem naj bi kršilo 22. člen Ustave. Kršitev navedenega člena utemeljuje tudi z navedbo, da je sodišče na njene tožbene navedbe iz tožbe, s katero je izpodbijala ugotovitve BS, odgovorilo v dveh stavih. Ustavno sodišče je že večkrat poudarilo, da ni pristojno preizkušati, ali je dejansko stanje v izpodbijanih sodnih odločbah pravilno ugotovljeno. Z zatrjevanjem napačno ugotovljenega dejanskega stanja tudi ni mogoče utemeljiti kršitev ustavnih procesnih jamstev iz 22. člena Ustave. Ne glede na nave-

deno pa trditev, da sodišče na prvi stopnji ni odgovorilo na pritožnične tožbene navedbe, ne drži. Pritožnica je sodbo sodišča prve stopnje izpodbijala tudi zaradi napačne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in kršitve postopka, vendar ni navedla, v čem naj bi bile te kršitve in ni navedla, glede katerih okoliščin je dejansko stanje napačno ugotovljeno oziroma sploh ni ugotovljeno. Predvsem pritožnica ni uveljavljala, da bi ji bila v samem postopku ugotavljanja dejstev kršena pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, kot to zatrjuje v ustavni pritožbi. Ker Ustavno sodišče ne presoja, ali je bilo dejansko stanje v postopkih, v katerih so bile izdane izpodbijane odločbe, pravilno ugotovljeno, so navedbe pritožnice, ki se nanašajo na napačno ugotovitev dejanskega stanja, nerelevantne. Nerelevantni so tudi očitki glede kršitve 22. člena Ustave iz razloga, ker ni bila razpisana glavna obravnavo oziroma ker ni bilo odgovorjeno na vse pritožnične navedbe iz tožbe (če bi te očitke šteli za uveljavljanje kršitve 22. člena Ustave, čeprav jih pritožnica utemeljuje z napačnim oziroma nepopolno ugotovljenim dejanskim stanjem), saj jih pritožnica ni uveljavljala v pritožbi, kar pomeni, da ni (materialno) izčrpala pravnih sredstev za njihovo odpravo, kar je po prvem odstavku 51. člena ZUstS pogoj za vložitev Ustavne pritožbe.

7. Pritožnica zatrjuje tudi, da sodišče ni razpisalo glavne obravnave, čeprav bi jo na podlagi 187. člena ZBan moralo. Opustitev razpisa glavne obravnave bi lahko pomenila kršitev 22. člena Ustave. Vendar je Vrhovno sodišče na prvi stopnji pojasnilo, zakaj na podlagi drugega odstavka 187. člena ZBan ni bilo potrebno razpisati glavne obravnave. Pojasnilo je, da je lahko odločilo brez glavne obravnave, ker je že v pripravljalnem postopku spoznalo, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje izpodbijane odločbe popolno in pravilno ugotovljeno in da glede ponavljajočega kršenja dolžnosti obveščanja tožene stranke sploh ni sporno, ker mu tožeča stranka ni oporekala.

8. Svojo pritožbo pa utemeljuje pritožnica tudi z zatrjevanjem, da sta tako BS kakor Vrhovno sodišče na obeh stopnjah kršila materialnopravne določbe ZBan. Zatrjuje, da je bila uporaba določb ZBan, ki urejajo poslovanje hranilnic in nadzor nad njimi, arbitrarne. BS je namreč navedene določbe uporabila tudi za nadzor pritožnice. Da se te določbe uporabljajo tudi za nadzor poslovanja hranilno-kreditnih služb, ki so bile ustanovljene že pred uveljavitvijo ZBan, je potrdilo tudi Vrhovno sodišče v izpodbijanih odločbah. Pritožnica nasprotno meni, da se navedene določbe ne nanašajo nanjo, ker je bila ustanovljena pred uveljavitvijo ZBan. Po določbi tretjega odstavka 241. člena ZBan bi se bila pritožnica dolžna uskladiti z ZBan v roku petih let od njegove uveljavitve. V tem času naj bi BS opravljala samo nadzor nad njenim usklajevanjem, ne pa tudi nadzora nad njenim poslovanjem (peti odstavek 241. člena). Drugačna razlaga naj bi bila v izrecnem neskladju z jasnimi določbami ZBan. Zato naj bi bila s tem kršena pravica iz 22. člena Ustave.

9. Izpodbijanim odločbam, zlasti sodbi Vrhovnega sodišča, izdani v pritožbenem postopku, ni mogoče očitati arbitramosti. Vrhovno sodišče je podrobno obrazložilo, zakaj se določbe o nadzoru bank in hranilnic uporabljajo tudi za nadzor nad poslovanjem hranilno-kreditnih služb, ustanovljenih pred uveljavitvijo ZBan, in da v okviru tega nadzora lahko BS sprejema tudi zakonsko predpisane ukrepe. Ker hranilno-kreditne službe, ki so se sicer dolžne v določenem roku uskladiti, poslujejo tudi v času usklajevanja, veljajo zanje tako določbe o nadzoru nad poslovanjem kakor tudi posebne določbe, ki urejajo nadzor nad postopkom usklajevanja. Pritožnici je bilo že s sodbo sodišča prve stopnje izčrpno obrazloženo tudi, zakaj se zoper njo lahko smiselno uporabljajo določbe 3. točke prvega odstavka 157. člena ZBan o prisilni likvidaciji, čeprav ji dovoljenja za opravljanje dejavnosti ni mogoče vzeti, ker ga nima, saj ob njeni ustanovitvi ni bilo potrebno. S takšno razlago se je v celoti strinjalo tudi pritožbeno sodišče. Takšni razlagi ni mogoče očitati arbitramosti. Samo dejstvo, da pritožnica

razume oziroma razlaga navedene določbe ZBan drugače kakor sodišče, pa ne utemeljuje očitka kršitve pravic iz 22. člena Ustave. Zato je očitek, da so izpodbijane odločbe posledica arbitrarne uporabe materialnega prava, neutemeljen.

10. Pritožnica na koncu svoje pritožbe navede še, da je takšna uporaba in razlaga določb, kakor izhaja iz izpodbijanih odločb, v neskladju s 33. in 74. členom Ustave. Zakaj naj bi bile določbe ZBan, ki urejajo nadzor bank in hranilnic, in med njimi tudi hranilno-kreditnih služb, v neskladju z navedenimi členi Ustave, pritožnica ne pojasni. Njeno morebitno nestrižanje z izpodbijanimi odločbami ali njeno drugačno razumevanje določb ZBan pa še ne utemeljuje trditve o neustavnosti uporabe oziroma razlage njegovih določb.

11. Ker ne gre za kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot jih zatrjuje pritožnica, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrnilo.

C)

12. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena in druge alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukič ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modričan in dr. Ciril Ribičič. Sodnik Tratnik je bil v tej zadevi izločen. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-483/02-12

Ljubljana, dne 19. februarja 2004.

Predsednica

dr. Dragica Wedam Lukič l. r.

1095. Odločba o oceni ustavnosti vprašanja, vsebovanega v zahtevi za razpis predhodnega referenduma o predlogu Zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti vprašanja, vsebovanega v zahtevi za razpis predhodnega referenduma, začetem na zahtevo Državnega zbora, na seji dne 26. februarja 2004

o d l o č i l o:

1. Referendumsko vprašanje, vsebovano v zahtevi za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o predlogu Zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče, ki se v prvi alineji glasi, da:

»mora vsaka oseba, ki je bila dne 25. 2. 1992 prenesena iz registra stalnega prebivališča v register tujcev brez stalnega prebivališča in želi uveljaviti status stalnega prebivališča za nazaj, začeti postopke z ustrežno vlogo, v kateri mora pojasniti okoliščine, zaradi katerih si ni pravočasno uredila statusa skladno s Temeljno ustavno listino in ustavnim zakonom za njeno izvedbo ter zakonom o tujcih oziroma drugimi predpisi, ki so urejali to problematiko v obdobju po osamosvojitvi Republike Slovenije;«

je v nasprotju z Ustavo.

2. Referendumsko vprašanje iz prejšnje točke izreka, ki se v drugi alineji glasi, da:

»je rok za vložitev vloge za priznanje statusa stalnega prebivališča za nazaj 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona;«

ni v nasprotju z Ustavo.

3. Referendumsko vprašanje iz 1. točke izreka, ki se v tretji alineji glasi, da:

»se prizna status za nazaj samo osebam, za katere se ugotovi, da so si poskušale urediti svoj status v celotnem obdobju od 25. 2. 1992 dalje, pa si tega niso mogle urediti zaradi objektivnih okoliščin oziroma zaradi kršitve materialnega ali procesnega prava s strani upravnega organa;«

je v nasprotju z Ustavo.

4. Referendumsko vprašanje iz 1. točke izreka, ki se v četrti alineji glasi, da:

»lahko zahteva obnovo postopka izdaje dovoljenja za stalno prebivanje po zakonu o tujcih (ZTuj1 in ZTuj2) ali ZUSDDD oziroma po tem zakonu tudi Zveza veteranov vojne za Slovenijo, rok za vložitev take zahteve pa je dve leti po uveljavitvi tega zakona oziroma po izdaji odločbe po tem zakonu;«

je v nasprotju z Ustavo.

5. Referendumsko vprašanje iz 1. točke izreka, ki se v delu pete alineje glasi, da:

»upravičenci po tem zakonu niso osebe, ki se niso odzvale pozivu Predsedstva Republike Slovenije za prestop iz JLA oziroma sestave zveznih organov SFRJ v roku, določenem v tem pozivu;«

je v nasprotju z Ustavo,

v preostalem delu, ki se glasi:

»oziroma so delovale proti vrednotam, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije;«

ni v nasprotju z Ustavo.

6. Referendumsko vprašanje iz 1. točke izreka, ki se v šesti alineji glasi, da:

»je izključena vsaka možnost uveljavljanja pravic, ki so vezane na status stalnega prebivališča za nazaj (retroaktivno), oziroma izplačevanja odškodnin;«

je v nasprotju z Ustavo.

7. Referendumsko vprašanje iz 1. točke izreka, ki se v sedmi alineji glasi, da:

»se v zakonu izrecno določi kot hujše kaznivo dejanje vsako dejanje upravnega organa pri izdajanju odločb v zvezi z urejanjem statusa za nazaj, ki je v očitnem nasprotju z ustavo, vključno z morebitnim izdajanjem odločb o priznanju statusa stalnega prebivališča za nazaj brez izrecne podlage zakona ali zakonitega predpisa, kar določa tretji odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije;«

je v nasprotju z Ustavo.

8. Odločba začne učinkovati z dnem vročitve Državnemu zboru.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Državni zbor je na 40. izredni seji 11. 2. 2004 na podlagi prvega in drugega odstavka 16. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZRLI) sprejel sklep št. 213-04/99-28/15 EPA 1016-III (v nadaljevanju: Sklep DZ), s katerim zahteva, naj Ustavno sodišče odloči o ustavnosti vsebine zahteve za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o predlogu Zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče (v nadaljevanju: ZSPTDDD), vsebovane v pobudi Slovenske demokratske stranke – SDS in Nove Slovenije – NSi volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma. Vsebinska zahteva za razpis referenduma naj bi bila v nasprotju z Ustavo, predvsem z 2., s 14., s 23., s

26., s 27. in z 29. členom, z drugim odstavkom 32. člena, s 63. členom, z drugim odstavkom 120. člena ter s 153., 155. in 161. členom Ustave.

2. Državni zbor ugotavlja, da se pobuda volivcem za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma formalno nanaša na predlog ZSPDTDD, katerega vsebina zagotavlja izvršitev 1. do 4. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-246/02 z dne 3. 4. 2003 (Uradni list RS, št. 36/03 in OdlUS XII, 24), dejansko pa vsebina referendumskega vprašanja presega vsebino tega predloga zakona in bi zaradi tega imela vpliv tudi na izvrševanje Zakona o izvršitvi 8. točke navedene ustavne odločbe (t. i. tehnični zakon), za katerega je že razpisan naknadni zakonodajni referendum. Meni, da se vsebini obeh zakonov v ničemer ne prekrivata in da v primeru morebitnega sprejema na referendumu predlagane rešitve ne morejo imeti učinka na izvrševanje t. i. tehničnega zakona. Iz obrazložitve Sklepa DZ je razvidno, da se je v zvezi z vsebino zahteve za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o predlogu ZSPDTDD postavilo vprašanje o dopustnosti odločanja na referendumu o predlaganih (drugačnih) rešitvah v primeru, ko je Državni zbor vezan, da sprejme zakon v skladu z odločitvami Ustavnega sodišča, v obravnavanem primeru v skladu z odločbo št. U-I-246/02. V primeru, če bi bila na referendumu izglasovana predlagana ureditev, ki ne bi sledila odločitvam Ustavnega sodišča, bi bil Državni zbor pravno vezan z dvema nasprotujočima obveznostima – z odločbo Ustavnega sodišča in na referendumu izraženo voljo volivcev.

3. Državni zbor ugotavlja, da predlagano vprašanje v prvi in tretji alineji zahteve za razpis referenduma postavlja za priznanje stalnega prebivališča za nazaj takšne pogoje, ki bi onemogočili uresničitev odločbe Ustavnega sodišča (1. točka izreka odločbe št. U-I-246/02), s katero je ugotovilo, da je ureditev, ki državljanom drugih republik ne daje pravice do priznanja stalnega prebivanja od izbrisa iz registra stalnega prebivalstva dalje, v neskladju z Ustavo. Po mnenju Državnega zbora v prvi in tretji alineji predlagane drugačne ureditve ni mogoče sprejeti kot enega od načinov izvršitve odločbe Ustavnega sodišča, ker je v neskladju z njenim bistvom in namenom. Pogoji, da se lahko prizna stalno prebivanje za nazaj samo tistim, ki si svojega statusa niso mogli urediti zaradi objektivnih okoliščin ali zaradi kršitve prava s strani upravnega organa, naj ne bi upošteval temeljne ugotovitve Ustavnega sodišča v odločbi št. U-I-284/94 z dne 4. 2. 1999 (Uradni list RS, št. 14/99 in OdlUS VIII, 22), da 81. člen Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I – v nadaljevanju: ZTuj) ni uredil pravnega položaja državljanov drugih republik in da si ga zato niso mogli urejati.

4. Glede v drugi alineji predlagane rešitve, po kateri naj bi bil rok za vložitev prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šest mesecev in ne eno leto, Državni zbor navaja, da je Ustavno sodišče prejšnji rok treh mesecev razveljavilo in da je vprašljivo, ali je predlagani rok šestih mesecev zadošten in v skladu z načeli pravne države.

5. V četrti alineji predlagana rešitev naj bi bila v neskladju z Ustavo, ker daje Zvezi veteranov vojne za Slovenijo pravico zahtevati obnovo postopka izdaje dovoljenja za stalno prebivanje brez ustavno dopustnih razlogov. Takšna privilegirana pravica ene od organizacij civilne družbe naj bi pomenila kršitev načela enakosti in hkrati tudi povezovanje vprašanja priznavanja stalnega prebivanja z osamosvojitveno vojno. Določitev, da ima Zveza veteranov vojne za Slovenijo pravico zahtevati obnovo, bi dajala vtis, da so državljani drugih republik, ki so dobili dovoljenje za stalno prebivanje, nasprotovali osamosvojitvi, in bi hkrati pomenila tudi spodbujanje sovraštva in nestrpnosti, prepovedano s 63. členom Ustave.

6. Referendumsko vprašanje iz pete alineje zahteve naj bi bilo v neskladju z načeli pravne države in z načelom enakosti, ker v predlagani ureditvi omejuje pravico do priznanja stalnega prebivanja osebam, zaposlenim v JLA, zgolj zaradi

njihovega statusa oziroma zaposlitve, in ker zajema tudi pripadnike zveznih organov (carinike, uslužbenke zveznih inšpekcijskih organov ipd.), ki jih poziv Predsedstva Republike Slovenije za prestop iz JLA ni omenjal. V neskladju naj bi bilo tudi, ker ne omogoča, da bi te osebe lahko uveljavljale razloge, ki so jim onemogočali prestop iz JLA.

7. Državni zbor predlaga presojo predlagane ureditve v šesti alineji zahteve, po kateri je izključena vsaka možnost izplačevanja odškodnin, ker meni, da je takšna ureditev v nasprotju s 26. členom Ustave.

8. V zvezi s predlagano ureditvijo v sedmi alineji zahteve, po kateri naj se v predlogu ZSPZDDD določi kot hujše kaznivo dejanje vsako dejanje upravnega organa pri izdajanju odločb v zvezi z urejanjem statusa za nazaj, ki bi bilo v očitnem nasprotju z Ustavo, vključno z izdajanjem odločb za nazaj brez izrecne zakonske podlage, Državni zbor meni, da se dejanja upravnih organov ne morejo določiti za kazniva, saj upravni organi opravljajo svoje delo samostojno v okviru in na podlagi Ustave in zakonov (drugi odstavek 120. člena, 153. in 161. člen Ustave). Ker iz predlagane ureditve o določitvi kaznivega dejanja izhaja, da naj bi bilo kot kaznivo dejanje določeno tudi izdajanje odločb na podlagi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-246/02, ki pomenijo njeno neposredno izvrševanje, naj bi bila predlagana ureditev v neskladju z 28. in s 155. členom Ustave.

9. Državni zbor navaja, da je mnenje Zakonodajno-pravne službe sestavni del obrazložitve Sklepa DZ. V mnenju Zakonodajno-pravne službe z dne 5. 2. 2004 so po vsebini navedeni enaki razlogi za neustavnost referendumskih vprašanj iz prve, tretje, šeste in sedme alineje, kot izhajajo iz obrazložitve Sklepa DZ in kot so povzeti v prejšnjih točkah obrazložitve. V mnenju pa nista obravnavani predlagani rešitvi iz druge in četrte alineje referendumskega vprašanja.

10. Pobudnici v odgovoru na zahtevo navajata, da so državljani drugih republik na ozemlju Slovenije prebivali kot državljani SFRJ in si zato niso bili dolžni urediti stalnega prebivanja tako, kot so to morali storiti že ob vstopu v državo tujci iz drugih držav. Ker je ob razpadu SFRJ ugasnilo njihovo državljanstvo SFRJ, so jim s tem prenehale tudi vse pravice, ki so bile z njim povezane. Menita, da je po logični razlagi očitno, da bi si državljani drugih republik na podlagi 13. člena UZITUL morali urediti začasno ali stalno prebivanje do 25. 2. 1992, saj tudi državljanstva Republike Slovenije niso mogli pridobiti avtomatično. Zato naj bi po mnenju pobudnic lahko zahtevali priznanje stalnega prebivanja za čas od 26. 2. 1992 le, če so to zahtevali takrat, vendar jim je bila pravica do začasnega ali stalnega prebivanja zavrnjena ali priznana šele ob datuma, ki je bil kasnejši od datuma vložitve zahtevka. Pobudnici ugotavljata, da je v letu 1992 prihajalo do napak pri priznavanju pravice do stalnega prebivanja, zato je v referendumski zahtevi predvideno, da se prizna stalno prebivanje za nazaj osebam, za katere se ugotovi, da so si poskušale urediti svoj status v celotnem obdobju od 25. 2. 1992 dalje, pa si tega niso mogle urediti zaradi objektivnih okoliščin. V zvezi s predlaganim rokom šestih mesecev za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje menita, da tega roka ni mogoče primerjati z roki na področju zakonskega urejanja o popravni krivic, ker gre tam za popolnoma drugačne primere, ko je bila oseba obsojena na zaporno kazen, internacijo ali na prisilno delo. Menita, da je referendumska zahteva, da veteranske organizacije posredujejo pristojnemu upravnemu organu svoje pripombe in informacije v postopku priznanja stalnega prebivanja osebam, ki v času osamosvojitvene vojne in v času do konca vojne na Hrvaškem in v Bosni in Hercegovini niso imele niti državljanstva Republike Slovenije niti si niso uredile pravic kot tujci, utemeljena. Prav tako naj bi bila utemeljena zahteva, da ne morejo dobiti pravice do stalnega prebivanja za nazaj osebe, ki se niso odzvale pozivu Predsedstva Republike Slovenije in so ostale v JLA ali v sestavi zveznih organov SFRJ še po roku, do katerega so navedene ustanove bivše federacije delovale na območju Republike Slovenije. Oseba,

ki se ni odzvala navedenemu pozivu, naj bi kršila »slovenske predpise«. V teh primerih naj bi se tudi domnevalo, da oseba, ki opravlja službo v neki drugi državi, tam tudi prebiva. V zvezi z izključitvijo odškodnin navajata, da Republika Slovenije ne more prevzeti obveznosti izplačevanja odškodnin osebam, ki so bile prizadete zaradi razpada nekdanje SFRJ in nastanka Republike Slovenije, katere Ustavo in zakone bi morali spoštovati v času, ko so se nahajali na njenem ozemlju. V zvezi s sankcioniranjem izdajanja odločb o priznavanju pravice do stalnega prebivanja od 26. 2. 1992 osebam, ki tega sploh ne zahtevajo, poudarjajo, da naj bi bilo kaznivo dejanje le tisto dejanje upravnega organa pri izdajanju odločb v zvezi z urejanjem statusa za nazaj, ki bi bilo v očitnem nasprotju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave.¹ Opozarjata, da se uradna oseba, ki zlorabi svoj uradni položaj, kaznuje že po veljavni kazenski zakonodaji. Predlagata, naj Ustavno sodišče ugotovi, da referendumsko vprašanje ni v nasprotju z Ustavo.

11. Ministrstvo za notranje zadeve je na zahtevo Ustavnega sodišča dne 19. 2. 2004 pojasnilo, da so pristojni upravni organi za notranje zadeve pričeli usklajevati pravni položaj državljanov drugih republik nekdanje SFRJ, ki niso zaprosili za slovensko državljanstvo ali jim je bila izdana negativna odločba tako, da so pri vpisu podatka o njihovem stalnem prebivališču v registru stalnega prebivalstva vpisali uradni zaznamek, da so v skladu z določbo 81. člena ZTuj od 26. 2. 1992 tujci. Ministrstvo za notranje zadeve navaja, da navedene osebe niso mogle biti vpisane v evidenco stalno ali začasno prijavljenih tujcev, dokler niso pridobile dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje. Šele po pridobitvi dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje so morale na podlagi 57. in 58. člena ZTuj prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče. Nadalje na vprašanje Ustavnega sodišča, ali so pristojni organi navedene osebe obveščali o prenosu njihovega stalnega prebivališča, Ministrstvo za notranje zadeve pojasnjuje, da je ob uveljavitvi 81. člena ZTuj upravnim organom izdalo navodilo. Vendar pristojnim organom ni naložilo obveznosti, naj o tem individualno obveščajo posameznike. Iz priloženega navodila Ministrstva za notranje zadeve »depeša, št. 0016/4« z dne 27. 2. 1992 je razvidno, da so bili vsi občinski organi za notranje zadeve v Republiki Sloveniji in Mestni sekretariat za notranje zadeve Mesta Ljubljana opozorjeni, da morajo z iztekom roka iz 81. člena ZTuj pričeti urejati status državljanov drugih republik nekdanje SFRJ, ki niso zaprosili za slovensko državljanstvo ali ki jim je bila izdana negativna odločba, od katere vročitve je že poteklo dva meseca. V navodilu je vsebovano tudi opozorilo, da so listine, ki jih posedujejo osebe, ki bodo z dnem 28. 2. 1992 postale tujci, pa do tedaj niso zaprosile niti za začasno niti za stalno prebivanje, tudi če so izdane od pristojnih organov v naši državi in so še veljavne, zaradi spremenjenega statusa teh oseb, neveljavne. Ministrstvo tudi navaja, da je Mestni sekretariat za notranje zadeve Mesta Ljubljana poslal vabila približno 7000 državljanom drugih republik, ki niso zaprosili za slovensko državljanstvo ali jim je bila prošnja zavrnjena, in da je bilo vročenih le ena tretjina teh vabil. Iz navodila Mestnega sekretariata za notranje zadeve Mesta Ljubljana je razvidno, da naj se vse tiste, za katere se je priporočena pošta vrnila z označbo »odpotoval« oziroma »neznan«, izloči iz registra stalnega prebivalstva (»vnese oznaka tujec ter se ga doseli v tujino z dnem 26. 2. 1992 ... z opombo 81. člen ZTuj«). Vsem, ki so se vabilu odzvali, pa so uničili osebno izkaznico in jim pojasnili, da lahko v Republiki Sloveniji prebivajo le na podlagi dovoljenja za bivanje, delovnega oziroma poslovnega vizuma ter da morajo zaradi ugotavljanja identitete imeti in uporabljati nacionalno potno listino. V skladu z navedenim navodilom so tujca napotili zaradi ureditve bivanja v Republiki

¹ Očitno gre za pomoto pri navedbi odstavka, saj to, da morajo posamični akti in dejanja državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu, določa četrti in ne tretji odstavek 153. člena Ustave.

Sloveniji na Urad za tujce, iz registra stalnega prebivalstva pa so ga izločili enako kot tiste, ki se vabilu niso odzvali, s tem da so vpisali še dodatno opombo »še na območju registra.«

B) – I

12. Kot je razvidno iz obrazložitve pobude volivcem za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma (v nadaljevanju: pobuda volivcem), se referendumsko vprašanje navezuje na predlog ZSPZDDD (EPA 1016-III), ki ga je Državni zbor sprejel v drugi obravnavi na seji 2. 2. 2004 (v nadaljevanju: predlog Zakona).

13. S sprejemom zakona, na katerega se nanaša pobuda volivcem, naj bi zakonodajalec uresničil obveznost, kot izhaja iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-246/02 (7. točka izreka). Na podlagi navedene odločbe bi zakonodajalec moral odpraviti neustavnost Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 61/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZUSDDD), ki jo je Ustavno sodišče ugotovilo v 1., 2. in 3. točki izreka. Na podlagi 1. točke izreka bi moral sprejeti ureditev, na podlagi katere bi bilo državljanom drugih republik, ki so bili 26. 2. 1992 izbrisani iz registra stalnega prebivalstva, priznано stalno prebivanje tudi za nazaj, tj. od dneva izbrisa. Na podlagi 2. točke izreka bi zakonodajalec moral urediti možnost pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje tudi tistim državljanom drugih republik, ki jim je bil izrečen ukrep prisilne odstranitve tujca iz 28. člena ZTuj, ker se je na podlagi takratne ureditve, katere neustavnost je bila ugotovljena z odločbo št. U-I-284/94, štel, da živijo v Republiki Sloveniji nezakonito. Ker je v 1. členu ZUSDDD dejansko življenje v Republiki Sloveniji določeno kot pogoj za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje, je zakonodajalec dolžan, glede na poseben položaj teh oseb, na podlagi 3. točke izreka opredeliti vsebino tega nedoločenega pravnega pojma, zlasti pa določiti čas odsotnosti, po katerem pogoj dejanskega življenja ni več izpolnjen. Ustavno sodišče je tudi razveljavilo rok treh mesecev za vložitev vlog za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaradi neskladnosti z načeli pravne države iz 2. člena Ustave (4. točka izreka).

14. Ob ugotovitvi, da ZUSDDD upravičencem ni omogočal pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje za nazaj in da se vprašanje časovnega učinkovanja pravne ureditve priznanja stalnega prebivanja ne bi moglo drugače urediti, kot da imajo te osebe pravico do priznanja stalnega prebivanja od dneva, ko jim je bilo z izbrisom odvzeto, je Ustavno sodišče odločilo, da se z že izdanimi dovoljenji ugotavlja tudi stalno prebivanje za nazaj, tj. od 26. 2. 1992 dalje, tistim osebam, ki so bile tega dne izbrisane iz registra stalnega prebivalstva. Razloge za takšno odločitev je Ustavno sodišče obširno obrazložilo v točkah 17 do 21 obrazložitve odločbe št. U-I-246/02. Hkrati je Ministrstvu za notranje zadeve naložilo, da tem osebam po uradni dolžnosti izda dopolnilne odločbe o ugotovitvi njihovega stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji od 26. 2. 1992 dalje. Ustavno sodišče je navedeno odločitev sprejelo na podlagi drugega odstavka 40. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), ki Ustavnemu sodišču daje pooblastilo, da določi način izvršitve svoje odločbe, kot tudi organ, ki jo mora izvršiti. Kot je Ustavno sodišče že obrazložilo (npr. odločba št. U-I-163/99 z dne 23. 9. 1999, Uradni list RS, št. 80/99 in OdlUS VIII, 209), je pravna narava te odločitve drugačna od odločitve, ki zadeva ustavnosodno presojo predpisa, in jo zato zakonodajalec lahko nadomesti z zakonom, v katerem določi drugačen način izvršitve, če je mogoč.² Vsebinsko

² Odločitev Ustavnega sodišča, izdana na podlagi navedene določbe ZUstS, se šteje za zakonit predpis v smislu četrtega odstavka 153. člena Ustave. Tako tudi v Komentarju Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 1009, ki navaja: »Za zakonit predpis je treba šteti tudi odločbo US, kadar US na podlagi 2. odst. 40. člena ZUstS določi način izvršitve odločbe US.« Glej tudi str. 1133 in 1134 v istem delu.

takega zakona je lahko predmet ponovne ustavnosodne presoje, seveda če je ta sprožena pred Ustavnim sodiščem. Ker se je v primeru načina izvršitve, vsebovanega v 8. točki izreka navedene odločbe, zakonodajalec odločil za njegovo nadomestitev in sprejel Zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02 (v nadaljevanju: ZIOdlUS246/02), ki je predmet odločanja na že razpisanem naknadnem zakonodajnem referendumu (Odlok o razpisu, Uradni list RS, št. 135/03 in 14/04), se predlagane drugačne rešitve v obravnavanem referendumskem vprašanju ne morejo nanašati ali vplivati na ZIOdlUS246/02. Zato je Ustavno sodišče presojo ustavnosti referendumskega vprašanja, ki je predmet te zadeve, opravilo ločeno od vprašanj, ki bodo predmet odločanja na referendumu o t. i. tehničnem zakonu.

15. Za odpravo neustavnosti ZUSDDD, ki jih je Ustavno sodišče ugotovilo v odločbi št. U-I-246/02 (1. do 4. točka izreka), je imel zakonodajalec glede na tehnike pravnega urejanja možnost, da sprejme spremembe in dopolnitve veljavnega ZUSDDD ali pa da sprejme nov zakon. Zakonodajalec se je odločil za sprejem novega zakona, na katerega predlog se nanaša referendumsko vprašanje. Ustavno sodišče je na podlagi 16. člena ZRLI pristojno le za presojo ustavnosti vsebine zahteve za razpis referendumu (glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-II-2/03 z dne 15. 5. 2003, Uradni list RS, št. 52/03 in OdlUS XII, 45). Predmet te t. i. predhodne ocene je torej referendumsko vprašanje in ne predlog Zakona, na katerega se referendumsko vprašanje nanaša. Zato se Ustavno sodišče ob oceni ustavnosti vsebine zahteve ni spuščalo v presojo, ali je ureditev, vsebovana v predlogu Zakona, v skladu z Ustavom. Namen predhodne ocene referendumskega vprašanja je le preprečiti, da bi se na referendumu odločalo o vprašanjih, ki so v nasprotju z Ustavom. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-II-2/03 sprejelo stališče, da je treba pristojnost Ustavnega sodišča po 16. členu ZRLI razumeti tako, da lahko izda negativno mnenje samo v primeru, ko je referendumsko vprašanje samo po sebi (očitno) v nasprotju z Ustavom.

B) – II

Presoja ustavnosti vsebine prve in tretje alineje referendumskega vprašanja.

16. Ustavno sodišče je presojo predlaganih ureditev iz prve in tretje alineje referendumskega vprašanja zaradi njune medsebojne vsebinske povezanosti opravilo skupaj.

17. Rešitvi, vsebovani v prvi in tretji alineji referendumskega vprašanja, izhajata iz predpostavke, da so državljani drugih republik imeli zakonite, celo ustavne možnosti za ureditev svojega pravnega položaja, v katerem so se znašli po 25. 2. 1992. Svoj pravni status naj bi si državljani drugih republik po predlagani ureditvi morali urediti skladno s Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I – v nadaljevanju: TUL), z Ustavnim zakonom za izvedbo TUL (Uradni list RS, št. 1/91-I – v nadaljevanju: UZITUL) in ZTuj »oziroma drugimi predpisi, ki so urejali problematiko v obdobju po osamosvojitvi Republike Slovenije«. V prvi in tretji alineji postavljeni pogoji izhajajo iz predpostavke, da je bil status državljanov drugih republik po 25. 2. 1992 pravno v celoti urejen in da morajo ti v primeru, če zahtevajo priznanje tega statusa za nazaj, dokazati, »da ga niso mogli urejati iz objektivnih okoliščin oziroma zaradi kršitve materialnega ali procesnega prava s strani upravnega organa«.

18. Izhodišče predlagane ureditve, da glede ureditve stalnega prebivanja državljanov drugih republik do sprejema ZUSDDD ni obstajala pravna praznina in da nezakonitega izbriša stalnega prebivališča teh oseb ni prišlo, pravno ne vzdrži in nima opore v nobeni od uveljavljenih razlag, ki jih pozna pravna stroka.

19. UZITUL kot izvedbeni akt TUL je v 13. členu³ uresnil obljubo, dano v Izjavi o dobrih namelih, ki jo je ob razpisu plebiscita sprejela Skupščina Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/90), da bodo državljani drugih republik s stalnim prebivališčem v Sloveniji lahko pridobili državljanstvo Slovenije, če bodo to želeli. Ker ni šlo za pridobitev državljanstva že na podlagi samega (ustavnega) zakona (ex lege), je UZITUL moral urediti položaj državljanov drugih republik v prehodnem obdobju, tj. v času do pridobitve državljanstva oziroma v času do izteka rokov po 81. členu ZTuj. Državljanji drugih republik so bili v tem času v pravicah in dolžnostih izenačeni z državljani Republike Slovenije. Iz besedila 13. člena UZITUL torej izhaja, da prehodno obdobje ni bilo namenjeno le tistim državljanom drugih republik, ki so se odločili za državljanstvo Republike Slovenije in vložili vloge za pridobitev državljanstva, temveč tudi tistim, ki se za državljanstvo niso odločili. Tudi tem osebam je določba 13. člena UZITUL v prehodnem obdobju zagotavljala enake pravice in dolžnosti kot državljanom Republike Slovenije. Pri tem velja ponovno poudariti, da to velja za tiste državljane drugih republik, ki so 23. 12. 1990 imeli prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so v njej tudi dejansko živeli.

20. Jezikovna razlaga⁴ 13. člena UZITUL ne dopušča nobenega dvoma, da ta določba ureja le prehodno obdobje, v katerem so državljani drugih republik izenačeni v pravicah in dolžnostih s slovenskimi državljani, in da ne ureja nadaljnega pravnega položaja tistih državljanov drugih republik, ki niso zaprosili za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, imeli pa so prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so v njej dejansko živeli. UZITUL je torej državljanom drugih republik v prehodnem obdobju zagotovil enak položaj kot državljanom Republike Slovenije (16. člen UZITUL je določil le izjemo glede pridobivanja lastninske pravice in drugih stvarnih pravic na nepremičninah). Njegov nadaljnji položaj po izteku »rokov po 81. členu ZTuj« ne urejata ne TUL in ne UZITUL. Njihov pravni položaj ni bil urejen niti v drugem odstavku 81. člena ZTuj⁵, temveč je ta določal le roke, po preteku katerih bo ZTuj zanje začel veljati. To pomeni, da so te osebe s pretekom v tej določbi določenih rokov izgubile status, po katerem so bile v pravicah in dolžnostih izenačene z državljani Republike Slovenije, in dobile status tujcev. Vendar pa iz te določbe ne izhaja, da so se s tem znašle v enakem položaju kot tujci, ki so šele takrat prišli v državo, saj so v Republiki Sloveniji že najmanj od 23. 12. 1990 imele prijavljeno stalno prebivališče in bile vpisane v register stalnega prebivalstva ter so torej v državi zakonito prebivale.

21. Iz tega je razvidno, da njihov pravni položaj z navedenimi ustavnimi in zakonskimi določbami ni bil urejen. Ker tudi ni bilo mogoče uporabiti analogije (glej 13. točko obrazložitve odločbe št. U-I-284/94), je Ustavno sodišče ugo-

³ Člen 13 UZITUL se glasi: »Državljanji drugih republik, ki so na dan dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije 23. 12. 1990 imeli prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živijo, so do pridobitve državljanstva Republike Slovenije po 40. členu Zakona o državljanstvu Republike Slovenije oziroma do izteka rokov po 81. členu Zakona o tujcih izenačeni v pravicah in dolžnostih z državljani Republike Slovenije, razen v primerih iz 16. člena tega zakona.«

⁴ »Naloga jezikovne razlage je, da se ... besedni pomen ujema tudi s pravnim pomenom pravne norme... V tem pomenu je jezikovna razlaga le prva stopnja, ki določa možni besedni pomen pravne norme, a hkrati stopnja, ki določa zunanjo mejo, ki je razlagalec ne sme prestopiti.« Pavčnik, Argumentacija v pravu, Pravna obzorja, Cankarjeva založba, Ljubljana 2002, str. 54.

⁵ Drugi odstavek 81. člena ZTuj se glasi: »Za državljane SFRJ, ki so državljani druge republike, ki ne zaprosijo za državljanstvo Republike Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ali jim je izdana negativna odločba, začnejo veljati določbe tega zakona dva meseca po preteku roka, v katerem bi lahko zaprosili za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, oziroma od izdaje dokončne odločbe.«

to v t. i. protustavno pravno praznino. Zato ni mogoče trditi, da je tedanji pravni red določal, da bi jim stalno prebivališče ex lege prenehalo, niti da bi morali ob izteku roka (ali pred njim) namesto vloge za pridobitev državljanstva vložiti vlogo za pridobitev dovoljenja za prebivanje, če bi želeli še naprej živeti v Republiki Sloveniji.

22. Razlago, kakršno izhaja iz referendumskega vprašanja, pa onemogoča tudi namen, ki ga je imel ustavodajalec oziroma zakonodajalec ob sprejemu osamosvojitvenih pravnih aktov. Republika Slovenija v osamosvojitveni proces ni vključila le državljanov Republike Slovenije, temveč tudi državljane drugih republik nekdanje SFRJ, ki so na njenem ozemlju imeli stalno prebivališče in v skladu s takratno zakonodajo tudi volilno pravico. Tako so državljani drugih republik imeli pravico glasovanja na plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Zakon o plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/90) je v 6. členu določal, da imajo pravico glasovanja na plebiscitu vse osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji splošno volilno pravico po Zakonu o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/90 in 45/90). Tudi Razglas o plebiscitu je bil naslovljen na državljane Republike Slovenije in na vse volivce v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 44/90). Kakšen naj bi bil položaj »prebivalcev Slovenije«, je razvidno že iz Izjave o dobrih nameni. Izjava vsebuje izrecno zagotovilo, da bo nova država zagotavljala vsem pripadnikom drugih narodov in narodnosti pravico do vsestranskega kulturnega in jezikovnega razvoja, »vsem s stalnim prebivališčem v Sloveniji pa, da lahko pridobijo državljanstvo Slovenije, če to želijo« (drugi odstavek 1. točke). Z navedeno izjavo je bilo pojasnjeno, da bo samostojna in neodvisna Slovenija demokratična, pravna in socialna država ter da plebiscit o neodvisnosti in samostojnosti države Slovenije pomeni zavezanost »vsem najboljšim izročilom humanizma in civilizacije, slovenske in evropske zgodovine ter prijazni prihodnosti Slovencev in drugih prebivalcev Republike Slovenije.« Tudi TUL se v skladu z dokumenti, sprejetimi ob razpisu in izvedbi plebiscita, obrača na vse osebe na ozemlju Republike Slovenije, ko jim v III. točki zagotavlja varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin »ne glede na njihovo narodno pripadnost, brez sleherne diskriminacije, skladno z Ustavo Republike Slovenije in z veljavnimi mednarodnimi pogodbami.«

23. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-284/94 ugotovilo, da je bilo z opustitvijo ureditve pravnega položaja državljanov drugih republik, ki so postali tujci, kršeno načelo varstva zaupanja v pravo, ki je eno od načel pravne države iz 2. člena Ustave.⁶ Ocenilo je, da državljani drugih republik, ki se niso odločili za slovensko državljanstvo ali jim je bilo to zavrnjeno, glede na svoj prejšnji položaj, tj. kot prebivalci s stalnim prebivališčem, niso mogli pričakovati bistvenega poslabšanja svojega pravnega statusa glede njihovega nadaljnjega prebivanja v novi državi. Predvsem pa bistvenega poslabšanja svojega položaja niso mogli pričakovati glede na vsebino osamosvojitvenih aktov, ki so predvidevali in tudi uresničili možnost pridobitve slovenskega državljanstva za tiste, ki so to želeli, kar v primerjavi s stalnim prebivanjem tujca pomeni bistveno več. Glede na to niso mogli pričakovati, da bo njihova odločitev, da ne zaprosijo za slovensko državljanstvo, imela za posledico izgubo stalnega prebivališča in da bodo postavljeni v položaj, kot da šele prihajajo v Republiko Slovenijo. Prav tako niso mogli pričakovati, da se bodo s potekom rokov, določenih v drugem odstavku 81. člena ZTuj, nahajali v državi nezakonito. Državljanii drugih republik s stalnim prebivališčem

na ozemlju Republike Slovenije so lahko upravičeno pričakovali, da bodo v novi državi obravnavani enako (brez sleherne diskriminacije) kot vsi drugi tujci. Razlaga III. točke TUL in 13. člena UZITUL, po kateri se državljanom drugih republik, ki so na dan plebiscita imeli prijavljeno stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije in ki so ga imeli tudi ob izteku roka iz ZTuj ter so v Republiki Sloveniji tudi dejansko živeli, ne prizna nobenega statusa in da so s potekom rokov izgubili stalno prebivanje, ki si ga morajo začeti na novo urejati, kot da so se pravkar naselili v Republiki Sloveniji, je v očitnem nasprotju z načelom enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena Ustave). To načelo ne zavezuje le k enakemu normativnemu urejanju istovrstnih položajev, temveč tudi k različnemu urejanju različnih položajev. Poudariti je še treba, da do sprejetja sklepa Vlade z dne 3. 9. 1992 pristojni upravni organi niso upoštevali stalnega prebivanja pred uveljavitvijo ZTuj (glej 9. do 14. točke obrazložitve odločbe št. U-I-284/94). Kot je Ustavno sodišče navedlo že v odločbi št. U-I-284/94, Vlada ni imela pooblastila, da določa način izvrševanja zakonskih določb (v tem primeru prvega odstavka 16. člena ZTuj), temveč bi morala zakonodajalcu predlagati ustrezen ureditev. Sklep tudi ni bil nikjer objavljen, da bi se lahko državljani drugih republik seznanili z njegovo vsebino oziroma s spremembo uporabe prvega odstavka 16. člena ZTuj, ki je urejal pogoje za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje.⁷ V skladu z načelom enakosti (drugi odstavek 14. člena Ustave), ki ga vsebuje že TUL v III. točki, bi bila edino le razlaga, na podlagi katere bi bilo državljanom drugih republik priznano stalno prebivanje, tako kot je bilo priznano tujcem iz tretjega odstavka 82. člena ZTuj.

24. Ureditev, predlagana v prvi alineji referendumskega vprašanja, je v delu, v katerem opredeljuje kot upravičene osebe za uveljavljanje statusa stalnega prebivališča za nazaj tiste osebe, ki so bile dne 25. 2. 1992 »prenesene iz registra stalnega prebivališča v register tujcev brez stalnega prebivališča«, tudi v nasprotju s tistim od načel pravne države, ki zahteva, da so pravne norme jasne, določne in nedvoumne in da ne sme biti od vsakokratnega razlagalca odvisno, kako jih bo razlagal (o tem npr. odločba št. U-I-327/94 z dne 16. 3. 1995, Uradni list RS, št. 20/95 in OdlUS IV, 25 in odločba št. U-I-119/98 z dne 17. 4. 1998, Uradni list RS, št. 35/98 in OdlUS VII, 77). Predlagana opredelitev upravičene osebe namreč izhaja iz fikcije, da je bil državljanom drugih republik po 25. 2. 1992 priznan nekakšen status tujca brez stalnega prebivališča in da je obstajal register tujcev brez stalnega prebivališča. ZTuj v prvem odstavku 63. člena ni določal evidence o tujcih brez stalnega prebivališča, zato državljani drugih republik kot tujcev ni bilo mogoče prenesti v t. i. register tujcev brez stalnega prebivališča. Na to kaže tudi pojasnilo Ministrstva za notranje zadeve, v katerem je izrecno navedeno, da takšnega registra ni bilo, temveč da se je v registru stalnega prebivalstva pri državljanih drugih republik s prijavljenim stalnim prebivališčem, ki niso zaprosili za državljanstvo, po izteku rokov iz ZTuj, v obliki uradnega zaznamka zabeležila oznaka »tujec«. Ker bi takšna opredelitev upravičene osebe iz prve alineje referendumskega vprašanja, če bi bila sprejeta na referendumu, pomenila, da bi moral zakonodajalec uzakoniti opredelitev, ki se sklicuje na prenos in neobstoječi register, oziroma bi izhajala iz pravnega stanja, ki ni obstajalo, je predlagana ureditev v prvi alineji referendumskega vprašanja v neskladju z 2. členom Ustave tudi iz tega razloga.

⁶ Na to, da položaj teh oseb ni bil urejen, kaže tudi navdilo (depeša št. 0016/4 z dne 27. 2. 1992) za izvajanje ZTuj, ki je skušalo to pravno praznino zapolniti, saj uslužbencem upravnih organov ob reševanju upravnih zadev, povezanih s temi vprašanji, očitno ni bilo jasno, katero pravo naj uporabijo in kako.

⁷ Glede na ustaljeno ustavnosodno presojo (glej npr. odločbo št. U-I-283/96, Uradni list RS, št. 70/97 in OdlUS VI, 136 ali odločba št. U-I-87/96, Uradni list RS, št. 56/98 in OdlUS VII, 145) so akti, ki so po svoji vsebini predpisi, neobstoječi, če niso objavljeni, in se ne smejo uporabljati. O prepovedi tajne zakonodaje in o stališču Ustavnega sodišča o tem glej npr. odločbo št. U-I-25/95, Uradni list RS, št. 5/98 in OdlUS VI, 158.

Presoja ustavnosti vsebine druge alineje referendumskega vprašanja

25. V tej alineji vsebovano referendumsko vprašanje bi zakonodajalca zavezalo, da kot rok za vložitev vloge za priznanje statusa stalnega prebivališča za nazaj določi šest mesecev. Glede na razloge, navedene ob presoji prve in tretje alineje referendumskega vprašanja, in glede na to, da v tem primeru ne gre za osebe iz 8. točke izreka odločbe št. U-I-246/03, določitev roka šestih mesecev za vložitev vlog, čeprav je rešitev manj ugodna od predlagane zakonske ureditve, sama po sebi ni v nasprotju z Ustavo. Razen upravičencev iz 8. točke izreka navedene odločbe bodo morali vsi drugi upravičenci namreč vložiti vlogo, katere sestavni del bo tudi zahteva za priznanje stalnega prebivanja za nazaj. Pri tem je Ustavno sodišče upoštevalo tudi to, da razmere v drugih državah naslednicah nekdanje SFRJ niso več takšne, kot so bile v času prvega odločanja Ustavnega sodišča o teh vprašanjih.

Presoja ustavnosti vsebine četrte alineje referendumskega vprašanja

26. V četrsti alineji referendumskega vprašanja je predlagano, naj se določi kot predlagatelj obnove postopka Zveza veteranov vojne za Slovenije ter kot rok za vložitev takšnega predloga dve leti. Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZUP) je zakon, po katerem morajo postopati upravni in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, kadar v upravnih stvareh odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, pravnih oseb in drugih strank (prvi odstavek 1. člena). Posamezna vprašanja upravnega postopka so lahko za določeno upravno področje v posebnem zakonu drugače urejena, kot so urejena v ZUP. V takšnih primerih se postopa po določbah posebnega zakona, po določbah ZUP pa v vseh vprašanjih, ki niso urejena s posebnim zakonom (prvi in drugi odstavek 3. člena ZUP). V ZUP je torej že predvidena možnost, da se posamezna vprašanja postopka s posebnim zakonom uredijo drugače. To je očitno cilj vsebine, vsebovane v četrsti alineji referendumskega vprašanja.

27. Kadar dva predpisa urejata isto materijo, jo morata urejati tako, da urejanje ni v neskladju s tistim od načel pravne države (2. člen Ustave), ki zahteva ne le vertikalno usklajenost pravnih norm, temveč tudi njihovo horizontalno usklajenost. Gre za načelo konsistentnosti pravnih norm, iz katerega izhaja tudi zahteva, da morajo biti norme ne le v skladu z višjimi normami, temveč s pravnim redom v celoti. V konkretnem primeru to pomeni, da mora biti zakonodajna rešitev, ki naj bi bila posledica tega dela referendumskega vprašanja, skladna s tistimi določbami ZUP, ki urejajo obnovo postopka kot »splošno« izredno pravno sredstvo zoper dokončne upravne odločbe. Samo na ta način je mogoče zadostiti pravilom subsidiarne uporabe zakona, vsebovanim v 3. členu ZUP.

28. Po presojanem delu referendumskega vprašanja naj bi se s posebnim zakonom določil le poseben predlagatelj obnove in rok, v katerem sme ta vložiti predlog za obnovo. Ne izhaja pa iz tega dela vprašanja niti razlog za obnovo postopka, čeprav je jasno, da iz vseh obnovitvenih razlogov (260. člen ZUP), zaradi katerih lahko vloži predlog za obnovo stranka ali pa se postopek obnovi po uradni dolžnosti, oseba, ki sicer ni udeležena v postopku kot stranka, ne more vložiti predloga za obnovo. Še bolj nejasno je, kakšno bi bilo razmerje med tem predlagateljem in državnim tožilcem ter državnim pravobranilcem, ki lahko predlagata obnovo postopka, če odločba posega v javne koristi (peti odstavek 261. člena ZUP).

29. Ker glede na navedeno predlagana zakonska ureditev ne bi bila konsistentna z že obstoječo splošno ureditvijo, je v nasprotju z 2. členom Ustave. Ustavno sodišče se pri tem ni spuščalo še v presojo vprašanja, ali bi bil v konkretnem primeru v skladu z Ustavo prenos varstva javne koristi na

osebo civilnega prava. Iz razlogov, navedenih v prejšnji točki, to tudi ni bilo mogoče.

Presoja ustavnosti vsebine pete alineje referendumskega vprašanja

30. V peti alineji sta predlagana dva pogoja, ki naj bi izključevala možnost pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje. Po prvem predlaganem pogoju ne bi bile upravičene do stalnega prebivanja tiste osebe, ki se niso odzvale pozivu Predsedstva Republike Slovenije za prestop iz JLA oziroma iz sestave zveznih organov SFRJ v roku, določenem v tem pozivu. Po drugem pogoju bi bile izključene tudi osebe, ki so delovale proti vrednotam, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena UZITUL varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije. Člen 40 ZDRS ni izključil pridobitve državljanstva Republike Slovenije za tiste vojaške osebe in civilne osebe, ki so bile zaposlene v JLA ali v drugih zveznih organih SFRJ in ki se niso odzvale pozivu Predsedstva Republike Slovenije, temveč je izključil le tiste, ki so bile obsojene za kazniva dejanja, določena v drugem odstavku tega člena, in tiste, za katere je bilo ugotovljeno, da bi njihov sprejem predstavljal nevarnost za varnost in obrambo države (glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-89/99 z dne 10. 6. 1999, Uradni list RS, št. 59/99 in OdlUS VIII, 147, s katero je bil razveljavljen tretji odstavek 40. člena, kolikor se je nanašal na razlog nevarnosti za javni red). Odhod navedenih oseb skupaj z JLA z ozemlja Republike Slovenije se je praviloma štel za prekinitev dejanskega prebivanja v Republiki Sloveniji in je s tem predstavljal neizpolnitev pogoja za pridobitev slovenskega državljanstva. Določitev, da tisti državljani drugih republik, ki se niso odzvali pozivu Predsedstva Republike Slovenije, niso upravičeni do izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, bi pomenila očitno nasprotje z Ustavo, predvsem z načelom zaupanja v pravo kot enim od načel pravne države iz 2. člena Ustave, in kršitev pravice do enakega obravnavanja iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

31. Določitev pogoja, da tisti državljani druge republike, ki je deloval proti vrednotam, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena UZITUL varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije, ni upravičen do izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, pa po oceni Ustavnega sodišča ne bi bila v nasprotju z Ustavo. Pri tem je Ustavno sodišče izhajalo iz tega, da je treba 4. člen UZITUL razlagati v povezavi z 20. členom UZITUL. Poleg tega je upoštevalo tudi to, da mora takšno delovanje vsebovati vse znake katerega izmed kaznivih dejanj, na katere se nanaša navedena določba.

Presoja ustavnosti vsebine šeste alineje referendumskega vprašanja

32. Tudi v tej alineji predlagana rešitev je vsebinsko povezana z rešitvami, predlaganimi v drugih alinejah, saj celotno referendumsko vprašanje izhaja iz izhodišča, da je bil pravni položaj državljanov drugih republik, ki se niso odločili za državljanstvo Republike Slovenije, pravno urejen in da iz tega razloga ne morejo uveljavljati kakršnihkoli pravic za nazaj, ki so vezane na stalno prebivanje, ali odškodnine. Po ureditvi, predlagani v tej alineji, naj bi bila v celoti izključena vsakršna možnost povračila škode, ki naj bi jo utrpeli državljani drugih republik zaradi nemožnosti uveljavljanja pravic, vezanih na stalno prebivanje. Besedilo tega dela referendumskega vprašanja je oblikovano tako, da sta oba dela medsebojno povezana, zato ju je moralo Ustavno sodišče presojati kot celoto, ne glede na to, da predlagatelj izrecno utemeljuje le neustavnost tistega dela, ki se nanaša na izključitev odškodnin.

33. Ustava v prvem odstavku 26. člena vsakomur zagotavlja pravico do povračila škode, ki mu jo v zvezi z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo ali dejavnost opravlja. Navedena določba na ustavni ravni zagotavlja odškodninskopravno varstvo proti državi in njenim organom. Gre za ustavno pravico, ki jo je v skladu

s tretjim odstavkom 15. člena Ustave sicer mogoče omejiti, ne pa v celoti izključiti. Izključitev (razveljavitev) posameznih človekovih pravic Ustava dopušča samo v primeru vojnega ali izrednega stanja in še to le začasno (16. člen Ustave), pri čemer za nekatere pravice prepoveduje tudi to. V tretjem odstavku 15. člena Ustave o razveljavitvi (izključitvi) človekovih pravic ne govori. Z zakonom jih zato (izven pogojev iz 16. člena Ustave) ni mogoče razveljaviti, pač pa jih je mogoče samo omejiti. Izključitev možnosti zahtevati odškodnino zaradi protipravnega ravnanja države je zato v nasprotju s 26. členom Ustave.

34. Izključitev vsakršne možnosti uveljavljanja pravic, vezanih na priznanje statusa stalnega prebivanja, za nazaj, je v nasprotju s četrtem odstavkom 15. člena Ustave. Zakonodajca na posameznih področjih (npr. na pokojninskem) že ureja omejitve uveljavljanja pravic za nazaj na določeno časovno obdobje. Zakonodajalec lahko v sprejme tudi drugačno ureditev, če za to obstajajo razumni razlogi, ki izhajajo iz narave stvari. Ker Ustava v četrtem odstavku 15. člena zagotavlja pravico do odprave posledic kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin (glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-246/02, točki 22 in 23 obrazložitve), pa tega ne more urediti tako, da bi bila odprava posledic v celoti izključena. Zato je referendumsko vprašanje v tem delu v nasprotju z navedeno določbo Ustave.

Presoja ustavnosti vsebine sedme alineje referendumskega vprašanja

35. Načelo zakonitosti v kazenskem pravu, vsebovano v 28. členu Ustave, zahteva, da nihče ne more biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in zanj ni predpisal kazni, še preden je bilo storjeno. V skladu z navedenim načelom je torej ustavno dopustno, da se z referendumskim vprašanjem predlaga zakonodajalcu, naj uzakoni določeno ravnanje kot kaznivo dejanje in določi zanj tudi kazen. Kot je razvidno iz vsebine v tej alineji predlagane ureditve, naj bi se kot posebno kaznivo dejanje določilo nezakonito in neustavno izdajanje odločb o stalnem prebivanju, ki bi imele učinek za nazaj.

36. Kadar se referendumsko vprašanje nanaša na bodočo zakonodajalčevo obveznost, da neko ravnanje določi kot kaznivo dejanje, je treba jamstva, ki jih daje načelo zakonitosti iz prvega odstavka 28. člena Ustave, upoštevati že pri oblikovanju referendumskega vprašanja in ne šele ali samo pri oblikovanju kazenskopravne norme na podlagi izglasovanega referendumskega vprašanja. V prvi vrsti je treba poudariti, da je določanje kaznivih dejanj in predpisovanje kazenskih sankcij upravičeno samo, kadar in kolikor varstva človeka in drugih temeljnih vrednot ni mogoče zagotoviti drugače. Poleg tega mora biti referendumsko vprašanje oblikovano tako, da vsebuje vse bistvene elemente kazensko-pravne norme, zlasti pa, kdo je lahko storilec (upravni organ ne more biti storilec kaznivega dejanja), kaj je izvršitveno dejanje (pri čemer »vsako dejanje« ne more biti izvršitveno dejanje), katere so morebitne druge pomembne okoliščine kaznivega dejanja ter kakšna naj bo kazen, predpisana za takšno dejanje (opredelitev »hujše kaznivo dejanje« je nedoločena). Glede na to, da gre za predlog nove inkriminacije, ki posega na področje že obstoječega kaznivega dejanja, mora referendumsko vprašanje natančno določiti vse tiste okoliščine, ki opredeljujejo predlagano novo kaznivo dejanje kot bistveno drugačno od obstoječega (kaznivo dejanje zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 261. členu Kazenskega zakonika, Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – KZ). Ker obravnavani del referendumskega vprašanja tem zahtevam ne zadosti, je v nasprotju s prvim odstavkom 28. člena Ustave.

C)

37. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 16. člena ZRLI v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam

Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-II-1/04

Ljubljana, dne 26. februarja 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić i. r.

1096. Odločba o razveljavitvi sodb Višjega sodišča v Mariboru ter Okrajnega sodišča na Ptuj in vrnitvi zadeve Okrajnemu sodišču na Ptuj v novo sojenje

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi družb A. A., d.d., Ž., in B. B., d.o.o., Z., ki ju zastopa C. C., odvetnik na V., na seji dne 4. marca 2004

o d l o č i l o:

1. Sodba Višjega sodišča v Mariboru št. Cp 1584/2002 z dne 5. 11. 2002 in sodba Okrajnega sodišča na Ptuj št. P 126/2000 z dne 17. 10. 2001 se razveljavita.

2. Zadeva se vrne Okrajnemu sodišču na Ptuj v novo sojenje.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Z izpodbijano sodbijo je Višje sodišče zavrnilo pritožbo zoper sodbo sodišča prve stopnje, s katero je bilo ugotovljeno, da je akt o ustanovitvi drugotožene stranke (druge ustavne pritožnice) ničen v delu, ki se nanaša na prenos nepremičnin parc. št. 849/6, 849/2 in 895 k.o. U. od Kmetijskega kombinata T. (ki se je pripojil prvotoženi stranki, sedaj prvi ustavni pritožnici) na drugo ustavno pritožnico. Svojo odločitev sta sodišči oprli na razlago 88. člena Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91 in nasl. – v nadaljevanju: ZDen), po kateri je glede presoje obstoja dolžnosti vrnitve premoženja treba upoštevati stanje v času uveljavitve ZDen oziroma sklenitve ničnega pravnega posla, ne pa poznejše stanje.

2. Pritožnici menita, da jima je bila z izpodbijano odločitvijo kršena pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, ker naj bi sodišči v tem postopku materialno pravo, tj. določbe 88. člena ZDen, uporabili drugače, kot sodišča odločajo v drugih podobnih primerih. Navajata, da so bila zemljišča oddana za gradnjo, zaradi česar jih po določbi prvega odstavka 32. člena ZDen ni mogoče vračati v naravi. Poleg tega zatrjujeta, da tožniki v denacionalizacijskem postopku niso uspeli z zahtevo za izdajo začasne odredbe po določbah Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92 in nasl. – v nadaljevanju: ZLPP), zaradi česar jim gre lahko denacionalizacija le v obliki odškodnine v obveznicah Slovenske odškodninske družbe. Zato sodiščema očitata, da nista upoštevali ustaljene sodne in ustavnosodne prakse, po kateri določba 88. člena ZDen omogoča tožbo na ugotovitev ničnosti samo v primeru, če obstaja dolžnost vrnitve v denacionalizacijskem postopku; pri tem je treba upoštevati stanje v času podržavljenja in v času vračila. Sklicujeta se na sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 152/99 z dne 2. 12. 1999 in na sklep Ustavnega sodišča št. Up-64/00 z dne 7. 5. 2001 o nesprejemu ustavne pritožbe zoper navedeno sodbo Vrhovnega sodišča.

3. Pritožnici zatrjujejo tudi kršitev pravice do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave. Sodiščema očitata, da se nista opredelili do njunih navedb. Navajata, da se Višje sodišče ni opredelilo do pritožbenih navedb o »izostanku« začasne odredbe po določbah ZLPP. Drugi ustavni pritožnici naj bi bila kršena tudi pravica do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave, ker naj bi po izpodbijani odločitvi sodišč izgubila lastninsko pravico na nepremičninah tudi v primeru zavrnitve denacionalizacijskega zahtevka za vrnitev v naravi.

4. Senat Ustavnega sodišča je dne 25. 11. 2003 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. Ustavna pritožba je bila v skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) poslana Višjemu sodišču v Mariboru, na podlagi 22. člena Ustave pa Č. Č. ter D. D. iz Š., E. E. iz S. (tožeči stranki v pravdi, tj. nasprotni stranki pritožnic v pravdi) in Slovenski odškodninski družbi (stranskemu intervenientu na strani tožeče stranke v pravdi). Višje sodišče, D. D. in Slovenska odškodninska družba na ustavno pritožbo niso odgovorili. Č. Č. in E. E. v odgovorih na ustavno pritožbo navajata, da se stanje nepremičnine v naravi od podržavljenja do vložitve zahteve za denacionalizacijo ni spremenilo (šlo naj bi za kmetijska zemljišča, ki bi jih moral zavezanec po uveljavitvi ZLPP izločiti, ker naj bi postala last Republike Slovenije) in pristojnim organom očitata, da so neupravičeno izdajali razna dovoljenja (omenjata gradbeno dovoljenje in postopek obnove za izdajo gradbenega dovoljenja, ki naj bi bil v teku, pritožbeni postopek zoper odločbo o odmeri odškodnine za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča ter postopek o spremembi vrste rabe zemljišča). E. E. navaja še, da pri upravnem organu prve stopnje teče postopek obnove za izdajo začasne odredbe v zvezi z lastninjenjem Kmetijskega Kombinata T. in da odločitev o začasni odredbi po ZLPP še ni pravomočna, ker naj ne bi bila vročena vsem denacionalizacijskim upravičencem. Meni, da pritožnicama ni kršena pravica iz 22. člena Ustave, ker v pravdi svojih trditvev nista dokazali. Meni, da so tudi trditve o kršitvi 25. in 33. člena Ustave neutemeljene. Ustavnemu sodišču predlaga, naj ustavno pritožbo zavrne, ker pritožnici glede na vrednost zahtevka za denacionalizacijo nista izčrpali revizije in ker naj ne bi dokazali, da sta sodbo in sklep prejeli dne 6. 1. 2003.

B)

5. Trditve E. E. (nasprotne stranke v pravdi), da ustavna pritožba ne izpolnjuje procesnih predpostavk za njeno obravnavo, ne držijo. Pritožnici sta v ustavni pritožbi navedli, da je njun pooblaščenec izpodbijano sodbo prejel dne 6. 1. 2003. Ta datum je kot datum prejema odtisnjen tudi na kopiji izpodbijane sodbe, ki sta jo pritožnici priložili ustavni pritožbi. Poleg tega se v spisu nahaja tudi vročilnica, iz katere je razvidno, da je pooblaščenec pritožnic izpodbijano sodno odločbo prejel navedenega dne. Ustavna pritožba, vložena dne 26. 2. 2003, je torej pravočasna. Iz sodnih odločb, s katerimi sta sodišči prve in druge stopnje o zadevi prvič odločali in ki sta jih pritožnici priložili ustavni pritožbi (sodbe Okrajnega sodišča št. P 6/94 z dne 24. 1. 1996 in sklepa Višjega sodišča v Mariboru št. Cp 467/96 z dne 4. 6. 1996, s katerim je Višje sodišče razveljavilo navedeno sodbo Okrajnega sodišča in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje), je razvidno, da je bila v zadevi določena sporna vrednost 500.000 SIT, tj. toliko, kot navajata pritožnici v ustavni pritožbi. Ker na dopustnost revizije po 367. členu Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZPP) morebitna drugačna vrednost, ugotovljena v denacionalizacijskem postopku, ne vpliva, je Ustavno sodišče štelo, da sta pritožnici z izčrpanjem pritožbe zoper odločbo sodišča prve stopnje izčrpali vsa pravna sredstva in je torej ustavna pritožba dopustna.

6. V obravnavani zadevi je Vrhovno sodišče sicer že odločalo.¹ S sklepom št. II Ips 407/2000 z dne 19. 4. 2001 je reviziji tožeče stranke ugodilo, razveljavilo sodbo, s katero je bil tožbeni zahtevek zavrnjen, in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje. V novem sojenju (tj. tretjem v obravnavani zadevi) sta bili izdani izpodbijani sodni odločbi.

7. Pritožnici sta ugotovili, da je akt o ustanovitvi podjetja ničen, v pravdi oporekali z utemeljevanjem, da obstajajo ovire za vračanje nepremičnin v naravi tako po 32. kot po 19. členu ZDen. Poleg tega naj ne bi obstajala dolžnost vrnitve v naravi, ker tožniki niso uspeli s predlogom za izdajo začasne odredbe po določbah ZLPP. Zato sta že v pravdi zatrjevali, da ugoditev tožbenemu zahtevku tožnikom ne bi prinesla nobene pravne koristi. V pritožbi pa sta sodišču prve stopnje očitali, da ni navedlo razlogov o teh odločilnih dejstvih.

8. Iz obrazložitve izpodbijanih sodb je razvidno, da sta sodišči ugotovili, da v času uveljavitve ZDen oziroma sklenitve izpodbijanega posla zemljišča niso bila pozidana in da je bilo gradbeno dovoljenje izdano šele po uveljavitvi ZDen. Sodišča so torej glede stanja nepremičnine v času uveljavitve ZDen navedla odločilne razloge za svoje stališče o možnosti vračanja v naravi. Pritožnici se sicer sklicujeta, da gre za zemljišča, ki so bila že v času uveljavitve ZDen oddana za gradnjo, vendar teh navedb kot tudi navedb, s katerimi nasprotna stranka iz pravde zatrjuje, da se stanje nepremičnin v naravi ni spremenilo, Ustavno sodišče ne more upoštevati. Gre namreč za navedbe, ki se nanašajo na pravilnost ugotovitve dejanskega stanja oziroma pravilnost uporabe materialnega prava. Ustavno sodišče pa v postopku ustavne pritožbe ne presoja same pravilnosti oziroma zakonitosti izpodbijane odločbe. Svojo presojo omeji na vprašanje, ali je bila z izpodbijano odločbo kršena katera od človekovih pravic.

9. V tem okviru bi bile lahko relevantne trditve pritožnic, da je sodišče z razlago 88. člena ZDen v tem postopku neutemeljeno odstopilo od (ustaljene) sodne prakse. Iz 22. člena Ustave namreč izhaja, da mora biti vsakomur zagotovljeno enako varstvo pravic v postopku pred sodiščem in drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki odločajo o njegovih pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih. Med drugim to pomeni, da sodišče vsakogar obravnava enako in da v njegovi zadevi odloči tako, kot sicer redno odloča v vsebinsko podobnih primerih. Pritožnici zmotno menita, da bi bilo po stališču iz sodbe Vrhovnega sodišča št. II Ips 152/99 in po sklepu Ustavnega sodišča št. Up-64/00 treba upoštevati morebitno spremembo statusa oziroma spremembo vrste rabe zemljišč, ki je nastala po uveljavitvi ZDen. Iz sklepa Ustavnega sodišča št. Up-64/00 je namreč razvidno, da se je stališče, po katerem je za denacionalizacijski postopek pomembno stanje nepremičnine v času podržavljenja in v času vračila, nanašalo na okoliščino (ne)zavarovanja zahteve za denacionalizacijo po določbah 10. do 15. člena ZLPP in ne na spremembo vrste rabe oziroma statusa nepremičnine. Drugi odstavek 15. člena ZLPP je namreč določil, da upravičencu, ki v roku iz 11. člena tega zakona ni vložil predloga za izdajo začasne odredbe po 10. členu, pripada le odškodnina. Zato je okoliščina o (ne)zavarovanju zahteve za denacionalizacijo po določbah ZLPP, kljub temu, da je nastala po uveljavitvi ZDen, odločilna za ugotovitev, ali bi tožnikom uspeh v pravdi za ugotovitev ničnosti pravnega posla odprl možnosti, da v nadaljnjem sodnem ali kakšnem drugem (npr. denacionalizacijskem) postopku uveljavijo kakšno pravico ali korist, ki jim jo zagotavlja zakon, tj. v obravnavanem primeru, da uveljavijo vrnitev podržavljenih zemljišč v naravi.

¹ Glede na prehodno določbo 498. člena ZPP se je dopustnost revizije zoper sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. Cp 2354/99 z dne 11. 4. 2000 presojala še po določbah prej veljavnega Zakona o pravdnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77 in nasl. – ZPP77), ker je bila sodba sodišča prve stopnje izdana dne 12. 2. 1999.

10. Glede na to, in ker pritožnici v ustavni pritožbi zatrjujejo, da sta v pravnem postopku upravičenost tožnikov do vračila nepremičnin v naravi izpodbijali tudi s trditvami, da tožniki v denacionalizacijskem postopku niso uspeli s predlogom za izdajo začasne odredbe po določbah ZLPP, se je v obravnavanem primeru zastavilo predvsem vprašanje, ali je utemeljen očitek pritožnic, da od sodišč nista dobili odgovorov na vse navedbe o vprašanih, ki so bistvena za pravilno odločitev v tem sporu. Po ustaljeni ustavnosodni presoji namreč pravica iz 22. člena Ustave stranki med drugim zagotavlja pravico do vsebinsko polnega dialoga s sodiščem: sodišče mora (v tem okviru ne nujno tudi pravilno) odgovoriti na vse relevantne navedbe stranke in argumentirati svoja pravna stališča.

11. Po presoji Višjega sodišča je sodišče prve stopnje skladno z revizijskim stališčem upoštevalo stanje spornih parcel v času uveljavitve ZDen oziroma sklenitve ničnega pravnega posla in to, da bi upoštevanje poznejšega stanja pomenilo konvalidacijo brez pravne podlage v nasprotju z določbami ZDen. Pritožbene navedbe je zavrnilo, ker je ocenilo, da se pritožnici sklicujeta na poznejše stanje nepremičnin in njihov sedanj status ter s tem povezane omejitve. V tem delu presoji Višjega sodišča ni mogoče očitati ničesar. Vendar pa iz obrazložitve izpodbijane sodbe Višjega sodišča ni razvidno, da bi pritožbeno sodišče upoštevalo, da je revizijsko stališče temeljilo na dejstvih, ki so jih stranke uveljavljale v dotedanjem postopku, in da sta pritožnici (kot je razvidno iz spisa Okrajnega sodišča na Ptuju št. P 126/2000) šele na novi glavni obravnavi² v tem (tretjem) postopku zatrjevali, da nepremičnin ni mogoče vrniti v naravi, ker je bila začasna odredba po ZLPP sicer predlagana, vendar naj bi bila njena izdaja pravnomočno zavrnjena. Pri tem sta se sklicevali tudi na sklep Ustavnega sodišča št. Up-64/00. Pooblaščenec drugo in tretje tožbe stranke pa je relevantnosti te začasne odredbe oporekal.³

12. V obrazložitvi sodbe sodišče prve stopnje na navedene trditve pritožnic ni odgovorilo. Sodišče je torej presodilo, da je izpodbijani akt ničen, ne da bi odgovorilo na zatrjevanje pritožnic, da tožniki, zaradi nezavarovanja zahteve za denacionalizacijo po določbah ZLPP, nimajo pravnega interesa za uveljavljanje te ničnosti. Ker je okoliščina o (ne)zavarovanju zahteve za denacionalizacijo po določbah ZLPP (tudi po stališču uveljavljene sodne prakse v podobnih primerih) odločilna za ugotovitev, ali bi tožnikom uspeh v pravdi za ugotovitev ničnosti pravnega posla odprl možnosti, da v denacionalizacijskem postopku uveljavijo pravico do vrnitve nepremičnin v naravi, je sodišče prve stopnje s tem, ko se do teh navedb pritožnic ni opredelilo, kršilo njuno pravico iz 22. člena Ustave.

13. Pritožnici sta enako zatrjevali tudi v pritožbi. Sodišču prve stopnje sta očitali tudi, da v obrazložitvi sodbe ni navedlo razlogov o odločilnih dejstvih. Višje sodišče pa ni odgovorilo na izrecne pritožbene trditve pritožnic, da gre po določbi 15. člena ZLPP tožnikom v denacionalizacijskem postopku za poddržavljeno premoženje lahko le odškodnina v obliki obveznic Slovenskega odškodninskega sklada (sedaj Slovenske odškodninske družbe), ker tožniki zahteve za denacionalizacijo niso uspeli zavarovati po določbah ZLPP. Na te trditve je odgovorilo le z navedbo, da se je sodišče prve stopnje z vprašanjem dolžnosti vrnitve nepremičnin ukvarjalo v zadostni meri. Taka ugotovitev Višjega sodišča pa je po navedenem (12. točka obrazložitve) tako očitno napačna, da

² Glavna obravnava je bila dne 17. 10. 2001, torej pred spremembo drugega odstavka 362. člena ZPP (Uradni list RS, št. 96/02 – ZPP-A), po kateri smejo sedaj stranke na prvem naroku nove glavne obravnave navajati nova dejstva in predlagati nove dokaze le, če jih brez svoje krivde v dotedanjem postopku niso mogle navesti oziroma predložiti.

³ Sodišče prve stopnje je v zvezi s tem dopustilo »dokaz po začasnih odredbi«, pritožnici pa sta se zavezali začasni odredbi, na kateri sta se sklicevali, dostaviti sodišču.

prav tako pomeni kršitev pravice iz 22. člena Ustave.

14. Zato je Ustavno sodišče razveljavilo izpodbijani sodbi in zadevo vrnilo Okrajnemu sodišču na Ptuju v novo sojenje. Ker je ugotovilo, da je bila pritožnici s sodbama Okrajnega in Višjega sodišča kršena pravica iz 22. člena Ustave in ju je iz tega razloga razveljavilo, se Ustavnemu sodišču ni bilo treba spuščati v ugotavljanje obstoja drugih zatrjevanih kršitev ustavnih pravic. V novem odločanju se bo Okrajno sodišče na Ptuju moralo opredeliti do navedb pritožnic, s katerimi zatrjujejo, da tožniki, zaradi nezavarovanja zahteve za denacionalizacijo po določbah ZLPP, nimajo pravnega interesa za uveljavljanje te ničnosti. V obrazložitvi svoje odločitve bo moralo ali navesti, zakaj pritožnice s temi trditvami v obravnavani zadevi ne morejo uspeti, ali pa svojo odločitev z ustrezno obrazložitvijo spremeniti.

C)

15. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS in tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: podpredsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-103/03-18

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

Podpredsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

1097. Odločba o odpravi točke 1 drugega odstavka 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo družbe Kompas mejni turistični servis, d.d., Ljubljana, ki jo zastopa Ivan Stošič, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 4. marca 2004

o d l o č i l o:

1. Točka 1 drugega odstavka 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj (Medobčinski uradni vestnik, št. 29/95, 2/96, 31/97, 16/98, 34/99 in 13/01) se odpravi.

2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 4. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica je pobudo vložila 22. 10. 2002. Navaja, da na območju mejnega prehoda Šentilj opravlja trgovsko in gostinsko dejavnost. Izpodbija določbi 4. in 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj (v nadaljevanju: Odlok), kolikor na tem območju obremenjujeta zemljišča, na katerih opravlja trgovsko dejavnost, s številom točk. Izpodbijani določbi Odloka naj bi določali število točk kot osnovo za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: nadomestilo), po kriteriju izjemnih ugodnosti pri pridobivanju dohodka, zaradi izjemno ugodne lokacije zemljišč. Ustavno sodišče naj bi z odločbo št. U-I-357/98 z dne 15. 3. 2001 (Uradni list RS, št. 24/01 in OdlUS X, 42) že razveljavilo 12. člen odloka, ki je takrat po enakem kriteriju nalagal

plačilo nadomestila od spornih zemljišč, na katerih je imela nekdanjo brezcarinsko prodajalno. Občina naj bi zato sprejela Odlok in z njim v 12. členu zgolj prepolovila obremenitev teh zemljišč s številom točk. Vendar naj pri tem ne bi upoštevala nikakršnih meril, ki omogočajo preizkus utemeljenosti nove ureditve. Pobudnica pojasnjuje, da na mejnem prehodu Šentilj opravlja običajno trgovsko dejavnost, zato ta lokacija zanjo ne predstavlja več prednosti, temveč breme. Člen 4 Odloka naj bi zato to območje neutemeljeno uvrščal v I. območje stavbnih zemljišč. Zaradi meje in mejnih organov naj bi bilo njeno poslovanje negativno in s 1. 11. 2002 je prodajalno v Šentilju zaprla. Po izpodbijanih določbah Odloka naj bi bila njena obremenitev z nadomestilom brez utemeljenega razloga višja kot pri drugih zavezancih, zato sta ti določbi Odloka v neskladju z drugim odstavkom 14. člena in s 74. členom Ustave. Predlaga, naj ju Ustavno sodišče odpravi.

2. Občina Šentilj na navedbe pobudnice ni odgovorila.

B) – I

3. Odlok v 12. členu predpisuje število točk, s katerimi so na mejnem prehodu Šentilj obremenjena zemljišča, na katerih pobudnica opravlja dejavnost, zato ta izkazuje pravni interes za oceno ustavnosti in zakonitosti te določbe Odloka. Ustavno sodišče je pobudo v tem delu sprejelo in glede na izpolnjene pogoje po četrtem odstavku 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Po 5. točki prvega odstavka 179. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1) je prenehal veljati Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 – v nadaljevanju: ZSZ97), razen prve alineje 56. člena v delu, ki se nanaša na nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Na podlagi te določbe ZSZ97 je v veljavi ureditev plačevanja nadomestila, kot izhaja iz VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZSZ84). Tej ureditvi sta 180. člen ZUreP-1 in 218. člen Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZGO-1) dodala opredelitve stavbnih zemljišč, za katera se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča lahko odmerja. Po 218. členu ZGO-1 so bile občine dolžne uskladiti odloke s citirano določbo. V občinah, ki odlokov niso uskladile, se pri odmeri nadomestila uporablja citirana določba ZGO-1.

5. V obravnavanem primeru gre za zazidano stavbno zemljišče, ki je gradbena parcela z zgrajenim objektom, ki ni objekt gospodarske javne infrastrukture. Zato je po 218. členu ZGO-1 odmera nadomestila zanj predvidena. Odlok v 12. členu predvideva, da se pri uporabi zazidanega stavbnega zemljišča v posameznih dejavnostih upoštevajo izjemne ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka v gospodarskih dejavnostih, ki so posledica izjemno ugodne lokacije stavbnega zemljišča. Izjemno ugodne lokacije so na stavbnih zemljiščih znotraj I. območja. Dodatne točke za vrednotenje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na izjemno ugodnih lokacijah se obračunajo za dejavnosti, ki so našteje v nadaljevanju. Med njimi so prodajalne ovrednotene s 5000 točkami in enako trgovine z naftnimi derivati na drobno. Druge poslovne dejavnosti so ovrednotene z 2500 točkami.

6. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-357/98 že odločilo, da je izjemna donosnost dejavnosti, ki se opravlja na določenih lokacijah, po določbi tretje alineje 61. člena ZSZ84 okoliščina, ki jo lokalna skupnost utemeljeno upošteva, ko določa višino nadomestila. Neenakost, ki se na ta način vzpostavlja med posameznimi zavezanci, zato sama po sebi ni v neskladju z določbo drugega odstavka 14. člena Ustave. Vendar načelo enakosti pred zakonom terja tudi upoštevanje sorazmerja med dodatno ugodnostjo in s tem zvezanimi dodatnimi bremenmi, ki jih normodajalec z različnim urejanjem pravnih položajev nalaga posameznim zezavancem. Načelu enakosti ustreza takšna normativna različnost, ki ustreza različnosti dejanskih stanj, s tem da razlikovanje

ne sme biti arbitrarno in mora predpis v okviru svojega namena izbrati sredstva, sorazmerna ugotovljeni različnosti položajev, ki so podlaga za normativno razlikovanje. Višina dodatne obremenitve mora biti torej v razumnem sorazmerju z višino dodatnega dohodka, ki ga prinaša izjemno ugodna lokacija. Izpodbijani predpis prestane takšen preizkus, če normodajalec v postopku ustavnosodne presoje navede podatke, ki jih je uporabil pri določitvi sorazmerja med posameznimi obremenitvami.

7. Občina v obravnavanem primeru ni sporočila nikakršnih podatkov. Vendar pobudnica zmotno meni, da lahko Ustavno sodišče upošteva že poslovanje njene konkretne prodajalne, saj gre za oceno višine in sorazmerja med obremenitvami prodajaln in drugih dejavnosti (tudi njene gostinske dejavnosti) na tem območju s predpisom. Ustavno sodišče bi sicer lahko upoštevalo podatke iz gradiva v normodajnem postopku ali podatke, ki so mu dostopni na kakšen drug način. Vendar v tem primeru Ustavno sodišče ni imelo na razpolago nikakršnih podatkov, ki bi utemeljevali predpisane razlike v obremenitvah zavezancev na spornem območju, zato je izpodbijana določba 12. člena Odloka, ki za prodajalne uvaja višjo dodatno obremenitev kot za druge poslovne dejavnosti, v neskladju z načelom enakosti po drugem odstavku 14. člena Ustave.

8. Pobudnica je predlagala odpravo izpodbijane določbe Odloka. Na njeni podlagi naj bi ji nastale škodljive posledice, ker je višja dodatna obremenitev z nadomestilom, kot velja za druge poslovne dejavnosti, vplivala na njeno poslovanje na tem mejnem prehodu tako, da je prodajalno v Šentilju zaprla. Po drugem odstavku 45. člena ZUstS Ustavno sodišče odpravi nezakonit predpis, kadar ugotovi, da je treba odpraviti škodljive posledice, ki so nastale zaradi protiustavnosti ali nezakonitosti. V navedenem primeru se je zato Ustavno sodišče odločilo, da izpodbijano določbo Odloka odpravi. S tem je Ustavno sodišče dalo pobudnici možnost, da v skladu s 46. členom ZUstS doseže odpravo zatrjevanih škodljivih posledic. Ker je Ustavno sodišče izpodbijano določbo Odloka odpravilo že zaradi njene neskladnosti z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ni ocenilo še njene skladnosti s 74. členom Ustave.

B) – II

9. Na podlagi 58. člena ZSZ84 lokalna skupnost določi območja, na katerih se plačuje nadomestilo tako, da pri tem upošteva pogoje, ki jih zato predpisuje citirana določba Zakona. Na podlagi te določbe ZSZ84 je Občina v 4. členu Odloka opredelila območja stavbnih zemljišč, na katerih se plačuje nadomestilo. Pri tem je v I. območje stavbnih zemljišč uvrstila tudi območje mejnega prehoda Šentilj. Vendar pobudnica zmotno meni, da je zaradi te uvrstitve spornega območja dodatno obremenjena po kriteriju izjemnih ugodnosti pri pridobivanju dohodka, saj 4. člen Odloka takšne obremenitve zemljišč ne ureja. Zato je njen očitok, da je ta določba Odloka v neskladju z drugim odstavkom 14. člena in s 74. členom Ustave, ker je na območju mejnega prehoda Šentilj obremenjena po kriteriju izjemnih ugodnosti pri pridobivanju dohodka, očitno neutemeljen.

C)

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 26. člena in drugega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-369/02-5

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

1098. Odločba o razveljavitvi 9. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, na katerih so počitniški objekti

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Franca Ovčarja iz Kranja, na seji dne 4. marca 2004

o d l o č i l o:

1. Člen 9 Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradno glasilo Občine Preddvor, št. 99/03) se, kolikor se nanaša na zazidana stavbna zemljišča, na katerih so počitniški objekti, razveljavi.

2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradno glasilo Občine Preddvor, št. 9/97, 3/99, 7/99 in 2/2000) in Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradno glasilo Občine Preddvor, št. 14/01) se zavrže.

3. Do drugačne ureditve se za zazidana stavbna zemljišča, na katerih so počitniški objekti, plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča po merilih namembnosti in lege stavbnih zemljišč, kot velja za stanovanjske objekte.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Pobudnik izpodbija Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: Odlok97) v delu, ki neenako vrednoti stavbna zemljišča, na katerih so počitniški objekti, v primerjavi s stavbnimi zemljišči, na katerih so stanovanjski objekti. Navaja, da je po izpodbijani določbi Odloka 97 kvadratni meter stanovanjske površine vrednoten z 10 točkami, kvadratni meter površine njegovega počitniškega objekta pa s 400 točkami. Odlok 97 naj bi bil zato v delu, ki točkuje počitniške objekte, v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Pobudnik pojasnjuje, da je njegov počitniški objekt na območju naselja Mače, kjer ni bilo ne vode in ne kanalizacije, ter je sam financiral električno napeljavo in telekomunikacije. Občina Preddvor naj mu zato ne bi smela predpisovati visokega nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Sodnega varstva zoper izdane odločbe o odmeri nadomestila ni uveljavljal, ker naj bi mu upravni organ druge stopnje pojasnil, da za oceno ustavnosti predpisa ni pristojen.

2. Občina Preddvor odgovarja, da je Odlok97 prenehal veljati z uveljavitvijo Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: Odlok01). Odlok01 naj bi urejal različno število točk za zemljišča, na katerih so stanovanjski ali počitniški objekti oziroma poslovne površine, ker upošteva namembnost zemljišč in njihovo lego. Po Dogovoru o usklajevanju meril za določanje območij, na katerih se plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, in meril za določanje višine tega nadomestila (Uradni list SRS, št. 19/86) naj bi pri določanju območij, za katera se plačuje nadomestilo, med drugim upoštevali stavbna zemljišča, namenjena turizmu, in strnjena počitniška naselja. Ta zemljišča naj bi se razlikovala še glede meril, ki upoštevajo njihovo lego, namembnost in smotrno uporabo. Občina pojasnjuje, da se prihodki od te dajatve vštevajo v izračun njene primerne porabe in predstavljajo znaten del proračuna. Občani naj bi to razumeli in zato za lokalne zadeve prispevajo po svojih močeh (z delom, prispevki itd.), kar praviloma ne velja za lastnike počitniških objektov, zlasti tistih, ki so namenjeni občasnemu prebivanju. Drugače naj bi bili namreč obravnavani počitniški objekti, v katerih je stalno prijavljena vsaj ena oseba.

3. Na poziv Ustavnega sodišča je pobudnik pojasnil, da vztraja pri pobudi za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka 97

in jo hkrati razširja še na Odlok01 in Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: Odlok03). Tudi navedena akta naj bi neenako vrednotila zazidana stavbna zemljišča, na katerih so počitniški objekti, v primerjavi z zazidanimi stavbnimi zemljišči, na katerih so stanovanjski objekti. Odlok03 naj bi površine stanovanjskih objektov vrednotil z 12 točkami, površine počitniških objektov pa z 200 točkami. Pobudnik predlaga, naj Ustavno sodišče razveljavi vse odloke, kolikor so obremenjevali oziroma obremenjujejo njegov počitniški objekt s številom točk.

4. Tudi na očitek pobudnika o neskladju izpodbijane določbe Odloka03 Občina odgovarja enako, torej da občani prispevajo za razvoj občine več kot zavezanci, ki v svoje objekte prihajajo na oddih. Zato naj bi bilo pravično, da ti plačujejo višje nadomestilo.

B) – I

5. Pobudnik je lastnik počitniškega objekta, zato kot zavezanec za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča izkazuje pravni interes za oceno ustavnosti Odloka03 v delu, ki takšne objekte obremenjuje s številom točk. Ustavno sodišče je pobudo v tem delu sprejelo in glede na izpolnjene pogoje po četrtem odstavku 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

6. Po 5. točki prvega odstavka 179. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1) je prenehal veljati Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 – v nadaljevanju: ZSZ97), razen prve alineje 56. člena v delu, ki se nanaša na nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Na podlagi te določbe ZSZ97 je v veljavi ureditev plačevanja nadomestila, kot izhaja iz VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZSZ84). Tej ureditvi sta 180. člen ZUreP-1 in 218. člen Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZGO-1) dodala opredelitve stavbnih zemljišč, za katera se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča lahko odmerja. Po 218. členu ZGO-1 so bile občine dolžne uskladiti odloke s citirano določbo. V občinah, ki odlokov niso uskladile, se pri odmeri nadomestila uporablja citirana določba ZGO-1.

7. V obravnavanem primeru gre za zazidano stavbno zemljišče, ki je gradbena parcela z zgrajenim objektom, ki ni objekt gospodarske javne infrastrukture. Zato je po 218. členu ZGO-1 odmera nadomestila zanj predvidena. Po 16. členu Odloka03 se letna višina nadomestila za zazidano stavbno zemljišče, na katerem stoji objekt, določi tako, da se skupno število točk, določenih po njegovih določbah, pomnoži s površino zavezančevega objekta in z vrednostjo točke za izračun nadomestila. Pri tem so zazidana stavbna zemljišča, na katerih so počitniški objekti, med drugim obremenjena glede na merilo namembnosti zemljišč. Po tem merilu so razvrščena pod točko G 8. člena Odloka03. Zanje je v tabeli iz 9. člena Odloka03 ne glede na njihovo lego (tri območja glede na lego predstavljajo taksativno naštetna naselja iz 7. člena Odloka03) predvidena obremenitev z 200 točkami. V primerjavi z njimi so zazidana stavbna zemljišča, na katerih so stanovanjski objekti, po enakem merilu, torej glede na namembnost zemljišča, razvrščena pod točko A 8. člena Odloka01 in po tabeli iz 9. člena Odloka 01 obremenjena z različnim številom točk po posameznih območjih (v 1. območju s 14 točkami, v 2. območju z 12 točkami in v 3. območju z 8 točkami).

8. Pobudnik očita, da 9. člen Odloka03 neenako vrednoti stavbno zemljišče, na katerem ima počitniški objekt, v primerjavi s stavbnim zemljiščem, na katerem je stanovanjski objekt. Zato naj bi bil v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave.

9. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-49/00 z dne 30. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 54/02 in OdlUS XI, 95) že ocenilo, da načelo enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena Ustave) terja upoštevanje sorazmerja med ugod-

nostni stavbnih zemljišč in s tem zvezanimi bremen, ki jih posameznim zavezancem z različnim urejanjem pravnih položajev nalaga normodajalec. Načelu enakosti ustreza samo takšna normativna različnost, ki ustreza različnosti dejanskih stanj, pri tem pa razlikovanje ne sme biti arbitrarno. Predpis mora v okviru namena zakona ali njegove posamezne norme izbrati ustrezna sredstva, sorazmerna ugotovljeni neenakosti med posameznimi subjekti. ZSZ84 sicer pri vrednotenju stavbnih zemljišč predvideva uporabo meril namembnosti in lege stavbnih zemljišč. Vendar glede na povedano to ne pomeni, da občina lahko to merilo uporablja arbitrarno. Občina lahko obravnavano merilo uporabi le ob razumnih razlogih, torej ob utemeljeni različnosti stavbnih zemljišč, na katerih stojijo počitniški objekti, in po predhodni ugotovitvi primerljivih razmerij pri njihovem vrednotenju s številom točk.

10. Občina pri vrednotenju stavbnih zemljišč, na katerih so počitniški objekti, ni upoštevala lege zemljišč, saj so ta zemljišča na vseh območjih obremenjena enako. Pri njihovem vrednotenju je upoštevala le merilo namembnosti zemljišč, torej njihovo uporabo za počitniške objekte. Njeno pojasnilo, da občani prispevajo za razvoj občine tudi drugače (z delom, prispevki itd.), kar praviloma ne velja za lastnike počitniških objektov, ne more predstavljati razumnega razloga za različnost pri uporabi merila namembnosti stavbnih zemljišč in tudi ne pri njihovem vrednotenju s številom točk. Občina zato ne navaja razumnih razlogov za različnost zemljišč, na katerih stojijo počitniški objekti, niti pri razlogih za uporabo merila namembnosti stavbnih zemljišč niti pri njihovem vrednotenju s številom točk. Zato je izpodbijana določba 9. člena Odloka03 v neskladju z načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave in jo je Ustavno sodišče razveljavilo.

11. Razveljavitev izpodbijane določbe Odloka03, ki bo začela učinkovati naslednji dan po objavi v Uradnem listu, bi povzročila, da zazidana stavbna zemljišča, namenjena za počitniške objekte, ne bi bila obremenjena z obravnavanim nadomestilom. Ustavno sodišče je zato v skladu z drugim odstavkom 40. člena ZUstS določilo način izvršitve odločbe. Za ta zemljišča se bo do drugačne ureditve, ki bo upoštevala razloge te odločbe, plačevalo nadomestilo za uporabo zazidanih stavbnih zemljišč glede na merili, ki upoštevatava lego in namembnost zazidanih stavbnih zemljišč, kot velja za stanovanjske objekte.

B) – II

12. Z dnem uveljavitve Odloka03 je prenehal veljati Odlok01, torej tudi določba, ki jo izpodbija pobudnik (27. člen Odloka03). Hkrati je na podlagi Odloka01 prenehala veljati izpodbijana določba Odloka97 (26. člen Odloka01). Ker gre za določbi predpisov, ki sta prenehali veljati, lahko Ustavno sodišče o njuni ustavnosti in zakonitosti odloča samo ob izpolnjenih pogojih iz 47. člena ZUstS. Eden izmed pogojev je tudi pravovarstvena potreba pobudnika. Ta obstaja, če bi se z ugotovitvijo morebitne neustavnosti oziroma nezakonitosti izpodbijanih določb predpisov pobudnikov pravni položaj izboljšal. Iz istih razlogov, zaradi katerih Ustavno sodišče ni odpravilo določbe Odloka03, temveč jo je razveljavilo, ne bi odpravilo niti izpodbijanih določb Odloka01 in Odloka97, če bi ugotovilo njuno neustavnost. Razveljavitvi izpodbijanih določb Odloka01 in Odloka97 bi na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS učinkovali le na primere, o katerih še ni pravnomočno odločeno. Ker pobudnik takšnih primerov ni izkazal, niso izpolnjeni pogoji iz 47. člena ZUstS. Ustavno sodišče je zato pobudo v delu, ki se nanaša na Odlok01 in Odlok97, ki sta prenehala veljati, zavrglo.

C)

13. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 25. člena, drugega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fi-

šer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-191/02-16

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

BANKA SLOVENIJE

1099. Sklep o spremembi sklepa o poravnava med izvajalci plačilnega prometa

Na podlagi 52. člena zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02, 15/03, 45/03 – UPB1) in na podlagi prvega odstavka 31. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembi sklepa o poravnava med izvajalci plačilnega prometa

1. člen

V sklepu o poravnava med izvajalci plačilnega prometa (Uradni list RS, št. 7/03, v nadaljevanju: sklep) se prvi odstavek 28. člena spremeni tako, da se glasi:

»Kapital klirinške družbe mora stalno pokrivati najmanj 75% stalnih sredstev. Hkrati velja, da morajo kapital ter dolgoročne finančne in poslovne obveznosti skupaj pokrivati najmanj 100% stalnih in dolgoročnih gibljivih sredstev.«

2. člen

Tretja alineja 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– seznam delničarjev oziroma družbenikov z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, višino osnovnega kapitala družbe in odstotkov udeležbe posameznega delničarja oziroma družbenika v osnovnem kapitalu družbe.«

3. člen

Ta sprememba sklepa začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Ljubljana, dne 4. marca 2004.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1100. Sklep o pogojih za pridobitev in uživanje pravice do varstvenega dodatka v letu 2004

Na podlagi osmega odstavka 133. člena in 266. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 124/00, 109/01, 108/02 in 135/03) je Skupščina Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 11. 3. 2004 sprejela

S K L E P
o pogojih za pridobitev in uživanje pravice
do varstvenega dodatka v letu 2004

I

Uživalci starostne, invalidske, vdovske in družinske pokojnine imajo v letu 2004 pravico do varstvenega dodatka, če njihovi dohodki, skupaj z dohodki družinskih članov, v letu 2003 ne presegajo mesečno 78.477,10 SIT ali letno 941.725,20 SIT na posameznega družinskega člana.

II

Dohodek iz samostojne dejavnosti samozaposlenega, ki se mu ugotavlja dobiček, se med skupne dohodke uživalca pokojnine in njegovih družinskih članov všteva tako, da se upošteva čisti dobiček, kot ga ugotovi pristojni davčni organ, brez upoštevanja investicij in olajšav po davčnih predpisih.

III

Uživalec pokojnine dokazuje pogoje za pridobitev oziroma uživanje pravice do varstvenega dodatka z ustreznimi potrdili o višini katastrskega dohodka in drugimi dokazili. Ta dokazila je dolžan predložiti zavodu tudi ob vsaki spremembi premoženjskega stanja oziroma na zahtevo zavoda.

IV

Uživalcu pokojnine, ki pravico do varstvenega dodatka uveljavlja v letu, v katerem je uveljavil pravico do pokojnine, se pri ugotavljanju pogoja premoženjskega cenusa namesto plače iz preteklega leta upošteva znesek pokojnine ob odmeri, če je to zanj ugodnejše. Znesek pokojnine ob odmeri se upošteva tudi uživalcu pokojnine, ki v preteklem letu ni imel plače.

V

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2004

Ljubljana, dne 11. marca 2004.

Skupščina Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije
Predsednik
Jožef Zakonjšek l. r.

1101. Sklep o valorizaciji zneska premoženja
iz četrtega odstavka 133. člena zakona o
pokojninskem in invalidskem zavarovanju

Na podlagi 266. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 124/00, 109/01, 108/02 in 135/03) in 5. člena pravilnika o premoženju, ki se upošteva pri ugotavljanju upravičenosti do

varstvenega dodatka (Uradni list RS, št. 25/01) je skupščina Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 11. 3. 2004 sprejela

S K L E P

o valorizaciji zneska premoženja iz četrtega
odstavka 133. člena zakona o pokojninskem in
invalidskem zavarovanju

I

Vrednost premoženja iz četrtega odstavka 133. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju se uskladi za 5,6% in v letu 2004 znaša 4.761.969 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2004

Ljubljana, dne 11. marca 2004.

Skupščina Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije
Predsednik
Jožef Zakonjšek l. r.

1102. Poročilo o gibanju plač za januar 2004

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01)

P O R O Č I L O
o gibanju plač za januar 2004

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za januar 2004 je znašala 258.224 SIT in je bila za 7,0 odstotka nižja kot decembra 2004.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za januar 2004 je znašala 163.301 SIT in je bila za 5,7 odstotka nižja kot decembra 2004.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje november 2003 – januar 2004 je znašala 268.719 SIT.

Št. 9611-35/2004

Ljubljana, dne 16. marca 2004.

mag. Irena Križman l. r.
Generalna direktorica
Statističnega urada Republike Slovenije

OBČINE

TREBNJE

1103. Pravilnik o sprejemu otrok v VVE pri OŠ Veliki Gaber

Na podlagi določb 20. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96, 44/00) in 19. člena statuta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 50/95 in 88/98) je svet zavoda na 12. seji dne 26. 2. 2003 sprejel

PRAVILNIK o sprejemu otrok v VVE pri OŠ Veliki Gaber

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom Svet osnovne šole Veliki Gaber (v nadaljevanju besedila: zavod) v soglasju z Občino Trebnje (v nadaljevanju besedila: ustanovitelj) določa kriterije, način in postopek sprejemanja otrok v zavod.

II. SPREJEM OTROK V ZAVOD

1. Sprejem otrok v dnevno varstvo

2. člen

V zavod, ki ima v svoji sestavi enoto VVE z dvema oddelkoma predšolskega varstva, se sprejmejo predšolski otroci od izpolnjenega enajstega meseca starosti do vključitve v osnovno šolo.

3. člen

Zavod lahko vpiše oziroma sprejme v dnevno varstvo toliko otrok, kot to dopuščajo prostorski in drugi normativi.

2. Vpis otrok v dnevno varstvo

4. člen

Evidenčne prijave otrok v dnevno varstvo se izvajajo v tajništvu šole skozi celo leto. Redni vpis otrok v dnevno varstvo se opravi na osnovi evidenčnih prijav v mesecu maju za naslednje šolsko leto. Zavod zaprosi starše za podatke, ki jih komisija potrebuje za obravnavo pred sprejemom.

5. člen

Izredni vpis otrok v dnevno varstvo se opravi:

- če število vpisanih otrok v VVE ne dosega najnižjega normativa števila otrok v oddelku,
- če je med letom osip otrok v enoti,
- če nastopijo druge okoliščine.

6. člen

Med trajanjem šolskega leta lahko komisija za sprejem otrok v zavod sprejme odločitve o vključitvi otroka v dnevno varstvo:

- če nastopijo primeri iz 5. člena tega pravilnika,
- če so v družini otroka nastopile izjemne okoliščine, ki so bistveno poslabšale pogoje za otrokov normalni razvoj (smrt starša oziroma skrbnika, prestajanje zaporne kazni enega od staršev oziroma skrbnikov, nenadna obolelost oziroma nastanek bolezni v družini otroka, druge okoliščine, za katere center za socialno delo meni, da bistveno vplivajo na razvoj otroka).

Med trajanjem šolskega leta je otrok lahko vključen v zavod, razen v primerih iz prvega odstavka tega člena, po vrstnem redu, ki ga pripravi komisija za sprejem otrok tedaj, ko razporeja otroke v oddelke ob rednem vpisu v zavod.

3. Postopek sprejema otrok v zavod

7. člen

Otroci se sprejemajo v dnevno varstvo na podlagi prijave.

Prijavo za sprejem otroka v zavod vložijo starši oziroma skrbniki otroka v tajništvo šole.

Prijava za sprejem otroka v zavod mora vsebovati potrebne podatke o otroku in starših oziroma skrbnikih.

Komisija za sprejem otrok ima pravico preveriti posamezna dejstva, navedena v prijavi za sprejem, če obstaja dvom o njihovi verodostojnosti.

8. člen

Kadar je prijav za sprejem otrok v VVE več kot je prostih mest, o sprejemu odloča komisija za sprejem otrok v dnevno varstvo.

Kadar za sprejem otrok ni prijav več kot je prostih mest, o sprejemu odloči ravnatelj na predlog vodje VVE.

Komisijo za sprejem otrok imenuje ravnatelj. Komisijo sestavljajo trije člani, in sicer:

- predstavnik strokovnih delavcev zavoda,
- predstavnik staršev,
- predstavnik krajevne skupnosti, v kateri je locirana enota.

Delo komisije vodi predsednik, ki je praviloma predstavnik strokovnih delavcev.

Mandat članov komisije traja štiri leta. Isti član je v komisijo lahko imenovan zaporedoma največ dvakrat.

9. člen

Komisija za sprejem otrok se mora sestati v 20 dneh po izteku roka za prijavo vpisa otrok.

Kadar gre za sprejem otrok ali otroka v izjemnih okoliščinah, se mora komisija sestati najkasneje v roku 5 dni od dneva, ko se za tako izjemno okoliščino izve.

10. člen

Komisija dela na sejah. Seje komisije so javne. Komisija lahko izključi javnost, kadar obravnava prijave z mnenjem strokovnih služb ali druge podatke o otrocih oziroma o družini, ki so po svoji naravi zaupni.

Na seji komisije je lahko prisoten ravnatelj oziroma vodja VVE. Komisija sprejema odločitve z večino glasov vseh svojih članov.

11. člen

Komisija sprejema odločitve s sklepom.

Zoper sklep komisije je dopustno vložiti ugovor na svet zavoda v roku 15 dni od dneva sprejema pismenega odpravka sklepa oziroma v 15 dneh od dneva objave spiska sprejetih otrok na oglasni deski.

Starši oziroma skrbniki otrok, katerih prijave so bile neugodno rešene, prejmejo pismene odpravke sklepa o zavrnitvi prijave.

12. člen

Na seji komisije se piše zapisnik, ki vsebuje:

- poimensko prisotnost članov komisije in drugih prisotnih oseb,
- ugotovitev o številu prijavljenih otrok,
- seznam otrok s številom točk, ki so jih zbrali v skladu s kriteriji iz 14. člena tega pravilnika,
- poimensko navedbo (spisek) otrok, ki so bili sprejeti v zavod,
- število zavrnjenih prijav,
- določitev vrstnega reda prednosti otrok, ki so bili zavrnjeni za sprejem.

Zapisnik se mora hraniti v dokumentaciji zavoda najmanj za čas šolskega leta, za katerega je bilo odločeno o sprejemu otrok v zavod.

Spisek sprejetih otrok se kot izvleček iz zapisnika objavi na oglasni deski.

4. Kriteriji za sprejem otrok v zavod

13. člen

Otroke s posebnimi potrebami in otroke, katerih starši predložijo potrdilo centra za socialno delo o ogroženosti zaradi socialno-ekonomskega položaja, sprejme komisija mimo kriterijev po tem pravilniku.

14. člen

Komisija mora pri izbiri, sprejemu in razporejanju otrok v VVE oziroma oddelke upoštevati naslednje kriterije:

- otrok matere samohranilke ali očeta samohranilca 5 točk
- otrok socialno, vzgojno in materialno ogrožene družine s potrdilom centra za socialno delo 4 točke
- otrok obeh zaposlenih staršev 3 točke
- že vključen otrok v zavodu iz iste družine 2 točki
- otrok, vključen v drugo VVE izven kraja bivanja zaradi prepolnosti matične VVE 2 točki
- otrok, ki mu je bil odložen vpis v osnovno šolo 2 točki
- otrok, uvrščen na prednostni red iz preteklega leta 3 točke
- število otrok v družini:
 - 2 otroka 2 točki
 - 3 otroci in več 3 točke
- kraj stalnega bivališča otroka
 - na lokaciji KS, ki sodi v okoliš VVE 3 točke
 - na lokaciji drugih KS 1 točka

15. člen

Komisija sprejema odločitve s sklepom in z večino glasov vseh članov. Zavod je dolžan v 8 dneh po sprejemu sklepa komisije pisno obvestiti starše oziroma njihove skrbnike.

Zoper sklep komisije je dopustno vložiti ugovor na svet zavoda v roku 15 dni po prejemu sklepa. Sklep o ugovoru je potreben izdati v 30 dneh po vložitvi ugovora.

Odločitev sveta zavoda je dokončna.

5. Trajanje sprejema in izpis otrok

16. člen

Otroci, sprejeti v VVE, so vključeni v zavod do vstopa v osnovno šolo.

17. člen

Otroci morajo pričeti z obiskom zavoda na dan, ki ga določi ravnatelj.

Otroka, ki ga starši v 8 dneh od dneva, ki je določen za začetek prihoda v zavod, ne pripeljejo in o izostanku ne sporočijo ali ga ne opravičijo s tehtnimi razlogi, se izpiše, na njegovo mesto pa se sprejme otroka iz prednostnega vrstnega reda. V tem primeru so starši dolžni plačati prispevek za program do datuma izpisa.

18. člen

Otroka se trajno izpiše iz zavoda v letu, v katerem bo vključen v osnovno šolo.

Starši lahko otroka trajno izpišejo iz zavoda kadarkoli to želijo. Izpis potrdijo z izpolnjenim in podpisanim obrazcem, ki ga oddajo v VVE ali tajništvu zavoda. Izpis velja za naslednji tekoči mesec, potrebno pa ga je oddati najmanj 15 dni pred izpisom. Izpisani otrok nima pri ponovnem sprejemu prednosti.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Ta pravilnik sprejme svet zavoda, potem ko je o njem opravljena javna razprava na vzgojiteljskem zboru in v svetu staršev.

K določbam tega pravilnika mora dati soglasje ustanovitelj.

20. člen

Pravilnik začne veljati od 1. v mesecu po mesecu, v katerem je bilo k njegovim določbam izdano soglasje ustanovitelja in po objavi v uradnem glasilu.

Pravilnik se pred uveljavitvijo objavi na oglasni deski zavoda

21. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika se sprejmejo po postopku in na način, ki velja za sprejem tega pravilnika.

22. člen

V registru splošnih aktov se ta pravilnik vodi pod št. 2/2003.

23. člen

Z uveljavitvijo pravilnika o sprejemu otrok v VVE pri OŠ Veliki Gaber preneha veljati pravilnik o sprejemu otrok v VVE in o plačevanju oskrbnine, sprejet na 5. seji Sveta OŠ Veliki Gaber z dne 28. 8. 1997.

24. člen

Ta pravilnik sprejme Svet OŠ Veliki Gaber v soglasju z ustanoviteljem in začne veljati osmi dan po objavi v uradnem glasilu.

Predsednica sveta zavoda

Vanja Marolt l.r.

Ustanovitelj je dal soglasje na besedilo pravilnika o sprejemu otrok v VVE pri OŠ Veliki Gaber na 6. redni seji Občinskega sveta občine Trebnje dne 28. 7. 2003.

Županja
Občine Trebnje
Marica Škoda l. r.

TRŽIČ**1104. Odlok o ustanovitvi, sestavi in nalogah sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Tržič**

Na podlagi 3. in 7. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98), 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 36/99, 59/99, 70/00, 94/00, 100/00, 28/01, 87/01, 16/02, 51/02) in 10. člena statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01, 79/01) je Občinski svet občine Tržič na 9. redni seji dne 3. 3. 2004 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi, sestavi in nalogah sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Tržič****1. člen**

S tem odlokom se ustanovi, določi sestavo in delovno področje Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Tržič (v nadaljnjem besedilu: svet).

2. člen

Svet:

- deluje na teritoriju celotnega območja Občine Tržič na področju varnosti, vzgoje in preventive v cestnem prometu,
- skrbi za razvijanje in izvajanje ukrepov za večjo varnost,
- skrbi za dvig varnostne prometne kulture udeležencev v cestnem prometu,
- skrbi za razvijanje humanih in solidarnih odnosov med udeleženci v cestnem prometu,
- sodeluje s pristojnimi državnimi organi, društvi, organizacijami, podjetji in drugimi, ki imajo podobne interese.

3. člen

Svet šteje šest članov, ki jih imenuje župan Občine Tržič.

Svet sestavljajo:

- po en predstavnik osnovne šole Bistrica, Križe in Tržič,
- en predstavnik vrtca Tržič,
- en predstavnik policijske postaje Tržič,
- en predstavnik Občinske uprave občine Tržič.

Svet lahko zaradi obravnave določenih vprašanj povabi k sodelovanju in na seje tudi predstavnike drugih organov.

Svet se imenuje za dobo štirih let, člani pa so lahko ponovno imenovani. Na prvi seji, ki jo skliče župan, člani sveta, na predlog župana, imenujejo predsednika in namestnika predsednika sveta.

Predsednik sveta pripravlja, sklicuje in vodi seje ter skrbi za izvajanje sprejetih odločitev. V primeru njegove odsotnosti ga nadomešča njegov namestnik.

4. člen

Svet opravlja zlasti naslednje naloge:

1. proučuje in obravnava problematiko na področju varnosti cestnega prometa ter predlaga pristojnim organom ukrepe za izboljšanje varnosti v cestnem prometu,
2. sodeluje z organi in organizacijami, ki se ukvarjajo s prometno vzgojo, izobraževanjem in drugimi področji za varnost v cestnem prometu,
3. razvija in vzpodbuja aktivnosti šolske prometne službe,
4. ugotavlja ogroženost varnosti učencev na poti v in iz šole ne glede na oddaljenost od osnovne šole,

5. razširja prometno-vzgojne publikacije in druga gradi-va ter sodeluje s sredstvi obveščanja,

6. sodeluje s sveti drugih občin na širšem regijskem območju in s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije,

7. ugotavlja in proučuje stanje prometne varnosti na območju občine na državnih, občinskih cestah ter drugih javnih prometnih površinah in predlaga ukrepe za ureditev in izboljšanje prometne varnosti občinskemu svetu, županu in občinski upravi,

8. organizira razne vzgojno-preventivne akcije z državnimi organi, šolami in društvi,

9. spodbuja znanstveno-raziskovalno delo na področju cestnega prometa,

10. obravnava druge naloge s področja preventive in vzgoje v cestnem prometu v skladu z veljavnimi predpisi.

Za izvajanje svojih nalog na posameznih področjih svet lahko imenuje komisije. Sestavo komisij in njihove naloge določi svet s sklepom o ustanovitvi.

5. člen

Svet obravnava zadeve iz svojega delovnega področja na sejah. Gradivo za sejo mora biti poslano članom sveta najmanj tri dni pred sejo.

6. člen

Svet lahko sprejme poslovnik o delu.

7. člen

Opravljanje strokovnih in administrativno-tehničnih nalog za svet zagotavlja župan z občinsko upravo.

8. člen

Svet je dolžan vsako leto pripraviti poročilo o svojih aktivnostih v preteklem letu in pripraviti program za prihodnje leto.

9. člen

Finančna sredstva za izvajanje nalog sveta se na podlagi vsakoletnega programa dela sveta, zagotovijo v občinskem proračunu. Svet lahko za opravljanje svojega dela in nalog pridobi sredstva tudi iz drugih virov.

Nadzor nad smotno porabo sredstev izvaja ustanovitelj.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 013-010/03-04

Tržič, dne 3. marca 2004.

Župan
Občine Tržič
Pavel Rupar l. r.

1105. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v Občini Tržič

Na podlagi 29. in 65. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 16/99, 59/99, 70/00, 100/00, 28/01, 87/01, 16/02, 51/02 in 108/03), zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02 in 83/03 – v nadaljevanju: zakon), pravilnika o podatkih za ugotavljanje višine vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko

omrežje (Uradni list RS, št. 01/04), Javnega poziva za vlaganje zahtevkov za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 10-11/04) ter 10. in 18. člena statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01 in 79/01) je Občinski svet občine Tržič na 9. redni seji dne 3. 3. 2004 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v Občini Tržič

1. člen

V odloku o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v Občini Tržič (Uradni list RS, št. 91/02 – v nadaljevanju: odlok) se besedilo 2. člena nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“Upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje Telekom Slovenije d.d., so fizične osebe, lokalne skupnosti in njihovi pravni nasledniki, ki so z namenom pridobitve telefonskega priključka za sebe ali za druge sklenile pogodbo o vlaganju v javno telekomunikacijsko omrežje do vključno 6. 4. 1998 s pravnimi predniki Telekom Slovenije d.d., in Samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni, telegrafski in telefonski promet (v nadaljnjem besedilu: SIS)“.

2. člen

V celoti se črta naslov: “II. NAČIN UGOTAVLJANJA SORAZMERNIH DELEŽEV VRAČILA V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE“.

3. člen

Besedilo 3. člena odloka se v celoti črta.

4. člen

Besedilo naslova, ki se glasi:

“III. NAČIN SESTAVE SEZNAMA UPRAVIČENCEV DO VRAČILA VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE“ se nadomesti v celoti z besedilom, ki se glasi:

“II. NAČIN SESTAVE SEZNAMA UPRAVIČENCEV DO VRAČILA VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE“.

5. člen

Besedilo 4. člena odloka se v celoti nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“Upravičenec iz 2. člena tega odloka mora na Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti Občinske uprave občine Tržič vložiti zahtevek za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje s potrebnimi dokazili v roku dveh mesecev od objave poziva, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije komisija iz 5. člena zakona.

6. člen

Za 4. členom odloka se doda nov 4.a člen, ki se glasi:

“Vlagatelj zahtevka lahko dokazuje obstoj pravice do vračila vlaganj le s pogodbo iz 2. člena zakona. Če je iz pogodbe razvidno, da se pogodbeni vrednost določa tudi na podlagi računov in drugih verodostojnih listin ali dokumentov, je treba zahtevku priložiti tudi te dokumente.“

7. člen

Drugi odstavek 5. člena odloka se v celoti nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“Obrazec iz prvega odstavka tega člena bo na voljo upravičencem na Uradu za gospodarstvo in družbene dejavnosti Občinske uprave občine Tržič ter na spletni strani Občine Tržič.“

8. člen

Prvi odstavek 6. člena odloka se dopolni tako, da se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

“Fizična oseba mora predložiti pravnomočni sklep o dedovanju.“.

9. člen

V 7. členu odloka se besedilo:

“zakonom o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom:

“Zakonom“.

10. člen

V 8. členu odloka se beseda “tričlansko“ nadomesti z besedo “petčlansko“.

11. člen

V 9. členu odloka se besedilo:

“zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom: “Zakona“.

V 9. členu odloka se tudi besedilo:

“glede na sedež PTT organizacije“ nadomesti z besedilom:

“glede na sedež pravnega prednika Telekom Slovenije d.d.“.

12. člen

Besedilo, ki se glasi: “IV. POGOJI IN ROKI VRAČANJA VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE“, se v celoti črta.

13. člen

V 10. členu odloka se besedilo:

“zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom: „Zakona“.

14. člen

11. in 12. člen odloka se naslovi z besedilom: “III. POGOJI IN ROKI VRAČANJA VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE“.

15. člen

V prvem odstavku 11. člena odloka se besedilo:

“zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom: “Zakona“.

16. člen

V drugem odstavku 11. člena odloka se besedilo:

“zakonu o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom: “Zakonu“.

17. člen

Besedilo četrtega odstavka 11. člena odloka se v celoti nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“Upravičencem iz seznama iz 10. člena tega odloka bo Občina Tržič vrnila sorazmeren delež od zneska, ki ga bo prejela od Sklada za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje in v skladu z določili 4. člena zakona.“

18. člen

V 12. členu odloka se na obeh mestih besedilo, ki se glasi: “zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02)“ nadomesti z besedilom “Zakona“.

19. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 346-08/02-07

Tržič, dne 3. marca 2004.

Župan
Občine Tržič
Pavel Rupar l. r.

1106. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda

Na podlagi 29. in 61. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 16/99, 59/99, 70/00, 100/00, 28/01, 87/01, 16/02, 51/02 in 108/03), 3. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98), 6. in 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95, 1/96, 9/99, 56/99, 22/00 in 67/02), 3. člena odloka o gospodarskih javnih službah Občine Tržič (Uradni list RS, št. 61/02 in 73/03) ter 10. in 18. člena statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01 in 79/01) je Občinski svet občine Tržič na 9. redni seji dne 3. 3. 2004 sprejel

ODLOK o spremembah in dopolnitvah odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda

1. člen

Izvajanje tretjega in četrtega odstavka 57. člena odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda (Uradni list RS, št. 94/01, 7/03, 73/03 in 5/04 – v nadaljevanju: odlok) se zadrži do sprejema sklepa oziroma spremembe odloka s strani Občinskega sveta občine Tržič, ki bo uredil vprašanje plačila posebne takse kot dopolnilnega vira na podlagi zadnje alineje 25. člena zakona o financiranju občin.

2. člen

Spremeni se 55. člen odloka tako, da se dosedanje besedilo črta in nadomesti z novim besedilom, ki se glasi: "Kanalščina se obračunava kot cena storitve odvajanja odpadnih in padavinskih voda, skladno s predpisi o oblikovanju cen storitev obveznih lokalnih javnih služb na območjih kjer se javna služba odvajanja odpadnih in padavinskih voda izvaja."

3. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 013-05/01-07

Tržič, dne 3. marca 2004.

Župan
Občine Tržič
Pavel Rupar l. r.

VIDEM

1107. Spremembe in dopolnitve pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Videm

Na podlagi 36. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00, 109/01 in 13/03) je Občinski svet občine Videm na 11. redni seji sveta z dne 10. 2. 2004 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA

o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Videm

1. člen

V pravilniku o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Videm (Uradni list RS, št. 5/03) se v 9. členu v 5. točki pod Višino pomoči doda novi stavek, in sicer: Delno subvencioniranje obrestne mere (nakup nove kmetijske mehanizacije, opreme za potrebe kmetijstva in opreme za potrebe turizma na kmetijah in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah).

2. člen

V 9. členu se v 5. točki pod Pogoji za pridobitev pomoči doda nova alineja, in sicer:

– predračun za investicijsko vrednost.

3. člen

V 9. členu se doda nova 9. točka:

9. začetna pomoč mladim kmetom

9.1. Začetna pomoč mladim kmetom

Začetna podpora mladim kmetom spodbuja razvoj sektorja v celoti in preprečuje demografsko praznjenje podeželja.

4. člen

V 9. členu se doda nova 10. točka:

10. Pomoč za predčasno upokožitev

10.1. Pomoč za predčasno upokožitev

Št. 04/627-13

Videm, dne 4. marca 2004.

Župan
Občine Videm
Friderik Bračič l. r.

VRHNIKA

1108. Sklic 1. prostorske konference za lokacijski načrt za večstanovanjski-poslovni objekt ob Cesti gradenj (del območja urejanja V10/4-Stara cesta, morfološka enota 4B/1)

SKLIC 1. PROSTORSKE KONFERENCE za lokacijski načrt za večstanovanjski-poslovni objekt ob Cesti gradenj (del območja urejanja V10/4-Stara cesta, morfološka enota 4B/1)

Občina Vrhnika, Oddelek za okolje, prostor in komunalo, Tržaška cesta 1, sklicuje na podlagi 28. člena ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) 1. prostorsko konferenco pred sprejemom programa priprave za lokacijski načrt za več stanovanjski-poslovni objekt ob Cesti gradenj (del območja urejanja V1O/4-Stara cesta, morfološka enota 4B/1).

Zbor konference bo v ponedeljek, 22. 3. 2004 ob 10. uri, v sejni sobi občine.

Namen prostorske konference je pridobitev priporočil, usmeritev in legitimnih interesov lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti v zvezi s pripravo prostorskega akta.

Občina Vrhnika
Oddelek za okolje, prostor in komunalo
vodja oddelka
Andrej Treven l. r.

PREDSEDNIK REPUBLIKE

1109. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 7. člena Zakona o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije

Za zasluge pri ohranjanju narodne zavesti in združevanju Slovencev v Združenih državah Amerike ter mednarodnem prepoznavanju in uveljavljanju Republike Slovenije podeljujem

Zlati častni znak svobode Republike Slovenije Slovenski narodni podporni jednoti in Kranjski slovenski katoliški jednoti.

Št. 996-01-4/2004
Ljubljana, dne 16. marca 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1064. Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (ZICPES)	2821
1065. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-A)	2836
1066. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-A)	2839

PREDSEDNIK REPUBLIKE

1067. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Romuniji	2842
1109. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije	2937

VLADA

1068. Uredba o financiranju in sofinanciranju razvoja morskega in sladkovodnega ribištva za leta 2004–2006	2842
1069. Odlok o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi, nalogah in organizaciji Urada za javna naročila	2844
1070. Odlok o razveljavitvi Odloka o ustanovitvi Urada za priseljevanje in begunce	2844
1071. Sklep o razveljavitvi Sklepa o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge	2845
1072. Sklep o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za slovenski jezik	2845
1073. Sklep o razveljavitvi Sklepa o ustanovitvi Urada Vlade Republike Slovenije za invalide in bolnike	2845
1074. Odločba o imenovanju za državno pravobranilko na Državnem pravobranilstvu na Zunanjem oddelku v Mariboru	2846
1075. Odločba o imenovanju okrožne državne tožilke na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju	2846
1076. Odločba o imenovanju za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru	2846
1077. Odločba o imenovanju za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju	2846

MINISTRSTVA

1078. Pravilnik o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudnik zavaruje izpolnitev svoje obveznosti v postopku oddaje javnega naročila	2846
1079. Pravilnik o veterinarskih pogojih za sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, in višini pristojbin	2854
1080. Pravilnik o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in dajanje na trg kunčjega mesa ter mesa goje-
ne divjadi	2854
1081. Pravilnik o posebnih veterinarskih pogojih za trgovanje in uvoz določenih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi	2855
1082. Pravilnik o veterinarskih pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za nekomercialne premike hišnih ži-	

vali, in o modelu potnega lista, ki mora spremljati te živali	2856
1083. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih	2875
1084. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje afriške prašičje kuge	2876
1085. Pravilnik o spremembah pravilnika o pogojih za proizvodnjo, promet in uporabo medicirane krme	2891
1086. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o strokovnih komisijah	2891
1087. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o območjih in sedežih policijskih postaj	2892
1088. Sklep o določitvi seznama medsebojno zamenljivih zdravil	2892

USTAVNO SODIŠČE

1089. Odločba o ugotovitvi, da prva alineja prvega odstavka 22. člena, 4. točka prvega odstavka 57. člena in drugi odstavek 57. člena Zakona o nalezljivih boleznih niso v neskladju z Ustavo, in o ugotovitvi neskladnosti Zakona o nalezljivih boleznih z Ustavo	2906
1090. Odločba o tem, da se ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 475/2000 z dne 5. 4. 2001 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju št. Cp 1191/99 z dne 10. 5. 2000 in sodbo Okrajnega sodišča v Celju št. P 1373/96 z dne 15. 6. 1999 zavrne	2913
1091. Odločba o razveljavitvi sklepa Vrhovnega sodišča in o vrnitvi zadeve Vrhovnemu sodišču v ponovno odločanje	2915
1092. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča	2916
1093. Odločba o rešitvi spora glede pristojnosti med upravno enoto in sodiščem	2917
1094. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča	2917
1095. Odločba o oceni ustavnosti vprašanja, vsebovanega v zahtevi za razpis predhodnega referendumu o predlogu Zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče	2919
1096. Odločba o razveljavitvi sodb Višjega sodišča v Mariboru ter Okrajnega sodišča na Ptuj in vrnitvi zadeve Okrajnemu sodišču na Ptuj v novo sojenje	2925
1097. Odločba o odpravi točke 1 drugega odstavka 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj	2927
1098. Odločba o razveljavitvi 9. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, na katerih so počitniški objekti	2929

BANKA SLOVENIJE

1099. Sklep o spremembi sklepa o poravnava med izvajalci plačilnega prometa 2930

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1100. Sklep o pogojih za pridobitev in uživanje pravice do varstvenega dodatka v letu 2004 2930
1101. Sklep o valorizaciji zneska premoženja iz četrtega odstavka 133. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju 2931
1102. Poročilo o gibanju plač za januar 2004 2931

OBČINE**TREBNJE**

1103. Pravilnik o sprejemu otrok v VVE pri OŠ Veliki Gaber 2932

TRŽIČ

1104. Odlok o ustanovitvi, sestavi in nalogah sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Tržič 2934
1105. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v Občini Tržič 2934
1106. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda 2936

VIDEM

1107. Spremembe in dopolnitve pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Videm 2936

VRHNIKA

1108. Sklic 1. prostorske konference za lokacijski načrt za večstanovanjski-poslovni objekt ob Cesti gradenj (del območja urejanja V1O/4-Stara cesta, morfološka enota 4B/1) 2936

PRAVKAR IZŠLO**Predpisi o javnih naročilih**z uvodnimi pojasnili **Igorja Šoltesa**

Spremembe in dopolnitve zakona o javnih naročilih, ki so začele veljati 30. januarja 2004, so lahko korak k boljši praksi javnega naročanja, v uvodnih pojasnilih ugotavlja bivši direktor Urada za javna naročila Igor Šoltes. Ob tem posebej opozarja na nove določbe zakona, ki bodo poenostavile javno naročanje, hkrati pa tudi na tiste zakonske rešitve, ki odpirajo nova vprašanja.

V novi knjigi, ki je izšla v Zbirki predpisov, objavljamo:

- prečiščeno besedilo zakona o javnih naročilih,
- zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnih naročilih (ZJN-1A),
- prečiščeno besedilo zakona o reviziji postopkov javnega naročanja,
- posamezne člene zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva,
- uredbo o izvedbi postopkov oddaje skupnih javnih naročil za potrebe upravnih organov in stvarno kazalo zakona o javnih naročilih, ki ga je pripravila mag. Margit Čampa.

Cena: 260944 broširane izdaje **4200 SIT**
 260945 vezane izdaje **4800 SIT**

NAROČILNICA

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
www.uradni-list.si

Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• **Predpisi o javnih naročilih**

- 260944 broširana izdaja **4200 SIT** z DDV
- 260945 vezana izdaja **4800 SIT** z DDV

Štev. izvodov

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka

Davčni zavezanec ☐ DA ☐ NE

Firma – ime naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2004 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767